

KVINNANS RÄTTIGHETER I ISLAM

av

MORTAZA MUTAHHARI

Utgiven av:
Kulturavdelningen vid
Islamiska Republiken Irans Ambassad i Stockholm
januari 1996

Copyright ©
Kulturavdelning Islamiska Republiken Irans Ambassad
Box 6031
S-181 06 Lidingö- Sweden
ISBN: 91-972877-0-9

I GUDS, DEN BARMHÄRTIGE FÖRBARMARENS NAMN!

Lov och pris hör Gud till, all världens Herre,
Den Barmhärtige Förbarmaren,
Domedagens Konung!
Dig dyrka vi, och Dig anropa vi om hjälp,
Led oss på den rätta vägen,
Deras väg, vilka Du bevisat nåd,
vilka ej drabbats av vrede och som ej fara vilse!

Välsigna, O Gud, den främste av Dina budbärare
och den siste av profeterna, Mohammad, och ädla
hans och fläckfria efterkommande.
Välsigna även alla Dina profeter och budbärare.

Innehåll

Några ord om Morteza Mutahhari

Del 1

A- Vetenskaplig verksamhet

I- Studier i islamisk rätt

II- Kunskaper i islamisk filosofi

III- Mutahharis utbildningsverksamhet

B - Social verksamhet

C- Mutahharis politiska verksamhet
D- Mutahharis biografi och martyrdom
Del 2
Några ord om boken "Kvinnans rättigheter i islam"
Del 3
Jämlikhet och den naturliga rätten

Förläggarens förord

Inledning 1

1 - Familjerelationer, ett världsproblem
Skall vi vara självständiga eller följa västvärlden?
Historisk determinism
2- Konstitutionen och vi själva
3- Den iranska nationens band till religionen

DEL I

Frieri och förlovning

Blir en kvinna förolämpad när en man friar?

Det är en manlig instinkt att nalkas och fråga, och en kvinnlig instinkt att vara upphov till behag och uppföra sig med självbehärskning

Mannen vill sluta ett förbund med kvinnan, inte förslava henne

Seden att an hålla om en kvinnas hand till äktenskap, är en mycket säker och vis väg att skydda en kvinnas ära och anseende

Misstag gjorda av författaren av de fyrtio förslagen i lagen om civilrätt

DEL II

Tidsbestämt äktenskap

Det nutida livsstilen och tidsbestämda äktenskap

Modern ungdom, tiden vid puberteten, och början på sexuella aktiviteter

Klosterliv för en bestämd period, sexuell kommunism, eller tidsbestämt äktenskap

Experimentellt äktenskap

Russells åsikter om tidsbestämda äktenskap

Invändningar och svårigheter

Kritik

Tidsbestämda äktenskap och haremets problem

Sociala skäl för harem

Är villkoren för tidsbestämda äktenskap en licens för promiskuitet?

Den nuvarande världens harem

Kalifens förbud av tidsbestämda äktenskap

En tradition från Ali ibn abi Talib

DEL III

Kvinnan och hennes sociala oberoende

Frihet att själv bestämma framtiden

Att gifta sig med en kvinna innan hon är född

Utbyte av döttrar

"Den heliga profeten gav Zahra, sin dotter, full frihet i valet av make

Den islamiska rörelsen till förmån för kvinnor var helt självständigt

Fäders tillåtelse

En man är en slav under sina passioner, och en kvinna är en fånge i sin kärleksfullhet

DEL IV

ISLAM OCH NUTIDEN

Islam och nutiden (1)

Tidens krav.

Islam och tidens krav

Förvirrat tänkande

Vad anpassar sig tiden själv till?

Anpassning eller avskaffande?

ISLAM OCH NUTIDEN (2)

Stränga människor och okunniga människor

Berättelsen i koranen

ISLAM OCH NUTIDEN (3)

Hemligheten med den dynamiska kraften och flexibiliteten av islamiska lagar

Uppmärksamhet på väsentlighet och mening som motsats till gestaltning och form

En permanent lag för ett permanent behov, och en föränderlig lag för ett föränderligt behov

Frågan om förändringar av skriften

Det är inte så viktigt vad du bär, så länge du inte imiterar slaviskt

Frågan om "det som är mer viktigt och det som är betydande" (Ahamm wa muhimm)

Lagar med "vetorätt"

Det elementära av "Ijtihad"

DEL V

Kvinnans mänskliga ställning i koranen

Den speciella islamiska filosofin angående familjens rättigheter

Jämlikhet eller likhet?

Kvinnans ställning i islams världssyn

Jämlikhet, men inte enhetlighet

Deklarationen om mänskliga rättigheter är filosofi och inte lag

Filosofi kan inte bevisas med frågeformulär

En blick på historien om kvinnors rättigheter i Europa

Människans värdighet och rättigheter

Viktiga punkter i förordet till de mänskliga rättigheternas deklaration

Värdighet och respekt för människan

Nedgången och förfallet av den mänskliga varelsen i västerländsk filosofi

Väst är involverad i en grundläggande motsägelse om människan

Väst har glömt bort både sig själva och sin Gud

DEL VI

Den naturliga grunden för familjerättigheterna (1)

Sambandet mellan naturliga rättigheter och riktningen som naturen rör sig i

Sociala rättigheter Familjerättigheter

Den naturliga grunden för familjerättigheterna (2)

Är familjelivet betingat av naturen, eller styrd av konventioner?

Teorin om de fyra tidsperioderna

Kvinnan i naturen

DEL VII

Skillnaderna mellan kvinna och man

Skillnaderna mellan kvinna och man (1)

Är det en fråga om symmetri eller en fråga om ofullkomlighet och fullkomlighet?

Platons teori

Aristoteles mot Platon

Opinionen i den moderna världen

Ömsesidiga skillnader

Kroppsbyggnaden

Psykologiskt Känslorna mot varandra

Skillnaderna mellan kvinna och man (2)

Skapelsens mästerverk

En förening starkare än passionen

Ömsesidiga skillnader i känslorna hos män och kvinnor mot varandra

Synpunkter från en kvinnlig psykolog

En hastig rörelse Will Durants åsikter

DEL VIII

Hemgift och underhåll (1)

En kort historia om hemgiften

Hemgiften i det islamiska rättighetssystemet

En blick på historien

Hemgiftens verkliga filosofi

Hemgiften i koranen Två sorters känslor hos djur

Presenter och gåvor i olagliga relationer

Europeiska kärleksaffärer är mer naturliga än deras äktenskap

Hemgift och underhåll (2)

Den för-islamiska periodens traditioner, som avskaffades av islam

Islam har sitt eget hemgiftssystem

Naturens regel

Kritik

Hemgift och underhåll (3)

Den Europeiska kvinnans undertryckelse fram till den andra halvan av 1800-talet

Varför beviljade Europa plötsligt ekonomisk självständighet?

Koranen och kvinnans ekonomiska självständighet

En jämförelse Kritik och repliker

Tre slags underhåll

I islam finns det tre slags underhåll

Vill inte den moderna kvinnan ha en hemgift eller underhåll?

En fördel för kvinnorna i ekonomiska ärenden

Avsikten med propaganda mot underhåll

Rikedom i stället för make

Är de mänskliga rättigheternas deklaration en förolämpning för kvinnan?

DEL IX

Frågan om arvsrätten

Orsaken till att kvinnan framtogs arvsrätten

Arvsberättigande för en adopterad son

Arvsrätt genom ett förbund

Kvinnan som en del i arvsandelen

Kvinnans arvsrätt i den sasanidska perioden i Iran
Kvinnans andel av arvsrätt enligt islam
En invändning från västvärldens dyrkare
Ateisternas invändningar mot arvsrätten i början av islam

DEL X

SKILSMÄSSORÄTTEN

Skilsmässorätten (1)
Skilsmässoökningen i det moderna livet Skilsmässa i Iran
Förhållandena i skilsmäso-infekterade Amerika
Förutsättningar

DEL XI

Skilsmässa (2)
Vanhedrande och ynkliga skilsmässor
En illvillig berättelse utan någon sanning
Varför gjorde inte islam skilsmässan olaglig?

DEL XII

Skilsmässa (3)
Naturliga lagar om äktenskap och skilsmässa
Mannens naturliga ställning i familjelivet
Synpunkter från en kvinnlig psykolog
Strukturen som bygger på tillgivenhet och känslor
Det är något mer än jämlikhet som stärker grunden i familjen
Jämlikhet i förvanskning
Skilsmässa (4)
Fredens beskaffenhet i familjen är annorlunda mot alla andra former av fred
1 - Islam välkomnar varje faktor som tar bort skilsmässan
2- Hustruns tidigare tjänster för hushållet
Skilsmässa (5)
Skilsmässorätten uppkommer från mannens speciella roll i kärlekens angelägenhet, och är inte baserat på hans äganderätt
Skilsmässa är en frigivning på samma sätt som äktenskapets medfödda natur är dominerande
Straff för skilsmässa
Hustrun har rätt till skilsmässa såsom en anförtrodd rättighet

DEL XV

Juridisk skilsmässa
Är en del äktenskap som en cancersvulst som hustrun måste genomlida och stå ut med?
Dödlägen
Dödläget i skilsmässa
Hillis åsikt
Andra argument och åberopanden
Shaykh at-Ta'ifahs synpunkt

DEL XVI

POLYGAMI

Polygami
Sexuell kommunism

Platons åsikt
Flera äkta män Svårigheterna med polyandri
Polygami Islam och polygami
Polygami i Iran

DEL XVII

De historiska orsakerna till polygami (1)
Orsaken till polyandrins misslyckande
Den sexuella kommunismens misslyckande
De historiska orsakerna till polygami (2)
Geografiska skäl
Polygami i Västerlandet
Menstruation
Kvinnorna och barnafödandets
Ekonomiska orsaker
Flera barn
Fler kvinnor än män

DEL XVIII

Polygami är kvinnans rättighet
Orsaker till att antalet giftasvuxna kvinnor överstiger antaletmän
Kvinnor har större motståndskraft mot sjukdomar
Kvinnans rättighet i polygami
Russells åsikt
En av tio engelska barn ...
Polygami är förbjudet medan homosexualitet är lagligt!

DEL XIX

Ligger det i mannens natur att vara polygamisk?
Polygami är en källa till beskydd av monogami
Ämnets verkliga kärnpunkt
Nittonhundratalets manliga bedrägeri
En av författarna har lagt fram sin åsikt om polygami sålunda
Kriserna som uppkommer genom den ogifta kvinnans frustrering
Varierande resultat följd av förseelsen med det överstigande antalet kvinnor

DEL XX

Brister och nackdelar med polygami
En korrekt undersökning
Från den psykologiska synvinkeln
Uppfostrans synpunkt
Ur moralisk synvinkel
Från rättigheters synvinkel
Från en filosofisk synvinkel
Islams roll i polygami
Begränsningar
Rättvisa
Faran med orättvisa
Harem
Andra villkor och möjligheter

Den moderne mannen och polygami

Några ord om Morteza Mutahhari

Här följer en kort redogörelse om författaren till boken "Kvinnans rättigheter i islam".

Del 1

A- Vetenskaplig verksamhet

I- Studier i islamisk rätt

Mutahhari var en av de främsta experterna inom islamisk rätt samt en av de främsta juristerna inom såväl den shi'itiska som den sunnitiska rättsskolan.

Den islamiska rätten skiljer sig från andra rättstraditioner i två områden. För det första bygger den islamiska rätten på koranen och sunna, traditionen, vilka har kommit till mänskligheten genom gudomlig uppenbarelse. Och för det andra har de islamiska juristerna allt sedan islams begynnelse fört denna tradition vidare från mästare till lärjungar.

Mutahhari byggde alltså vidare på fjorton århundraden av erfarenheter och lärdom.

Mutahharis skrifter inom islamisk rätt:

- Ijtihad i islam
- Förnuft och ijtihad
- Ijtihad och syllogism
- Gudomlig rättvisa
- Rättvisa eller jämlikhet?
- Islamisk rätt
- Kvinnans rättigheter i islam
- Frågan om slöjan
- Akhbarigari (handlar om en grupp shi'itiska juristers tankegångar)
- Att lära islamiska vetenskaper

II- Kunskaper i islamisk filosofi

Mutahhari var en av de främsta experterna inom islamisk filosofi.

Under den tid han arbetade på Tehrans universitet visade han stort intresse för att undervisa islamisk filosofi och göra komparativa studier mellan islamisk filosofi och filosofiska skolor i väst. I en av sina böcker skriver han att han från allra början ville lära känna dessa skolors skiljelinjer.

Vissa delar av boken "Kvinnans rättigheter i islam" bygger på en kombination av islamisk filosofi och islamisk rätt.

Mutahharis skrifter inom islamisk filosofi:

- Introduktion och kommentarer till boken filosofins principer skriven av 'Allameh Tabatabai
- Sharhe muktasar manzume, 2 vol.
- Sharhe mabsute manzume, 3 vol.
- Shafa, 2 vol.
- Rörelse och tid, 2 vol.
- Marx och marxism
- Filosofiska artiklar

III- Mutahharis utbildningsverksamhet

Mutahharis insatser inom utbildning kan delas i två områden:

- 1- Hans insatser på det kallasiska området, dvs som lärare i teologiska skolan i staden Qum och som lärare på Tehrans universitet efter att han flyttade till Tehran. på universitet undervisade han i islamisk rätt, filosofi, teologi och 'irfan på teologiska fakulteten.
- 2- Hans insatser för att höja allmänhetens bildningsnivå.

B- Social verksamhet

Innan vi går in på Mutahharis sociala verksamhet borde vi bekanta oss med 60-talets iranska samhälle.

Under Shahens tid var Iran ett land som befann sig under utländsk och i synnerhet amerikanskt inflytande. Resultatet av detta inflytande var inte vetenskaplig och teknologisk utveckling eller höga moraliska och mänskliga värden. Det ökade utländska inflytandet ledde till utbredd korruption och dekadans i samhället.

Karakteristisk för detta samhälle var att tänkandet hade ingen plats bland människorna.

Mutahhari var medveten om dessa förhållanden och ville bekämpa det. Han gav ett stort antal föreläsningar för allmänheten som syftade till att höja allmänhetens bildningsnivå i olika frågor. Han ordnade sammankomster med framför all t unga och universitetsstuderande och tog upp sådan frågor som var stort intresse för den unga generationen. Han använde alla forum för att nå ut med sitt budskap. Bland annat använde han radion. han gav tjugo föreläsningar inom olika ämnen under slutet av 50- och början av 60-talet.

Han samarbetade också med en antal andra islamiska tänkare, bland dem 'Ali Shari'ati, trots att de hade olika åsikter i en rad frågor.

Bland Mutahharis social verksamhet kan man också räkna ett antal böcker i vilka han tog upp aktuella social frågor. Han skrev också två barnböcker, " Dastane rastan", berättelser om de rättmätiga, som 1963 vann Unescos pris för årets bästa bok..

Mutahharis skrifter inom det sociala området:

- Samhälle och historia
- Världsåskådning
- Islam och tidens krav
- Livets ändamål
- Evtigt liv

- Människa och tro
- Människan i koranen
- Att bevisa Guds existens
- Sexualmoral i islam och väst
- Gudomliga hjälp
- Den fulländade människan
- Den tolfte imamens revolution
- Uppfostran i islam
- Islams kännetecken
- Människans sociala utveckling under historien
- Den tredje imamen Hosseins epos
- Förfalskningar om 'Ashura

C- Mutahharis politiska verksamhet

Mutahharis verksamhet på det sociala planet kompletterades av hans politiska verksamhet. Han var den person som kunde leda samhället under den tid imam Khomeini befann sig i landsflykt.

Genom sina insatser på universitetet grundlade han den islamiska revolutionens teoretiska grund och genom sina böcker bidrog han till att höja medvetandet hos befolkningen. Han deltog i kampen mot britterna, som handlade om nationalisering av den iranska oljeindustrin i början av 50-talet. Han deltog aktivt i kampen mot Shahens regim. Han var bl.a. en av de främsta beslutsfattare i "den islamiska koalitionen", bildade tiotalet islamiska föreningar och en organisation som förenade de skriftlärda i Iran "Jam'iyate rauhaniyyate mubarez". Shahregimen satte honom i fängelse ett antal gånger men lyckade aldrig stoppa hans verksamhet.

En viktig punkt i Mutahharis politiska liv var att han trots sin outtröttliga verksamhet och trots att han var en självständig tänkare följde han alltid imam Khomeinis direktiv. Före den islamiska revolutionen organiserade och ledde han det iranska folkets kamp mot Shahregimen och fungerade närmast som en länk mellan den landsflyktige ledaren och folket och därmed förberedde det iranska folkets resning mot den USA stödda regimen.

Mutahharis politiska skrifter:

- Martyren
- Jihad, heligt krig
- Om den islamiska revolutionen
- Heligt krig, jihad, och förutsättningarna för dess legitimitet i koranen
- Islamiska rörelser under de sista ett hundra åren
- Den unga generationens ledning
- De viktigaste problemen i de skriftlärda organisation
- De skriftlärda målsättningar
- Om friheten
- Frihet och slaveri
- Islamisk enhet
- Ledning

D- Mutahharis biografi och martyrdom

Mutahhari föddes 1920 i staden Fariman i den nordöstliga provinsen Khurasan. Han började sina inledande studier i Fariman. Redan i sin barndom visade han en häpnadsväckande begåvning och stor kunskapsörst. Han visade i synnerhet prov på stor intelligens och entusiasm när det gällde

studier av den islamiska teologin. 1932 flyttade han till provinshuvudstaden, den heliga staden Mashhad, och började studera inledande islamiska studier. Vid sjutton års ålder flyttade han till den heliga staden Qum och fortsatte sina islamiska studier. 1940 började han studera under den store läraren, som Mutahhari kallade "min förlorade lärare", nämligen ayatullah Khomeini. 1950 kom han i kontakt med den främste inom den islamiska filosofin, nämligen Allameh Tabatabai. Hos honom studerade han islamisk filosofi och skrev senare en bemärkt kommentar till sin lärares verk "filosofins principer". Mutahhari flyttade till huvudstaden Tehran år 1952 och från och med denna tid blev han mycket produktiv, både genom föreläsningsverksamhet och genom att skriva ett stort antal böcker, artiklar och pamfletter.

Ett av Mutahharis främsta kännetecken var att han levde som han lärde. Som expert på islamisk rätt försökte han skapa förutsättningarna för skapandet av ett islamisk samhälle. Han var en tänkare av stort mått och med djup insikt i sin tids kunskaper.

Efter den islamiska revolutionen arbetade han under en kort tid som ordförande i det nybildade revolutionsrådet. Mutahharis liv släcktes kort efter den islamiska revolutionens seger. Natten till den andra maj 1979 mördades Mutahhari kallblodig av USA- stödda terrorister.

Del 2

Några ord om boken Kvinnans rättigheter i islam

A- Författarens avsikter med att skriva denna bok och dem som han vände sig till

Mutahharis avsikter med att skriva denna bok var flera. Han ville för det första ge en klar bild av Kvinnans rättigheter i islam. Han ansåg att det var av stor betydelse att framför allt kvinnorna skulle känna till sina rättigheter. Mutahhari vände sig i första hand till kvinnorna i hela världen och framför allt till kvinnorna i den islamiska världen. Detta för att de skulle känna till sina rättigheter och väcka sina medsystrar som befann sig under förtryck.

Mutahhari vände sig också till tänkare i den islamiska världen som opponerade sig mot islams lagar och kvinnans ställning i islam. Han ville därmed bekämpa de som hade inlett en rättslig strid mot islam, vilka dessutom understöddes av Shahregimen.

Mutahharis tredje avsikt var att sprida sitt budskap genom en av sin tids främsta medier, dvs, veckotidningen "Zan-e ruz", dagens kvinna. Denna veckomagasin hade stor påverkan på iranska kvinnor och var en av de främsta kanaler genom vilken den amerikanska masskulturen och kvinnosynen spreds bland iranska kvinnor. på detta sätt tog Mutahhari öppen strid mot Shahregimens propagandaapparat.

Mutahharis fjärde avsikt var att ge islams syn på jämlikhetstanken och därmed inleda en dialog med andra tänkare runtom i världen och framför allt de som stod bakom deklarationen om mänskliga rättigheter.

B- Bokens innehåll

Boken "Kvinnans rättigheter i islam" kan indelas i två delar. Den första delen handlar om enbart juridiska frågor angående kvinnan och familjen. Han diskuterar bl.a. följande frågor:

- Att fria
- Förlovning

- Kvinnan och självständighet
- Tillfällig giftermål
- Underhåll
- Arv
- Rätten till skilsmässa
- Polygami

I den andra delen, som är den viktigaste delen, diskuterar han en rad frågor med utgångspunkt från den islamiska rätten. Han diskuterar bl.a. följande frågor:

- Islam och modernitet
- Kvinns mänskliga värde sett ur koranens synvinkel
- Familjerättens naturliga grunder

Del 3

Jämlikhet och den naturliga rätten

En av de frågor som Mutahhari diskuterar i sin bok "Kvinnans rättigheter i islam" är jämlikhetsfrågan och det sätt på vilket frågan diskuteras i deklARATIONEN om mänskliga rättigheter.

Mutahharis utgångspunkt är att grunden för den naturliga rätten är människans naturliga anlag. Om vi förutsätter att grunden för alla naturliga rättigheter är människans strävan efter rättvisa och att denna strävan i sin tur står i förbindelse med människans naturliga anlag och en inneboende känsla som gör att hon tar avstånd från allt som är orätt kommer vi till en intressant utgångspunkt när det gäller diskussionen kring jämlikhetsfrågan.

Med utgångspunkt från detta kan man förklara att det finns juridiska skillnader mellan människor och att dessa har sin grund i människornas olika naturliga anlag. Man måste dock komma ihåg att juridiska skillnader får under inga omständigheter komma i konflikt med rättvisefrågan.

Diskussionen kan framstå något komplicerat men Mutahhari förklarar detta närmare i sin bok.

Vi avslutar denna diskussion med två exempel. Den amerikanske juristen Ferdinand F. Stone skriver följande om kvinnans rättigheter i Common Law: "Om en man misshandlar sin hustru på ett brutalt och omänskligt sätt kan hon med stöd av Common Law kalla på polis och begära att han fängslas. Kvinnan gör dock detta när hon inte har någon annan utväg, eftersom hon är medveten om att mannen kommer att släppas fri från fängelset efter ett tag och då kan han återuppta sin brutala behandling av henne. Common Law ger vid extra ordinära omständigheter kvinnan rätt att begära separation eller skilsmässa, men den tillåter inte kvinnan att begära skadestånd för de skador hon har fått." 1

Den brittiske juristen Sir William Blackstone skriver om detta på ett enklare sätt: "Vid giftermål blir kvinnan och mannen, sett ur legalt perspektiv, en enda person. Juridiskt sett kan kvinnan inte skiljas från sin man." 2

Detta synsätt har mött motstånd även i väst. Man har kritiserat det för att favorisera männen. En kritiker uttrycker detta på följande sätt: "I Common Law är mannen och kvinnan en, men denna en är i själva verket mannen."

Trots att män och kvinnor har lika rättigheter i enlighet med Common Law och att ingendera kan stämna den andra vet vi att människans fysiska förutsättningar gör det möjligt för dem att utsätta

-
- 1 Stone, Ferdinand F., Förenta staternas grundläggande lagar, persisk översättning Dr. Safa'!, s. 157.
2 Blackstone, Sir William, Commentaries on the Law of England, Tom I, s.442, Tom II, s. 433.

kvinnorna för mycket större skador än vad kvinnorna förmår åstadkomma. Denna likvärdighet grundas inte på männens och kvinnornas naturliga anlag och resulterar blir att kvinnor behandlas på ett orättvist sätt.

Ett annat exempel gäller likhet på arbetsmarknaden. Föreställ er att man skulle tillämpa likhetsprincipen i fråga om sjukfrånvaro och rätten till ledighet från jobbet för män och kvinnor. Här står två principer mot varandra. Å ena sidan står likhetsprincipen som säger att män och kvinnor skall ha lika rätt till ledighet från jobbet och å den andra sidan står kvinnans naturliga rätt att hon föda barn. Kvinnorna har mycket större behov av att utnyttja ledighet från jobbet p.g.a. barnafödande, de behöver också vara hos barnen efter födseln. I samband med detta kommer även barnens naturliga rätt att få vara hos sina mödrar att stå i skarp kontrast till likhetsprincipen på arbetsmarknaden.

Förläggarens förord

Morteza Mutahhari var en av de mest ansedda författarna i Iran, som hade förmågan att på det klaraste sättet framföra de islamiska idéerna angående regler och lagar. Mutahhari hade en förmåga att tänka originellt och förklara sina tankar på ett omedelbart begripligt sätt, oavsett vilket ämne han än gav sig i kast med.

Denna förmåga gjorde det möjligt för honom att nå en hög ställning bland de islamiska författarna i Iran. Förlusten för muslimerna vid hans död är omfattande, i samma höga grad som nyttan av hans författande är för dem, där allt är på högsta nivå av originalitet.

Det är beklagligt att läsare som inte känner till det persiska språket är förhindrade att direkt få kontakt med Mutahharis verk, så vår Organisation beslöt att efter bästa förmåga försöka översätta och publicera dem.

WORLD ORGANIZATION FOR ISLAMIC SERVICES

Avd. för skrivande, översättning och publicering

29/8/1400A.H. 12/7/1980 A.D.

Tehran, Iran

I GUDS, DEN BARMHÄRTIGE FÖRBARMARENS NAMN!

Inledning

Kraven i vår tidsålder gör det nödvändigt att återigen granska och värdera många angelägenheter, då det inte längre räcker att acceptera de gamla värderingarna. Systemet med familjens rättigheter och skyldigheter är en utav dessa angelägenheter.

I denna tidsålder, av skäl som vi återkommer till senare, är den allmänna uppfattningen att den grundläggande frågan inom detta område är liberaliseringen av kvinnan och "jämlighet" av deras rättigheter med män. Alla andra problem är sidogrenar till dessa två angelägenheter.

Enligt vår uppfattning är de mest grundläggande frågorna om familjens rättigheter följande: Är familjens rättigheter oberoende av andra sociala system? Följer den en egen speciell logik eller styrs den av samma logik och filosofi som härskar över andra sociala institutioner? Finns det någon skillnad mellan denna sociala enhet och andra sociala enheter? Tvivlet orsakas i grunden av, å ena sidan, att de två huvudparterna i familjen består av två olika kön och, å andra sidan, består dess efterträdare av söner och döttrar. Denna kreativa process har utrustat deltagarna i denna enhet med olika och ojämna dispositioner, och med olika beskaffenheter och temperament. Den sociala strukturen hos familjen är halvt medfödd, och halvt konventionell, den så att säga uppehåller en förmedlande ställning mellan en instinktiv social struktur, såsom mellan bin och myror, där alla deras beledandes begränsningar, rättigheter och "lagar" är bestämda av naturen, och en social struktur, baserad på vedertaget bruk, likaväl såsom den mänskliga medborgerliga samhället, som har en mindre "naturlig" eller instinktiv komponent.

De antika filosoferna såg på familjelivets filosofi som en självständig del av "praktisk filosofi", och trodde att denna del av det mänskliga livet hade en separat logik och kännetecken. Platon har i sin bok "Staten", Aristoteles i boken "Politik", och den muslimske filosofen Ibn Sina, Avicenna, (Levde och verkade under 1000- talet) i sin bok "ash-Shifa", alla behandlat ämnet från detta perspektiv och från denna vinkel.

Angående kvinnans rätt i samhället, uppstår, naturligtvis ett tvivel och ett ifrågasättande, nämligen om en naturlig och mänsklig rättvisa för män och kvinnor är identiska, eller ej identiska. Med andra ord, om skapelsen och naturen, som givit en serie av rättigheter till det mänskliga släktet, om den har ordnat dessa rättigheter för bara det ena könet eller båda, vare sig det rör sig om kvinna eller man, om det har någon betydelse i sociala rättigheter och skyldigheter, eller om dessa rättigheter är detsamma för båda könen, i naturens ögon, och i skapelsens logik.

Som en följd av de vetenskapliga och filosofiska utvecklingarna fanns det efter sextonhundra talet i väst en rörelse inom det sociala området, som gick under namnet "Mänskliga Rättigheter". Författare och tänkare under 1600- och 1700- talen propagerade för sina egna idéer rörande naturliga, egentliga och oförnekade mänskliga rättigheter, med beundransvärd ihärdighet. Rousseau, Voltaire och Montesquieu tillhörde denna grupp av tänkare.

Mänskligheten står i stor tacksamhetsskuld till dessa tänkare. Det har även påståtts att mänskligheten står i lika stor tacksamhetsskuld till dem, som till de stora upptäcktsresanden och uppfinnarna.

Den grundläggande punkten som dessa tänkare uppmärksammade, var, att människan av naturen och förnuftet, av födelsen och läggning, ägde en serie av rättigheter och friheter. Ingen person, eller grupp, kan på något sätt eller under någon förevändning, neka en individ eller grupp dessa rättigheter och friheter. Den som äger dessa rättigheter kan inte själv, med fri vilja och benägenhet, överlåta dessa till någon annan och därmed frånta sig själv dessa rättigheter, eller försaka sig själv dem.

Alla, oavsett om han är härskare eller undersåte, vit eller svart, rik eller fattig, är jämställd och lika inför dessa rättigheter och friheter.

Denna intellektuella och sociala rörelse bar frukt först i England, sedan Amerika och senare i Frankrike genom revolutioner, förändringar i regeringsformerna, underskrifter till petitioner, och gradvis spred sig dessa idéer till andra länder världen runt.

Under 1800- talet kom nya idéer med anknytning till de ekonomiska, sociala och politiska rättigheter för mänskligheten.

En rad andra förändringar skedde som kulminerade i framträdandet av socialismen och kravet på fördelning av vinsterna till proletariat, och arbetarklassens maktövertagande.

Fram till slutet av 1800- talet och i början av 1900- talet, sammanbands det som sagts om mänskliga rättigheter och de praktiska steg som togs ifråga om folkets rättigheter, med respekt för regeringarna, eller med arbetarens rättigheter och proletariatets, med respekt för arbetsgivarna och överklassen. Men på 1900- talet kom frågan om kvinnans rättigheter i motsats till mannens rättigheter upp för första gången. I Förenta Nationernas deklaration om de mänskliga rättigheterna, som skrevs ner efter andra världskriget 1948, deklarerades jämställdheten mellan kvinnor och män klart och tydligt.

I alla de sociala rörelserna i västvärlden, från 1600- talet fram till 1900- talet har alla idéer kretsat runt två saker. "frihet" och " jämlikhet". Håller man det faktum klart för sig, dvs att rörelsen för kvinnans rättigheter i västvärlden hade samma ordningsföljd som de andra politiska rörelserna, och även om historien av kvinnors rättigheter i Europa är full av utomordentligt svåra umbäranden, så blir det ändå bara ingenting annat än diskussionen om "frihet" och "jämlikhet".

Pionjärerna för denna rörelse ansåg friheten för kvinnan och jämlikheten i deras rättigheter liksom för män, såsom komplett och fullgjort i rörelsen för de mänskliga rättigheterna, som ju hade varit den centrala idén sedan 1600- talet. De påstod att utan försäkran om kvinnans frihet och etablering av jämlika rättigheter för både kvinnor och män, så var allt åberopande av mänskliga fri och rättigheter meningslöst. Dessutom trodde de att alla problem som kunde uppstå inom familjen bottnade i avsaknad av kvinnans frihet, och i ojämlikheten mellan mannens och kvinnans rättigheter, och genom att slå vakt om dessa två punkter, så skulle alla problem inom familjen vara lösta i ett svep.

I denna nya rörelse glömdes en viktig fråga nämligen det som vi kallar "den grundläggande frågan i systemet om familjens rättigheter". Frågan gäller huruvida detta system är ett naturligt oberoende system med sin egen logik och kvalité, skild från logiken och kvalitéerna i andra sociala institutioner. Det som engagerade människors känslor var den utsträckning av principer av frihet och jämlikhet för kvinnor, i förhållande till män. Med andra ord, i ämnet om kvinnans rättigheter, var också där huvudämnet i diskussionerna de "omistliga, oåterkalleliga rättigheterna för männen", och inget mer. Allt beslutades runt detta enda ämne dvs att mannen och kvinnan båda är delar av mänskligheten och att kvinnan är en genuin mänsklig varelse, och därför måste åtnjuta de omistliga och oförnekade mänskliga rättigheter, såsom mannen, och jämlikt med honom.

I en del av kapitlen i denna bok finns det en grundlig diskussion om källorna till naturliga rättigheter, och vi har där bevisat att de grundläggande formerna i de mänskliga rättigheterna är naturen själv. Om människan åtnjuter särskilda rättigheter som djuren inte delar med honom, så beror det på hans natur, härstamning och skapelse. Om alla mänskliga varelser är jämlika i naturens rättigheter, och alla måste leva i "frihet", så är det en ordning utfärdad i texten av skapelsen själv. Det finns inget annat bevis. De intellektuella, som är anhängare av jämlikhet och frihet såsom mänskliga rättigheter, har inte heller de något annat argument än detta.

Låt oss nu se varför den grundläggande frågan i systemet om familjens rättigheter, inte har fått någon uppmärksamhet. Har det upptäckts, i ljuset av den moderna vetenskapen, att skillnaden och olikheterna mellan man och kvinna är en enkel skillnad i konstituerande organ, och att detta inte har någon effekt på deras grundläggande fysiska och psykiska struktur samt de rättigheter som är beroende därav, och det ansvar som det skapar? Och är det orsaken till varför ingen har givit dem ett eget kapitel i modern social filosofi?

Nu råkar det vara så att omständigheterna är de rakt motsatta. I ljuset av moderna upptäckter och framåtskridande inom den biologiska och psykiska vetenskapen, så har skillnaden mellan de båda könen blivit klarare och bättre dokumenterad. Vi har diskuterat det i en del kapitel i denna bok, och har citerat forskningsresultaten från biologer, fysiologer och psykologer.

Det finns anledning till förvåning, för trots allt, så har det grundläggande problemet lämnats att falla i glömska.

Denna försummelse grundar sig, kanske, i att denna utveckling kom plötsligt, och resulterade i att trots att en del motgångar försvann för kvinnan, så förde det med sig, som en gåva, andra motgångar och plågor både för henne och hela samhället. Vi skall se att kvinnan i väst var berövad även den enklaste och allmännaste rättighet ända fram till i början av 1900- talet, och först i början av 1900- talet började den västerländske mannen att tänka om och försöka rätta till situationen. Och som denna rörelse var i slutet av andra rörelser inom området "jämlighet" och "frihet", så förväntade de sig att alla mirakel skulle komma från andemeningen av dessa två ord. De struntade i det faktum att jämlighet och frihet är beroende av relationerna mellan mänskliga varelser emellan, och från det faktum att dom är just mänskliga varelser.

I akademiska termer betyder " Jämlighet och frihet" mannens rättigheter enligt hans ställning att vara man. Eftersom kvinnan är en mänsklig varelse är hon skapad fri såsom alla mänskliga varelser, och därför delar hon jämlika rättigheter. Men kvinnan är en mänsklig varelse med speciella förutsättningar, och en man är en mänsklig varelse med andra förutsättningar. Man och kvinna är jämlika i det att de är människor, men de är två sorters mänskliga varelser med två sorters karaktärer och två sorters psykologier. Denna skillnad är inte ett resultat av några geografiska, historiska eller sociala faktorer, utan ligger snarare i själva skapelsens planering. Naturen har en mening med dessa två olika förutsättningar, och alla försök att ändra naturens gång och ordning är dömt att skapa en oönskad tribut. Såsom jämligheten och friheten för mänskliga varelser, både män och kvinnor, har uppenbarat sig för oss från naturen, så måste vi se till naturen för att inspireras beträffande det unika eller det tvåfaldiga i rättigheter för kvinnor och män. Vi måste kunna diskutera huruvida tvåfaldigheten i könen, både hos människor och djur är en slump eller ingår den i skapelsens plan? Är olikheterna mellan de båda könen bara baserad på kroppsconstitutionens organ, eller är, enligt den franska biologen Alexis Carrel, varje cell i människan ett tecken på hans eller hennes kön? Har en man eller kvinna var för sig ett eget speciellt syfte i logiken och språket hos en medfödd läggning? Är rättigheter enkönat eller tvåkönat? Är moralen, och att växa upp, ett enkönat eller tvåkönat ämne? Vad gäller vid bestraffning? Vad gäller ansvarstagande och yrken?

I denna utveckling glömdes det bort att det finns andra problem bredvid jämlighet och frihet, att tänka på. Jämlighet och frihet är nödvändiga förhållanden, men de är inte tillräckliga. Jämlighet är en sak, men identiska rättigheter är en annan sak. Jämlika rättigheter för man och kvinna med avseende på deras materiella och själsliga värde, är en sak, men deras likhet och enhetlighet och likalydande är något annat. I den här debatten betyder "jämlighet" "likalydande". Kvalité har överskuggats av kvantité i försöken att komma ihåg kvinnans "manlighet" så har hennes "kvinnlighet" blivit bortglömd.

Denna ouppmärksamhet kan faktiskt inte påräknas bara som en filosofisk ovarsamhet på grund av otillbörlig brådska. Det var andra faktorer med i räkningen som också ville utnyttja denna "frihet" och "jämlighet" för kvinnor.

En av dessa faktorer var kapitalisternas intresse. Fabriksägarna ville ha bort kvinnorna från

hemmen till fabrikena, därför att de ville profitera på deras ekonomiska styrka, så de tog upp fanan för kvinnans rättigheter såsom för männen, och det var bara dessa personer som kunde ge kraven ett legitimt accepterande.

I boken "The Pleasure of philosophy", kommenterar Will Durant kvinnas rättigheter. Han citerar några föraktfulla idéer av Aristoteles, Nietzsche, Schopenhauer, samt några heliga judiska böcker om kvinnor. Han påpekar också att även om friheten för kvinnor var omtalad under franska revolutionen, så var det utan att någon praktisk förändring kom till stånd. Fram till ungefär 1900 hade en kvinna nästan inga rättigheter som en man var lagligt tvungen att respektera, enligt Durant. Sedan skriver han om anledningarna till förändringar i kvinnans fördel i början på 1900-talet. Kvinnans befrielse kom som en följd av den industriella revolutionen, enligt Durant. Han fortsätter: "De (kvinnorna) var billigare arbetskraft än män, arbetsgivarna föredrog dem som arbetare framför de mer kostsamma och upproriska männen. För ett århundrade sedan hade männen svårt att få arbete i England, men affischer inbjöd dem att sända sina fruar och barn till fabriksgrindarna... Det första legala steget mot frigörelsen av våra mormödrar, var lagstiftningen från 1882, där det bestämdes att hädanefter skulle kvinnorna i England åtnjuta det enastående privilegiet att få behålla pengarna de tjänade ..."

Det var ett högt moraliskt och kristet lagstadgande, genomförd av fabriksägarna i Underhuset för att locka Englands kvinnor att sköta deras maskiner. Från och med det året fram till nutid, har detta oemotståndliga sug med vinstmotiv dragit ut kvinnorna från slavgörat i hemmen, till träldomen i fabrikena.

Den tekniska utvecklingen och den ständigt ökande tillväxten i produktionen var större än det faktiska behovet hos folket. Man var tvungen att ta till olika metoder för att förvandla människorna till en ofrivilliga deltagare i konsumtionen. Kapitalisten var tvungen att utnyttja kvinnorna ännu mer för att uppnå denna målsättning. Detta gällde inte enbart hennes fysiska styrka utan snarare hennes kraft att attrahera med sin skönhet. Genom att handla med hennes ära och respekt och genom att exponera henne ville man påtvinga konsumtionen på konsumenterna. Det är klart att allt detta gjordes i namnet av hennes "frihet" och att hon blivit "jämställd" med mannen.

Inte heller politikerna släpade efter med att utnyttja denna faktor, man kan läsa om dessa omständigheter regelbundet i dagspress och veckotidningar. I alla dessa fall, är kvinnans existens exploaterad, och kvinnan används som ett redskap för att uppnå männens mål och allt detta under täckmanteln av "frihet" och "jämlikhet".

Det är uppenbart att den unge mannen från 1900-talet inte förnekade sig själv detta värdefulla tillfälle. Han slutade prata om kvinnans traditionella ansvar, och gjorde sökandet efter en maka till någonting billigt och kostnadsfritt, fångande henne i sina klor. Sedan spilldes det mer krokodiltårar än förut över kvinnors olycka och de orättvisa diskrimineringarna mot henne. Och slutligen, för att förse sig själva med ännu mer av världens fröjder, så fördröjer de sitt giftermål tills de är fyrtio eller senare ändå, och kan till och med föredra att förbli ungarlar.

Det är utan tvivel så att vårt århundrande har undanröjt en rad missförhållanden för kvinnorna, men faktum är om det inte istället har medfört en annan rad av missförhållanden såsom en gåva. Vad är anledningen till detta? Är kvinnan dömd till en av dessa två missförhållanden, och tvingad att välja en utav dem, eller är det ingenting som hindrar henne från att förvisa hennes gamla missförhållanden, såväl som hennes nya missförhållanden?

Faktum är att det inte finns något tvång eller ofrånkomlighet.

Missförhållanden i gamla tider orsakades mestadels av det faktum att man glömde bort att kvinnan var en människa, och hennes nyare missförhållanden beror på, medvetet eller inte, hennes kvinnlighet som kvinna, hennes medfödda mjukhet och natur, hennes kall, axeln som hon roterar runt, hennes instinktiva behov och hennes speciella kapacitet är totalt ignorerad.

Det är verkligen underligt, att närhelst olikheterna i den medfödda karaktären och naturen för män och kvinnor diskuteras, så tolkar en del av människorna det såsom menat kvinnors ofullkomlighet och perfektionen hos männen, och ytterst såsom något som nödvändiggör en rad av fördelar för mannen, och en rad försakelser för kvinnan, därmed glömmes man att ofullkomlighet och perfektion inte är under beaktande. Skapelsens plan var inte att försöka skapa en perfekt och en ofullkomlig.

Efter deras logiska och visa förklaring, så utropar dessa människor: "Nåväl, eftersom naturen varit så grym mot kvinnan, och skapat henne svag och ofullständig, ska vi förvärpa situationen och lägga börda på börda? Om vi överlåter kvinnans naturliga ställning till glömskans värld, gör vi inte henne mer mänsklig då?"

Situationen är faktiskt den precis motsatta. Likgiltigheten mot den naturliga och medfödda ställningen hos kvinnan har medfört våldet på hennes rättigheter. Om mannen konfronterar kvinnan och säger "Nu är du en, och jag är en. Alla sysslor, plikter, vinster, belöningar och bestraffningar ska vara samma och lika, och i allt svårt, tungt arbete ska du vara min medarbetare och få kompensation i proportion till din arbetskraft, förvänta dig inte någon särskild respekt och hjälp från mig, var ansvarig för alla dina levnadskostnader, dela med mig utgifterna för barnen, försvara dig själv inför alla faror och risker, spendera lika mycket på mig som jag gör på dig..." Det är ett tillfälle för kvinnan att slänga in handduken, därför att hennes arbetsstyrka och produktiva kraft är naturligt mindre än en man, och dränaget på hennes förtjänster större. Dessutom, hennes menstruation, besvären under graviditeter, svårigheter under förlossningar, och uppfostran av barn, har alltihop placerat henne i en situation där hon är under mannens skydd, med färre ansvarstaganden och fler rättigheter. Det här gäller inte bara hos människan, alla djur som lever i par uppför sig så. I alla dessa olika arter så reser sig hannen instinktivt upp för att försvara sin hona.

Om den naturliga och medfödda ställningen hos de båda könen behålles i sikte, och deras jämlikhet i att vara människa och deras delade humana rättigheter är ihågkommet, så kan kvinnan finna sig själv i en väldigt fördelaktig ställning, varken hennes person eller hennes personlighet blir krossad.

på grund av ouppmärksamhet så finner vi att den naturliga, medfödda omständigheterna hos de båda könen är glömda, och slutligen beror allting på frihet och att göra saker jämlikt, det skulle vara bättre att titta på de människor som, före oss, påbörjade denna resa, och nått slutet, och se vad de har sagt och skrivit.

I en artikel i tidningen Khandaniha kunde man läsa om kvinnliga arbetares situation i förenta staterna. Artikeln handlar om en kvinnlig anställd som beskriver arbetsförhållandena på sin arbetsplats. Artikelförfattaren beskriver hur, i jämlikhetens namn, hänsynen som brukade gälla för kvinnliga arbetare inte längre existerar. Till exempel skulle de inte behöva lyfta tyngre än 12 kilo, medan de manliga arbetarna inte hade några sådana gränser.

Artikeln beskriver hur arbetsförhållandena för de kvinnliga anställda, som övergick till 2500, i General Motors fabrik hade ändrats. Den kvinnlige arbetaren beskriver själv hur hon skulle sköta om en mycket kraftfull ångmaskin eller rengöra en 12 kilo tung metallugn. Tidigare sköttes detta arbete av en kraftfull manlig anställd. Den kvinnlige arbetaren känner sig utsliten.

Artikeln handlar också om klagomål, ängslan och farhågorna hos en annan kvinna, vars man är sjöman i flottan. Nyligen hade befälhavaren beslutat att ett antal kvinnor skulle anställas för att arbeta ombord. på fartyget tjänstgjorde 480 män och 40 kvinnor.

När skeppet återvände till hamnen efter sin första resa med blandad besättning var uppståndelsen och oron bland besättningen sådan, att en utredning gjordes, och det upptäcktes snart att det inte bara hade utvecklats många kärleksaffärer under resan, utan de flesta av kvinnorna hade också haft sexuella förbindelser med flera män, inte bara en.

Artikeln fortsätter med att berätta, att i staten Florida oroade man sig över nya lagar som skulle försämra änkornas situation. Lagen som befriade änkor från att betala inkomstskatt på summor upp till 500 dollar, hade annullerats. Domaren som upphävde lagen ansåg att denna speciella lag var en diskriminering emot männen.

Artikeln beskriver hur arbetarkvinnan som har värkande händer, sjömanshustrun som är orolig och rädd och änkorna i Florida har fått böta för att få sin del av friheten. För ett stort antal utav dem kan man ifrågasätta huruvida kvinnorna har förlorat mer än de har vunnit.

Den kvinnliga arbetaren berättar om sin arbetskamrat som drabbades av inre blödningar på grund av tunga lyft. Hon säger:

Vi vill återvända till vår förra ställning. Vi vill att män ska behandla oss som kvinnor och inte som arbetare". Hon tillägger att det är lätt för upprätthållarna av den kvinnliga frigörelsen att sitta i sina tjusiga salonger och deklarerar att män och kvinnor är jämlika. De har aldrig besökt några fabriker. De inser inte att de flesta av de löntagande kvinnorna i Amerika måste, såsom hon själv, arbeta och slita i fabriker. Hon fortsätter med att säga, att hon inte vill ha denna jämlikhet, därför att hon inte klarar av arbetet som är menat speciellt för män. Män är fysiskt starkare än kvinnor, och om hon måste konkurrera om arbetet med dem, och arbetet blev jämfört, så skulle hon, för egen del, föredra att lämna arbetet. Tillmötesgåendet som de kvinnliga arbetarna i Ohio hade förlorat, är mer än de förmåner och fördelar som de fick genom arbetarskyddslagen. Slutligen säger hon att kvinnor har försakat sin kvinnliga individualitet, och hon kan inte förstå vad de har vunnit efter sin "frigörelse". Det är möjligt, naturligtvis, säger hon, att ställningen för ett antal kvinnor kan ha förbättrats, men arbetarkvinnor är definitivt inte ibland dem.

Artikeln visar tydligt vilka problem dessa kvinnor har drabbats av i jämlikhetens och frihetens namn. De har tappat tålamodet i sådan grad att de nu är motståndare till dessa två ord, med liten förståelse för att dessa två ord inte är onda i sig själva. Män och kvinnor är stjärnor i två olika omloppsbanor. Solen ska inte hinna ifatt månen, ej heller ska natten överträffa dagen. De svävar var för sig i en himmel. (koranen, 36:40)

Det grundläggande villkoret för lycka för både man och kvinna och, faktiskt, för hela det mänskliga samhället, är att var för sig ska de båda könen fortsätta att vara i sin egen omlopps bana. Frihet och jämlikhet kommer att vara till deras fördel så länge som ingendera lämnar hans eller hennes naturliga omlopps bana och riktning. Det som har skapat problem i samhället är att de har gått emot den naturliga ordningen.

Vad vi påstår är att kvinnans rättigheter, både i hemmet och i samhället, skall återigen bli värderad, och att vi inte skall vara nöjda med forna tiders värderingar. Vi menar att vi först och främst skall ta naturen som vår vägledare, och sedan få ut de maximala fördelarna från såväl våra gamla erfarenheter som de från nutiden, vare sig bra eller dåliga. Det är bara då som utvecklingen av kvinnans rättigheter blir fullkomlig.

Den heliga koranen är accepterad både av dess vänner och dess fiender som en upprätthållare av kvinnans rättigheter. Dess motståndare accepterar åtminstone så mycket, som att koranen i uppenbarelsetider tog ett långt steg fram till fördel för kvinnorna och för deras mänskliga rättigheter. Men koranen försummade aldrig kvinnans kvinnlighet och mannens manlighet i återställandet av hennes mänskliga status och mänskliga rättigheter eller hennes roll som en partner till mannen. Med andra ord såg koranen på kvinnan såsom hon var av naturen. I denna mening är det en total anpassning mellan förordningen i koranen och förordningen av naturen. Dessa två stora böcker av Gud, en skapad och en sammanställd, sammanträffar med varandra. I följande artiklar kommer det att finnas en redogörelse och förklaring till denna anpassning och harmoni.

Denna bok är en samling av artiklar som författaren skrev under speciella omständigheter under åren 1966-67. Artiklarna publicerades i veckomagazinet Zan-e ruz 3 under rubriken "Den islamiska kvinnans rättigheter". Artiklarna lästes med stort intresse.

Under åren 1966-67 fördes en häftig debatt i iranska tidningar med anledning av en lagändring rörande familjerättigheterna.

Eftersom de flesta förslagen som framställdes stred mot islam spreds stor oro bland muslimerna i Iran. Mitt i detta orsakade domaren Ibrahim Mahdavi Zanjani mer oro genom att skriva en motion innehållande fyrtio förslag och fick det publicerat i ovannämnda tidning. Tidningen publicerade artikeln med stora rubriker och tillfogade vad man förr kallade "kuponger", där man uppmanade läsarna att framföra sina åsikter angående de fyrtio förslagen. Sagda författare lovade att under artikelseriens gång, framföra sina argument som stöd för hans fyrtio förslag.

Ungefär vid samma tidpunkt fick jag erbjudande att komma med

3 Zan-e ruz (Modern kvinna) var en västinfluerad tidning.

mitt bidrag till debatten.

Efter en del diskussion bestämdes att mina artiklar skulle publiceras bredvid domare Mahdavis artiklar. De båda artiklarna publicerades sida vid sida i sex veckor. Detta fick avbrytas då domare Mahdavi avled i en hjärtattack.

Under den här sexveckorsperioden hade dessa artiklar satt sina spår. De läsare som hade varit intresserade av artiklarna bad mig och tidningen att fortsätta artikelserien. Denna vädjan fick gehör och sammanlagt trettioartio artiklar publicerades i tidningen.

Även om de trettioartio artiklarna endast behandlade en del av de ämnen som jag hade på hjärtat, och mycket återstod att bli diskuterat, samt med anledning av min trötthet och andra saker som krävde min uppmärksamhet någon annanstans, så måste jag sluta skriva artikelserien. De som hade läst artiklarna med intresse pressade hela tiden på att publiceringen skulle ske i bokform. För min egen del, eftersom jag ville avsluta uppdraget och någonstans publicera ett komplett arbete om kvinnors rättigheter i islam samtyckte jag inte till ett enkelt omtryck av artiklarna. Slutligen, när jag kände att jag inte kunde förvänta mig att slutföra arbetet, bestämde jag mig för att vara nöjd med vad som var.

I denna artikelserie behandlas frågor som giftermålsanbud, tidsbestämt äktenskap (mut-ah), kvinnan och socialt oberoende, islam och modernisering av livet, kvinnans ställning i koranen,

självrespekt och mänskliga rättigheter, den naturliga grunden för familjens rättigheter, skillnaden mellan man och kvinna, hemgift, underhåll, ärftlighet, skilsmässa och månggifte.

Andra synpunkter på ämnet som återstår att bli diskuterade och för vilka jag har studieanteckningar redan färdiga, är mannens rätt att upprätthålla ordningen i familjen, rättighet till förmyndarskap av barn, perioden av iddah för kvinnor mellan äktenskapen och dess filosofi, kvinnor och utnämning av domare, kvinnor och politik, kvinnor, Ijtihad (kompetens i islamisk rättsvetenskap) och ifta (ge lagliga opinioner), kvinnors utbildning och etik, kvinnors klädsel, sexualmoral, ära, kyskhet, anständighet o.s.v., moderskap, kvinnor och utomhusarbete, och ett antal i andra ämnen. Om jag får förmånen i ett tillfälle av Gud, ska jag samla ihop och redigera den delen också, och publicera det som en andra del av denna bok 4 .

Åberopar lycka och vägledning från Allah.

Morteza Mutahhari

28:e Shahrivar 1353

2:a Ramadan al-mubarak 1394

19:e september 1974

4 Tyvärr aldrig publicerad.

1- Familjerelationer, ett världsproblem

Problemen med familjerelationerna i vår tid är inte så enkla och obetydliga så att de kan lösas med att flickor och pojkar fyller i ett frågeformulär, eller med att hålla seminarium. Andra nationer har inte heller lyckats finna en lösning till problemet, och inte heller påstår de att ha funnit någon.

Filosofen Will Durant skriver i sin bok " Om vi i fantasin placerar oss själva vid år 2000, och frågar oss vad den mest framstående händelsen i den första fjärdedelen av nittonhundratalet är, så skall vi inse att det inte var första världskriget, ej heller den Ryska revolutionen, utan förändringen av kvinnans status. Historien har sällan sett en sådan uppseendeväckande förändring på sådan kort tid. Det "heliga hemmet" som var basen för vår sociala ordning, giftermålet som var vårt skydd emot mänskliga passioner och obeständighet, de komplicerade moraliska regler som lyfte upp oss från brutalitet till civilisationen och artighet, har synbart fastnat i den turbulenta förvandling som har kommit till alla våra institutioner, till alla våra tankar och levnadssätt."

Liksom idag, när vi lever i den sista fjärdedelen av 1900- talet har klagosången från västvärldens tänkare blivit tydligare då de bevittnar hur familjebanden bryts av runt omkring dem. Det gäller försvagningen av den äktenskapliga grunden, de ungas undanflykter för att acceptera ansvaret för äktenskapet, motviljan mot moderskapet, förminskad fader- och moderskärlek, frossan i tillfredsställelsen av tillfälliga passioner istället för kärlek, den evigt ökande frekvensen av skilsmässor, och den galloperande ökningen av barn födda utom äktenskapet m.m.

Skall vi vara självständiga eller följa västvärlden?

Det är beklagansvärt att ganska många oinformerade människor har fått det intrycket att problemen i samband med familjerelationer är såsom tekniken med taxikörning, rörmokeri, elektricitet och så vi-

dare. Enligt dessa har europeiska experter löst dessa tekniska problem för årtal sedan, vi tillhör folket som inte har effektiviteten och kapaciteten och därför måste vi följa och imitera dem så fort som möjligt.

Detta är en felaktig synsätt. västerlänningar är alltför självupptagna och de har större problem i detta område i jämförelse med oss. Skillnaden är dock att deras intellektuella är allt för högljudda. Frånsett frågan om utbildning och instruktioner för kvinnor är västerländska tänkare, i allt som rör kvinnor, mer oroade än vad vi är, och har mindre tillfredsställelse med nöjeslivet i familjelivet.

Historisk determinism

En annan del av vårt folk tror att avsaknaden av värme och sammanhållning i familjebanden, och den inkrypande destruktiva påverkan är en effekt av liberalisering och oskälig frihet för kvinnorna. Frihet är enligt dessa ett oundvikligt resultat av industrisamhällets framväxt, vetenskapens utveckling och civilisations processen. Det är den historiska determinismen som driver fram denna utveckling och vi har inget annat alternativ, säger de, utom att tolerera och utstå denna förvirring och oordning. Förträffligheten och värdigheten i familjelivet som fanns förr i tiden kommer att vara bortglömt för evigt.

Om vi skulle ha en sådan åsikt, så hade vi en mycket ytlig och felaktig åsikt. Vi håller med om att i västvärlden så har det industriella livet påverkat och påverkar fortfarande familjebanden, men vad som huvudsakligen störde ordningsbalansen i familjelivet är, frånsett det, två andra saker.

Först var det primitiva, förtryckande och orättvisa lagar för kvinnor i Europa. Dessa lagar var i kraft fram till nuvarande århundrande. Kvinnors hjälplöshet kan bedömas av det faktum att det var på 1800- talet och i början på 1900- talet som kvinnor för första gången fick lagligt erkännande till, att vara kapabla att äga egendomar. För det andra, de personer, som åtog sig att förbättra omständigheterna och höja deras status, de kom händelsevis att använda samma metod som nu införes av en del så kallade intellektuella.

Utgången som framfördes i detta fyrtiopunktsförslag är ett sådant exempel. Dessa människor har, så som det persiska ordspråket lyder, med avsikten att förbättra hennes ögonbryn faktiskt berövat den hjälplösa kvinnan hennes syn.

De föråldrade lagarna i gårdagens Europa är tillsammans med dess nya ändringar, på så sätt mer ansvarig för kaoset och oordningen än det industriella livet. Under sådana omständigheter, är det inte alls nödvändigt för oss, muslimer från öst, att strikt följa i deras fotspår, och gå den väg de går, och beträda den otrevliga stig de beträder. Vi skall alltid vara försiktiga med västerländska livsstilar. Under det att vi kan använda oss utav, och förvärva det av deras vetenskap, konstnärskap och teknik, och också delar av deras sociala uppträdande som är förträffligt och lovvärt, så ska man också avstå från att apa efter och imitera dem i alla deras traditioner, vanor och speciellt i deras lagarna. Dessa lagar har varit en källa till oräkneliga bedrävelser för dem själva. Om vi reformerar samhällslagarna i Iran på samma sätt som de europeiska lagarna kommer vi att dela deras bedrävelser.

2- Konstitutionen och vi själva

Frånsett det faktum att ovannämnda förslag är på en gång förödande och emot psykologiska, naturliga och sociala nödvändigheter återstår frågan: Hur blir det med dess anpassning till

konstitutionslagen i Iran? Konstitutionen i Iran nämner klart och tydligt att vilken lag som helst, eller lagförslag, som står i motsägelse mot den islamiska lagen, är ogiltig, och inte kan godkännas av parlamentet och senaten. Dessa förslag går emot med den islamiska lagen. Frågan är om dessa västerlänningar, som våra västdyrkare blint följer, någonsin föreställa sig att vända sin egen grundlag till en leksak på det sättet?

Förutom religiösa bedömningar, har författningen i varje land en särskild helgd för folket i det landet. Konstitutionen i Iran har också en särskild helgd för den iranska nationen i sin helhet. Kan Konstitutionen i Iran bli nedtrampad av seminarier och frågeformulärer?

3- Den iranska nationens band till religionen

Om vi nu, för tillfället, sätter oförenligheten av förslagen med Konstitutionen åt sidan, och glömmer allt annat, så kan en sak aldrig glömmas, nämligen att också i nutid så är den starkaste sympatin som styr mentaliteten hos iranier, deras islamiska trosuppfattning. Med undantag av ett mycket litet antal, som överskridit alla begränsningar och gladeligen stöder vilken oordning och förvirring som helst, så är den stora majoriteten av folket följare av föreskrifterna för religionen.

Tvärtemot förebådelsena från en del människor har även modern utbildning och träning inte orsakat något främlingskap mellan vår nation och religionen islam. Trots det faktum att religionen i sin sanna mening inte är propagerad, och kapitalismen är en motsats till islam, och oftare är presenterad, så är människor med en modern utbildning, och studenter, mer och mer böjda till islam.

Nu, frågar jag, hur ska de föreslagna lagarna passa denna mentala bakgrund, när den bakgrunden nödvändigtvis är där vare sig du tycker om det eller inte? Vad kommer att hända när samhällslagen i landet inte är i överensstämmelse med folkets strävan och med de klara shari'ahrättens påbud? Antag att, en kvinna p.g.a. speciella meningsskiljeaktigheter och ilska, lämnar in en skilsmäsoansökan till domstolen, och mot sin mans vilja, blir beviljad skilsmässa, och efteråt gifter sig med en annan person.

Dessa personer, den nya maken och frun, kommer att i djupet av sitt religiösa samvete betrakta varandra som främlingar, även om de enligt civilrätten skulle vara som man och hustru. De kommer säkerligen att drabbas av samvetskval, emellanåt och oförmärkt, och anse deras förening syndig, deras barn utomäktenskapliga, och sig själva förtjäna dödsstraff

Föreställ er nu vilken bedrövlig psykologisk situation de befinner sig i, vad blir deras ställning och deras barns ställning i ögonen på deras religiöst sinnade vänner och släktingar. Vi kan omöjligt ändra det religiösa samvetet hos människor med lagstiftning och ändringar av lagen. Lyckligtvis eller olyckligtvis, så är övertygelsen hos majoriteten av dessa människor så stark att de inte kan ge upp sina religiösa sympatier.

Om man skulle bjuda in en expert på lag och psykologi från ett främmande land, och diskutera med honom och tala om för honom om det nya lagförslaget och vilken bakgrund och övertygelse folket har, är det då troligt att vederbörande skulle godkänna det nya lagförslaget? Skulle han inte säga att sådana steg är dömda att skapa oräkneliga själsliga och sociala olyckor?

Kollisionen som blir resultatet vid ändringar av och avskaffande av strafflagarna är helt klara för samhället och endast avvikande människor skulle bli uppmuntrade. Men lagar berörande gifta par och barn är besläktade med folkets individuella liv, och kan bli till en direkt konflikt med varje

individens personliga och religiösa uppfattning. Den här typen av lag förblir antingen utan praktiska resultat på grund av den religiösa påverkan och samvetets seger, och den oundvikliga olycka som denna typ av lag orsakar kommer att resultera i att den blir officiellt avskaffad, eller så, efter en självförstörande spirituell kamp, kommer det att försvaga religionens styrka.

DEL I

Frieri och förlovning

Jag börjar min diskussion om de föreslagna fyrtio förslagen exakt där de själva börjar. Dessa lagförslag börjar med ämnet om frieri och förlovning.

Faktum är att förslagen rörande frieri och förlovning framförda i den medborgerliga lagen inte upprätthåller den islamiska lagen.

Med andra ord, den utmärkande texten och påbuden från själva islam är nästan inte alls åberopade. Vad än medborgarlagen har citerat i stöd av dessa artiklar är alla grundade på föreskrifter som härleder från en allmän islamisk övertygelse. Vi anser inte oss själva tvungna att försvara medborgarlagen, och vi skall inte ge oss in i en diskussion om individuella idéer hos framställaren. För framställaren har begått en del stora misstag och är till och med oförmögen att inse den korrekta innebörden av en del enkla artiklar. Emellertid är det två artiklar här som inte kan bli åsidosatta.

Blir en kvinna förolämpad när en man friar?

Författaren till förslaget säger:

Vår lagstiftare förlorade inte siktet av det reaktionära och omänskliga attityder i några av dessa enkla sektioner av lagen, (angående frieri och förlovning) där mannen som sådan är den huvudsakliga, och kvinnan den underordnade. I enlighet med denna uppfattning är, artikel 1034, den första delen av artikeln i sektionen om giftermål och skilsmässa, uppsatt på följande sätt:

Artikel 1034: "Man kan föreslå giftermål till vilken kvinna som helst, som inte är förhindrad till äktenskap. "Det är uppenbart att, trots att artikeln inte innehåller något beslut eller anger någon skyldighet, så har giftermålet icke desto mindre tagits upp för övervägande som "ta sig en hustru" av män. Han är behandlad som en kund eller köpare, under det att kvinnan representerar en sorts vara. Bland de sociala lagarna kan uttalande som denna skapa ett mycket dåligt och osmakligt psykologiskt verkning, speciellt de ovan nämnda bestämmelserna i lagen om giftermål åstadkommer en påverkan av relationerna mellan män och kvinnor, och ger mannen en ställning av herre och ägare, och kvinnan som någonting ägt eller som en slav."

Efter ett utkast av sådana psykologiska observationer, framhåller sagda förslagsställaren formulering av en artikel, som gäller vid anhållandet av en kvinnas hand till äktenskap. Hans mål är att frieriet inte bara skulle komma på initiativ av den ena parten, så frasen "ta en kvinna till äktenskap" inte skulle tillämpas i ämnet.

Han tycker att fria borde vara en angelägenhet för både män och kvinnor, så att äktenskapet inte bara skulle betraktas som ett ägande av kvinnor, utan också ett ägande av män, eller, åtminstone, att varken mannen eller kvinnan "tar" någondera till äktenskap. Om vi säger "tar en kvinna till äktenskap" och alltid betraktar det som mannens plikt att fria, vill vi sänka kvinnans ställning och behandla henne som en vara till salu.

Det är en manlig instinkt att nalkas och fråga, och en kvinnlig instinkt att vara upphov till behag och uppföra sig med självbehärskning

Händelsevis är det just det här felet som är en av de allvarligaste.

Det är grunden av förslaget för upphävandet av hemgiften (mahr) och försörjningen av hustrun (nafaqeh), så vi skall diskutera ämnet "mahr" och "nafaqeh" ordentligt på sitt rätta ställe.

Sedan urminnes tider har det varit mannen som annalkat kvinnan och anhållit om äktenskap med henne. Det har varit den största faktorn att försäkra sig om kvinnans ära och prestige. Naturen har skapat mannen ämnad att nalkas, kärlek och anhållan, och kvinnan till en källa av behag och att bli älskad. Naturen har genomsyrat kvinnan med en blommas fallenhet och har gjort mannen som en näktergal, kvinnan en lampa och mannen en mal.

Det är en av de visa beräkningarna och planerna hos skapelsen.

Mannen är instinktivt den som söker och frågar, och kvinnan är instinktivt sinnad att visa upp sig själv. Spädheten hos hennes kropp kompenseras således i jämförelse med styrkan hos mannen. Det är tvärt emot en kvinnas respekt och ära att springa efter en man för att fria under det att för en man anses det som manligt att närma sig och anhålla om en kvinna för detta ändamål, även om han får ett negativt svar. I sådant fall fortsätter han att fråga ena kvinnan efter den andra tills dess han träffar en som ger sitt samtycke.

Under det att en kvinna, som strävar efter att bli föremålet för denna tillgivenhet, den dyrkade, att underkasta sitt hjärta till den man som skall styra hennes tillvaro, är det oförenligt att inbjuda en man att bli hennes make och ifall hennes förfrågan får ett nekande svar, gå och söka upp en annan man.

William James, den kände amerikanske filosofen, är av den åsikten, att den känsliga självkontrollen hos kvinnor inte är instinktiv, utan snarare är det så att alla döttrar härstammande från Eva, under sin långa historia, har lärt sig att deras ära och prestige inte ligger i att springa efter en man och göra sig själva tillgängliga, utan i att hålla sig strax utom räckhåll för män.

Kvinnor har lärt sig denna läxa under en lång tidsperiod i historien, och har förmedlat denna kunskap till sina döttrar.

Det här gäller inte bara människan. I djurvärlden uppträder de likadant. Det är alltid hannens funktion att presentera sig själv, otåligt och ivrigt inför honan. Funktionen anförtrodd honan är att visa sig tilldragande, att inbjuda till uppmärksamhet med vederbörlig självkontroll och återhållsamhet, och på så sätt vinna hjärtat hos det grövre könet, och acceptera hannen med hans ömma samtyckande hjärta, och på så sätt återgäldar honom villigt att utföra hennes befallningar.

Mannen vill sluta ett förbund med kvinnan, inte förslava henne

Det är underligt att det skulle bli ifrågasatt varför den medborgerliga lagen använder ett språk som framkallar en antydning om att det är mannen som skall fråga kvinnan. Först och främst är frågan missriktad mot den medborgerliga lagen. Den har i stället med lagen om skapelsen att göra. För det andra, en önskad sak blir inte din ägodel, eller du dess ägare, studerande och forskare önskar vetenskap, en elev önskar en lärare, hantverksgesällen önskar en skicklig mästare. Är det riktigt att, som med exemplet om de studerande och hantverksgesällernas önskan, att vi kallar dem som söker det, ägare till önsknigen?

Mannens önskan är att förena sig med kvinnan, inte att göra henne till sin slav. Kan man verkligen betrakta det som en förolämpning till det kvinnliga könet när Hafiz, vår ljuvt talande poet, författade dessa rader:

Shiraz är hemmet för rubinröda läppar
och en gruva av skönhet
Jag är en fattig juvelerare
och det bekymrar mig

Det är en stad full av menande ögonkast
och skönhet åt alla håll
Men jag äger inget
annars vore jag köparen av allt.

Hafiz är ledsen att han inte har någonting att överösa skönhetserna med för att få dem attraherade till honom. Är detta förringande för kvinnans ställning, eller är det ett uttryck av beundran och ett erkännande för den största äran, och av deras värde i hjärtan som är levande och känsliga? Poeten, betyder trots all sin manlighet och virilitet, sin vördnad, och ger luft för sina känslor av beundran inför charmen och skönheten hos kvinnor, och erkänner att han har förälskat sig i dem, medan de obekymrat inte lägger märke till honom.

Det är hennes framstående egenskap att hon kan attrahera en man till sig, oavsett var han är, och oavsett vilket tillstånd han befinner sig i.

Nu kan man se hur långt den bästa av hennes utmärkelser, hennes ära och respekt, blir fläckat i den kvinnliga rättighetens namn.

Det är det vi menar, när vi påpekar att "dessa människor, med avsikt att förbättra hennes ögonbryn, istället berövar henne synen".

Seden att anhålla om en kvinnas hand till äktenskap, är en mycket säker och vis väg att skydda en kvinnas ära och anseende

Såsom vi tidigare har nämnt är mannen skapad som den som nalkas och tillber, och är friaren, under det att kvinnan är upphov till den som attraherar och besvarar. Det här är den bästa garantin för hennes anseende och respekt, och motprestationen till hennes fysiska svaghet såsom motsats till den fysiska styrkan hos mannen. Det är den bästa försäkringen för att bibehålla balansen och proportionerna i deras liv tillsammans. En är det naturliga övertag som är given kvinnan, och det andra är den naturliga plikt som mannen är tvungen att fullfölja.

Lagar som män har gjort, eller med andra ord, de legala försiktighetsåtgärder han använder, bör skydda detta övertag för kvinnorna, och denna plikt för männen. Lagar som är baserade på mannens och kvinnans jämlikhet, åtminstone vad det gäller plikt och hövlighet vid giftermålsanbudet, arbetar mot kvinnan och respekten för henne och hennes ära, jämlikhet är utåt sett i mannens intresse, och faktum är att det arbetar mot båda två.

Detta är anledningarna till varför utkastet till paragrafen, framlagda av författaren av de fyrtio artiklarna, för att göra kvinnan deltagande i plikten av att fria, inte har något värde, och är skadligt för hela den mänskliga rasen.

Misstag gjorda av författaren av de fyrtio förslagen i lagen om civilrätt

Den andra punkten som måste nämnas i samband med detta kapitel är att Herr Mahdavi skriver: Enligt Paragraf 1037, om endera parten, bortförlovad till äktenskap, avstyr bröllopsåtagandet, utan en giltig

anledning, så skall gåvorna som motparten, deras föräldrar eller tredje person, ha givit i förväntan av det planerade bröllopet, returneras. I de fall där originalgåvorna inte längre finns, så skall dess värde återlämnas, om inte gåvorna förstörts utan att någondera part har felat.

Enligt de villkor, som den ovannämnda paragrafen, inte heller kan förlovning, enligt vår lagstiftare, föra med sig någon legal förpliktelse, såsom ett löfte om äktenskap, inte heller garanterar ett fullgörandes av äktenskapet, eller binder parterna till något sorts löfte. Den enda effekten blir att den deltagande bryter förbindelsen, och den, som lagens författare uttrycker det, "utan någon giltig anledning", avvisar det äktenskapliga uppgörelsen, ska återlämna originalgåvorna eller motsvarande värde, som den har mottagit av motparten. Nu är det ett faktum att vanligtvis vid tidpunkten för förlovning ger de båda parterna inte varandra gåvor med anledning av bröllopet, men däremot läggs avsevärda summor på själva förlovningen ... Herr Mahdavis invändning till denna paragraf i lagen går ut på att "förlovning" inte anses medföra några lagliga förpliktelser och är inte någon garant för ett fullföljande. Det enda resultatet av förlovningen som har blivit erkänt, är att den part som bryter förlovningslöftet, skall returnera gåvorna eller dess värde till den som givit dem, emedan den huvudsakliga kostnaden som individen får utstå vid en förlovning är andra kostnader, till exempel kostnaderna för själva förlovningsfesten, bjuda in gäster och allt som hör ihop med detta.

Jag bör tillägga att ytterligare en invändning kan göras mot denna paragraf, och det är att paragrafen nämner att, ifall endera parten utan giltig anledning bryter äktenskapslöftet, så bör den försummande sidan återlämna originalgåvorna de har mottagit från motparten, eller motsvarande värde. Däremot om den ena parten upphävt äktenskapslöftet med skälig anledning, så bör de, vid förfrågan av motparten, åtminstone återlämna de ursprungliga presenterna såsom gåvor av motparten.

Faktum är att ingendera av dessa invändningar hör till saken.

Paragraf nummer 1036 i civilrätten, innehåller följande:

"Om någondera parten bryter ett äktenskapslöfte utan giltig anledning, och ifall motparten, eller dennes föräldrar eller andra personer, har vilseletts att tro att giftermålet skulle fullföljas och därmed ådragit sig kostnader, så skall den sida som upphävt äktenskapslöftet bära kostnaderna åsamkad av motparten, men en sådan skada är begränsad till de kostnader som är sedvanliga.

Denna lagparagraf har ställts till förfogande för alla de eventualiteter som herr Mahdavi tänkt att lagen inte kunde förutsäga. Det är i denna paragraf där villkoret "utan giltig anledning" är fastställt. Enligt denna paragraf är den felande parten ansvarig inte bara för de kostnader som motparten ådragit sig, utan också för föräldrarnas kostnader, och även andras.

Denna paragraf är mer känd som regeln om "bedrägeri".

Enligt civilrätten är uppvigling en bindande lagöverträdelse av den person som uppviglar ett lags-tycke, och paragraf nummer 332, vilken gäller uppvigling, kan tillämpas för att säkra de felande parterna i sådana fall.

Civilrätten har inte förbisett de förluster som måste uthärdas i samband med förlovningen utan har inlämnat de i två paragrafer.

Av paragraf 1037 i civilrätten framgår det att: I de fall där det bestämda äktenskapslöftet bryts, kan gåvorna som endera sidan har givit, eller föräldrarna till de förlovade personerna, har givit i förväntan av äktenskap, återkrävas. Ömse sidor kan bli ombedda att returnera gåvorna. Ifall originalgåvorna inte längre finns, är motparten berättigad till ett värde motsvarande gåvan, som normalt kan bli bevarad, utom gåvor som har förstörts utan att motparten har felat.

Denna paragraf gäller de gåvor som båda sidor skänker varandra. Som ni märker, är det inga villkor i paragrafen som går ut på att endera av parterna utan giltigt skäl skulle ha avbrutit den planerade vigseln. Tillägget av villkoret "utan några giltiga skäl" är ett betydelselöst antagande från herr Mahdavi.

Det är underligt att en person som inte är kapabel att förstå innebörden av några få enkla paragrafer i civilrätten, (trots att han faktiskt, i årtal, har haft som sysselsättning att studera dessa paragrafer, och att, såsom specialist i vetenskapen om dessa lagar, har varit en belastning på landets budget), kan hysa en önskan att ändra den uppenbara lag som angår tusentals av överväganden och synpunkter.

DEL II

Tidsbestämt äktenskap

Trots min stora tillgivenhet och djupa tro har jag aldrig känt obehag inför kritik mot islam. Jag känner faktiskt glädje i djupet av mitt hjärta. Detta därför att jag tror att när denna äkta och gudomliga nyckel till livet är angripen, så visar den sig själv med mer styrka, kraftfullhet, klarhet och storslagenhet.

Det utmärkande kännetecknet av sanning är att tvivel och misstro hjälper till att göra den ännu mer levande. Tvivel föregår övertygelse, och obestämdhet är källan till utforskning. I al-Ghazali's bok Mizan al-'amal kan man läsa att: "Nyttan av våra maningar är bara så mycket att du kanske börjar misstro dina tidspressade traditionella begrepp, för obestämdheten är grunden till utforskning och någon som inte ifrågasätter funderar inte heller över saker på rätt sätt. Någon som inte ser på rätt sätt, ser inte saker tydligt, och en sådan person lever i blindhet och förvirring".

En av de briljanta lagarna i islam, är enligt den jafariska (shi'itiska) läran, vilken är den formellt etablerade riktningen i Iran, är att ett äktenskap kan komma till stånd på två sätt: För evigt eller för en tidsbestämd period.

Permanent och tidsbestämda äktenskap är likadana i en del av arrangemangen och olika i en del andra. Ett av särdragen som skiljer dem åt, i första instans, är att i ett tidsbegränsat äktenskap så bestämmer sig mannen och kvinnan för att ingå äktenskap för en bestämd tid, och vid slutet av denna period, om de är benägna att förlänga perioden, så kan de göra det, och önskar de inte att förlänga perioden, så kan de separera.

Det andra särdraget är att de har mer frihet att bestämma villkor och överenskommelser enligt sin önskan. Till exempel, i ett permanent äktenskap är mannen ansvarig, vare sig han tycker om det eller inte, för dagliga kostnader, kläder, hus och andra livets förnödenheter, såsom medicin och läkarvård, men i ett tidsbestämt äktenskap, så är paret tillsammans under ett fritt kontrakt som de båda samtyckt till. Det är möjligt att mannen inte vill, eller har råd med, att ha dessa utgifter, eller att kvinnan inte vill använda mannens pengar.

I ett permanent äktenskap så måste hustrun, vare sig hon vill eller inte, acceptera mannen som familjens överhuvud, och genomföra vad han säger i familjesituationens intresse, men i ett tidsbestämt äktenskap beror allting på villkoren i överenskommelsen de har skrivit under.

I ett permanent äktenskap har mannen och hustrun, vare sig de tycker om det eller inte, ömsesidiga arvsrättigheter efter varandra, emedan det inte är så i ett tidsbestämt äktenskap. Den verkliga och vik-

tiga skillnaden mellan det tidsbestämda och det eviga äktenskapet, när det gäller gränser och förhållanden, är att det tidsbestämda äktenskapet är fri från särskilda förpliktelser.

Allting hänger samman med parternas överenskommelse. Detta äktenskap är temporärt och ger båda parterna en sorts frihet.

I det permanenta äktenskapet, har ingendera av de båda parterna (utan den andra partens tillstånd) rätt att utöva återhållsamhet med att få barn, eller att praktisera födelsekontroll, men i det tidsbegränsade äktenskapet, så är tillståndet från den andra parten inte nödvändigt.

Barn som föds i ett temporärt äktenskap är inte på något sätt annorlunda från barn i det permanenta äktenskapet.

"Mahr" (hemgift) är en nödvändighet i såväl ett permanent äktenskap som ett temporärt äktenskap, med den skillnaden att i ett tidsbegränsat äktenskap annulleras äktenskapet inte om en specificerad summa inte nämns vid ingående av äktenskap.

I ett permanent äktenskap är hustruns moder och döttrar samt mannens fader och söner förbjudna till äktenskap och därmed "mahram", (Inom den islamiska familjen, är de som inte är tillåtna att gifta sig med varandra på grund av släktskap, eller, som i detta fallet, närbesläktade, "mahram" för varandra) samma sak gäller i fallet med ovanstående relationer i ett temporärt (tidsbegränsat) äktenskap. Dessutom är det förbjudet att fria till en permanent gift kvinna, liksom till en temporärt gift kvinna.

Liksom att äktenskapsbrott med en permanent gift kvinna gör henne förbjuden för evigt för äktenskapsbrytaren, så är det likadant i fallet med en temporärt gift kvinna. En permanent gift kvinna måste iakttaga en tidsperiod av "iddah", en period som sträcker sig över tre menstruationer, under vilket hon inte bör gifta om sig efter en skilsmässa, på samma sätt måste en tidsbegränsat gift kvinna också iakttaga en period av "iddah" efter utgången av den överenskomna tid för äktenskapets varande, eller dess upplösning. Det är bara den skillnaden, att tidsperioden för "iddah" efter skilsmässa för en permanent gift kvinna omfattar tidsperioden för tre menstruationer, men för en temporärt gift kvinna är det tiden för två menstruationer eller fyrtyofem dagar. I fallet med en permanent gift kvinna, så kan inte mannen, så länge hon lever, gifta sig med hennes syster. Likadant är det i fallet med den temporärt gifta kvinnan, där kan inte två systrar vara gifta med samma person samtidigt.

Detta är en del av de viktigaste principerna för tidsbestämda och eviga äktenskap såsom nämnts i shi'iternas rättsvetenskap, vilken Irans civila lagstiftning har följt dem bokstavligen.

Naturligtvis försvarar vi denna lag. Om en del människor missbrukar lagen är det inte själva lagen som det är fel på.

Missbruket försvinner inte med att vi upphäver lagen. Det kommer att fortsätta i andra former.

Dessutom skulle det resultera i hundratals fördärvligheter om denna lag annullerades. Vi ska inte sätta igång ett anfall mot själva andemeningen i lagen när vi borde omvända och väcka människan.

Låt oss nu undersöka hur nödvändigt det är med en lag för ett tidsbegränsat äktenskap, när det redan finns en lag för permanenta äktenskap? Är ett tidsbegränsat äktenskap oförenligt med värdigheten hos kvinnan såsom människa, och emot själen i de mänskliga rättigheternas stadgar? Är inte tidsbegränsade äktenskap, om det någonsin har varit nödvändigt över huvud taget, en nödvändighet från en svunnen tid? Och är det inte sant att den nutida livsstilen, förhållandena och kraven av idag, argumenterar emot det?

Vi skall undersöka denna punkt under två rubriker:

A- Det nutida livsstilen och tidsbestämda äktenskap.

B- Defekter och fördärvligheter med tidsbestämda äktenskap.

Det nutida livsstilen och tidsbestämda äktenskap

Som vi redan vet, så skapar det permanenta äktenskapet en hel del ansvar och plikter för paret. Det är därför som en pojke och en flicka i sin ungdom, när de påbörjat den period då den naturliga puberteten trycker på instinkten, inte är färdiga för ett permanent äktenskap. Det karaktäristiska draget i vår moderna tid är förlängningen av tidsrymden mellan den naturliga puberteten och social mognad, dvs när man blir kapabel att skaffa familj.

Förr i tiden, när det var enklare, kunde en pojke i början av sin pubertet lära sig ett yrke, som han fortsatte med hela livet ut. Detta är inte längre möjligt. En studerande, som lyckats klara av sin utbildning i grundskolan, gymnasiet och högskola utan något avbrott, och får sin studentexamen, och klarar inträdesprovet till universitetet, tar examen vid tjugofem års ålder. Säkert tar det då ytterligare tre till fyra år för att arrangera allt för att gifta sig för permanent. Likadant blir det med en studerande flicka, som måste passera igenom alla dessa steg i studierna.

Modern ungdom, tiden vid puberteten, och början på sexuella aktiviteter

Om du frågar en manlig studerande i artonårsåldern, vars sexuella glöd naturligt är på sin höjdpunkt, om att gifta sig permanent, så skulle folk skratta åt dig. Samma sak i fallet med en studerande flicka i sextonårsålder. Det är inte praktiskt möjligt för denna kategori av människor att betunga sig själva vid en sådan ung ålder med ansvaret för ett permanent äktenskap och förbinda sig för ett liv med de många plikter och skyldigheter mot varandra, och också mot barnen som de kommer att få.

Klosterliv för en bestämd period, sexuell kommunism, eller tidsbestämt äktenskap

Frågan är hur vi skall göra under dessa omständigheter? Är naturen beredd att fördröja väntan på puberteten tills vi har slutfört vår utbildning, och stanna upp vår sexuella instinkt, därför att vårt moderna levnadssätt inte tillåter att vi gifter oss vid sexton eller sjuttonårsåldern?

Är de unga färdiga att undergå en period av tillfällig avhållsamhet och underställa sig själva pressen av sträng återhållsamhet till en tidpunkt då det blir tillfälle för ett permanent äktenskap? Antag att en ung person är beredd att underkasta sig en tillfällig avhållsamhet, kommer naturen att vara färdig att försaka den formation av det hemska och farliga psykologiska straff som finns i medvetandet om abstinens från instinktiv sexuell aktivitet och som nu upptäckts av psykiatikerna?

Då återstår det bara två alternativ. Vi kan lämna de unga åt sig själva, och strunta i vad de gör. Vi kan tillåta en pojke att ha olagliga sexuella förbindelser med hundratals flickor, och tillåta en flicka att ha olagliga förbindelser med tiotals pojkar och genomgå lika många aborter. Med andra ord, i praktiken, accepterar vi sexuell kommunism, och därför har vi givit frihet till den unge mannen och den unga flickan jämställt, och därmed har vi tillfredsställt andemeningen i de mänskliga rättigheternas stadgar! Vi säger detta i enlighet med många personer som saknar förutseende, därför att andemeningen i de mänskliga rättigheternas stadga är att om ifall en kvinna och en man ska hoppa ner i helvetet, så ska de hoppa tillsammans, hand i hand, skuldra mot skuldra.

Kan sådana unga män och kvinnor, som har haft sexuella relationer med ett stort och oräkneligt antal under sin studietid, bli sanna män av livet och kvinnan i familjen när de ingår ett permanent äktenskap?

Den andra vägen är tidsbestämda fria äktenskap. Tidsbestämda äktenskap sätter en gräns för så att hon inte kan vara gift med två män samtidigt. Uppenbarligen medför en sådan restriktion för kvinnan själv, en restriktion för mannen. När varje kvinna enbart har bundit sig till en speciell man, blir varje man nödvändigtvis bunden till en speciell kvinna, med undantag av fall där antalet på ena sidan kan vara mer, dvs polygami. Med detta arrangemang kan en ung man och kvinna genomleva tiden för sin utbildning utan att falla tillbaka på temporär asketism och uthärda dess straff, och utan att falla i avgrunden för sexuell kommunism.

Experimentellt äktenskap

Tillfället för ett sådant äktenskap gäller inte bara studietiden. Det kan komma upp under andra omständigheter också.

I princip är det möjligt för en man och kvinna som vill gifta sig permanent, men inte haft möjligheten att lära känna varandra nog, att gifta sig temporärt för en specifik tidsperiod, som ett experiment. Om de är helt säkra och nöjda med varandra, kan de göra äktenskapet permanent, annars kan de separera.

En fråga som kan ställas är varför européer tycker att det är nödvändigt och oundvikligt att underhålla ett antal protistuerade i ett särskilt område 5 i varje stad, under statens kontroll och observation? Finns det någon annan anledning än för att vara säkra på att det antal ungar som inte har råd att gifta sig, inte blir en fara för familjerna.

5 Bruket att ha statsdrivna bordeller var en tidig nittonhundratals västimport till Iran. Sådana etableringar uppmuntrades aktivt under den sista Shahens regeringstid, och kunde finnas i de flesta större städer i Iran.

Russells åsikter om tidsbestämda äktenskap

Den välkände brittiske filosofen Bertrand Russell skriver i sin bok "Äktenskap och moral" "Så länge som en respektabel kvinnas dygd bedöms som en sak av största vikt, så måste den äktenskapliga institutionen kompletteras av en annan institution, som verkligen kan anses som en del utav det jag menar institutionen av protistuerade. Alla känner till det berömda avsnittet där Lecky pratar om protistuerade som skyddsvakter av hemmets helgd och om det oskuldsfulla hos våra fruar och döttrar. Åsikten är viktoriansk, och uttrycksstilen är gammalmodig, men faktumet är oförnekligt. Moralister har fördömt Lecky därför att hans kommentarer fick dem att känna ilska och de visste inte riktigt varför, men de har inte lyckats visa att det han sade var osant. Moralisterna hävdar, naturligtvis helt sanningsenligt, att ifall männen följde hans lära skulle det inte finnas protistuerade, men han vet mycket väl att de inte följer den, så övervägandet av vad som skulle hända om de gjorde det, är onödig."

Detta är den västerländska metoden för att finna ett hjälpmedel för män och kvinnor som inte har råd att gifta sig permanent, och dessförinnan såg vi metoden som islam fört fram. Om denna västerländska metod blir accepterad och genomförd praktiskt och en grupp av olyckliga kvinnor är speciellt fördelade för att fullgöra denna "social plikt", kommer då kvinnan att stiga till sin verkliga ställning och givna mänskliga respekt, och kommer själen i de mänskliga rättigheternas deklaration att bli nöjd?

Bertrand Russell har skrivit ett helt kapitel om ämnet experimentellt äktenskap i sin bok "Äktenskap och moral". Han säger: "domare Ben B. Lindsey, som för många år var ansvarig för ungdomsdomsto-

len i Denver, och i den ställningen hade makalösa tillfällen att fastställa fakta, föreslog en ny institution som han kallade "kamratligt äktenskap". Olyckligtvis har han förlorat sin officiella ställning, för när det blev känt att han hellre använde den för att uppmuntra de ungas lycka än att ge dem ett medvetande om synd, så kastade Klu Klux Klan och katolikerna tillsammans ut honom. Kamratligt äktenskap är ett förslag från en vis konservativ. Det är ett försök att introducera lite stabilitet i de sexuella relationerna hos de unga, istället för den nuvarande promiskuiteten. Han påpekar det uppenbara faktum att det som hindrar de unga att gifta sig, är brist på pengar, och att pengar är nödvändiga i äktenskapet, dels för barnens räkning, men också för att det inte är hustruns sak att förtjäna sitt eget uppehälle. Hans åsikt är att unga människor ska ha möjlighet att påbörja ett nytt sorts äktenskap, skilt från vanliga äktenskap genom tre karaktärer:

Först, bör man avstå, för en tid, med att skaffa barn, och därför ska bästa möjliga information i födelsekontroll ges det unga paret.

För det andra, så länge som det inte finns några barn, och hustrun inte är gravid, så är skilsmässa möjlig efter ömsesidigt samtycke.

Och för det tredje, i händelse av skilsmässa, så är inte hustrun berättigad till underhåll. Han påstår, och jag tror rätteligen, att ifall en sådan institution skulle etableras i lagen, så skulle ett mycket stort antal unga människor, till exempel studenter på universitetet, inleda jämförliga permanenta kamratskap, innebärande ett gemensamt liv, fritt från den dionysiska ska karaktären i deras nuvarande sexrelationer. Han lägger fram bevis som visar att unga studenter som är gifta studerar bättre än de som är ogifta. Det är verkligen uppenbart att arbete och sex är lättare kombinerad i en skenpermanent situation, än i trängseln och upphetsningen på fester och med alkohol stimulering. Det finns ingen anledning i världen till att det skulle vara dyrare för två unga människor att bo tillsammans än att leva separat, och därför är de ekonomiska skälen, som för närvarande leder till en fördröjning av äktenskapet, inte längre giltiga. Jag hyser inte det minsta tvivel om att domare Lindseys plan, om förankring i lagen, skulle ha ett mycket förmånligt inflytande, och att detta inflytande skulle bli sådant, som kanske alla håller med om, nämligen en vinst från den moraliska sidan sett.

Det som domare Lindsey och Russell kallar "kamratligt äktenskap", även om det är en liten skillnad från temporära islamiska äktenskap, visar klart att tänkare som dem har gått till grunden med problemet, och är tillfredsställda i så motto att det vanliga permanenta äktenskapet inte är i sig självt tillräckliga för sociala behov.

Specifieringen av lagen om tidsbegränsade äktenskap, nödvändigheten av en sådan lag, och otillräckligheten med det permanenta äktenskapet att möta människans behov, speciellt nu för tiden, har format det sakliga ämnet i vår undersökning. Nu vill vi presentera den andra sidan av saken. Vi skall se vilka skador det är möjligt att göra sig av med. Som en introduktion skall jag ge en kort historia om författarens övertygelse.

Bland alla de ämnen, problem, aktualiteter och saker som föredragits och som har funnits och nu finns för människan, finns det inget ämne eller område för konversation som ens är i tillnärmelsevis så komplicerat och förvanskat som historien om mänsklig vetenskap, övertygelser, traditioner, vanor och uppförande. Och det är anledningen till varför människan har pratat mer strunt om dessa ämnen än om något annat ämne, och det är om dessa ämnen, mer än om några andra, som människan har ett omåttligt begär att få uttala sina åsikter.

Den som varit i kontakt med islamisk filosofi, sofism och teologi, eller känner till en del moderna skrifter kommer att förstå vad jag menar. Detta liknar orientalisternas förfaringssätt. De har inte något

ordentligt grepp och förståelse av de problem de avser undersöka. Ett typiskt exempel är de islamiska sufiernas tankegångar kring "Wahdat 'l-wujud" (enhet för existerande).

Vilka saker de inte har skrivit om detta? Det som saknas i deras skrifter är vad "Wahdatu 'l -wujud" är för någonting, och vilken uppfattning de stora i sufierna Muhyi'd-Din ibn al-Arabi och Mulla Sadra, hade om "Wahdatu 'l-wujud."

När jag läste en del av artiklarna med några idéer angående tidsbestämda äktenskap i speciella utgåvor av tidskriften Zan-e ruz, kunde jag inte låta bli att tänka på "Wahdatu 'l-wujud. "Jag såg att alla tänkbara saker hade diskuterats, utom det sak som är själva andemeningen med lagen, och grundtanken för lagstiftaren.

Eftersom denna lag är en del av det "österländska arvet", så har den naturligtvis fått ett kyligt mottagande. Om den hade varit en souvenir från väst, hade det varit annorlunda.

Helt klart är att om denna lag hade importerats från västra jordklotet skulle det ha blivit konferenser och seminarier om hur restriktionen av äktenskap till permanenta äktenskap inte passar in i den andra halvan av nittonhundratalet, hur nuvarande generation inte kan begränsa sig till restriktionerna i permanenta äktenskap, hur den nuvarande generationen vill vara fri, och leva fritt, och inte vill acceptera någonting annat än ett fritt äktenskap, där de individuellt väljer alla restriktioner och begränsningar.

Av denna anledning, nu när detta rop har klingat ifrån väst och någon som Bertrand Russel har föreslagit ämnet "kamratligt äktenskap", så kan man säkert förespråka att denna idé, i större utsträckning än islam vill och den kommer att bli välkomnad och eviga äktenskap kommer att bortfalla helt och hållet, och vi blir tvingade att i framtiden försvara, och propagera för eviga äktenskap.

Invändningar och svårigheter

Defekter och faror som har nämnts i samband med tidsbestämda äktenskap är följande:

1- Äktenskapet ska vila på en stabil grund. Ett par skall anse sig själva sammanbundna till varandra för evigt, när de först sammanfogas av äktenskapsavtalet och tanken om separation skall inte finnas i deras huvuden. Så ett tidsbegränsat äktenskap kan inte vara ett stabilt avtal för paret.

Att grunden ska vara stabil är helt riktigt, men denna invändning uppstår när vi ersätter permanenta äktenskap med temporära äktenskap och önskar att annullera permanenta äktenskap.

När båda parterna har ekonomisk möjlighet för ett evigt äktenskap, och en fullständig och tillfredsställande information om varandra, och helt och hållet litar på varandra, så kan de utan tvivel mycket väl sammanbinda sig själva i äktenskapsavtalet för evigt.

Det tidsbestämda äktenskapet har varit tillåtet i den islamiska lagen, "shari'ah", enbart därför att permanenta äktenskap, i sig själv, inte klarade av de mänskliga behoven under alla förhållanden och omständigheter. Att helt vara beroende av det permanenta äktenskapet skulle oundvikligen skapa en situation där människor antingen var hänvisade till temporär asketism eller blev lämnade att drunkna i djupet av sexuell kommunism. Det är helt klart att vilken ung man och kvinna som helst som har funnit alla de önskvärda nödvändigheterna för ett permanent äktenskap inte skulle bli så entusiastiska för en temporär allians.

2- Irans kvinnor och flickor, som anslutit sig till den shi'itiska tron, har inte välkomnat tidsbegränsade äktenskap, och anser det vara en förolämpning mot dem. Således har den allmänna opinionen av "shi'itiska" anslagit det.

Vårt svar är först och främst att missnöjet med tidsbestämda äktenskap orsakas av att det missbrukas av sensuella personer. Lagen skulle förutsett sådan personer, och vi skall inom kort diskutera denna punkt om missbruk. För det andra, önskan att tidsbestämda äktenskap skulle vara lika välkommet som eviga äktenskap är malplacerad och fel, därför att tanken bakom tidsbestämda äktenskap är baserad på otillgängliga ekonomiska resurser, och oförmåga hos båda parterna, eller hos en utav dem, att ingå permanent äktenskap.

3- Temporära äktenskap är skadlig för en kvinnas ställning och ära därför att det så att säga är som att hyra en mänsklig varelse.

Det är en religiös licens för den mänskliga naturens sak. Det är emot kvinnans heder att ge sig själv till en man i retur för den ersättning hon får från honom.

Detta är den mest häpnadsväckande invändningen av dem alla.

Vad har det att göra med uthyrning och avgifter? Är tidsbegränsningen i detta äktenskap anledningen till att det blir uteslutet från definitionen av äktenskap och skapar sig själv en form där "uthyrning" och "avgifter" är lämpliga termer? Och är det endast därför att det är påbjudet att hemgiften måste vara bestämd och definitiv, som hemgiften beskrivs som en hyresavgift? Vi frågar om huruvida, det inte fanns någon hemgift och mannen inte gav kvinnan något, skulle hon då återfå sin mänskliga heder? Vi skall diskutera ämnet om hem gift separat.

Islamiska jurister har gjort det helt klart att temporära och permanenta äktenskap inte skiljer sig från varandra på något sätt.

Vart och ett utav dem är ett äktenskap, och vart och ett utav dem sker med en detaljerad redogörelse och en särskild formulering.

Om det tidsbestämda äktenskapet sker med en detaljerad redogörelse med termer som särskilt berör ersättning eller avgift, så är äktenskapet ogiltigt.

En annan fråga är följande: Från vilket datum har hyran av människor blivit avskaffat? Alla skraddare, barberare, läkare, hantverkare, alla statstjänsteman, från statsministern till den lägste arbetaren i en fabrik, är alla hyrda män.

Den kvinna som har ingått i en allians i form av ett tidsbestämt äktenskap med en speciell man, av egen fri vilja och av eget val, är inte en hyrd person och hon har inte uppträtt ärestridigt och emot statusen hos en mänsklig varelse. För att se en hyrd kvinna kan man resa till Europa och Amerika och titta in hos filmbolagen så att man kanske kan förstå vad en hyrd kvinna är. Se hur dessa bolag sätter ut kvinnors agerande till salu, deras poseringar, uppträdande och sexuella charm. Biljetten som du köper till biografen och teatrar är, faktiskt, en betalning för hyresvärdet av den hyrda kvinnan. Där kan man se till vilken nytta den olyckliga kvinnan av ekonomiska skäl presenterar sin kropp. Med hjälp av "ärade" erfarna specialister har hon under en lång tid lärt sig hemligheterna med sexuell attraktion. Hon skänker sin kropp, själ och personlighet till välgörenhet för finansiella organisationer för att öka försäljningen för dessa organisationer.

Besök klubbarna och hotellen och se vad hederliga kvinnor uppnått. För en futtig summa till lön lägger hon all sin heder och prestige i händerna på gästerna, så att hon kan bidra till att fylla de redan överfulla fickorna på vissa rika män.

Kvinnor till uthyrning är de modeller som är löntagare och hyrda arbetare för de stora modevaruhusen och som har givit upp sin heder och prestige för att tillfredsställa sin arbetsgivares snikenhet och begär.

Kvinnor till uthyrning är de kvinnor som uppträder på TV skärmar med alla sorters försköningsmedel, som för det mesta är onaturligt, för att attrahera köpare till något kommersiellt företag och för att popularisera någon kommersiell handelsvara. Men i grunden är det lönen som hon är ute efter.

Vem begriper inte att i de västerländska länderna idag är det, det behagfulla hos en kvinna, hennes sexuella attraktion, hennes röst, konsten och originaliteten hos en kvinna, hennes själ och kropp och slutligen, hela personlighet som är i händerna på amerikanska och europeiska kapitalister redo att lyda minsta vink.

Det är så sorgligt att hur de blida och hedersvärda kvinnorna i Iran dras ner till en sådan slavisk position. Jag är här svårt att förstå varför en kvinna som ingår temporärt anses vara som en hyrd kvinna, men en kvinna som vid en bröllopfest eller på en klubb, inför tusentals mäns begärliga blickar, förstör sitt struphuvud för att tillfredsställa deras sexuella lust, och snurrar runt i tusen och en varianter av kullerbyttor för att hon kan få de utlovade pengarna inte räknas som en hyrd kvinna.

Är det islam som hindrat män från att exploatera kvinnor så här, och som förbjudit kvinnan sådan slaviskhet och underkastelse för att tjäna sitt uppehälle på detta sätt, som har förnedrat kvinnorna, eller är det Europa som har gjort det under den senaste delen av nittonhundratalet?

Om kvinnan förstår detta till fullo och blir upplyst och märker fällorna som nittonhundratalets man har satt ut och dolt för henne på hennes stig kommer hon att resa sig i uppror mot bedrägeriet.

Det blir tidpunkten då hon finner att hennes enda beskyddare i all sin ärlighet är koranen. Naturligtvis, är den dagen inte långt borta.

Tidskriften Zan-e ruz publicerade en rapport om en kvinna vid namn Marziyyah och en man vid namn Reza, under rubriken "En hyrd kvinna", och redovisar den olyckliga kvinnans otur.

Enligt uppgift från Reza, börjar historien med att kvinnan annalkas mannen med ett giftermålsanbud. Det betyder att systemet med de fyrtio förslagen för första gången används, att en kvinna går fram med en förfrågan om äktenskap. Det bevisas tydligt att en historia som börjar med att en kvinna friar, inte kunde sluta något bättre än den gjorde.

Å andra sidan, enligt uppgift från Marziyyah, så låtsades mannen, sensuell och grym som han var, att han skulle ta henne som sin permanent vigda hustru, och att han skulle ta hand om henne och hennes barn. Hon blev dock lurad med ursäkten om att mannen hade ingått ett tidsbestämt äktenskap med henne, och efter att ha tillfredsställt sin passion så övergav han henne utan hennes tillåtelse och godkännande.

Om dessa uppgifter är sanna, så är äktenskapet ogiltigt. Mannen var grym och kvinnan omedveten om de religiösa och skrivna lagarna. De kränkte lagen och bör bli straffade.

Innan personer som Reza blir straffade, så skall de bli instruerade och Marziyyah skall bli varnad.

Hur kan lagen, som det är, angripas för en förseelse där grundorsaken är mäns grymhet och kvinnans hänsynslöshet och glömska. Tidskriften Zan-e ruz stöder fallet med Reza, och angriper därmed lagen. Om det inte fanns någon lag om tidsbestämda äktenskap, skulle den grymme man, Reza, och den försummande och hänsynslösa kvinnan, Marziyyah, ha levt bekvämt och fridfullt?

Varför undandra sig ansvaret med att instruera och varna män och kvinnor, och varför skall man hålla mäns och kvinnors rättigheter och plikter hemliga för dem? Varför skall man utnyttja en stackars kvinnas okunnighet och misstolka lagen, som är hennes enda beskyddare och vakt, såsom hennes fiende, och önska att hon skulle förstöra sin enda tillflykt med sina egna händer?

4- Tidsbestämda äktenskap är en sorts licens för polygami, och månggifte är i lag förbjudet. Så tidsbestämda äktenskap är också i lag förbjudna.

Rörande frågan om kategori av personer för vilka tidsbestämda äktenskap tillåts av "Shari'ah", och frågan om polygami, så skall vi diskutera dessa fullständigt i ett senare skede.

5- Tidsbestämda äktenskap, är på grund av dess obeständighet, ett olämpligt arrangemang för barn födda i denna allians. Det oundvikliga resultatet av tidsbestämda äktenskap är att barn som föds, blir utan beskyddare, och kommer att förbli berövad av vänligt faderligt och kärleksfullt moderligt beskydd, och förbli berövade av ett hem.

I permanenta äktenskap tillåts ingendera part, utan medgivande av den andra, att undvika ansvaret för ett barns födelse, under det att i det tidsbestämda äktenskapet är båda parterna fria. I tidsbestämda äktenskap kan inte kvinnan neka till sexuellt umgänge med mannen, men hon kan välja att, utan att orsaka avbrott under samlaget, vilket är skadligt för mannen, undvika graviditet. Problemen med födelsekontroll är redan lösta.

Om, å andra sidan, paret i temporära äktenskap, önskar att få barn, och accepterar ansvaret för uppfostran och tillsyn av barnet, så kan de ha barn. När det gäller den naturliga tillgivenheten så är det ingen skillnad mellan barnen från en hustru i ett permanent äktenskap och från en hustru i ett temporärt äktenskap. Antag att fadern eller modern vägrar att utföra hans eller hennes plikter, då ska lagen deklarerat att det är deras skyldighet och kommer att tvinga dem, precis som vid skilsmässa, så ska lagen handla och skall vakta över barnens rättigheter. Om de inte önskar att få barn, och deras enda mål är att tillfredsställa sin sexuella instinkt bör de iakttaga metoder för att undvika att få barn.

Så vitt vi vet, förbjuder den katolska kyrkan födelsekontroll, men enligt islam så är det tillåtet, om mannen och hustrun förebygger ett barns födelse vid tidpunkten för befruktningen. Har graviditeten redan påbörjats, så tillåter inte islam att i något fall göra abort. När "shi'itiska" jurister säger att målet med ett permanent äktenskap är att få barn, och målet för de temporära äktenskapen är tillfredsställelse av de sexuella instinkterna, så menar de samma sak.

Kritik

Författaren av de fyrtio förslagen har bidragit med en artikel som kritiserar tidsbestämda äktenskap.

Först säger han att "Ämnet om temporära äktenskap är så motbjudande att till och med författarna av äktenskapslagen i den civila lagstiftningen inte klarade av att kommentera och ge detaljer om denna lag, som om de avskydde sitt eget arbete, och endast som ett tillmötesgående utåt sett, enligt artiklarna 1075, 1076, och 1077, satte de ihop några ord och fraser och sedan gick vidare./.../ Kompositörerna av lagen angående temporära äktenskap ogillade sitt arbete så mycket, att de inte ens definierade det ovan nämnda äktenskapet formellt, och inte förklarade dess termer och villkor..."

Efteråt så gjorde den lärde författaren ändringar av denna defekt i civillagen, och säger. "Det ovanstående nämnda äktenskap betyder att en ogift kvinna, i proportion till en särskilt fastställt avgift och ersättning, för en begränsad och specificerad tid, må vara några timmar eller några minuter, ger sig själv

till en man för att tillfredsställa hans passion, och tillfredsställa hans lust, och utförandet av sexuella akter."

Han säger också: "För förslaget och accepterande av sagda äktenskap, citeras speciella ord från shi'itiska böcker om rättsvetenskap på arabiska, till vilka civillagen inte hänvisar, och inte heller bryr sig om att nämna. Som om det i lagstiftarens ögon, kan bli förverkligat med att använda vilka ord som helst, arabiska eller inte, bara de betecknar sagda anledning."

Enligt den lärde författaren:

A- Civillagen definierar inte och förklarar inte dess termer.

B- Det väsentliga med temporära äktenskap är att en kvinna, i utbyte mot en bestämd ersättning, ger sig själv till en man.

C- Enligt civillagens synpunkt, är vilket ord som helst som uttrycker känslan av att en kvinna är hyrd, tillräckligt för att innebära ett förslag och accepterande av ett temporärt äktenskap.

Jag inbjöd den lärde författaren att studera civillagen en gång till, och att studera den ordentligt, och likaså bad jag läsarna av tidskriften Zan-e ruz att på något sätt få tag på ett exemplar av civillagen och ordentligt studera följande delar.

I civillagen sjätte kapitlet i volymen om äktenskap som handlar om tidsbestämda äktenskap, beskrivs detta i inte mer än tre enkla meningar:

Den första är att temporära äktenskap är för en bestämd tid, eftersom det skall avslutas efter en specificerad tidsperiod.

Den andra är att tiden för det temporära äktenskapet ska vara specifikt uttalat av båda parter.

Det tredje är att lagen angående hemgift och arvsrätt är detsamma som nämndes i kapitlet om hemgift och arvsrätt.

Den respekterade författaren av de fyrtio förslagen har fått det intrycket att vad som än nämns i de fem kapitlen i volymen om äktenskap är allt tillskrivet det permanenta äktenskapet, och att bara dessa tre stycken meningar behandlar tidsbestämda äktenskap. Han är omedveten om det faktum att alla sektioner i de fem kapitlen, utom där det är annat specificerat, såsom i sektion 1069, eller i sektionen om skilsmässa är allt gemensamt för permanenta och temporära äktenskap. Till exempel, sektion 1062, vilken nämner att "äktenskapet träder i kraft med ett erbjudande och ett accepterande med ord som otvetydigt betecknar av sikten med äktenskap", är inte bara menat för permanenta äktenskap. Det gäller för båda typerna av äktenskap.

Villkoren som civillagen har lagt fram angående den person som avslutar äktenskapet, eller äktenskapets avslutande, eller mannen och hustrun, gäller alla för de båda typerna av äktenskap.

Civillagen definierade inte temporära äktenskap därför att det inte fanns något behov av att definiera det, precis som att den inte definierade permanenta äktenskap eftersom det ansågs det alltför välkänt för att behöva en definition. Civillagen har begrundat varje ord som klart betecknar äktenskap, eller ikraftträdande av äktenskap tillräckligt för att slutsatsen är äktenskap, oavsett om det är ett evigt eller tidsbestämt äktenskap. Om, å andra sidan, något ord uttrycker en betydelse som strider mot betydelsen äktenskap, såsom "ersättning", "tillfredsställelse", "hyra" och "uthyrning", gäller det inte för en ordentlig slutsats av ett äktenskap, varken permanent eller temporärt.

Med styrkan av vad jag har skrivit så sätter jag mitt ord som säkerhet på att om ett antal av de lärda domare och de som till fullo förstår lagen, som och återfinns i stort antal på justitiedepartementet, be-

slutar att ovanstående invändning emot civillagen, som har diskuterats här ovan, är berättigad skall jag avstå från att kritisera någon som helst av artiklarna i tidskriften Zan-e ruz.

Tidsbestämda äktenskap och haremets problem

Västerlänningar brukar ofta kritisera orientalen och hånar honom för förekomsten av harem i Orienten. Det har gjorts och fortfarande görs filmer, teaterstycken om detta. Öst har haft oturen att kunna förse oss med flera exemplar. De österländska kalifernas och sultanernas leverne bedöms vara höjden av överdrift i detta ämne, och hållandet av ett harem presenteras såsom det fullkomligaste och mest kompletta demonstration av sensualiteten och vällustigheten hos den österländske mannen.

Det påstås att harem grundas i grund och botten på tidsbestämda äktenskap, vilket är en svaghet och en källa till skam för öst inför väst. Det är som att bevilja sensualitet, och utsvävande och kan ta vilken form som helst, är omoraliskt, och leder till och är orsak till undergång och fördärv.

Faktiskt har samma sak sagts angående polygami. Tillståndet för polygami ses såsom ett tillstånd att hålla ett harem.

Vi skall diskutera frågan om polygami separat. Nu ska vi ägna oss speciellt åt frågan om tidsbestämda äktenskap.

Detta problem måste diskuteras och behandlas utifrån två synpunkter. För det första den sociala faktorn och om det var lagen om tidsbestämda äktenskap som ledde till bildandet av harem i öst. För det andra, om religionens godkännande av tidsbestämda äktenskap enbart var ett sätt att legalisera utsvävningar och att hålla av harem för en viss social klass.

Sociala skäl för harem

Bakom bildandet av harem finns två faktorer. Den första och huvudsakliga faktorn var kvinnans dygd och kyskhet. Det vill säga, de moraliska förhållandena och den sociala miljön var sådan att kvinnor inte hade tillstånd att ha sexuell intimitet med någon annan man när hon redan haft sådana relationer med en speciell man.

Under sådana förhållanden såg, en välbärgad, sensuell och lustfylld man ingen annan utväg än att samla ihop en grupp kvinnor omkring sig, och etablera ett harem.

Naturligtvis, om moralen och de sociala förhållandena inte sett kyskhet och oskuldsfullhet såsom nödvändigt för kvinnor, och om kvinnor kostnadsfritt och lättsamt kunde ha givit sig själva till vilken man som helst, och varje man kunde ha tillfredsställt sina begär med vilken kvinna som helst, när som helst, och om tillgången till sexuell tillfredsställelse hade varit tillgänglig överallt, på alla tidpunkter, under alla omständigheter, så skulle denna typ av man inte åsamkat sig själv alla besvär och stora kostnader för att etablera ett stort harem.

Den andra faktorn var avsaknaden av social rättvisa. När det överhuvudtaget inte finns någon social rättvisa, och en person drunknar i rikedom samtidigt som en annan sitter fast i fattigdom, nöd och misär och ett anseeligt antal män förnekas möjligheten att bilda familj och att ha en äktenskapspartner överstiger antalet ogifta kvinnor antalet ogifta män, och detta banar vägen för en etablering av ett harem.

Om det fanns en social rättvisa och möjlighet för alla att skaffa familj och välja en äktenskapspartner skulle naturligtvis varje kvinna sammanknippas med en speciell man och omständigheterna som talar för promiskuitet och lättfärdigt uppträdande och hållandet av ett harem skulle inte uppstå.

Hur som helst, är det ofattbart att antalet kvinnor kan vara i ett sådant övermått att när alla män har slagit sig till ro i äktenskapet, så kan det ändå finnas en chans att hålla ett harem för varje man som har möjlighet och pengar till det.

Det är en tradition för historiker att relatera förhållandena i harem och hov hos kalifer och sultaner och att hitta på berättelser med makabra detaljer, om deras lyxiga och nöjeslystna aktiviteter men de förblir tysta när det gäller att berätta om förlusterna, och förklarar och beskriver aldrig förnedringen, misslyckandena och förödmjukelsen hos de som är levande begravda bakom kalifernas och sultanernas palatsmurar. De sociala omständigheterna tillät dem inte att välja någon till äktenskap, medan tiotals och hundratals kvinnor kvarhållna i harem förblev berövade en del av sina grundläggande instinktiva behov, och levde som oskulder hela livet ut.

Om samhället styrdes av en ofelbar, rättvis och osvikligt, dygdig härskare skulle kyskheten ha ansetts som ett nödvändigt krav för en kvinna. Sexuell tillfredsställelse skulle ha varit omöjligt utom inom ramen för äktenskapet (permanent eller temporärt), också ekonomiskt och social ojämlikhet, skulle man gjort sig av med.

Alla människor skulle med ålderns rätt ha möjligheten till tillfredsställelse av den mest naturliga och instinktiva mänskliga rättighet i att ha en partner. på så sätt skulle skapandet av ett harem ha varit omöjligt och orimligt.

Även med en enbart flyktig titt på historien kan man försisa sig om att etablering av harem inte beror på tidsbestämda äktenskap.

Bland abbasidska kalifer och osmanska sultaner som var mest kända för sina harem delade ingen den shi'itiska tron. Det är nämligen enbart den shi'itiska rättsskolan som tillåter tidsbestämt äktenskap.

Shi'itiska kungar nådde aldrig upp till samma nivå som abbasidkalifer och de osmanska sultanerna. Detta trots att de kunde ha använt den shi'itiska rättskolans bevakande av tidsbestämda äktenskap som en ursäkt. Detta visar att det måste ha funnits andra särskilda sociala orsaker som låg bakom på det hela.

Är villkoren för tidsbestämda äktenskap en licens för promiskuitet?

Det är bortom allt rimligt tvivel att uppenbarade religioner är motståndare till promiskuitet och utsvävningar. Av denna anledning har praktiserande av strikt självdisciplin för att bekämpa begärt hos flertal religioners efterföljare lett till asketism.

En av de klara och erkända principerna av islam är att kämpa emot promiskuitet. Den ädla koranen har placerat promiskuitet på samma nivå som avgudadyrkan. I islam beskrivs en man som har ett omåttligt begär till kvinnor, dvs en man som strävar efter att ha alla typer av kvinnor, som en man bannad och fördömd av Allah.

När vi diskuterar ämnet skilsmässa, så ska vi citera texten från de islamiska budorden om detta ämne.

Det utmärkande med de islamiska budorden jämfört med lagarna i många andra religioner, är att islam inte tillåter asketism, och späkelse av naturliga och instinktiva fysiska behov, men den tillåter inte heller promiskuitet. Enligt islam, bör alla instinkter, sexuella eller andra, bli tillfredsställda inom gränserna för nödvändigheten och erfarenheten. Men islam tillåter aldrig en person att släppa fram glöden i

sina instinktiva passioner till en nivå av omätlig törst. Så om någonting tar sig själv en lätt anstrykning av promiskuitet, grymhet eller orättvisa, så är det tillräckligt för att fördöma det som stridande mot islams själ.

Det är emellertid obestridligt att motivet för lagstiftaren aldrig var att göra tidsbestämda äktenskap en källa för promiskuitet, en anledning till etableringen av harem för utsvävande personer eller och därmed bringa olycka och hemlöshet för kvinnor och massvis av barn.

Islamiska ledares kraftfulla uppmuntran och uppmaningar till tidsbestämda äktenskap har en förklaring som vi inom kort ska beskriva.

Den nuvarande världens harem

Låt oss nu se vad dagens värld har gjort med skapandet av harem. Världen av idag har avskaffat haremtraditionerna. Världen av idag anser hållandet av harem motsägelsefullt och har eliminerat den faktor som medförde dess existens. Nu är frågan, med vilken faktor? Har den viktigaste orsaken till uppkomsten av harem dvs den sociala ojämlikheten avskaffats?

Nej så har inte skett. Man har kämpat emot den främsta faktorn, kyskheten och dygden hos kvinnorna, och har på så sätt gjort det manliga könet en stor tjänst. på samma sätt som kvinnans dygd och kyskheten ökar hennes värde och gör henne dyrbar och värdefull är det ett hinder för männen.

Dagens värld har gjort en sak som har befriat den sensuella mannen i vår tid från nödvändigheten att hålla ett harem, med alla de problem och kostnader det för med sig. För mannen av idag, genom den västerländska civilisationens välsignelserna, finns det harem överallt. Dagens man anser det inte nödvändigt att ha ekonomiska tillgångar, såsom abbasidkalifen Harun ar-Rashid eller vesiren Fadl Ibn Yahya al-Barmaki, så att han må njuta av alla varianter av kvinnor, i alla stilar och på alla sätt.

Att ha en bil och att ha inkomst är tillräckligt för en modern man för att förverkliga sina sensuella nöjen i en sådan utsträckning att inte ens Harun ar-Rashid kunde drömma om det. Hotell, restauranger och barer är redan fullt utrustade med alla faciliteter istället för ett harem, för den moderna mannen.

En ung man såsom Adil Kutuwali ger i detta århundrade en detaljerad, livlig beskrivning, och uppger sig ha hållit tjugotvå älskarinnor med olika karaktärer, och olika utseenden, på en gång. Vad kan vara bättre än det, för en modern ung man? Den moderna mannen saknar, genom den västerländska civilisationens välsignelse, ingenting av haremet, utom dess enorma kostnader, besvär och obekvämlighet.

Om hjälten från "Tusen och en natt" skulle lyfta sitt huvud från underjorden och se möjligheterna med alla sorters nöjen och lättsinnighet, och billigheten hos kvinnan idag, så skulle han aldrig drömma om att behöva etablera ett harem med alla dess kostnader och oförmånligheter. Han skulle tacka väst för att ha besparat honom allt besvär med att upprätthålla ett harem. Han skulle vidare kräva att polygami och tidsbestämda äktenskap härmed annullerades, därför att dessa lagar skapar ansvar och plikter för män lika mycket som för kvinnor.

I denna strid mellan könen, både förr och nu, vet vi vilket kön som är vinnaren. Olyckligtvis måste vi säga att förloraren, både förr och nu är den där tillitsfulla och öppenhjärtiga varelsen vi kallar kvinna.

Kalifens förbud av tidsbestämda äktenskap

Tidsbestämda äktenskap är en av de utmärkande dragen i shi'iternas rättsvetenskap. Ingen annan lära i islams rättsvetenskap tillåter det. Jag vill inte ge mig in i tvisterna mellan shi'iter och sunniter, så jag ska bara flyktigt referera till en del av historien om detta problem.

Muslimerna är eniga om att tidsbestämda äktenskap var tillåtna i islams begynnelse. Under en av den heliga profetens resor, när muslimerna var borta från sina fruar, och fördrev tiden i obekvämlighet gav han dem tillåtelse till tidsbestämda äktenskap.

Muslimerna är också överens om att den andra kalifen, Umar, förbjöd tidsbestämda äktenskap. Den andra kalifen sade med välkända och ofta repeterade ord: "Det fanns två saker som var tillåtna i profetens dagar, som jag härmed förbjuder idag, och jag skall bestraffa den som ingår tidsbestämt äktenskap ...".

En riktning av sunnimuslimerna anser att profeten själv, i ett senare skede av sitt liv, förbjöd tidsbestämda äktenskap, och att kalifens förbud faktiskt var ett budord från profetens förbud, satt i kraft av kalifen i hans ställe. Men så vitt vi vet strider kalifens ord emot denna tydelse.

Den korrekta tydelsen av det är vad den kände rättslärden Kashif al-Ghita (1877- 1954) tydde det till. Han sade att kalifen åtog sig befogenheten att annullera tidsbestämt äktenskap under intrycket av att problemet med tidsbestämt äktenskap också ingick i de saker som var inom ramen för hans myndiga kontroll, såsom regent och beskyddare av muslimernas ärenden. Varje regent och delegat av makt kan med tanke på omständigheterna göra sådana ändringar. Kalifens förbud var med andra ord ett politiskt eller ett administrativt förbud, och inte ett religiöst eller ett lagligt förbud.

Enligt vad historien talar om för oss gjorde kalifen ingen hemlighet han försökte följeslagarna att sprida sig ut och slå sig ner i nyligen erövrade delar av den muslimska staten. Han var ovillig till blandning med befolkningen som nyligen var omvända till islam. Han var emot deras utspridning bortom Medina så länge han levde. Han var av den åsikten att de inte skulle ge sig in med blodsband med de nyligen omvända muslimerna innan dessa hade haft en grundlig islamisk utbildning. Han tyckte att en för tidig sammanblandning med dem vore farligt för den kommande generationen. Det är uppenbart att det inte var mer än en temporär anledning. Det faktum att muslimerna accepterade detta förbud från kalifen utan protest visar också att de ansåg förordningen från kalifen var baserad på politiska och världsliga orsaker, för annars vore det inte möjligt för en regerande kalif att säga, att profeten har bestämt en regel, och han har bestämt en annan regel, och för dem att acceptera det utan knot.

Långt efteråt accepterades detta förbud som en permanent lag. Denna fanatiska snedvridning spreds i sådan omfattning att den accepterades som en av de ursprungliga islamiska lagarna.

Anklagelserna mot våra sunni-bröder är mer berättigade än de emot kalifen själv. Därför att kalifen utfärdade ett tillfälligt förbudsförordning, baserad på politiska nödvändigheter om tidsbestämda äktenskap. Man skulle inte ha anvisat det till en permanent karaktär.

När Kashif al-Ghita presenterade ovanstående åsikt behandlade han inte frågan om huruvida om detta ingripande av kalifen var försvarligt. Han tog heller inte ställning till huruvida lagen för tidsbestämda äktenskap är eller inte är inom ramen för sådana saker som den regerande myndigheten har rätt att göra ingripanden emot, och utfärda förbudsorder emot, även om de är temporära. Han följde helt enkelt de historiska stegen för hur och i vilkens namn och på vilket sätt förbudet började. Det var alltså på grund av enbart den anledningen, som muslimerna i helhet inte reagerade och inte protesterade emot kalifens förbudsorder.

Kalifens inflytande och personlighet samt snedvridningen hos folket i att följa hans sätt att leva, och hans taktik med förvaltningen, orsakade att denna lag förevisades till skuggorna av förbiseende och

glömska. Profetens tradition om tidsbestämda äktenskap, som är ett komplement till eviga äktenskap, hade övergetts för evigt.

Detta var situationen när de heliga imamerna, som är beskyddare av tron, kraftigt uppmuntrade och övertygade folket att komma ihåg det, så att denna islamisk traditionen inte skulle bli bortglömd och övergiven. Imam Ja'far al-Sadiq (fvmh) sade: "Ett av de saker som jag aldrig kan hålla en försiktig tystnad om är tidsbestämt äktenskap".

De heliga imamerna förbjöd däremot gifta män att ingå tidsbestämt äktenskap. Anledningen till detta var de ville understryka att lagen inte hade stiftats för de män som inte är i behov av detta. Imam Musa al-Kasim (fvmh) sade till Ali Ibn Yaqtin, "Vad har du med tidsbestämda äktenskap att göra, när Allah har gjort dig kunnig att klara dig utan", och till en annan person sade han, "Denna sak är tillåten för en man som Allah inte har gjort oberoende utav, men vilken person som helst, som redan är gift kan tillgripa det bara när han inte kan nå sin hustru."

När de helige imamerna uppmuntrade och övertygade folk att iakttäta denna tradition gjorde de det av den anledningen att återuppliva traditionen från den heliga profeten, vilken felaktigt hade övergivits.

Under sådana omständigheter var det nödvändigt att få folket i sin helhet att inse och förstå den verkliga ställningen hos "Shari'ah".

Att uppmuntra endast de som var i faktiska behov av det var inte tillräckligt. Det kan man klart sluta sig till från de shi'itiska traditionerna och berättarkällorna.

Det är ändå klart att meningen och syftet hos den första lagstiftaren, ligger i förklaringen och uttalandet av denna lag. De heliga imamernas målsättning var inte att göra den till en källa för promiskuitet och utsvävningar, och en anledning för att hålla harem för grymma personer, eller en källa till hjälplöshet för ett antal övergivna kvinnor, och att skapa barn utan beskyddare.

En tradition från Ali ibn abi Talib

Herr Mahdavi citerar ett uttalande som tillskrivs den förste shi'itiska imamen som lyder enligt följande: När än jag får veta att en person som är "inte värdig" har ingått ett tidsbestämt äktenskap skall jag straffa honom för äktenskapsbrott, och döma honom till döden genom stening.

Först och främst, om vi allvarligt menar att troget följa vad den förste shi'itiska imamen har sagt, varför skulle vi undvika alla dessa berättelser som är registrerade i shi'itiska och icke shi'itiska källor, med aktning för tidsbestämt äktenskap och hålla fast vid denna enda berättelse, citerad av en sunni författare, som inte ens nämner sin källa.

En av de mycket värdefulla ord från den förste shi'itiska imamen Ali (fvmh) är följande: "Om Umar (den andre kalifen) inte hade fortsatt med att ta ett sådant initiativ och inte förbjudit tidsbestämt äktenskap skulle ingen med undantag av de som är av en pervers natur, begå äktenskapsbrott."

Hade temporära äktenskap inte varit förbjudet skulle ingen ha varit tvungen att göra äktenskapsbrott för att tillfredsställa sina instinktiva drifter. Endast de som alltid njuter av och föredrar en olaglig gärning före en laglig, skulle ha begått en sådan gärning.

Betydelsen av ovanstående uttryck är "närhelst jag lär känna att en man som är gift permanent har begått ett tidsbegränsat äktenskap skall jag straffa honom med att han skall stenas till döds.

Meningen med berättelsen är att permanent gifta män inte har rätt att gifta sig temporärt. Om betydelsen hade varit att ingen hade rätten, villkoret "som är permanent gift" vore då överflödigt. Denna berättelse, om alls tillförlitlig, stöder åsikten som således kan uttryckas: "Laglig tillåtelse till tidsbegränsat äktenskap har ställts till förfogande av "shari'ah" för den som behöver en hustru, det vill säga, ogifta män, eller de vars hustru inte är med dem. "Så, berättelsen stöder att det är tillåtet, och inte förbjudet.

DEL III

Kvinnan och hennes sociala oberoende

Frihet att själv bestämma framtiden

En ung flicka kom fram till den heliga profeten, förvirrad och ängslig, och utropade:

"Åh, budbärare från Allah! ... Vad skall jag ta mig till av min fader..."

"Men vad har din fader gjort dig", frågade profeten?

"Han har en brorson", svarade hon, "och han har givit mig som hustru till honom utan att fråga mig om saken".

"Nu när han har gjort det", sade profeten, "skall du inte opponera dig mot det. Samtyck, och bli din kusins hustru".

"Åh, budbärare från Allah! Jag tycker inte om min kusin. Hur kan jag bli hustru till en man jag inte tycker om".

"Om du inte tycker om honom, så är saken avslutad. Du bestämmer helt. Gå och välj en man som du vill gifta dig med" .

Flickan gav med sig till slut, "Egentligen tycker jag om min kusin väldigt mycket, och tycker inte om någon annan person, men eftersom min fader gjorde detta utan att fråga om mitt samtycke har jag avsiktligt kommit för att ställa frågan om denna sak. Jag vill höra ditt svar för att informera alla kvinnor och berätta för dem att deras fäder inte har rätt att själva besluta, och ge bort sina döttrar till äktenskap till vem de vill."

Islamiska lärda som Shahid al-Thani (1505- 1559) och shejk Mohammad Hassan al-Najafi (1778-1850) har berättat om denna "hadith", berättelse, genom icke shi'itiska källor. I för-islamiska tider ansåg araber (fäderna) ha full bestämmanderätt över sina döttrar, sina systrar, och i särskilda fall till och med över sina mödrar. I valet av äkta makar för dem trodde de inte att dessa kvinnor skulle fatta sina egna beslut och kunna välja själv i frågan. Det var med ensam auktoritet och funktionen för fadern eller brodern, eller om det inte fanns någon fader eller broder, för deras farbror, att ge dem till äktenskap till vem de ville.

Detta praktiserades i sådan utsträckning att fäderna ansåg sig ha denna rätt även för en flicka, fortfarande ofödd och när hon blivit född och vuxit upp hade mannen som hon var gift med rätten att ta med sig flickan till sig själv.

Att gifta sig med en kvinna innan hon är född

En dag, under den sista pilgrimsresan som profeten företog, när han satt på hästryggen med en piska i handen kom en man över till honom, och sade att han hade ett klagomål att framföra. Profeten frågade vad klagomålet var.

För många år sedan, sade han, under jahiliyyah (okunnighetens tid, benämning på den för-islamiska perioden) hade jag och Tariq ibn Marqa' deltagit i en strid. Under sammandrabbningen var Tariq i stort behov av ett spjut och han ropade: Finns det någon person som kan avvara sitt spjut, och få belöning för det? Jag steg fram och frågade vilken belöning han ville ge. Han sade, "Jag ger mitt ord på att den första dotter jag får, skall uppfostras för dig. Jag accepterade hans bud och gav honom mitt spjut. Saken var därmed avgjord, och många år har sedan förflutit. Till slut kom jag ihåg löftet, och upptäckte att en dotter till Tariq blivit född, och att hon var giftasvuxen, och att han hade henne i sitt hem. Jag gick till honom, påminde honom om händelsen, och krävde betalning av skulden. Men Tariq återtog sitt löfte, bröt sitt hedersord, och ville börja fråga om hemgift. Nu har jag kommit till Dig för att få veta vem som har rätten på sin sida, jag eller han".

"Vad är flickans ålder?" frågade profeten. "Hon är vuxen, och gråa hår har visat sig i hennes hår. "

"Enligt det du frågar mig, så har varken du eller Tariq rätt.

Gå och sköt om dina egna affärer, och låt den stackars flickan, sköta sig själv" Mannen var överraskad att höra detta. En stund var han uppslukad av undran över vad för slags dom det var. Kunde inte fadern bestämma över sin dotter? Om han skulle betala hemgiften till flickans fader, och om han frivilligt var villig att överlämna flickan till honom, var det också fel?

Profeten såg mannens förvåning och förstod hans tankar och sade: "Du skall vara säker på, att vägen som jag utpekat gör att varken du eller din vän Tariq blir syndare."

Utbyte av döttrar

"Shighar" äktenskap var en annan demonstration av den absoluta auktoritet som fäderna hade över sin döttrar. "Shigharäktenskap" betyder utbyte av döttrar. Om två personer har två ogifta vuxna döttrar, så brukar de byta dem, så hemgiften för en dotter skulle räknas som hemgiften för den andra flickan. på så sätt skulle dottern till en man gå över till fadern till en annan dotter, och tvärtom. Islam annullerade också denna tradition.

Den heliga profeten gav Zahra, sin dotter, full frihet i valet av make

Den heliga profeten gav själv bort flera döttrar i giftermål. Han nekade dem aldrig deras rätt att själva välja sina män. Vid det tillfället då Ali ibn abi Talib (fvmh) presenterade sig för den heliga profeten för att fråga efter Zahras (fvmh) hand sade den heliga profeten: "Åtskilliga personer har kommit till mig för att fråga efter Zahras (fvmh) hand men med ett missnöjt ansiktsuttryck har hon nekat dem. Nu ska jag informera henne om din förfrågan. "Den heliga profeten gick till sin dotter, och lade fram saken för henne. Zahra vände inte bort ansiktet i misstycka denna gång, och genom att vara tyst och oberörd uttryckte hon sitt tillstånd. Den heliga profeten gick ifrån Zahra deklamerande "takbir" (Allahu akbar, Allah är stor) .

Den islamiska rörelsen till förmån för kvinnor var helt självständigt

Islam gjorde den största tjänsten till det feminina könet, och inte bara med att frånta fäderna deras absoluta bestämmanderätt. Den gav den kompletta friheten, individualitet, självständighet i tankar och åsikter och ett formellt erkännande av deras naturliga rättigheter. Islams insatser för kvinnors rättigheter skilde sig från vad som händer i väst på två sätt.

För det första i det psykologiska området: Islam har åstadkommit ett mirakel i förhållandet mellan man och kvinna. Vi skall diskutera detta ämne i senare artiklar och ge klara exempel.

För det andra fick islam kvinnan att känna till sina mänskliga rättigheter, och gav henne individualitet, frihet och självständighet. Däremot uppmanar islam inte kvinnan att göra uppror och myteri emot eller vara cynisk mot det manliga könet.

Den islamiska kvinnorörelsen var en "vit" rörelse utan skiftningar av svart, rött, blått eller violett. Döttrars respekt för sina fäder och hustrus respekt för sina män var inte borttaget. Grunden i familjelivet var inte förstört. Det gjorde inte kvinnor föraktfulla mot att ha en make, vara mödrar och uppfostra barn. Islam försåg inte med möjligheter till sådana sociala sammankomster där ungar och kvinnor går för att spåra upp sina offer utan kostnad. Islam tillät inte fruarna att lämna sin makes sida och döttrarna det välvilliga skyddet från sina fäder och mödrar, för att bli överlämnade till män med titlar och välbärgade personer.

Den gjorde ingenting för att orsaka oceaner av tårar och klagan som steg till skyn, under skrik som "Åh ve, den heliga familjens lag är sönderslagen, tilliten till fäderna har försvunnit, mitt i all denna urartning, vad kan vi göra? "Vad kan vi göra när det är så många barnamord och aborter? När det är fyrtio av hundra barn föddes utom äktenskapet? Utomäktenskapliga barn med okända fäder, vars mödrar inte födde dem i ett kärleksfullt hem med en far har inga starka känslor för dem. De överlämnar sina barn till en samhällsorganisation och bryr de sig inte längre om dem.

I vårt land behöver vi en kvinnorörelse, men vi behöver en rent islamisk rörelse, och inte en mörk och dyster europeisk rörelse.

Vi behöver en kvinnorörelse där unga, lustfyllda män inte får delta. En rörelse skall uppriktigt komma från de stora lärdomarna i islam och inte någonting som i civillagens namn gör en ändring, och de särskilda islamiska lagarna faller offer för fantasier och nyckfulla begär. En rörelse som ska grundas på en djup, rationell undersökning, så att det kan göras klart för alla samhällen till vilken utsträckning de omsätter islams läror i praktiken.

De iranska kvinnorna kan etablera en rörelse som vore ny, acceptabel för hela världen och förnuftig, som kommer att ha sitt ursprung i dess egna självständiga filosofi, dvs islam, utan att behöva sträcka ut en tiggande hand mot väst.

Fäders tillåtelse

Är faderns tillåtelse nödvändig för en flicka som gifter sig för första gången?

Enligt islam är det några saker som är säkra. Både son och dotter är självständiga så länge det gäller ekonomin. Egendomar tillhörande en son och en dotter skall vara tillgängliga för dem, om de har nått puberteten, är psykiskt friska och dessutom är mogna, det vill säga, har från en social synpunkt nått en mental mognad som tillåter dem att personligen bevaka sina egna egendomar. Fadern, modern, äkta make, bror eller någon annan har inte rätt att övervaka eller ingripa.

Söner som har nått puberteten och har alla sinnen i behåll, och är mogna, har frihet att själva göra sina val, och ingen har rätt att ingripa. Men i fallet med döttrar är det en liten skillnad. Om en dotter en gång var gift, och nu är änka, så har ingen rätt att blanda sig i hennes förhållanden, och hon är som en son. Men om hon är oskuld och ska ge sig in i ett äktenskapskontrakt med en man för första gången är det något annorlunda.

Fadern har inte full auktoritet över sin dotter och kan inte ge henne till äktenskap med vem han vill, utan dotterns begäran och samtycke. Vi såg att profeten, i svaret till flickan, vars fader hade gift bort

hennes vetenskap och utan hennes samtycke, klart bestämde att om hon inte önskade det, så kunde hon gifta sig med någon annan. Det finns skillnader emellan åsikterna bland de skriftlärda på den punkten huruvida en ogift flicka inte har rätt att gifta sig utan att ha fått tillstånd från sin far, eller huruvida faderns samtycke inte är på något sätt behövligt för ett lagligt äktenskap.

Det finns emellertid en annan sak som också är odiskutabel och helt säker. Om fadern avstår från att ge sitt samtycke utan skälig anledning är hans rättighet förverkad, och det är enhälligt bland alla skriftlärda i islam att dottern då har full frihet i valet av make.

Det råder delade meningar huruvida faderns samtycke är ett nödvändigt villkor i giftermålet för en dotter. Troligtvis är majoriteten av de skriftlärda speciellt nutida skriftlärda av den åsikten att faderns samtycke inte är ett nödvändigt villkor. Det finns emellertid en grupp skriftlärda som anser det som ett nödvändigt villkor. Vår civillag har följt den grupp skriftlärda som baserat sin föreskrifter på förhandsvillkoren och därmed tagit den säkra sidan.

Detta är ett omdiskuterat ämne i islam. Vi anser att det är nödvändigt att diskutera frågan på grund av social omständigheter. Dessutom, är min egen åsikt att civillagen har tagit rätt riktning i handlingen.

En man är en slav under sina passioner, och en kvinna är en fånge i sin kärleksfullhet

Tanken bakom detta att en flicka som är oskuld inte skall eller åtminstone inte bör gifta sig med en man utan faderns samtycke, är inte för att flickan anses vara efterbliven på något sätt, eller räknas som underlägsen till en man. Om så vore fallet vad kunde det då vara för skillnad mellan en änka och en oskuld, då en änka vid sexton års ålder inte behöver sin faders tillåtelse, medan en oskuld på arton omfattas av denna åsikt? Om kvinnor betraktades som inkapabla att handha sina egna affärer skulle islam inte ha erkänt friheten för en vuxen kvinna över tonåren, att handha sina egna ekonomiska affärer, och acceptera transaktioner gällande, låt oss säga, hundratals millioner självständiga åtagande utan samtycke från hennes far, bror, eller äkta make? Det är någon annan tankegång som ligger bakom den här saken.

Detta ämne har inget samband med någon bristfällighet, eller avsaknad av intellektuell eller mental utveckling. Det härrör från en aspekt av den manliga och kvinnliga psykologin. Det hör speciellt till den rovgiriga sidan av en mans karaktär, å ena sidan, och till en kvinnas tillit mot lojaliteten och ärligheten hos mannen.

Mannen är en slav under sina baskrav, och kvinnan är en fånge i sin kärlek. Vad får mannen att snubbla och förlora fotfästet i sina basmotiverade begär. Enligt psykologerna så har kvinnan mer tålamod och uthållighet i kontrollen av sina passioner. Det som emellertid obalanserar kvinnan och förslavar henne är den ljuva rösten av ömhet, ärlighet, trofasthet och kärlek från mannen. Det är här som hon är tillitsfull.

En kvinna, så länge som hon är oskuld och inte har kommit i direkt kontakt med män, är mycket benägen att tro på de mjuka viskningarna om hans tillgivenhet.

En amerikansk psykologi professor säger att den bästa mening en man kan säga till en kvinna är. "Min kära, jag älskar dig", och han säger också: "Det är lycka för en kvinna jag menar, att vinna hjärtat från en man och behålla det hela sitt liv".

Profeten, den gudomliga psykologen, framförde klart denna sanning för fjorton århundraden sedan. Han sade: "En kvinna kommer aldrig att släppa de orden från sitt hjärta som en man sagt till henne: Jag älskar dig."

Rovgiriga män drar alltid nytta av denna kvinnliga känslighet. Fällan i form av "Min kära, jag dör av kärlek till dig", är den bästa fällan för att jaga en flicka som inte har någon erfarenhet av män.

Nyligen blev historien om en kvinna, vid namn Afsar, som försökte begå självmord, och en man, vid namn Jawad, som bedragit henne, mycket uppmärksammat och deras fall nådde domstolen. Denne man använde ovanstående formula för att bedra Afsar, och Afsar sade: "Fast jag inte hade talat med honom, så ville mitt hjärta se på honom varje dag och varje timma. Jag blev inte förälskad i honom, men med en tillgivenhet som skrek, så hade jag ett psykologiskt behov av honom. Alla kvinnor är så, innan de förälskar sig, så har de tillgivenhet för älskaren.

Kärleken uppstår när kvinnan finner en älskare. Jag var inget undantag från den regeln."

Vad vi här ser är en kvinna som var änka, och hade erfarenhet.

V e för erfarna flickor!

Det är därför som det är nödvändigt för en flicka, som är oerfaren med män, att få samtycke, av sin far, som känner till mäns känslor bättre, och som med små förbehåll, önskar lycka och välgång för sin dotter.

Lagen har inte på något sätt förödmjukat kvinnan i denna sak. Istället har den förlängt den skyddande handen över dem. Det skulle inte vara helt ologiskt om sönerna skulle protestera varför lagen inte påbjöd även dem att få samtycke av sina fäder eller mödrar, och klaga på att döttrarna har ett övertag som måste få tillstånd av sina fäder.

Jag undrar hur folk som dagligen ställs inför historierna om unga pojkar och flickor kan råda sina döttrar att göra uppror emot sina beskyddare, och inte ta någon hänsyn till dem.

Sådana aktioner är enligt min åsikt, en sorts nutida sammansvärjning mellan de personer som yrkar på sympati med kvinnor, och de som jagar och springer efter kvinnor. De förra förbereder villebrådet, gör pilarna färdiga, och slår sedan fram offret mot de senare.

Författaren av de fyrtio förslagen skriver: "Artikel 1043 är motsatsen till, och otillräcklig i jämförelse med varje laglig artikel gällande puberteten och mental mognad. Det är också motsatsen till den fundamentala friheten för mänskliga varelser, och förenta nationernas stadgar".

Det verkar som författarens uppfattning är att innebörden av den ovannämnda artikeln är att fäder har auktoritet att gifta bort sina döttrar enligt deras egen fria önskan, med vem de vill, eller att de har rätten att förhindra sina döttrars äktenskap utan någon speciell anledning.

På vilket sätt är den i strid mot den grundläggande friheten för mänskliga varelser? Valet i äktenskapet är i händerna på flickorna och vi anser att faderns samtycke är ett villkor för att äktenskapet blir ordentligt slutfört, allt detta på villkoret att fadern inte har några onda avsikter och inte är speciellt taktlösa i vidhållandet av sitt samtycke. Det är ett säkerhetsförebyggande steg och en vaksamhet som lagen har försetts med för att skydda kvinnors rättigheter som inte har någon erfarenhet av män, och som har sitt ursprung i en sorts farhåga om mannens goda natur.

Vår författare skriver:

"Vår lagstiftare anser en flicka på tretton år kapabel till äktenskap innan hon är nog psykiskt mogen för att förstå innebörden av att vara hustru, eller att ha en make, en varelse utan kompetens att köpa eller sälja ett par kilo grönsaker, och det förväntas av henne att välja någon som partner för hela hennes liv.

Vår lag tillåter emellertid inte att en flicka vid tjugofem eller fyrtio års ålder, som har en utbildning och gått på universitetet, och nått en hög nivå av kunskap, att gifta sig självmant utan tillstånd och godkännande av sin enkla och obildade far eller farfar."

För det första var exakt står det i lagen att den tillåter en flicka på tretton gifta sig utan tillåtelse från sin far, och en flicka på tjugofem eller fyrtio år gammal som har gått på universitetet inte kan göra det? För det andra, villkoret att ha faderns tillåtelse är inom vissa gränser och härstammar från den faderliga ömheten och en förståelse av känslorna hos män mot kvinnor, och ifall fadern inte ger sitt samtycke utan någon anledning, så har hans rättighet förverkats.

För det tredje, kan jag inte föreställa mig en domare som påstår att, enligt civillagen, förnuftighet och intellektuell mognad inte är ett villkor i ett äktenskap, och att en trettonårig flicka som, enligt författaren, inte förstår äktenskapets mening och valet av make, kan gifta sig.

I civillagen, artikel 211 har det fastslagits att: för att vara ansedda som kompetenta, måste parterna till kontraktet vara av en viss ålder, av sina sinnens fulla bruk och själsligt mogna. Även om det i ovanstående artikel förekommer frasen "för parterna till kontraktet", och sektionen angående äktenskap inte är sektionen angående kontrakt, därför att detta ämne nämns under en generell rubrik (kontrakt, uppgörelser och plikter), med början från artikel 181, så har experterna på civillagen tolkat det att betyda "generell kompetens" för avslutningen av alla överenskommelser.

I gamla äktenskapskontrakt föregicks namnet på mannen av uttrycket "vuxen, mentalt frisk och mogen", och kvinnans namn föregicks likaså med samma ord i dess feminina form. Hur kunde det vara möjligt för kompositörerna av civillagen att ignorera denna framträdande punkt.

Skaparna av civillagen kunde inte föreställa sig att processen av intellektuell vägran hade nått en sådan punkt att, trots det faktum att de tydligt visade på ämnet om "generell kompetens" så skulle de återigen speciellt ha nämnt dessa villkor i kapitlet om äktenskap.

En av civillagens kritiker Dr. Sayyid Ali Shaygan, anser att det råder en motsägelse mellan artikel 1064 vilken säger.

"Äktenskapsförrättaren måste vara i vuxen ålder, vid sunda sinnen, och måste ha en avsikt" i tron att detta angår paret som skall ingå äktenskap, och förklarar deras kompetens för äktenskapet men nämner inte deras mentala mognad, och artikel 211 som nämner generell kompetens. Nu, gäller artikel 1064 äktenskapsförrättaren och en sådan person behöver inte vara av "moget sinne".

Vad man kan klaga på i denna sammankoppling är det iranska folkets uppträdande och inte landets civil lag, ej heller den islamiska lagen. Bland våra män anser de flesta fäder sig fortfarande ha absolut bestämmanderätt, precis som fäderna under "jahiliyyah", den för-islamiska perioden. De föreställer sig att en flicka som uttrycker sig själv i saken om valet av make, hennes livspartner, och fadern för hennes framtida barn, begår en oförsämd handling mot den goda seden. De fäster ingen uppmärksamhet vid den intellektuella mognaden hos sina döttrar som medges av islamiska lagar. Äktenskap som ingås före det att flickan blivit mogen till sinnet är enligt den islamiska lagens ogiltigt.

Äktenskapsförrättarna gör inga förfrågningar om, och begär inte full information om flickors intellektuella mognad. De anser uppnådd pubertet som tillräckliga krav på en flicka. Detta trots att vi känner

till många historier av framstående skriftlärda som testade flickornas intellektuella och mentala mognad. En del skriftlärda har krävt religiös mognad hos flickan som ett villkor.

De vigde bara de flickor som kunde förklara de grundläggande principerna i islam. Olyckligtvis följer de flesta föräldrar och äktenskapsförrättare inte dessa antaganden.

Personer, som författaren av de fyrtio förslagen tycker inte om, att kritisera uppförandet hos de personer som bryter mot lagen.

De föredrar att lägga all skuld på civillagen och underminera förtroendet hos folket för civillagen, vilken är rotad i de islamiska lagarna.

Enligt min uppfattning kan invändningen riktas mot artikel 1042 i civillagen. Denna artikel lyder: "Efter att ha fullgjort sitt femtonde år kan fortfarande inte en flicka gifta sig utan tillstånd av sin beskyddare, tills hon har fullgjort arton år."

Enligt denna artikel kan inte en flicka mellan femton och arton årsålder även om hon vore en änka gifta sig utan tillstånd från sin fader. Emellertid skulle en kvinna som uppfyller villkoren om pubertet och mental mognad och har varit gift en gång tidigare varken enligt shi'itisk rättsvetenskap, eller baserat på förstånd, behöva medgivande från sin beskyddare.

DEL IV

ISLAM OCH NUTIDEN

Islam och nutiden (1)

Tidens krav:

Ämnet om religion och utveckling är ett av de ämnen som har framtagits i andra religioner mycket mer än det har blivit för oss muslimer. Många av världens intellektuella har övergett religion enbart därför att de trodde att religion och utveckling var oförenliga. De stödde idén som gick ut på att religion medförde ett avbrytande och upphörande av, och bekämpade av rörelse och förändring. Med andra ord, de ansåg religion som orörlig, enformig och stel i befintliga former och mönster.

Den framlidne indiske ledaren Nehru hade antireligiös tro, och trodde inte på någon tradition eller religion. Från hans skrifter framgår det att den sak som han avskydde hos religionen var dess dogmatiska aspekt, och dess egenskap att se på allting ur bara ett perspektiv.

Under sina senare år så kände Nehru att något saknades och behövdes både inom honom själv, och universellt, och att detta vakuum eller hål inte kunde överbryggas utom med själslig kraft.

Trots den känslan var han rädd för att binda sig till religionen, på grund av just den stelhet och en monotonitet som, enligt honom, fanns i varje religion.

En indisk journalist hade en intervju med Nehru mot slutet av hans liv, och det var tydligen det sista tillfället som Nehru uttryckte sina åsikter om generella universella ämnen.

Under den intervjun frågade journalisten honom om Gandhi, och påpekade att en del intellektuella och framstegsvänliga trodde att Gandhi, med sina insiktsfulla lösningar och idealistiska och spirituella metoder, hade försvagat och omskakat Nehrus ursprungliga tro i vetenskaplig socialism.

Nehrus svarade att det var nödvändigt och bra att dra nytta av spirituella och idealistiska metoder också, och att han alltid trott på dem likaväl som Gandhi. Han trodde då att det var av största vikt och desto mer nödvändigt att räkna med dessa tillgångar. Anledningen var att när man stod ansikte mot ansikte med det spirituella vakuumet i modern civilisation, så var det nödvändigt, mer än någonsin förut, att leta efter spirituella och ideologiska svar.

Journalisten frågade också om marxismen, och Nehru påpekade en del brister i marxismen och gick återigen tillbaka till den spirituella lösningen för problemen. Journalisten frågade Nehru huruvida de uttalanden som han just hade gjort, med deras hänvisning till moraliska och spirituella begrepp, inte uppvisade en skillnad från den Nehru av igår. Alla hans uttalanden pekade på idén att Nehru, i mogen ålder, sökte Gud.

Nehru höll med, och sade att han faktiskt hade ändrat sig, och hans enträgenhet om de spirituella och moraliska värdena inte var utan omsorg och övervägning. Han påpekade att en annan sak då framskapades, och det var så moraliteten och idealismen kunde flyttas upp till en högre nivå. Han påpekade igen att helt klart så existerade religionen för det ändamålet, men att religion olyckligtvis urartat på grund av dess kortsynthet och dess blinda fasthållande vid vissa livlösa riter och ritualer och till utförandet av oföränderliga ceremonier. Den utåtvända formen och dess yttre skal av religion fortsätter att existera, medan dess själ och verkliga mening är förlorad.

Islam och tidens krav

Bland alla traditioner och religioner har ingen producerat så mycket inflytande eller en sådan djup påverkan på de olika aspekter av mänskligt liv som islam har gjort. I sitt förfarande är islam inte bara tillfredsställd med en rad troshandlingar, deklamationer och en samling av moraliska förmaningar, utan den behandlar också de grundläggande riktningarna som relationerna mellan mänskliga varelser ska ta, och de rättigheter och plikter hos individen i respekt för varandra i varierande situationer. på samma sätt har den förklarat relationerna mellan människor med Gud. på så sätt är det naturligt att frågan om anpassning och harmoni med tiden skall ges mer uppmärksamhet i islam.

Många icke-muslimska vetenskapsmän och författare har studerat den sociala och den civila lagen i islam. De har talat mycket väl om de islamiska lagarna och de har uppmärksammat och lovordat den levande karaktären och den bestående naturen hos denna religion, och dess förmåga att anpassa sina lagar till tidens gång.

Den engelske liberala författaren Bernard Shaw sade: "Jag har alltid haft den största respekt för Mohammads religion, för dess utomordentliga förmåga att hålla sig levande. Enligt min åsikt är islam den enda religionen som har förmågan att harmonisera och utöva sin kontroll över olika omständigheter och förändringar i sättet att leva, och att möta meningsskiljaktigheter under århundraden." "Så jag förutsäger och kan redan se tecken på att tron på Mohammad blir under morgondagen helt accepterad i Europa."

"Medeltida teologer tecknade en mörk bild av Mohammads religion. Detta var ett resultat av deras ignorans och förtuttade meningar. på grund av deras ondska och fanatism verkade han i deras ögon att vara emot kristendomen. Jag har läst utförligt om denna man, denna ovanliga man, och jag har kommit till slutsatsen att han inte bara inte var emot kristendomen, men att han skulle bli kallad räddare av människosläktet. Jag tror att om en sådan man skulle ha makten i den nutida världen skulle han klara av att lösa problemen och svårigheterna i världen på ett sådant sätt att han skulle säkra den ideala freden och lyckan för mänskligheten" .

Dr. Shibli Shumayyil var en libanesisk materialist. Han översatte "Arternas uppkomst" av Darwin till arabiska för första gången tillsammans med kommentarerna av tysken Biichner. Syftet var att boken skulle tjäna som ett vapen emot religiösa övertygelser, och han förde den inom räckhåll för de arabisktalande människorna. Trots att han är en materialist, så kunde han inte avhålla sig själv från att beundra och prisa islam, och hade inga reservationer mot att tillkännage dess storhet. Han hade alltid höga tankar om den såsom en levande religion, och dess förmåga att anpassa sig till tiderna.

I den andra volymen av sin "Filosofin om utvecklingsläran och framåtskridande", som han publicerade på arabiska, skrev han en artikel under rubriken "Koranen och framgång". Artikeln var ett svar till en artikel från en icke-muslim, som hade rest i islamiska länder och hade beskyllt islam för att ha orsakat muslimernas förfall.

Dr. Shibli Shumayyil visade ivrigt i denna artikel att orsaken till muslimernas förfall var deras avvikelser från de sociala lärorna i islam, och inte själva islam. Han uttryckte sin åsikt med att de västerlänningar som attackerar islam, antingen inte förstår islam, eller så har de onda avsikter och vill göra folket i öst cyniskt emot lagarna och föreskrifterna, som har försvunnit ifrån dem, och på så sätt, sätta fast oket av underkastelse runt deras nackar.

I vår egen tid, ställs ofta denna fråga huruvida islam kan anpassa sig till tidens krav. Jag har själv kommit i kontakt med människor från olika samhällsklasser, och speciellt med dem som är utbildade och vitt beresta. Jag har inte funnit något annat ämne indraget i tvister till sådan grad.

Förvirrat tänkande

Det påstås att allt i denna världen är under förändring. Inget är oföränderligt och orörligt. Det mänskliga samhället är inget undantag till den regeln, så hur kan det vara möjligt att en rad sociala lagar alltid kan förbli oförändrade.

Om vi nu ägnar oss bara åt den filosofiska aspekten av frågan, så är svaret uppenbart. En sak som alltid förändras, är nytt en tid och blir sedan gammalt. Den växer och förmultnar sedan. Den gör framsteg och utvecklas, precis som sakerna i denna värld och dess materiella sammansättning. Men de naturliga lagarna är konstanta. Den levande organismen har utvecklats och utvecklar sig enligt en särskild lag, och vetenskapsmännen har beskrivit lagen om utvecklingsläran: Levande organismer är själva under ständig förändring och utveckling. Men hur är det med lagarna själva? Lagarna om förändring och utveckling förändras naturligtvis inte, de utvecklas inte. Det gör ingen skillnad huruvida lagen ifråga är en naturlig lag eller en lag som har stiftats av människan.

Frågan om islams anpassningsförmåga eller anpassningsoförmåga till tidens krav har inte bara ett generellt eller filosofiskt karaktär. Den fråga som ställs upprepade gånger är följande: Lagarna är gjorda efter människans sociala behov och vi vet att dessa behov är föränderliga. Hur kan då lagarna vara fasta och oföränderliga?

Detta är en mycket bra och värdefull fråga. En av de mirakulösa aspekterna hos den sanna religionen islam, som gör att varje muslim kan känna sig stolt, är att islam har fasta och oföränderliga lagar för individens och samhällets fasta behov.

När det gäller individens och samhällets föränderliga behov finns det möjlighet till en förändrad attityd.

Vad anpassar sig tiden själv till?

Det är nödvändigt att påpeka två saker innan vi börjar diskutera detta ämne.

De flesta människor som pratar om framsteg, utveckling och förändringar under nuvarande omständigheter, tycker att varje förändring som sker i sociala förhållanden, speciellt när det ursprungligen kommer från väst, skall räknas som en utveckling och ett framåtskridande, och detta är den mest vilseledda idé som har fastnat hos dagens människor.

På grund av att bekvämligheterna och förmånerna i livet ändras dag för dag, på grund av att det mer perfekta ersätter det mer ofullkomliga, och på grund av att kunskap och teknik är på framsteg anser dessa människor att alla förändringar som sker i människans liv är en sorts framsteg och utveckling och ska vara välkommet. Detta är tidens drivkraft och vare sig man tycker om det eller inte kommer det att fortsätta så.

Faktum är att ingendera av alla förändringar är det direkta resultatet av kunskap och teknologi, ej. heller är det någon nödvändighet eller drivkraft som arbetar. Även om kunskap är på ett stadium av framåtskridande, så är den nyckfulla, giriga naturen hos människan inte överksam. Kunskap och intellekt vägleder människan mot perfektionen, och den ombytliga, giriga naturen hos människan försöker dra ner henne mot nedbrytning och avvikelser. Hennes nyckfulla och giriga natur försöker ständigt att vända kunskap till ett redskap för henne själv, och för att använda det för att uppnå hennes sinnliga och djuriska aptit.

Tiden har inom sig nedbrytningen och avvikelserna på samma sätt som den har inom sig framåtskridande och utveckling. Man ska följa med tidens utveckling, men också bekämpa tidens nedbrytning och avvikelser. Både reformer och reaktioner reser sig emot tiden, med den skillnaden att reformer tar ställning emot korruptionen av tiden, och reaktionen står i vägen för tidens utveckling. Kan vi betrakta tiden och dess förändringar som den slutliga kriterian av gott och ont? Vad kan vi ha som norm vid mätning av själva tiden och dess förändringar? Om allting måste anpassas till tiden, till vad ska tiden anpassa sig? Om människan är hjälplöst beroende av tiden, och dess förändringar, vad är då rollen för aktiviteten, kreativiteten och uppbyggnaden av människans vilja?

Människan stiger på tidens fordon medan fordonet är i rörelse. Man skulle inte glömma att styra och kontrollera det fordonet ens för ett ögonblick. De som talar mycket om tidens förändringar och glömer att styra och kontrollera den, har glömt rollen av effektivitet hos människan, och är såsom ryttaren som låter hästen kontrollera honom.

Anpassning eller avskaffande ?

Den andra punkten som här måste nämnas, är att en del människor har löst svårigheten med islam och tidens krav, med en mycket enkel och lätt formula. De säger att islam är en evig religion och är anpassningsbar till vilken ålder och tid som helst.

Men vi vill veta hur den anpassningen skall åstadkommas och vad den formulan är. De svarar: "När vi en gång ser att de tillfälliga omständigheterna har förändrats så överger vi omedelbart de nuvarande lagarna och skapar nya lagar i deras ställe."

Författaren av de fyrtio förslagen har löst detta problem på samma sätt. Han säger att de världsliga lagarna för religionen skall vara smidiga och flexibla, och vara i harmoni och överensstämma med utvecklingen av kunskap, inläring och civilisationens spridning. Och en sådan mildhet, flexibilitet och anpassningsförmåga till tidens krav är inte bara emot de höga lärorna i islam, utan är precis överensstämmande med dess andemening.

Sagda författare skriver att tidens krav undergår förändringar och att varje ålder kräver nya lagar, och att de civila och sociala lagarna i islam stämmer överens med arabernas enkla liv i "jahiliyyah", den för-islamiska tiden. Sederna och traditionerna i islam som härstammar från den för-islamiska araberna stämmer inte överens med dagens samhälle. Det är nödvändigt att andra lagar ska stiftas i stället för dessa lagar.

Om meningen med anpassningsförmågan hos en lag är detsamma som dess kapacitet för upphävning finns denna förmåga av mjukhet och flexibilitet hos alla lagar. Vilken lag som helst besitter då denna förmåga av anpassning till tidens krav.

Detta försvar av mjukheten och anpassningsförmågan hos islam till tiderna kan jämföras med en man som säger att böcker och ett bibliotek är den bästa källan för nöjen i livet. När han blir ombedd att förklara sig säger han: "Jag kan när som helst som jag vill roa mig. Jag kan sälja böckerna och spendera pengarna för mina förströelser.

Denna författare säger att lärorna i islam är av tre sorter. Den första är trosprinciperna, såsom tron på en enda Gud, återuppståndelsen osv. Den andra består av dyrkan såsom förberedelser för, och utförande av böner, fasta, äktheten, renheten och pilgrimsresa till Mecka, osv. och den tredje sorten består av lagar som berör människans levnad.

Den första och den andra sorten är en del av religionen och de saker som människorna alltid ska observera är just dessa ämnen.

Men den tredje sorten är inte en del av religionen. Därför att religionen inte har något att göra med människors liv. Profeten förde inte med sig dessa lagar av den anledningen att de var en del av religionen och tillhörande förpliktelse för budskapet. Men eftersom profeten hade en styrande ställning i samhället var han nödgad att behandla dessa ärenden också. Annars är religionens funktion bara att leda människorna till dyrkan, böner och fasta.

Vad har religionen att göra med livet i denna världen? Jag kan inte föreställa mig att någon kan leva i ett islamiskt land, och vara så ignorant för den logiska grunden i islam? Har inte koranen redogjort för ändamålet med sändandet av profeten och sändebuden? Har inte koranen mycket klart fastställt: "Verkligen, Vi sänder våra budbärare med klara tecken, och Vi nedsänder med dem Boken och Vågen, så att människan kan upprätthålla rättvisan ..." (koranen 57:25)

Koranen nämner social rättvisa som ett grundläggande mål för alla profeter.

Om någon inte önskar att handla enligt koranen, varför skulle han göra en större synd och svärta ner islam och koranen? De flesta av de olyckor som inträffat för människan i dessa dagar inträffar av just den anledningen att människan har gett upp det unika stödet och hjälpen i just den etik och de lagar som utgör religionen.

I ungefär femtio år har vi lyssnat till sången att islam är ganska bra, så länge den håller sig till moskéerna och platser för dyrkan, och inte befattar sig med sociala ämnen. Denna sång var komponerad bortom gränsen för de islamiska länderna, men har spridits ut i dem alla. Låt mig förklara denna mening på ett lättare språk, så att jag kan peka ut det verkliga ändamålet hos den ursprungliga kompositören.

Den verkliga meningen är att så länge som islam står i vägen och håller tillbaka kommunism skall den existera men när den krockar med västerländska intressen skall den upphöra att finnas till. Den föreskrivna dyrkan av islam skall enligt västerländsk syn kvarstå så att när nödvändigheten uppstår skall

människorna kunna resa sig emot kommunism, med ursäkten att det är ett ateistiskt, ogudaktigt system.

De sociala lagarna måste emellertid bort, därför att de är livsfilosofin för muslimerna. Med stöd av dessa känner muslimerna en känsla av självständighet och individualitet. Detta är någonting som är svårt för västerlänningen att acceptera.

Dessa människor har fallit offer för ett olyckligt missförstånd. För det första har vi muslimer lärt oss sedan fjorton århundraden tillbaka att vi skall inte behandla islam på så sätt att vi tror på en del av den och misstror en annan del. En uppdelning av islams föreskrifter är oacceptabel.

För det andra anser jag tiden har kommit för muslimer att vägra låta sig påverkas av dessa villfarelser. Det kritiska sinnet hos människorna har mer eller mindre vaknat, och gradvis kommer de att börja skilja mellan utseendet hos framåtskridande och utveckling, som är produkten av den kraft av mänsklig kunskap och tankar, å ena sidan, och utseendet hos korrupktion och förfall å den andra sidan, oavsett om det härstammar från väst eller inte.

Folket i de islamiska länderna har mer än någonsin insett värdet av den islamiska läran. De förstår vilken unik självtillräcklig filosofi för livet islam och dess föreskrifter representerar, och de kommer inte till något pris att överge den.

Muslimer har insett att propagandakampanjen mot de islamiska lagarna inte är något annat än en kolonialistisk påhitt.

För det tredje kan islam konfrontera vilket ateistiskt eller icke ateistiskt system som helst. Islam klarar av att styra ett samhälle med en livsfilosofi och behöver inte begränsa sig till moskéer och platser för tillbedjan. Om de önskade islam instängt till platser för tillbedjan och på så sätt sopa rent för det västerländska sättet att tänka, så är det mycket möjligt att det sopas rent för andra ideologier som är emot det västerländska sättet att tänka.

Det faktum att väst idag blir attackerat i en del islamiska länder, är frukten av just det här misstaget.

ISLAM OCH NUTIDEN (2)

Människan är inte den enda levande varelsen som lever ett liv i flock. Många djur, speciellt insekter, har ett socialt liv. De följer en rad bestämda regler och ett klokt och välordnat sätt att leva.

Principerna med ömsesidig hjälp, arbetsfördelning, produktion och distribution, befallningar och lydighet, bestämmande och tillmötesgående är i kraft i deras sociala grupper.

Bin, en del myror och termiter har blivit gynnade med en civilisation, disciplin och organisering som det skulle ta mänskliga varelser, som anser sig själva vara den ädlaste av levande varelser, år om inte århundraden att komma ifatt .

Deras civilisation, olik den mänskliga civilisationen, gick inte igenom tidsåldrar såsom den primitiva djungelperioden, stenåldern, järnåldern och atomåldern. De uppnådde samma civilisation och organisation som de har nu, den dag de började existera på denna jord, och ingen förändring har inträffat i deras förhållanden. Det är bara den mänskliga varelsen, vars liv, enligt koranen börjar från noll och rör sig framåt utan att stanna.

För djur är tillvaron i tiden alltid densamma. För dem är önskan om modernisering och en förkärlek för vad som är nytt utan betydelse. Den nya världen och den gamla världen existerar inte.

Vetenskapen gör inte nya upptäckter åt dem varje dag, och rör inte upp mönstren i deras liv. Lätta och tunga teknologier invaderar inte deras marknader varje dag, med nya och bättre produkter. Varför? Därför att de lever efter instinkten och inte efter förståndet.

Människan, å andra sidan, är annorlunda. Hennes sociala liv är alltid föremål för förändringar och omändringar. För varje århundrande ändrar sig världen för människan. Hemligheten med människan som varande den ädlaste av varelserna, ligger också här. Människan är ett fullvuxet och moget barn från naturen. Hon är skapad med ställningen och kapaciteten, att inte behöva stå i beroende av en direkt vägledning och skydd av naturen, ej heller av en mystisk kraft kallad instinkt.

Hon lever med intellekt och inte med instinkt. Naturen har erkänt den mänskliga varelsen såsom varande mogen i sinnet, och har lämnat dem som självständiga varelser, och fråndragit sin direkta kontroll från dem. Allt som ett djur kan göra enligt sin instinkt, och under inflytande av oöverträderliga naturliga lagar, måste människan använda sin intellektuella kraft för. Dvs kunskap, konventioner och lagar samt "shari'ah". Dessa kan hon till skillnad från naturlagarna överträda. Grundorsaken för all korruption, oberäknelighet, utveckling, framsteg, förfall, urartning, kollaps och destruktion finns också att finna här.

på samma sätt som dörrarna till framsteg och utveckling ligger öppen för människan är också dörrarna till korruption och försämring öppna för henne.

Den mänskliga varelsen har fått förtroendet att bära på sina axlar, med koranens ord, bördan av förtröstan som himlen, jorden och bergen inte kunde bära. Med andra ord samtyckte människan själv till att leva ett självständigt liv. Hon accepterade ansvaret för plikter och lagar. Av detta skäl kan hon inte vara immun mot överträdelser, ignorans, självöverdrifter och misstag.

på samma ställe där koranen nämner människans unika förmåga att bära förtroende tillskriver koranen människan en tendens att vara lagbrytare och hänsynslös. Dessa två möjligheter i en mänsklig varelse, nämligen möjligheten till utveckling förfall kan inte skiljas från varandra. En mänsklig varelse är inte som ett djur som inom sitt kollektiva liv, inte rör sig ett steg framåt, ej heller ett steg tillbaka, varken till höger eller vänster. I den mänskliga varelsens liv blir det ibland ett steg framåt och ibland ett steg tillbaka. Rörelse och fart finns sida vid sida vid uppstoppande och ett nersaktande. Framsteg och utveckling finns vid sidan av förfall. Rättvisa och dygd finns vid sidan av orättvisa, synd och urartning. Intellektuella och kunskapsmässiga manifestationer finns bredvid ignorans och sensualitet.

Det är alltid möjligt att förändringarna och nya idéer och värderingar som kommer fram i en speciell period kan vara ofördelaktiga och skadliga för människan.

Stränga människor och okunniga människor

Ett av karaktärsdragen hos människan är hennes tendens att gå till det extrema. Om hon har moderata åsikter försöker hon dela på förändringar av den första sorten från förändringar av den andra sorten. Hon försöker att röra sig framåt i tiden med kunskapens kraft, genom att ta initiativ, ansträngning och hårt arbete. Hon försöker anpassa sig själv till demonstrationen av framsteg och möjligheter i sin tid, och på ett liknande sätt försöker hon kontrollera felaktiga riktningar som tagits i hennes tid, och vägrar att anpassa sig till dem.

Olyckligtvis är det inte alltid så här. Det är två farliga sjukdomar som alltid hotar människan i dessa sammanhang. Dessa är:

inflexibilitet och bekvämlighet, samt naivitet och instabilitet.

Följderna av den första sjukdomen är stillastående, stagnation och tillbakahållande från framsteg och utveckling, medan följderna av den andra sjukdomen är bakåtgående och feltagande av riktning.

En konventionell, inflexibel person avskyr allting som är nytt och accepterar ingenting utom det gamla, medan den naiva, instabila personen räknar varje nyligen demonstrerad sak såsom tillåten i egenskap av "tidens nödvändighet", modernitet och framsteg. En inflexibel person anser varje ny sak vara en fördärvelse och en avvikelse, och den naive räknar med var och varenda ny sak såsom "civilisation", och en utvidgning av kunskap och lärdomar.

En inflexibel person kan inte se skillnaden på kärnan och skalet, ändamålen och slutet. För honom har religionen ansvaret för beskyddande av gamla traditioner. Enligt dennes syn uppenbarades koranen med syftet att stoppa tidens gång och låsa fast världens situation precis som den är.

Enligt denna uppfattning är citerandet av den sista delen i koranen skriva med en gåspenna, användning av ett traditionellt skrin, bada i ett traditionellt badhus, äta med händerna, använda oljelampor istället för elektriskt ljus, vara litterärt obildad och oskolad, de egenskaper som den religiöse skall ha. En naiv framåtskridare å andra sidan, vill veta varje nytt mode och nya idéer som har börjat i väst och följer dem omedelbart och kallar dem modernisering och tidens nödvändighet.

Både konventionalisten och den naive framåtskridaren håller med om antagandet att vilken situation som helst, som rådde förr i tiden, var en del utav religiösa budord och ritualer. Skillnaden ligger i detta: den konventionelle härleder sig till den slutsatsen att dessa ritualer borde behållas och bevaras, och framåtskridaren, att religion är ofrigörligt sammanbunden till dyrkan av det förgångna, och en förkärlek av fasthållande och stagnation.

Problemen med oförenligheten mellan vetenskapen och religion har varit ämnet för en livlig diskussion och stridigheter bland människor i väst. Idén med oförenligheten mellan vetenskap och religion uppkom i grunden på grund av två anledningar. En utav dem var att kyrkan vidmakthöll att vissa saker i gammal vetenskap och filosofi var religiösa ämnen, och skulle, från religiös synpunkt, bli accepterat såsom trossatser. Vetenskapens framsteg visade att dessa idéer var fel. En annan orsak var att vetenskapen helt och hållet ändrade och reformerade mönstret för livet.

De religiöst konservativa ville ta med den utåtriktade materiella formen hos livet under religionens regler, precis som de hade gjort med de filosofiska ämnena, genom att ge dem en religiös anstrykning.

Den naiva och den ignoranta trodde också att så var fallet, och föreställde sig att religionen åsyftade det materiella livet såsom det hade en speciell form och mönster. Och när den materiella formen av livet måste förändras enligt vetenskapens bedömning, så tillkännagav vetenskapen att religion hade blivit avskaffad.

Inflexibiliteten, hos den första gruppen, tillsammans med okunnigheten hos den andra, förde med sig den bedrägliga idén att vetenskap och religion var oförenliga.

Berättelsen i koranen

Islam är en religion som rör sig framåt och bär framåt. Den islamiska läran påminner muslimerna att de alltid skall vara i ett tillstånd av tillväxt, utveckling och framåtskapande, men inom ramarna för

islam. Koranen jämför Mohammads (fvmh) efterföljare med ett sädeskorn som har sätts i marken. Det kornet växer upp i form av ett litet skört strå, och därefter stärker sig själv och står rakt på sin stam. Det passerar igenom dessa stadier med sådan fart och kraft att bönderna är förvånade och glada över det.

Detta är ett exempel på det samhälle som koranen pekar mot. Utvecklingen är ett av de mål mot vilket koranen riktar sig. Koranen lägger grunden till ett samhälle som ständigt är på tillväxt, utbredning, utvidgning och expanderer.

Will Durant sade att ingen religion har kallat på sina efterföljare med sådan styrka som islam har gjort. Historien om islams ankomst visar hur kraftfull och stark islam var ifråga om att på nytt etablera samhället och göra det framgångsrikt.

Islam är emot både inflexibel konservatism, och ignorant naivitet.

Faran som hotar islam kommer både från den första gruppen och från den senare gruppen. De konservativa, de oböjligt sinnade, och de som tycker om att visa att varje gammal sak tillhör islam, när, det faktiskt kanske inte har något samband med den äkta islamiska religionen, har givit den naiva framåtskridaren en ursäkt, för att räkna islam som emot utveckling i dess sanna mening. Å andra sidan, imitationen, modedyrkan, och efterrapning av väst, och tron att framgången för de österländska folken ligger i att göra dem mer västerländska fysiskt och själsligt ger de naiva människorna idén att de skall anamma alla seder och traditioner från väst. De tror att alla civila och sociala lagar skall göras om för att anpassas till västvärldens lagar. De får den konservativa gruppen att se pessimistiskt på allting nytt och anser det vara en fara för deras religion, deras självständighet, och deras nationella och sociala status. Mitt i detta, så är det islam som kan rätta till misstagen från båda grupperna.

Attityden hos de konservativa ger en god anledning till anfall och attacker från de framåtskridande, och enfaldigheten hos framåtskridaren gör bara de konservativa ännu mer orubbliga.

Det är underligt att den synbart civiliserade framåtskridaren antar att tiden inte kan producera misstag och fel. Tror de att tidens förändringar inte beror av människan, utan av någon annan varelse? Sedan när har människosläktet blivit fullständigt ofelbart, och på så sätt gjort tidens förändringar fri från något fel eller misstag?

Precis som människan gör nya upptäckter i varje tidsålder, till gagn för mänskligheten, och under inflytande av sin vetenskapliga, moraliska, estetiska och religiösa benägenhet, så står hon också under inflytande av sin egoism, ambition, sensualitet och girighet för rikedom och utnyttjande. Precis som människan är framgångsrik i att göra nya uppfinningar, och hitta på bättre vägar och levnadssätt, så är hon också, då och då, benägen att göra fel och misstag. Hur som helst, den själ visk framåtskridaren förstår inte dessa ord. Han upprepar alltid sin kliché att världen idag är vad den är.

Vad som är ännu mer underligt är att dessa människor tänker på livets grunder, på samma sätt som de tänker på sina skor, hattar och kläder. Precis som skor och hattar en gång var nya, och sedan blev utslitna, har de ett värde när de var nya då dem just hade kommit från fabriken, och måste inköpas, men när de blev gamla måste de kastas bort. De betraktar allting i denna värld på detta sätt.

Idén från dessa naiva framåtskridare i fråga om sakens godhet eller ondhet är ingenting utom dess egenskap av ny eller gammal.

Enligt dem är feodalism, det vill säga att en mäktig man på ett olagligt och påtvingat sätt kallar sig själv herre och fordrar att hundratals händer arbetar för att mata hans mun dåligt, inte i sig självt, men därför att det har blivit gammalmodigt nu och världen av idag accepterar det inte.

Dess tid finns inte längre, och det anses nu som föråldrat. I början, när en sådan sak först dök upp och var alldeles ny var den naturligtvis bra.

Enligt dem är det dåligt att utnyttja kvinnor därför att dagens värld inte längre godkänner och tolererar det. Men när världen inte erkände kvinnors arvsrätt, inte accepterade deras äganderätt, och inte tog någon hänsyn till deras åsikter och deras syn på saker och ting var också det en gång nytt, och hade då nyligen kommit ut på marknaden.

I rymdåldern är det olämpligt att överge flygplanen och rida på en mula, att strunta i elektriciteten och använda oljelampa, att göra sig av med stora spinnerifabriker och använda en spinnrock, att blunda för enorma tryckerimaskiner och trycka för hand. Sådana människor tycker också att det är omöjligt att undvika danstillställningar, att inte delta i simning och utflykter, att inte bli berusad och hoppa omkring, att inte spela poker, och att inte bära kjolar ovan för knäna, därför att alla dessa saker är fenomen som tillhör den moderna tiden. Om dessa saker inte gjordes skulle det betyda ett återvändo till tiden för mulåsneridning.

Hur många individer har blivit förstörda, och hur många oräkneliga familjer har splittrats av frasen "i tidens spår".

De säger att det är vetenskapens tid. Atomernas, satelliternas och raketernas tidsålder. Det är allt mycket bra, och vi tackar också Gud för att vi lever i denna tidsålder, och i denna epok och era. Vi önskar att vi kunde utnyttja det på ett bättre sätt och erhålla fördelar från vetenskap och konst. En fråga som kan ställas i detta sammanhang är följande: Har alla de andra drivfjädrarna och motivationsfaktorerna utom kunskapens källa torkat in?

Är alla fenomen i vårt århundrade ett resultat av ingenting, utom vetenskapliga framsteg? påstår vetenskapen att vetenskapen har blivit herre över naturen och att människan har bemäktigat sig över naturen?

Vetenskapen gör inget sådant påstående. Stora grupper av vetenskapsmän och lärda forskare gör upptäckter. Det finns däremot grupper av makthungriga, giriga och penningsdyrkande människor som använder resultaten av sina vetenskapliga arbete för att uppnå sina skändliga ändamål. Det högljudda klagomålet från vetenskapen är alltid att det har missbrukats av människans oregerliga natur. Vår tids största problem är just denna sak.

Vetenskapen tar ett steg framåt inom fysikens område, och upptäcker ljusets lagar, men en grupp vinstsökare gör samma upptäckt till ett sätt att göra film med oöversiktliga destruktiva resultat. Vetenskapen i kemi går framåt, och kommer på hur de kan göra nya sammanblandningar, då en del människor börjar tänka på hur de kan profitera på detta framsteg, och kokar ihop en katastrof för den mänskliga själen, och kallar det heroin.

Vetenskapen hittar vägen till atomens kärna, och tämjer dess underbara kraft, men innan några planer kunde göras för förbättringar för mänskligheten, så hade makthungriga män i världen tillverkat bomber utav det, och släppte dem sedan på oskyldiga människor.

När en hyllning hölls till Einsteins ära, den store vetenskapsmannen under nittonhundratalet, steg han själv upp i talarstolen och sa: "Till vems ära håller ni denna hyllning. Den vars talanger har varit källan för tillverkningen av atombomben?" Einstein använde inte sin intellektuella kraft för att tillverka en bomb, men det var en annan grupp som missbrukade hans vetenskapliga genialitet.

Heroin, atombomben, den här eller den där sortens film kan aldrig bli accepterad bara för att de är "tidens tecken". Om den mest perfekta bomben släpptes av den bäst utrustade och mest avancerade flygplanet och den duktigaste stridspiloten på oskyldiga människor skulle handlingens grymhet och bestialiskhet inte bli mindre för det.

ISLAM OCH NUTIDEN (3)

Det huvudsakliga argumentet för människor som vill följa efter det västerländska mönstret för familjerätten är att tiden och med den har de sociala värderingarna har ändrats. Enligt dessa fodrar 1900-talets krav att vi följer dem. Om vi inte klargör vår ställning på denna punkt blir vår fortsatta diskussion ofullständig.

En fullständig och genomarbetad diskussion i denna fråga skulle inte få plats i denna bok, därför att det är så många synpunkter som behöver behandlas och undersökas. En del utav dem är filosofiska, andra har ätt göra med religiös rättsvetenskap, och åter andra tar upp moral och samlevnad. Jag hoppas kunna diskutera dessa punkter mer ingående i en annan bok som jag har tänkt att skriva, nämligen "Islam och den moderna tidens krav".

Att följa med tiden är inte en sådan enkel sak såsom dessa dåligt informerade sökare föreställer sig, och som de upprepar med sina klichéer. När det gäller tiden, finns det både framåtskridande och vilsegående. Man ska gå framåt enligt, tidens framflyttning, men kämpa emot att bli vilseledd av tiden. För att skilja emellan de två, så ska man titta efter varifrån de nya fenomenen och spridningarna kommer, och i vilken riktning de flyter. Det måste bestämmas från vilken av de drifter och krav i människans existens de har kommit, och från vilken av hennes sociala grupper. Kommer förändringen från de högre, mänskliga idealen eller från hennes lägre, djuriska krav? Har människans kunskap och vetenskap och forskning fört med sig dessa förändringar, eller kommer det från de bortskämda, statussökande och rikedomshungrande korrupta skiktet i samhället? Dessa saker har blivit fullt förklarade i de föregående två avsnitten.

Hemligheten med den dynamiska kraften och flexibiliteten av islamiska lagar

Ett annat ämne som borde klargöras, är att islamiska tänkare tror att det inom islam finns en gåtfull hemlighet, som möjliggör denna religion att anpassa sig till, och förbättras enligt tidens gång. De tror att denna religion är i harmoni med tidens framåtskridande, med lärdomars utveckling och med de förändringar som uppkommer från en sådan utveckling. Nu måste vi se vad denna hemlighet är. Med andra ord måste vi granska det elementära som ingick i denna religions skapande, och som har gett den dess dynamiska kvalité. Vilket har möjliggjort att islam står i harmoni med de förändringar som uppkommer i kunskapens utveckling utan att behöva åsidosätta några av dess föreskrifter, och utan att några motsägelser framkommer. Vad ligger bakom detta mysterium?

Jag är medveten om att detta ämne har en teknisk och specialiserad aspekt, och att det bara skulle diskuteras med specialister. Emellertid har jag förstått att det råder stort brist på kunskap om islam. Min avsikt är att visa exempel på det dynamiska inom islam och därmed skingra dimridåerna som finns. 6

Det finns ett antal faktorer som har bidragit till hemligheten om

6 De källor som åberopas är boken "Tanbih al-ummah", (En varning för människorna) sammanställd av Ayatullah Mohammad Husayn Na'ini (1860-1936) och en mycket värdefull artikel "Valayat va za'amat" (Förmyndarskap och auktoritet) av Allameh Tabatabai (1903-1980).

hur islam med de stabila och oföränderliga lagar som den har, kan tillmötesgå civilisationens utveckling och kultur, och kan förbli i överensstämmelse med de förändrade livsmönstren.

Uppmärksamhet på väsentlighet och mening som motsats till gestaltning och form

1- Islam kan inte befatta sig med de utåtriktade mönstren och formerna av livet, vilket är helt beroende av människans kunskapsnivå. islams instruktioner bryr sig om andlighet, mening och mål i livet, och den bästa riktningen som en människa bör ta för att uppnå det slutliga målet. Kunskap varken förändrar syftet och andligheten i livet, eller visar på en bättre, kortare och säkrare väg för att uppnå livets mål. Kunskap ger människan styrka att uppnå livets mål, och för att genomkorsa vägen för att närma sig och uppnå dessa mål.

Genom att islam håller målen under sin egen auktoritet, och genom att överlämna formerna, modellerna och verktygen till fantasins värld av kunskap och skicklighet, så har den hållit sig ifrån alla konflikter med utvecklingen av kultur och civilisation.

Dessutom, genom att uppmuntra de faktorer som utvecklar kultur och civilisation, dvs vetenskap, arbete, fromhet, beslutsamhet, mod och uthållighet har islam själv garanterat den fundamentalt praktiska grunden för civilisationens utveckling.

Islam har satt upp anvisningar längst stigen för människosläktet.

Å ena sidan pekar dessa anvisningar mot den rätta vägen och det rätta målet, och å andra sidan, så varnar de för de farliga tecken på avvikelser och förfall. Alla de islamiska föreskrifterna består antingen av den första sortens anvisningar eller varningssignaler för den andra sorten.

Levnads sättet och levnadsstilen för varje ålder beror på informationsnivå och människans kunskapsnivå. Ju mer information och kunskap desto bättre levnads sätt.

I islam finns inte ett enda materialistisk aspekt av livet som betraktas "heligt" i sig. En muslim behöver inte anse sig tvingad att bibehålla ett speciellt sätt eller form för evigt.

Islam specificerade inte att exempelvis skrädderi, vävning, agrikultur, transporter, krig eller vilken annan aktivitet skulle bli utförd på ett speciellt sätt så att dessa skulle bli gammalmodiga med vetenskapens utveckling. på så sätt undviks motsättningar och konflikter mellan vetenskap och islams föreskrifter. Inte heller har islam givit några speciella instruktioner angående skor eller kläder, eller bestämt att en byggnad skulle vara gjord av sten eller stål, eller att speciella sorters apparater skulle tillverkas och säljas.

Det är en av orsakerna till att arbetet med att anpassa denna religion med utvecklingen har varit lätt.

En permanent lag för ett permanent behov, och en föränderlig lag för ett föränderligt behov

2- En annan säregenskap av stor betydelse i islam är att den har föreskrivet permanenta lagar för de permanenta mänskliga behoven, och har bibehållit en föränderlig attityd gentemot föränderliga behov.

En del behov, som kan vara personliga, individuella, generella eller sociala är oföränderliga och permanenta. De är desamma för evigt.

Jag är förtrogen med begreppen etisk relativitet och rättvisans relativitet, och jag är medveten om faktumet att det finns människor som upprätthåller dessa begrepp, och jag skall därför göra min åsikt känd för dessa människor.

En annan del av de mänskliga behoven omfattar varierande mänskliga behov, vilket kräver varierande och icke-permanenta lagar. Islam har i sinnet behållit en varierande ställning med respekt för dessa föränderliga mänskliga behov, med sättet att sammanlänka de varierande villkoren med oföränderliga och stabila principer. Dessa oföränderliga principer skapar speciellt hjälpande lagar för varje förändrat villkor.

I koranen står det att läsa: "Och förbered emot dem vilken styrka du kan. "Muslimer uppmanas förbereda styrka emot fienden med yttersta möjliga omfattning. Å andra sidan finns i profetens traditioner en rad påbud som har efterlämnats, och som är ihopsamlad i den islamiska lagen under rubriken "Hästkapplöpningar och bågskytte". Där finns påbud att du själv, och dina söner bör lära er konsten att rida och handskas med bågskytte till en nivå av fullständig kunnighet. Hästridning och bågskytte var en del av den militära konsten på den tiden. Det är bevisligen så att härstamningen och grunderna för påbudet om hästridning och bågskytte är principen som förekommer i koranen: "Och förbered emot dem vilken styrka du än kan". Det betyder att pilen, svärdet, spjutet, pilbågen, mulan och hästen inte i sig själva är fundamentala i islams ögon: Den grundläggande punkten är stark nog. Den sak som har verklig vikt är att muslimer, i varje period av historien, och i varje tidsålder, skall göra sitt yttersta för att förstärka sig själv angående det militära och försvarskrafter emot fienden. Nödvändigheten av att vara skicklig i bågskytte och hästridning är ett uttryck för att beklåda nödvändigheten av att vara kraftfull.

Med andra ord, det är den praktiska eller verkställande formen av det senare. Nödvändigheten att vara stark gentemot fienden är en permanent lag som härstammar från en konstant och permanent nödvändighet.

Nödvändigheten av skicklighet i bågskytte och hästridning är emellertid en manifestation av en förändrande nödvändighet sammankopplad med tiden, och den förändras därmed enligt tidsåldern och tiderna. Med förändringar i civilisationens villkor, så tar andra saker, såsom förberedelserna för moderna vapen, och skicklighet och specialisering i deras användning platsen för denna nödvändighet.

Ett annat exempel: En annan social princip i koranen berör utbyte av rikedomar. Islam erkänner individens äganderätt. Det råder inget tvivel om att det är stora skillnader mellan vad islam tillåter i äganderättens namn, och vad som pågår, i det här fallet, i den kapitalistiska världen, men det här är inget tillfälle att diskutera dessa punkter. Det viktigaste villkoret för en individs ägarskap är utbytet.

Islam har lagt fram principerna som berör utbyte, och en utav dem är: "Förbruka inte Er rikedom i egenkärhet bland Er själva".

(koranen 2: 188). Detta betyder att egendom som byter ägare, dvs som lämnar tillverkarens ägande och den person som har den främsta auktoriteten över det, och tillfaller en annan person, och sedan en tredje, alltid skall, vara en ersättning för en laglig vinst, vilken skall tillfalla den förre ägaren. Överlåtelse av rikedomar från en person till en annan som saknar mänskligt värde för ägaren är förbjudet. Islam likställer inte äganderätt med en absolut rättighet till kontroll.

Å andra sidan står det klart i islams föreskrifter att försäljning och inköp av vissa saker, inklusive blod och mänskliga exkrementer är förbjudet. Varför är det så? Av den enkla anledningen att blodet från en

människa eller ett får inte kan användas till något användbart bruk och inte kan anses som en användbar handelsvara och en del av människans rikedom. Grundorsaken till förbudet för blod och mänskliga exkrementer är principen:

"Förbruka inte Er rikedom i egenkärhet bland Er själva." Förbudet för försäljning och inköp av dessa särskilda saker är inte det fundamentala. Den grundläggande saken är att bara utbyten av de saker som är av någon mänsklig användning ska ske. Förbudet för utbytet av saker såsom blod och mänskliga exkrementer är enbart ett exempel på förbudet för innehållslöst utbyte av rikedomar. Det är med andra ord bara ett praktiskt uttryck för den grundläggande principen, nedlagt i orden:

"Förbruka inte Er rikedom i bland Er själva i egenkärhet.

"Dessutom, om det inte finns tillfälle för utbyte, så kan ingen rikedom i egenkärhet från någon annan, tillägnas, och användas.

Denna princip är oföränderlig för alla tider, och är baserat på en generell och konstant mänsklig nödvändighet, men det faktum att blod och mänskliga exkrementer inte utgör rikedomar och inte är utbytbara, beror på tiderna, den historiska perioden, civilisationens nivå, förändringar i villkoren, och kunskapens framsteg, på industri och möjligheterna för att rätt och på ett vinstgivande sätt tillvarata dessa saker. Dessa faktorer kan medföra ändringar i lagen.

Ett annat exempel: Den förste imamen Ali (fvmh) färgade inte sitt hår under de senare åren av sitt liv trots det faktum att det hade blivit vitt. Hans skägg var också vitt. En person frågade honom huruvida profeten inte hade gett ett påbud att färga vitt hår. Ali svarade, "Ja, det gjorde han". Mannen frågade varför han inte då färgade sitt hår. Ali svarade att när profeten gav dessa instruktioner var muslimerna få till antalet, och ibland dem var det ett antal gamla människor som brukade delta i striderna. När fienden tittade på leden av muslimska krigare och såg de vithåriga gamla männen, så arbetade de upp sitt mod och blev självsäkra av det faktum att deras motståndare var en massa gamla män.

Profeten utfärdade en order att gamla män skulle färga sitt hår, så att fienden inte skulle förstå att de var gamla. Sedan talade Ali om för mannen att profeten hade utfärdat ordern när muslimerna hade varit få till antalet och det hade varit nödvändigt att ta till ett sådant knep. Men under Alis tid, när islam hade spridits genom landet, var det inte längre nödvändigt att fortsätta med dessa handlingar. Alla kunde fritt välja om de ville färga sitt hår eller inte.

Enligt Alis (fvmh) åsikt var profetens påbud att muslimerna skulle färga sitt hår, inte den grundläggande principen. Syftet med påbudet var något annat. Detta var, sa att säga, den yttre formen i vilken den grundläggande och fundamentaliska lagen var klädd. Syftet var att förhindra fienden från att bli djärv i sinnet eller hoppfull.

Islam fäster stor vikt både till formen, det yttre framträdandet och den yttre "täckningen", och också till själen, den inre meningen och hjärtat av problemet, men den söker alltid efter att formen och det yttre framträdandes, "täckningen", skall överensstämma med själen och den inre meningen, "hjärtat". Den sätter ett skal på kärnan, och kläder på kroppen.

Frågan om förändringar av skriften

Det pågår en diskussion om förändring av alfabetet. Detta ämne måste undersökas noggrant både ur ett språkvetenskapligt och litterärt synvinkel som från de islamiska principernas perspektiv.

Från det islamiska perspektivet kan detta förslag behandlas på två sätt. Först måste man undersöka huruvida islam har något särskilt alfabet. Man måste undersöka huruvida det skiljer mellan olika alfabet och om islam anser det nuvarande persiska alfabet, som är det arabiska alfabetet vara dess eget alfabet. Och om andra alfabet, såsom det latinska alfabetet betraktas som ett främmande alfabet. Så är det verkligen inte. I islams ögon, som är en universal religion, är alla alfabet jämlika.

Den andra aspekten på förslaget berör resultatet som förändringen av alfabet och skrift skulle medföra i det muslimska samhället om man tillämpar ett språk som är främmande för samhället? Vad skulle hända om man bröt de intima samhörighetsbanden som finns hos en nation med dess kulturella arv? Vad skulle hända med en nation som har skrivit all dess islamiska och vetenskapliga litteratur med just det här alfabetet under fjorton århundraden? Å andra sidan uppkommer frågan v em som har föreslagit denna plan för förändringar av skriften, och vem vill genomföra det? Det är detta som behöver undersökas.

Det är inte så viktigt vad du bär, så länge du inte imiterar slaviskt

Människor som jag konfronteras ibland med frågor som är ställda i försök att nedsätta och förlöjliga. Vad säger "shari'ah" om att äta medan man står upp? Vad säger den om att äta med bestick? Är det förbjudet att bära hatt? Är det förbjudet att tala ett främmande språk?

Jag svarar att islam inte föreskrivit hårda och fasta regler angående dessa saker. Islam föreskriver inte huruvida maten skulle intagas med handen eller med bestick. Islam har emellertid påvisat att renligheten ska bibehållas.

Angående skor, hattar och kläder så har inte islam specifikt nämnt något speciellt mode.

I islams ögon är de engelska, japanska och persiska språken var och en lika bra som de andra.

Islam har dock sagt någonting annat. Det är förbjudet att med förstöra ett speciellt språk. Det är förbjudet att bli imiterad av andra. Det är förbjudet att imitera blint. Det är förbjudet att bli absorberad och uppslukad av andra. Det är förbjudet att bli förhäxad av andra, som ett litet djur som blir hypnotiserat av en orm. Det är förbjudet att suga upp avvikelser och olyckor från andra i namnet av att "följa med sin tid". Det är förbjudet att tro att en iranier måste bli en Européer kroppsligt, själsligt, inåtriktat och utåtriktat. Det är förbjudet att tillbringa ett veckoslut i Europa, och sedan uttala all t med en fransk brytning.

Frågan om "det som är mer viktigt och det som är betydande" (Ahamm wa muhimm)

3- En annan aspekt som förser islam med möjligheten att anpassa sig till tidens krav, är den rationella aspekten på denna religion.

Islam har låtit sina efterföljare förstå att alla dess påbud bygger på en serie av yttersta nödvändigheter. Islam har också etablerat graden av vikt för dessa nödvändigheter. Detta beaktande har underlättat den svåra uppgiften att känna till islams realiteter, i de fall där olika nödvändigheter eventuellt befinner sig i konflikt med varandra. Islam har då tillåtit att de som har djup kännedom om islam skall bestämma graden av vikt för nödvändigheten och välja den mer pressande nödvändigheten. Detta skall alltid ske enligt de riktlinjer islam har satt.

Experterna på rättsvetenskap, de s.k. fuqaha, kallar denna princip "Ahamm wa muhimm" som kan översättas till "det som är mer viktigt och det som är betydande".

Lagar med "vetorätt"

4- Någonting annat som har givit denna religion egenskaper som rörlighet och formbarhet är att i islam finns en rad principer och lagar som bidrar att harmoniseraden. De rättslärda kallar dessa regler "al-

Qawa'idu 'l -hakimah", regerande principer, och principen om "la haraj", ingen skuld, och "la durar", ingen skada. 7 Syftet med denna rad av principer är att kontrollera och harmonisera de andra lagarna. Faktum är att islam har erkänt dessa principer som innehavande av vetorätt över lagar och föreskrifter. Detta ämne har en bred historia, i vilken jag inte kan gå närmare in på här.

Frånsett vad som redan har nämnts, så har en annan rad av " skruvar och muttrar" också använts i strukturen hos den äkta religionen islam, som har begåvat den med förevigandets egenskap, och dess ställning som den sista religionen.

Det elementära av "ijtihad". 8

Den pakistanske tänkaren, Iqbal, har sagt att "ijtihad" är islams drivkraft. Detta är utan tvivel rätt, men den huvudsakliga punkten är möjligheten hos islam att stödja "ijtihad". Om det fanns någonting i islams ställe, så skulle vi se hur svårt uppdraget för

7 Principen om "la haraj" (ingen skuld) tillämpas när en övermåttlig svårighet kan inträffa vid utförandet av en förordning i "shari'ah", och tillåter att personen i fråga inte utför det. Principen av "la durar" (ingen skada) tillämpas när utförandet av en förordning kan resultera i sjukdom eller skada för personen i fråga, och på samma sätt tillåts han eller hon att avstå från att utföra det.

8 "Ijtihad" är utövandet av självständiga bedömningar i islamisk rättsvetenskap, fiqh. Personen som utövar "ijtihad" kallas "mujtahid". Denne kan på grundval av sin kunskap komma med nya åsikter, "fatwa" om ämnen som berör "shari'ah". En markerad skillnad finns mellan sunnitisk islam och shi'itisk islam i ämnet "ijtihad", då det hos sunniterna "porten till ijtihad" har varit stängd sedan 900-talet, medan det i den senare fortfarande är öppen.

"ijtihad" skulle bli. För då skulle vägen till "ijtihad" vara blockerad. Den huvudsakliga punkten är de gömda hemligheter som har använts i denna religion, som har hjälpt denna religion att harmoniseras med civilisationens framsteg.

Den islamiske tänkaren Ibn Sina, känd även som Avicenna i väst, lägger i sin bok "ash-Shifa, fram nödvändigheten av "ijtihad" på samma grunder. Han säger att sedan temporära villkor ändras, och nya problem ständigt kommer upp, och eftersom, å andra sidan, de generella principerna i islam är permanenta och oföränderliga. Det är nödvändigt att i varje tidsålder och i varje period finns personer som har fullständig kunskap och kännedom om islamiska ärenden, och som kan svara på muslimernas behov, med hänsyn till de nya problemen som kommer fram i varje tidsålder.

I tillägget till Irans konstitution finns ett sådant förutseende, dvs att det i varje tidsålder skall det finnas en grupp av inte mindre än fem "mujtahids", som också är "förtrodda med behoven i tiden".

Dessa skall vaka över lagarna som genomförs. Syftet med denna paragraf var att personer som varken var "reaktionära" eller "ignoranta framåtskridare", vilka varken var emot tidens framsteg, ej heller underdånig till, eller följare av andra, skulle vaka över statens lagar.

Man måste komma ihåg är att "ijtihad" innebär specialisering och expertkunskap om islamiska angelägenheter. Det är med andra ord inte så att folk som har tillbringat några få dagar i islamiska lärocenter skulle kunna blanda sig i denna diskussion.

För att kunna specialisera sig på islamiska ärenden och för att bli kompetent nog att uttrycka sina egna åsikter är en hel livstid, förutsatt att den inte blir för kort, definitivt inte för länge. Set krävs också att personen ifråga är begåvad samt att vederbörande är fullständigt hedrad av Allahs ynnest.

Frånsett specialiseringen och "ijtihad", så kan vissa personer erkännas såsom auktoritet för deras åsiktspunkter och uppfattningar och på höjdpunkten av fromhet, och kunskap och respekt för Gud. Islams historia kan uppvisa personer som med fullständiga vetenskapliga och moraliska kompetenser, brukade darra som ett pilträd när de hade för avsikt att uttrycka sina åsikter.

DEL V

Kvinnans mänskliga ställning i koranen

Vilken sorts väsen föreställer sig islam kvinnan? Anser den henne vara mannen jämlik i termerna av värdighet, och respekt tillhörande henne, eller är hon sedd som tillhörande en underlägsen art?

Den speciella islamiska filosofin angående familjens rättigheter

Islam har en speciell filosofi angående familjerättigheterna för män och kvinnor, vilken är i motsats till vad som har pågått i de sista fjorton århundradena och till vad som faktiskt händer nu.

Islam tror inte på en sorts rättighet, en sorts plikt och ett sorts straff för både män och kvinnor i varje exempel. Enligt islam är en uppsättning av rättigheter, plikter och straff mer passande för män och en uppsättning mer passande för kvinnor. Resultatet blir då att vid en del tillfällen har islam tagit en liknande ställning för både kvinnor och män, och vid andra tillfällen en annorlunda ställning.

Varför är det så, och vad är dess grund? Är det också därför att islam, som många andra religioner, har ett nedsättande synsätt gällande kvinnor. Är kvinnan enligt islam av en underlägsen art, eller har den några andra orsaker och en annan filosofi?

I väst framställs de islamiska lagarna om hemgift, underhåll, skilsmässor, och polygami som föraktfull mot, och en förolämpning för det kvinnliga könet. De försöker på detta sätt att skapa ett intryck av att dessa bestämmelser bara bevisar att det endast är mannen som blivit gynnad.

De säger att alla regler och lagar i världen före 1900-talet, grundades på den föreställningen att mannen, på grund av sitt kön, är en ädlare varelse än kvinnan, och att kvinnan enbart var skapad för nytta och gagn till mannen. Islamiska rättigheter rörde sig också i samma omloppsbanan för mannens intressen och nytta.

De säger att islam är en religion för män, att den inte har erkänt kvinnan som en fullständig mänsklig varelse och att den inte har föreskrivet lagar för henne, som är nödvändiga för en mänsklig varelse. Hade islam bedömt kvinnan som en fullständig mänsklig varelse skulle den inte ha föreskrivit polygami, den hade inte givit mannen rätten till skilsmässa, den hade inte gjort vittnesbörden från två kvinnor till det samma som från en man, den hade inte givit mannen ledarskapet för familjen, den hade inte gjort en kvinnas arvsrätt hälften av mannens arvsrätt, den hade inte tolererat att en kvinna blir "prisatt" i hemgiftens namn, den hade inte tillgodosett hennes ekonomiska och sociala oberoende, och den hade inte gjort henne till mannens "piga", som han är tvungen att "hålla". Enligt denna uppfattning har islam förmjukande åsikter om kvinnan, och anser henne bara vara en tillgång för avel av fler människor, och en nödvändig grundförutsättning för det. De tillägger att även om islam är en religion av

jämlikhet och har bibehållit verklig jämlikhet i andra situationer har den inte observerat det i fallet man och kvinna.

De säger att islam har tillgodosett diskriminerande och prioriterande rättigheter för män. Om den inte hade i åtanke de diskriminerande och prioriterande rättigheterna för män hade den inte föreskrivet de ovanstående lagarna. Om vi bryter upp dessa argument till ett aristoteleskt logiskt mönster skulle det ha följande form: Om islam hade ansett kvinnan vara en fullständig mänsklig varelse hade den föreskrivet jämlika och likartade rättigheter för henne, men den har inte föreskrivet jämlika och likartade rättigheter för henne. Därför anser den inte kvinnan vara en fullständig mänsklig varelse.

Jämlikhet eller likhet?

Den grundläggande punkten som används i dessa argument är att det nödvändiga resultatet av att män och kvinnor delar den mänskliga hedern och ärbärdheten är att deras rättigheter ska vara samma identiska. Vi måste dock bestämma exakt vad som är det nödvändiga resultatet av att män och kvinnor delar den mänskliga värdigheten. Är den nödvändiga slutsatsen att var och en utav dem skulle ha jämlika rättigheter med den andra, så att där inte skulle bli några privilegier eller prioriteringar till förmån för någon utav dem? Eller är det nödvändigt att rättigheterna för män och kvinnor, förutom att ha jämlikhet och jämställdhet, också skulle vara exakt detsamma, och att det inte skulle vara någon skillnad som helst för arbete och plikter? Utan tvivel så kräver mannen och kvinnan lika delar i mänsklig värdighet, och deras jämlikhet såsom mänskliga varelser, att de har jämlika mänskliga rättigheter, men hur kan det bli identiska rättigheter?

Om vi kan börja med att sätta åt sidan imitationer och det blinda följandet av den västerländska filosofin, och tillåta oss själva att tänka och fundera över de filosofiska idéerna och åsikterna som har kommit till oss från dem, så måste vi först se huruvida identiska rättigheter är eller inte är nödvändigt för jämlika rättigheter.

Jämlikhet är annorlunda från likvärdighet. Jämlikhet betyder jämställd och jämlika, och likvärdiga för att de är exakt likadana.

Det är möjligt att en fader fördelar sin rikedom jämlikt och jämställt bland sina söner, men han kanske inte fördelar det likvärdigt. Det är exempelvis möjligt att en fader har olika slags rikedomar: Han kanske äger en firma, en del odlad mark och dessutom en del fasta egendomar, men, på grund av att han har granskat sina söner och funnit olika begåvningar bland dem, till exempel, så kanske han upptäckte att en utav dem hade en begåvning för affärer, och den andra hade förutsättningar för jordbruk, och den tredje hade förmåga att sköta fasta egendomar.

När han då ska fördela sina rikedomar bland sina söner under sin livstid, och med tanke på att han måste ge jämlikt till sina söner, värdemässigt sett, och att där inte får bli någon favorisering och ej heller diskriminering, så testamenterade han sina rikedomar enligt de begåvningar som han hade funnit hos dem.

Det är skillnad mellan kvantitet och kvalitet. Det är skillnad mellan jämlikhet och att vara exakt likadana. Vad som är säkert är att islam inte anser det vara identiska eller exakt likadana rättigheter mellan man och kvinna, men den har aldrig trott på prioritering och diskriminering till männens fördel. Islam har också observerat principen om jämlikhet mellan man och kvinna.

Islam är inte emot jämlikheten mellan man och kvinna, men den samtycker inte till att de har identiska rättigheter.

Orden "jämlighet" och "likställdhet" har fått en sorts helighet över sig, därför att de omfattar innebörden av jämlighet och frånvaron av diskriminering. Dessa ord är lockande och får respekt från åhörarna, speciellt när dessa ord är sammankopplade med ordet "rättigheter". "Jämlika rättigheter" så vacker och helig denna ordkombination är! Kan det finnas någon med ett samvete och ett naturligt moraliskt sinne, som inte vårdar dessa två ord?

Men hur kommer det sig att vi, som en gång var fanbärare för kunskap, filosofi och logik, har hamnat i en sådan ställning att andra vill påtvinga oss sina åsikter om identiska rättigheter för män och kvinnor i det heliga namnet av jämlika rättigheter. Det är precis som någon som vill sälja kokta rödbetor och kallar dem päron.

Vad som är säkert är att islam inte har beviljat samma rättigheter för män och kvinnor i allt, på samma sätt som den inte har påbörjat samma plikter och straff för båda vid alla tillfällen. Är då den totala summan av alla rättigheter som har etablerats för kvinnor mindre värda än de rättigheter som beviljats männen?

Varför har islam beviljat olika rättigheter för män och kvinnor vid vissa tillfällen? Varför tillät den inte samma rättigheter för båda?

Hade det inte varit bättre för männen och kvinnornas rättigheter om de hade varit både jämlika och identiska, eller är det att föredra att rättigheterna bara skulle vara jämlika men inte samma?

För att grundligt kunna studera denna punkt, är det nödvändigt att vi diskuterar den i tre delar.

1- Islams åsikt om kvinnans mänskliga ställning från skapelsens synpunkt.

2- Vad är orsaken till skillnaderna som existerar i skapelsen av man och kvinna. Är dessa skillnader orsaken till att det är olikheter i deras naturliga rättigheter, eller inte?

3- Den grundläggande filosofin bakom de skillnader som finns i islamisk lag för män och kvinnor. Är dessa filosofiska orsaker fortfarande berättigade och håller de fortfarande eller inte?

Kvinnans ställning i islams världssyn

Koranen är inte bara en samling lagar. Den innehåller inte enbart en rad av torra befallningar och lagar utan förklaringar. Den innehåller lagar, återger historiska skeenden, förmaningar och förklaringar av skapelsen samt oräkneliga andra ämnen.

Koranen lägger fram regler för handlingar i form av lagar för en del tillfällen, så förklarar den också existensen och varandet. Den förklarar hemligheterna med skapelsen av jorden och himlen, växter, djur och människan, och hemligheten med liv och död, storhet och lidande, tillväxt och förfall, rikedom och fattigdom.

Koranen är inte en filosofisk avhandling, men den har rättframt förklarat och uttryckt sina synpunkter angående de tre grundläggande filosofiska ämnena: universum, människan och samhället. Koranen lär inte bara ut lagarna för de troende, den ger inte bara förmaningar och råd, utan begåvar också sina efterföljare med ett särskilt sätt att tänka, en speciell syn på världen, med dess förklaringar av skapelsen. Det grundläggande hos alla islamiska budord om sociala ärenden, till exempel, ägarskap, regeringen, familjerättigheter och så vidare, är samma förklaring som koranen ger om skapelsen och förhållandena i världen.

Ett av de ämnen som tas upp i den heliga koranen är skapelsen av kvinnor och män. Koranen var inte stillatigande på denna punkt. Den förser heller inte de som pratar nonsens med någon chans att lägga

fram sina egna filosofier om lagar om män och kvinnor, och sedan anklaga islam för att ha en förringande attityd mot kvinnorna. Islam har redan lagt fram dess åsikter angående kvinnan.

Om vi vill se vad koranens åsikt om skapelsen av kvinnan och mannen är, är det nödvändigt att se på frågan om deras skapelse såsom det är behandlat i andra religionens böcker. Koranen var inte stillatigande på denna punkt heller. Vi skall se huruvida koranen anser mannen och kvinnan vara av en natur eller två.

Med andra ord, huruvida kvinnan och mannen har en natur och ett väsen, eller två. Koranen lägger mycket klart fram i flera koranverser att: "Vi skapade kvinnan från mannens natur och från ett väsen samma som mannens väsen". När det gäller den första, Adam, säger koranen: "Som skapade dig från en enda själ, och skapade från den dess maka" (koranen, 4: 1). Med avseende på alla män säger koranen på flera ställen: "Allah skapade din maka av din egen natur".

Det finns inga spår i koranen av vad som finns i en del andra heliga böcker: Att kvinnan skulle härstamma från någonting annat som var lägre än mannen, att kvinnan skulle vara en parasit och av underordnad ställning, att Adams maka, Eva, skulle vara skapad av Adams vänstra revben. I islam finns ingenting som förringar kvinnan i islam.

En annan av de föraktfulla synsätt som existerade förr i tiden och som har lämnat en oönskad effekt i världslitteraturen är att kvinnan är upphovet till synden och att hennes existens är källan till synd och frestelse. Kvinnan beskrivs som en liten djävul.

Enligt dessa ligger en kvinna bakom varje synd och brott som en man har utfört. Enligt dem är mannen i sig själv oskyldig till någon synd, det är kvinnan som drar honom mot synden. De säger att Satan inte kan hitta vägen till mannen. Det är bara genom kvinnan som Satan kan vilseleda mannen. Satan frestar kvinnan och kvinnan frestar mannen. De säger att Satan lyckades lura Adam genom en kvinna. Satan frestade Eva och Eva frestade Adam.

Koranen skildrar berättelsen om Adams och paradiset, men säger aldrig att Satan eller en orm frestade Eva och att hon frestade Adam. Inte heller beskriver koranen Eva som den huvudansvarige personen. Koranen frikänner inte henne från synden heller. Koranen säger. "Å Adam, ärv, du och din hustru, Trädgården, och åt av den var du vill" (7:19). Närhelst koranen beskriver ämnet om Satans frestelse, använder den uttalandet i tvefaldig form (refererar till två personer). Den säger. "Satan frestade dem båda". (7:20) "Han ledde dem båda i villfarelse".

(7:22) " Och han edsvor dem båda. I sanning, jag är för er båda en uppriktig rådgivare" (7:21).

På detta sätt motbevisar koranen starkt missuppfattningen som var allmänt förekommande på den tiden och fortfarande finns i vissa områden och bland vissa människor i denna värld. Koranen befriar kvinnlig från anklagelsen att hon skulle vara källan till frestelse och synd, och till hälften en djävul.

Ett annat föraktfullt synsätt som finns om kvinnan är hennes själsliga förmåga. De säger: "En kvinna kan inte komma till himlen. En kvinna kan inte genomkorsa de själsliga och gudomliga stegen för upplysning. En kvinna kan inte uppnå närhet till Gud såsom en man kan. "Koranen har gjort det fullkomligt klart i ett stort antal verser, att belöningar i livet efter döden och närheten till Gud inte beror på könet, utan på tron och gärningar, vare sig det är man eller kvinna. För varje stor och gudfruktig man nämner koranen en stor och gudfruktig kvinna bredvid honom. Makarna till Adam och Abraham, och mödrarna till Moses och Jesus är nämnda med stor högaktning. Även om koranen refererar till fruarna till Noa och Lot såsom ovärdiga sina män, sa ignorerar den inte hustrun till Faraos som en kvinna av betydelse under kontrollen av en avskyvärd man. Det kan sägas att koranen medvetet söker att hålla en balans i dess berättelser och att huvudrollen inte är begränsad till män.

Om Moses mamma säger koranen: "Så vi uppenbarade för Moses moder: Så amma honom, då, när du ängslas för honom, kasta honom i vattnet, och räds inte, ej heller sörj, för Vi skall återföra honom till dig" (28:7)

Om Maria säger koranen att hon uppnådde en sådan hög själslig nivå att änglarna brukade besöka henne i hennes bönenisch och konversera med henne. Föda var tillhandahållen genom en osynlig källa. Hon hade uppnått en sådan hög ställning av Gudomlig ynnest att det högeligen förvånade profeten från den tiden, och översteg hans egen nivå. Zakaria (profeten) var förstummad när han såg på henne.

I islams tidiga historia figurerar många gudfruktiga och utmärkande kvinnor. Det kan vara få män som kan nå den höga ställningen som Khadijah 9 och ingen man utom den heliga profeten själv och Ali kunde uppnå samma ställningen som Zahra 10. Zahra överträffade sina söner, imamer, och alla profeter, med undantag av sin fader, Mohammad (fvmh). Islam gör ingen skillnad emellan man och kvinna på resan från denna värld mot Gud, al-Haqq. Den enda skillnaden som islam gör är resan från al-Haqq till denna värld, i återvändandet till människosläktet och medförande det profetiska budet, och här är det erkänt att mannen är mer passande.

Ett annat förringande synsätt som hålls i samband med sexuell återhållsamhet och att vara ensamstående och leva i celibat. Hos en del religioner uppfattas sexuell umgänge som någonting orent. Enligt dessa religioner kan bara de som lever i celibat uppnå själslig ställning.

En religiös ledare, känd över hela världen, sade: " Gräv upp äktenskapets träd med oskuldens spade. " Samme religiöse ledare

9 Khadijah var den heliga profetens första och mest älskade hustru. Hon var den första personen som trodde på hans profetskap, och hon visade sig vara ett starkt stöd för honom under de första svåra åren av hans mission.

10 Zahra var den heliga profetens dotter, hustru till imam Ali, och modern till de andra och tredje imamerna, Hassan och Hossein. Hon är inkluderad av shi'a, tillsammans med den heliga profeten och de tolv imamerna, bland de fjorton obefläckade (fria från synd).

tillåter bara äktenskap som något ont att skydda mot större ondska. Med andra ord, de upprätthåller att, eftersom majoriteten av människorna inte kan utstå prövningen att förbli i celibat, och kan förlora självkontrollen och på så sätt bli offer för fördärvelse och ge efter för sexuella kontakter med många kvinnor är det bättre att de gifter sig och inte har sexuella relationer med fler än en kvinna. Grundorsaken till sexuell avhållsamhet och celibat är en känsla av motvilja emot det kvinnliga könet. Dessa människor anser att kärlek till kvinnor är en av det största moraliska fördärvet.

Islam har kämpat våldsamt emot denna vidskepelse. Den anser äktenskapet vara heligt och total avhållsamhet mot den mänskliga naturen. Islam anser kärleken till kvinnorna vara en del av den profetiska moralen. Profeten har sagt: "Kärleken till kvinnorna är del av profeternas moral". Profeten brukade säga: "Tre saker är kära för mig: parfym, kvinnor och böner".

Bertrand Russel säger : "I alla lagsamlingar om moraliskt uppförande så finns där en sorts motvilja för sexuella relationer utom i islam. Islam har föreskrivet regler och begränsningar med hänvisning till dessa relationer av sociala orsaker, men har aldrig ansett det vara en avskyvärd och oren sak."

En annan förringande åsikt angående kvinnor var att hon är bara ett medel för att föra mannen till existerande, och att hon var skapad för mannen. Dessa idéer kan man aldrig finna i islam.

Islam har mycket utförligt förklarat grunden för den slutliga orsaken, den säger helt klart att jorden och himlen, molnen och vinden, växterna och djuren alla hade blivit skapade för mannen.

Men den säger aldrig att kvinnan var skapad för mannen. Islam säger att man och kvinna var och en är skapade för varandra:

"De är en skrud för dig (man) och du är en skrud för dem".

(koranen 2: 187) Om koranen ansåg att kvinnan hade skapats för män skulle den säkert ha tagit hänsyn till detta faktum i sina lagar.

Eftersom islam inte anser kvinnan vara en parasit på mannen kan man inte finna något spår eller spegling av denna idé i dess speciella föreskrifter gällande man och kvinna.

Ett annat förringande synsätt som existerade förr i tiden var att kvinnor ansågs vara ett oundvikligt och nödvändigt ont. Många män, trots alla förtjänster och fördelar de erhöll från kvinnor, betraktade dem föraktfullt och ansåg dem vara en källa till olyckor och elände. Den heliga koranen har speciellt poängterat det faktum att kvinnan är en välsignelse för mannen, och en källa till tröst och lindring för hans hjärta.

Ännu ett förringande synsätt var att kvinnan spelade en mycket obetydlig roll i att föra avkomma till världen. Araber från den för-islamiska tiden, och vissa andra människor, såg på kvinnorna som en förvaringsplats för mannens sperma. Enligt dessa var mannens sperma det verkliga fröet till barnet. Kvinnans uppgift bestod av att förvara säden säkert och att ge näring åt fosteret.

Koranen säger i flera verser att: "Du är skapad från man och kvinna" .

Sammanfattningsvis kan man säga att både från en filosofisk synpunkt och från dess förklaring av skapelsen har inte islam några förringande idéer angående kvinnor. Snarare har den sett till att alla de ovannämnda kränkande åsikterna är förkastade.

Jämlikhet, men inte enhetlighet

Vi har sagt att islam har en speciell filosofi angående relationerna och rättigheterna för män och kvinnor inom familjen, vilket skiljer sig från det som var aktuellt för fjorton århundraden sedan, och inte heller överensstämmer med vad som är accepterat i dagens värld.

Vi har redan förklarat att det i islam råder inget tvivel om att man och kvinna är jämlika som mänskliga varelser. Enligt islam är både en kvinna och en man båda mänskliga varelser och båda är tilldelade jämlika rättigheter.

Det som har hållits i åtanke i islam är att kvinna och man, grundat på just det faktum att en är kvinna, och den andra en man, inte är identiska med varandra på många sätt. Världen är inte exakt densamma för båda två, och deras natur och läggning var inte menade att vara likadana. Slutligen kräver detta att i åtskilliga rättigheter, plikter och straff så ska de inte ha identiska placeringar. I den västerländska världen försöker de nu skapa enhetlighet och identiska lagar, regler, rättigheter och funktioner mellan kvinnor och män, medan de ignorerar de medfödda och naturliga skillnaderna. Det är här som skillnaden mellan islams inställning och den i det västerländska systemet står att finna.

Således står tvisten mellan å ena sidan de som stöder islamiska rättigheter och å andra sidan de som stöder det västerländska systemet. Frågan gäller identiska och exakt likadana rättigheter för kvinnor

och män och inte om jämlika rättigheter. "Jämlika rättigheter" är en oäkta etikett som väst-följare har klistrat på som en västerländsk souvenir.

Jag har alltid undvikit användningen av denna falska etikett och användningen av denna fras som kom att betyda ingenting annat än enhetlighet och identiska rättigheter för kvinnor och män i stället för genuina jämlika rättigheter.

Jag säger inte att åberopandet av jämlika rättigheter för kvinnor och män ingenstans i världen hade eller har, någon mening, och inte heller säger jag att varje dåvarande och nuvarande lag i världen angående mäns och kvinnors rättigheter, var genomförd på grund av jämlikhetens värde och bedömning, och att det är bara det identiska som blev uteslutet.

Nej, jag har inget sådant anspråk. Europa före 1900-talet är det bästa beviset. Då saknade kvinnorna alla mänskliga rättigheter i Europa. Kvinnorna hade inte rättigheter jämförbara med männens. I den plötsliga utvecklingen av rörelsen som uppstod på mindre än ett århundrade, i kvinnans namn och för kvinnan förvärvade hon nästan samma rättigheter som mannen.

Med hänsyn till den kvinnliga naturens uppbyggnad och hennes fysiska och psykiska behov förvärvade hon aldrig rättigheter jämförbara med männens. För om en kvinnas önskan är att få rättigheter jämförbara med mannens, och lycka jämförbar med mannens, så finns det bara ett sätt att nå det målet, och det är att hon glömmer bort identiska rättigheter med mannen, och tror på rättigheter mer passande för henne själv. Bara på detta sätt kan enighet och verklig uppriktighet uppnås mellan man och kvinna. Det är bara då kan kvinnan kan erhålla lycka jämförbar, eller bättre, än mannen. Då kan mannen, av uppriktighet och utan några förringande tankar, vara färdig att erkänna henne jämlik och ibland med bättre rättigheter än sina egna.

på samma sätt påstår jag inte alls att rättigheterna som i praktiken har blivit våra kvinnors lott, i vårt tillsynes islamiska samhälle, är jämlika i värde med de rättigheter som män har haft. Jag har sagt många gånger att det är väsentligt att göra en ordentlig undersökning av det utsatta läget för kvinnorna, och att många rättigheter som givits kvinnorna av islam, har i praktiken blivit ignorerade och borde återställas till dem, men inte att vi blint ska följa och imitera de västerländska sätten, vilket har medfört tusentals olyckor för dem, och givit ett förskönat namn för en felaktig princip. På så sätt belastas kvinnor, som redan har den österländska sortens motgångar med den västerländska sortens motgångar. Vår synpunkt är att olikheter i mannens och kvinnans rättigheter skall iakttagas i sådan utsträckning som naturen har format och skapat dem olika. Detta stämmer bättre överens med rättvisan och med naturliga rättigheter, och kommer att både säkra en god familjeanda och dessutom resultera i en bättre samhällsutveckling.

Det måste bli fullständigt klart att vi hävdar att rättvisa och de naturliga och mänskliga rättigheterna för man och kvinna kräver olikheter i vissa regler. Således har vår diskussion en fullständig filosofisk inriktning: Den är sammankopplad med rättigheternas filosofi och sammankopplad med en princip som kallas principen för rättvisa, som är en av de viktigaste pelarna i islamisk teologi och rättsvetenskap. Principen för rättvisa är samma fundamentala princip som skapade regeln om förnuftets harmoni och den islamiska religiösa lagen. Om det kan fastslås att rättvisan kräver att ett speciellt rättesnöre skall vara på det ena eller andra sättet och att allt annat skulle leda till synd och orättvisor, skall den religiösa lagen i enlighet med islamisk och framför allt shi'itisk rättsvetenskap styras av förnuftet.

Genom att förklara och klargöra rättvisans underliggande mening har islamiska rättslärda lagt grunden för rättigheternas filosofi.

Som ett resultat av beklagansvärda historiska händelser kunde de inte fortsätta arbetet de hade påbörjat. Det viktigaste när det gäller de mänskliga rättigheterna och rättvisans princip som ligger bortom konventionell lag föreslogs först av muslimerna. De lade grunden till de rättigheter som är både naturliga och av stort behov i intellektuellt betraktande.

De islamiska lärda kunde emellertid inte fortsätta detta arbete och, efter ett uppehåll på ungefär åtta århundraden fortsatte europeiska tänkare och filosofer arbetet. De senare gav sig själva äran för det arbetet. Å ena sidan så arbetade de på de sociala, politiska och ekonomiska filosoferna, och, å andra sidan så informerade de individer, samhällen och nationer och förklarade för dem livets värde och deras rättigheter såsom mänskliga varelser. De påbörjade olika rörelser, anstiftade revolutioner och ändrade världen.

Enligt min uppfattning, fränsett historiska orsaker, har psykologiska och geografiska orsaker också spelat sin roll i skapandet av denna situation varigenom den islamiska östern inte följde upp dessa rättigheter som är intellektuellt oumbärliga och vars grund de hade lagt. Detta är en av olikheterna i mentaliteten mellan öst och väst. Öst har en benägenhet för det etiska tänkandet, medan väst är böjd mot idén om rättigheter. Öst är under en moralisk förtrollning och väst är förälskad i rättigheter. Österlänningen har med kraft av sin österländska natur föreställt sig sin mänsklighet såsom bestående av att uppträda med godhet och tolerans, att vara vänlig mot sina medmänniskor och att uppföra sig generöst gentemot dem. En västerlänning sätter en ära i att förverkliga sina rättigheter, att skydda dem, och tillåter inte någon att inkräkta på det heliga området av hans rättigheter.

Mänskligheten behöver etik likaväl som rättigheter. Det är sammankopplat med rättigheter såväl som med moral, och ingendera av de två, rättigheter eller moral är i sig själv ett kriterium för mänskligheten.

Den heliga religionen islam har den stora förmånen av att ha godkänt både rättigheter och etik. I islam är uppriktighet och rätt handling moraliskt sett en förtjänst och kunskap om rättigheter och att försvara dem anses också som en förtjänst, liksom att vara mänsklig.

Den speciella österländska mentaliteten är emellertid i arbete.

Trots det faktum att begreppet om rättigheter och yrkandet på moralitet från början båda kom från islam, så lät östern gradvis släppa rättigheterna och ställde in uppmärksamheten på moralen.

Vår huvudpunkt är att problemet som vi nu konfronteras med, är ett problem om rättigheter, ett filosofiskt och intellektuellt problem, ett problem baserat på resonemang och argument. Det är nära förknippat med rättvisans realitet och rättvisans natur.

Rättvisa och rättigheter existerade före någon lag hade genomförts i världen. Antagandet av en lag kan inte förändra rättvisans realitet och de mänskliga rättigheterna för människosläktet.

Montesquieu sade: "Innan människan skapade lagarna måste det ha funnits förhållanden grundade på lagar och på rättvisa mellan varelser. Existensen av dessa relationer var i sig själv orsaken till skapandet av lagarna. påståendet att det finns ingen annan rättvisa eller orättvisa, fränsett de allra första faktiska lagarna bestående av befallningar och förbud är som att påstå att en cirkels radie skulle inte vara lika långa innan vi ens har ritat denna cirkel"

Herbert Spencer sade: "Rättvisa är förknippat, inte med känslor, utan med något annat som är individens naturliga rättigheter. För att rättvisan ska ha en yttre realitet är det nödvändigt att ta hänsyn till rättigheter och medfödda skillnader".

Europeiska filosofer som upprätthöll och fortfarande upprätthåller denna åsikt är många. Tillkännagivandet och manifestationerna som drogs upp, och de material som införlivades under rubriken "mänskliga rättigheter" har sin ursprungskälla i just denna teori om naturliga rättigheter. Det var med andra ord teorin om naturliga och medfödda rättigheter som återuppstod i form av deklARATIONEN om mänskliga rättigheter.

Vad Montesquieu, Spencer och andra har sagt om rättvisa är exakt samma sak som de islamiska teologerna har sagt om den inneboende intellektuella kapaciteten att bestämma "rätt" och "fel", och den verkliga innebörden av rättvisa. Bland de islamiska rättslärda fanns det några individer som vägrade att acceptera idén om instinktiva rättigheter och ansåg rättvisa såsom något konventionellt. Bland européerna trodde man också det.

Engelsmannen Hobbs vägrade acceptera att rättvisa hade en verklig existens.

Deklarationen om mänskliga Rättigheter är filosofi och inte lag

Det befängda är att de säger att deklARATIONEN om mänskliga rättigheter har blivit godkänd av de två kamrarna (i det iranska parlamentet) och, då jämlika rättigheter för män och kvinnor är inkluderade i deklARATIONENS text, så ska män och kvinnor ha lika rättigheter enligt lagen som är godkänd av de två kamrarna. Som om texten i deklARATIONEN om mänskliga rättigheter är något, som är inom de två kamrarnas kompetens att godkänna eller avslå.

Innehållet i deklARATIONEN om mänskliga rättigheter är inte av den arten, att den kan läggas fram till ländernas lagstiftande församlingar för godkännande eller avslag.

Deklarationen behandlar de medfödda, oförnekade och ofrånkomliga rättigheterna för människosläktet. Den hänvisar till rättigheter som är grundförutsättningen för människans mänsklighet, och som den Allsmäktige skaparens hand hade upprättat för dem. Källan och kraften som försåg människor med intellekt, vilja, och mänsklig värdighet, tilldelade också människan mänskliga rättigheter, enligt deklARATIONEN.

Man kan inte göra innehållet i deklARATIONEN om mänskliga rättigheter till lag och inte heller kan de upphäva eller frånga från dessa rättigheter på eget bevåg. Vad är det då för mening med att säga att den har blivit godkänd av de båda kamrarna och den lagstiftande makten?

Deklarationen är filosofi och inte lag. Den skulle presenteras för filosoferna för deras godkännande, och inte lämnas till regeringsmedlemmar för godkännande. De två lagstiftande kamrarna kan inte bestämma filosofi och logik för folket genom att rösta. Om det lagstiftande arbetet ska fortsätta så här skulle de ta Einsteins relativitetsteori till regeringen och lägga fram den för regeringsmedlemmarna för deras ställningstagande. Hypotesen att det finns liv på andra planeter skulle också sändas till dem för deras godkännande. De naturliga lagarna kan inte godkännas eller avslås precis som de konventionella lagarna. Det är som om vi skulle säga att kamrarna har godtagit ett lagförslag som går ut på att om vi ympar ett päronträd på ett äppelträd blir ympningen lyckad, men om vi ympar den på ett mullbärsträd så lyckas det inte.

Om en sådan deklARATION utfärdas på en grupp personers vägnar, som själva är tänkare och filosofer, skulle nationerna anförtro det till sina filosofer och förkämpar för rättigheterna. Om de senare vill godta deklARATIONEN är det en plikt för alla samhällsmedlemmar att överväga vad de säger såsom en sanning över lagen. Det är bindande för den lagstiftande makten också att inte anta någon lag emot vad de säger.

För de andra nationerna gäller det att de inte är skyldiga att acceptera någon deklARATION innan det har fastställts att sådan rättigheter existerar på samma sätt i naturen. Dessa frågor är inte experimentella ärenden som kräver utrustning, laboratorier och liknande. Det är inte en fråga om att klyva en atom, vars hemlighet och därför nödvändiga instrument är begränsat till ett antal personer, det är filosofi och logik, och för detta är verktyget hjärnan, intellektet och förståndet.

Även om andra nationer är skyldiga att följa de andra i frågor om filosofi och logik på grund av att de inte anser sig själva kompetenta att tänka filosofiskt behöver vi iranier inte tänka så.

Vi har i det förflutna nått en hög standard av skicklighet och visat vårt värde i filosofiska och logiska utredningar. Varför skulle vi följa andra i deras lösningar på filosofiska problem?

Islamiska tänkare lade stor vikt vid frågan om rättvisa och människans nödvändiga rättigheter att de kunde hävda att den islamiska lagen behandlar liknande frågor. De ville inte söka ytterligare bekräftelse för den islamiska lagen. Idag har vi reducerats till en nivå där vi söker bekräftelse för dessa ärenden med ett godkännande från regeringsmedlemmar.

Filosofi kan inte bevisas med frågeformulär

Mer orimligt än detta är när vi vill göra en undersökning angående de mänskliga rättigheterna för kvinnor, då hänvisar vi saken till unga pojkar och flickor, och trycker upp frågeformulär och försöker utröna av sättet de är ifyllda på, vad mänskliga rättigheter är, och huruvida de mänskliga rättigheterna för män och kvinnor är lika eller olika.

Hur som helst så försöker vi göra en undersökning på ett vetenskapligt och filosofiskt sätt om kvinnornas mänskliga rättigheter grundat på de verkliga mänskliga rättigheterna. Vi vill undersöka om mänskliga varelser, som en generell regel, har en rad naturliga och av Gud givna rättigheter. Vi vill också undersöka om kvinnor och män ska ha samma sorts rättigheter eller inte. Jag uppmanar iranska vetenskapsmän, tänkare och jurister att kritiskt gå igenom våra argument. Jag skulle vara mycket tacksam om de kom med sina åsikter och synpunkter på vad jag har skrivit.

För att möjliggöra studiet av denna punkt är det nödvändigt att vi först tittar på grunden och roten till de mänskliga rättigheterna och sedan detaljerat överväger rättigheterna för män och kvinnor. Det skulle inte vara helt opassande att i korthet hänvisa först och främst till nutida rörelser som krävde jämlika rättigheter för män och kvinnor.

En blick på historien om kvinnors rättigheter i Europa

I Europa, från 1600-talet och framåt, började röster höjas i de mänskliga rättigheternas namn. Författare och tänkare från 1600 och 1700-talet propagerade ihärdigt för sina tankar om de naturliga, medfödda och oförnekande mänskliga rättigheterna.

Jean-Jacques Rousseau, Voltaire och Montesquieu tillhör denna grupp av tänkare och författare. Det första praktiska resultatet uppkom när det blev en utdragen kamp mellan regeringen och folket i England. År 1688 lyckades befolkningen i sina yrkanden för en del av sina sociala och politiska rättigheter enligt en manifestation för rättigheter."

Ett annat praktiskt resultat för propagerandet av dessa idéer manifesterades i Amerikas självständighetskrig mot England.

Tretton Brittiska kolonier i Nordamerika reste sig i uppror och gjorde revolt till följd av de spänningar som hade uppstått och svårigheter som lagts på dem. Revolten resulterade i att man lyckades till slut få sin självständighet.

År 1776 bildades en kongress i Philadelphia som deklarerade Amerikas fullständiga självständighet och publicerade ett dokument. I inledningen till dokumentet skrev de, "Alla människor är skapade jämlika, att de är begåvade av sin Skapare med vissa oöverlåtbara rättigheter, bland dessa livet, frihet och strävan efter lycka. Det yttersta syftet med bildande av regeringar är att slå vakt om dessa rättigheter. Regeringarnas legitimitet bygger i sin tur på folkviljan."

Dokumentet som räknas som "Deklarationen om mänskliga rättigheter" är det som utfärdades efter den Franska revolutionen.

11 Författaren hänvisar till den persiska översättningen av Albert Malets "Nouvelle Histoire Universelle" där det nämns om "Deklarationen för rättigheter", presenterade för William och Mary of Orange, i närvaro av hela den brittiska regeringen den 13 februari 1689.

12 Det faktiska namnet är Den enhälliga deklARATIONEN för de tretton förenta staterna av Amerika, gjord den 4 juli 1776.

Denna deklARATION 13 består av en rad generella regler som en inledning till den franska konstitutionen och som en oskiljaktig del av den. Detta tillkännagivande består av en inledning och sju paragrafer. Den första sektionen konstaterar att "Människor är födda och fortsätter alltid, att vara fria och jämlika i respekt för sina rättigheter."

Under 1800-talet inträffade det nya förändringar och nya tankegångar inom ekonomi, sociologi och politik som kulminerade i socialismens ankomst och det resulterande kravet på en fördelning av vinster till arbetarklassen, och en överföring av regeringsmakten från kapitalisterna till arbetarna.

Fram till i början av 1900-talet var alla tvister angående mänskliga rättigheter helt förbundna med folkets rättigheter inför sina regeringar, eller med proletariats och arbetarklassens rättigheter inför sina arbetsgivare.

Det var på 1900-talet som frågan om kvinnans rättigheter inför mannen framkom för första gången. England som är anses vara det äldsta demokratiska landet erkände först i början på 1900-talet, mäns och kvinnors jämlika rättigheter. Trots att Amerikas Förenta Stater generellt medgav rättigheter för alla människor under 1700-talet genomfördes i deras självständighetsdeklARATION, var det först 1920 som paragraferna som medgav jämlika politiska rättigheter för män och kvinnor godkändes. Frankrike godkände också detta först under 1900-talet.

Under 1900-talet krävde många grupper över hela världen en genomgripande förändring i relationerna mellan män och kvinnor angående rättigheter och plikter. Enligt dessa kunde en förändring av folkens relationer till sina regeringar, samt en förändring av relationerna mellan arbetarklassen och arbetsgivarna och kapitalisterna inte vara tillräcklig för social rättvisa, så länge som relationerna mellan män och kvinnor inte reformerades.

Följaktligen utfärdades det för första gången, efter andra världskriget 1948 en deklARATION för mänskliga rättigheter av FN.

13 Deklarationen för människors och medborgares rättigheter. Detta kungjordes av den franska nationalförsamlingen såsom en inledning till konstitutionen år 1789, och efteråt populariserad av Thomas Paines "Människans rättigheter".

I dess introduktion står det att läsa:

"Enär förenta nationernas folk återigen tillkännager sin tro på mänskliga rättigheter och statusen och värdet av en individuell mänsklig varelse, och jämlika rättigheter för män och kvinnor..."

Den kris som hade uppstått till följd av mekaniseringen under 1800- och 1900-talen och den slutliga olyckliga villkoren för arbetarna, särskilt kvinnorna, framhävde situationen ännu mer och krävde att problemet med kvinnornas rättigheter skulle uppmärksammas speciellt. I sin "Nouvelle Histoire Universelle" (volym 4, sid. 387) skriver Albert Malet: "Eftersom staten inte längre på något sätt ingrep mellan arbetsgivarna och arbetarna, utom för att förbjuda de senare att gruppera sig och strejka, var det möjligt för arbetsgivarna att genomföra ett verkligt ekonomiskt envælde ... På 1840-talet arbetade bomullspinneriarbetarna i Frankrike upp till 16-17 timmar per dag ... Utnyttjandet av kvinnor och barn i arbetet var speciellt vedervärdigt ... Moralen i arbetarområdena var förfärlig."

Detta var en kort och flyktig historia om rörelsen för de mänskliga rättigheterna i Europa. Trots att innehållet i deklARATIONEN för mänskliga rättigheter var en nymodighet för européerna hade det förutsetts i islam för fjorton århundraden sedan. Några arabiska och iranska vetenskapsmän har jämfört islam med denna deklARATION. Naturligtvis finns det skillnader i vissa delar mellan vad deklARATIONEN säger och vad islam har sagt, och det är i sig självt ett fängslande och intressant ämne. En av dessa skillnader är problemet om mäns och kvinnors rättigheter, där islam erkänner jämlikhet, men inte samtycker till med identiska, jämställda och exakt likadana rättigheter.

Människans värdighet och rättigheter

Erkännande av den medfödda värdigheten och de jämlika och omistliga rättigheterna för alla medlemmar av den mänskliga familjen är grunden för frihet, rättvisa och fred i världen.

Likgiltighet och förakt för mänskliga rättigheter har resulterat i barbariska handlingar som har kränkt människors samveten, och ankomsten av en värld där människan kan åtnjuta yttrandefrihet och religionsfrihet, och frihet från rädsla och nöd, har utropats som det mest eftersträvade målet för vanliga människor.

För att människor som en sista utväg inte skall tvingas att tillgripa våld, uppror mot tyranniet är det en absolut nödvändighet att mänskliga rättigheter ska skyddas av lagen. Det är nödvändigt att främja en vänskaplig utveckling av relationerna mellan nationerna.

Förenta nationerna har i sin stadga på nytt bekräftat sin tro på de grundläggande mänskliga rättigheterna, på värdigheten och värdet av den människa som individ och på männens och kvinnornas jämlika rättigheter. FN har beslutat att främja social utveckling och högre levnadsstandard i större frihet.

FN: s generalförsamlingen har med stöd av detta proklamerat:

"Denna universella deklARATION för mänskliga rättigheter som en gemensam målsättning för alla människor och alla nationer. Varje individ, och varje samhällsorgan alltid ska behålla denna deklARATION i sinnet och sträva efter att med undervisning och utbildning främja respekt för dessa fri och rättigheter. Utveckla åtgärder, nationellt och internationellt, för att säkra deras universella och effektiva erkännande och efterlevande, både ibland människorna i medlemsländerna, och bland människor i områden under deras domsrätt."

De storartade meningarna här ovan formar förordet till den universella deklARATIONEN för mänskliga rättigheter. Detta är inledningen till de stadgar om vilket det har sagts att "Den är den största välsignelsen som någonsin kommit mänskligheten till del"

Varje mening och varje del utav det är numrerade och härleder från de idéer som filosofer i världen under åtskilliga århundraden tänkt, när de sökt frihet och erkända mänskliga rättigheter.

Viktiga punkter i förordet till de mänskliga rättigheternas deklaration

Deklarationen har uppställts i trettio delar. De viktiga punkterna i förordet som bör noteras är:

- 1- Alla mänskliga varelser har en enda slags värdighet, heder och medfödda, omistliga rättigheter.
- 2- Värdighet, heder och medfödda mänskliga rättigheter är världsomfattande och inkluderar alla mänskliga individer utan någon diskriminering eller åtskillnad, vit och svart, lång och kort, kvinna och man, alla åtnjuter dessa rättigheter.

På samma sätt som en familjemedlem inte kan hävda att han eller hon är av högre och ädlare härstamning än de andra familjemedlemmarna är alla människor medlemmar av en stor familj, och organ i en kropp, och är likadana i sin värdighet.

Ingen kan anse sig själv vara av en ädlare börd än någon annan individ.

- 3- Grunden för frihet, fred och rättvisa är att alla individer, i djupet av sitt medvetenhet, tror och litar på realiteten för den jämlika värdigheten, och medfödda hedern, hos alla människor.

Denna deklaration vill hävda att den har upptäckt att källan till alla problem som människor skapar för varandra, grundorsaken till krig, grymheter, överträdelser och våldsamma handlingar som individer och nationer åsamkar varandra är att man inte erkänner mänsklighetens värdighet och medfödda heder. När en grupp inte erkänner detta, tvingar det, den motsatta gruppen till våldsamerhet och på så sätt äventyras säkerhet och fred.

- 4- Alla måste kämpa för att skapa en värld där åsiktsfrihet, säkerhet och materiellt framgång har fullständigt uppnåtts.

Undertryckandet av tro, rädsla och fattigdom skall utrotas. De trettio paragraferna i deklarationen nedtecknades för att uppnå detta ideal.

- 5- Tron på den medfödda värdigheten hos alla människor och hänsyn till deras omistliga rättigheter skall gradvis skapas med undervisning och utbildning för alla individer.

Värdighet och respekt för människan

Eftersom deklarationen om mänskliga rättigheter är grundat på den mänskliga hedern, friheten och jämlikheten, och skapades för att återställa mänskliga rättigheter ska den mötas med behörig respekt av varje samvetsgrann människa. Vi människor från öst har talat till förmån för värdet, ställningen och hedern hos människan under en lång tid. Människan som sådan har tillsammans med sina rättigheter, sin frihet och jämlikhet, tillägnats största uppmärksamhet, respekt och betydelse. De som sammanställde denna deklaration, och likaledes de filosofer som medverkade i detta arbete förtjänar vår hyllning. Icke desto mindre för att denna deklaration är ett filosofiskt ärende. Dvs att den har nedtecknats av människor och inte av änglar. Den är resultatet av en grupp människors tänkande. Därför har varje tänkare rätt att kritiskt fingranska den och om han/hon skulle finna vissa svaga punkter har denne rätt att utpeka dem.

Denna deklaration är inte befriad från svaga punkter, men vi ska emellertid inte referera här till de svaga punkterna, utan vi föredrar att bara referera till de starka punkterna.

Grunden för denna deklaration är den "medfödda värdigheten" för människan. Enligt denna deklaration härleder den mänskliga varelsen sina anspråk på en rad rättigheter och friheter, på grunden av en allmän värdighet och heder som är speciell för henne. Andra varelser, djur, har inte, och åtnjuter inte dessa fri och rättigheter, därför att de saknar den värdigheten och hedern. Detta är en stark punkt i deklarationen.

Nedgången och förfallet av den mänskliga varelsen i västerländsk filosofi

Återigen stöter vi här på ett gammalt problem i filosofin. Värdet av den mänskliga varelsen, ställningen och värdigheten hos den mänskliga varelsen i jämförelse med alla andra varelser är den där medfödda, inneboende mänskliga värdigheten som särskiljer henne från en häst, en ko, ett får eller en duva?

Det är här man kan lägga märke till en klar motsägelse mellan det grundläggande i deklarationen om mänskliga rättigheter å ena sidan och värdet av mänskligheten i västerländsk filosofi, å andra sidan.

I västerländsk filosofi har människosläktet länge varit utan värde. De föregående observationerna som gjordes om mänskliga varelser och deras utmärkande ställning hade sin källa och härstamning helt och hållet i öst. I dagens västerländska filosofiska system har dessa värden gått till spillo och blivit förlöjligt.

En mänsklig varelse, i västvärldens ögon, har blivit degraderad till en maskins nivå. Hennes själsliga och upphöjda sinne är förnekad. Tro på en slutlig orsak och tro på en plan eller konstruktion av naturen betraktas som en reaktionär idé.

I västvärlden kan man inte tala om att människan som skapelsens krona. Denna uppfattning har sitt ursprung i antikens ptolemaiska världsbild som bl.a. gick ut på att jorden var universums mittpunkt och att alla himlakroppar cirkulerade runt jorden. Nu när denna världsbild har övergivits finns det ingen att tro att människan är den ädlaste av varelser. I västvärldens ögon så var alla sådana tankar bara en självöverdrift, som människan fallit offer för i det förgångna. Idag är en mänsklig varelse artig, tillmötesgående och försynt, och anser sig själv vara som andra, inget mer än en handfull jord.

Från jord är du kommen, och till jord skall du återvända, och det är här som hon slutligen kommer att stanna.

En västerlänning anser inte själen vara en självständig form av mänsklig existens, och anser inte att den har förmågan till en faktisk och verklig existens. Han tror inte att det är någon skillnad mellan honom själv och en växt eller ett djur i detta avseende. En västerlänning anser inte att det är någon skillnad mellan själens tankar och handling, och värmen som utvecklas från kol, när det gäller dess verklighet och väsen. Han anser dem alla vara en demonstration av materia och energi. I västvärldens ögon är livets fält för alla levande varelser, inklusive människosläktet, det blodiga slagfält som födde dem. Den faktiska, slutliga livskontrolleraren för levande varelser, inklusive människosläktet, är kampen för överlevnad. Människan kämpar alltid för att rädda sig själv i denna strid. Rättvisa, dygd, samarbete, godhet och andra moraliska och mänskliga värderingar är alla produkter av denna fundamentala strid för existens. Människan har konstruerat dessa begrepp för att göra sin egen ställning säker.

Enligt några inflytelserika västerländska filosofer, är den mänskliga varelsen en maskin, under den fundamentala kontrollen av ingenting annat än finansiella intressen. Religion, moral, filosofi, vetenskap, litteratur och konstarter är alla uppbyggda på grundval av sätten att producera, delandet och fördelandet av rikedom. Alla dessa ting är en demonstration av de ekonomiska aspekterna av en människas liv.

Men icke, detta är alltför förskönat för människan. Den verkligt motiverande och stimulerande faktorn i alla mänskliga handlingar är den medfödda sexuella driften. Moral, filosofi, vetenskap, religion och konst, alla manifestationer av mänskligheten är nedsmälta och omformade som den sexuella handlingen för människans varande.

Vad som är svårt att förstå är att om vi bestämmer oss för att förneka skapelsens målmedvetenhet, och utgår från att naturen helt blint fortsätter i sin egen bana, om den enda lag som garanterar liv för de olika arterna är kampen för överlevnad, urvalet av de mest anpassade, om överlevnaden och existensen för en mänsklig varelse är produkten av en oavsiktlig och blint förändring, utan något ändamål, dvs enbart en kedja av onaturliga handlingar under några få millioner år, som hennes förfäder tillät göra med andra arter, och som resulterade i att hon har den gestalt hon har i dag, och om det bestämdes att tro att människan är ett exempel på de maskiner som hon nu tillverkar själv med egna händer, om det bestämdes att tron på själen, dess fundamentalitet och dess beständighet är, som det anses vara, en sorts egoism eller självvinbilskhet, eller en överdrift av människan om sig själv, om den verkliga aktiverande och stimulerande faktorerna i alla mänskliga handlingar är ekonomiska eller sexuella drifter, eller begäret för överlägsenhet, om grunderna för rätt eller fel är helt och hållet relativa, och om hänvisandet till den naturliga, inre inspirationen är meningslös, om en människa är en art som är slav under sina sensualiteter och passioner, och aldrig böjer sitt huvud förutan våld, om...om ... och så vidare, hur kan det då vara möjligt för oss att prata om människans heder och värdighet, hennes omistliga rättigheter och ädla individualitet, och göra det till grunden för alla våra handlingar?

Väst är involverad i en grundläggande motsägelse om människan

I västerländsk filosofi har människans värdighet tagit skada till den allra högsta graden, hennes ställning sjunkit till botten. I väst har man å ena sidan slagit undan fötterna för människan och hennes ställning och värdighet och å andra sidan utfärdat en stor deklaration om människans värde och värdighet, hennes medfödda heder och ädla sinne, hennes heliga och omistliga rättigheter, och anmodar alla mänskliga individer att tro på denna imponerande deklaration.

Västvärlden skulle först ha granskat förklaringarna och redogörelserna de hade gjort angående människan, och först då kunde de ha utfärdat en deklaration för de heliga och medfödda rättigheterna för människorna.

Jag medger att inte alla västerländska filosofer har presenterat människan på ovanstående sätt. Ett stort antal av dem har framställt människan på nästan samma sätt som öst har gjort. Min synpunkt gäller det sätt att tänka som finns bland majoriteten av människorna i väst, och som nu påverkar människorna över hela världen.

Deklarationen om mänskliga rättigheter borde ha utfärdats av dem, som anser människan vara av en högre rang än en materiell, mekanisk sammansättning. Den skulle ha varit värdig någon som inte anser att driften och motivationen för mänskliga handlingar är helt beroende av djuriska och själviska motiv. Någon som tror på den mänskliga naturen. Deklarationerna om de mänskliga rättigheterna borde ha getts ut av öst, som tror på följande utsaga som återfinns i koranen: "Jag sätter på jorden en ersättare" och förnimmer i människan ett tecken på en Gudomlig manifestation.

Han som tar itu med mänskliga rättigheter skulle vara någon som är övertygad att människan är uppbyggd med den avsikten att resa mot destinationen: "O, Människa! Du strävar efter din Herre med möda, och du skall möta Honom". (koranen, 84:6)

Deklarationen om mänskliga rättigheter passar de filosofiska system som samtycker med koranens vers: "Av själen, den som formade det och inspirerade den till oliderlighet och gudsfruktan!" (koranen, 91:7-8) och tror på att människan är naturligt böjd mot dygden.

Deklarationen om mänskliga rättigheter skulle ha blivit utfärdad av de som är optimistiska om människans natur. I koranen står det att läsa: "Vi skapade verkligen människan i ett ärligt format" (koranen, 95:4) och anser människan ha den mest samstämmade och den mest perfekta uppbyggnaden.

När man ser på det västerländska sättet att tänka i deras förklaringar och framställningar av människan, så anstår de inte deklaringen om mänskliga rättigheter därför att detta sätt som väst i praktiken använder i kontakter med mänskliga varelser, det vill säga att göra sig av med alla mänskliga känslor, skämta om alla mänskliga skillnader, bibehålla prioriteringen av kapitalet före människan, pengarnas företräde, dyrkan av maskiner, anse välstånd som surverant, utnyttjande av människan och att ge kapitalet obegränsad makt. Om, händelsevis, en viss miljonär skulle testamentera sin rikedom till sin kära hund skulle den hunden anses vara mer aktingsvärd än människan.

Människor skulle tjäna den rika hunden som betjänter, kontorister och hjälpredor, och respektfullt stå inför hunden med knäppta händer.

Väst har glömt bort både sig själva och sin Gud

Ett viktigt problem med det mänskliga samhället idag, är att människan har glömt bort vad koranen kallar "hennes jag", och också sin Gud. Det viktiga är att hon har försämrat sig själv. Hon har totalt försummat att se inom sig själv, att lyssna på sitt inre jag och samvete. Hon har helt koncentrerat sin uppmärksamhet på materiella och solida saker. Hon anser att livets mål är ingenting utom att njuta av materiella saker och hon vet inget annat än det. Hon betraktar skapelsen som om den var utan mening. Hon förnekar sitt eget jag och har försakat sin själ. De flesta av mänsklighetens olyckor resulterar från dessa missuppfattningar, och man kan frukta att den dagen inte är långt borta när detta sätt att tänka blir universellt och plötsligt förintar mänskligheten. Detta sätt att se på människan är orsakad av det faktum att eftersom civilisationen sprids och utvecklas degenereras den civiliserade personen långsamt. Detta sätt att tänka om mänskliga varelser har visat sig vara orsaken till det faktum att människan i dess sanna mening kan bara hittas i det förgångna.

Den enorma civilisationsmaskinen har kapaciteten att tillverka varje storartad och förstklassig sak utom människan.

Gandhi sa: "Västvärlden förtjänar att emottaga titeln Jordens Herre, för han är en mästare av varje världslig möjlighet och välsignelse. Han är kapabel till varje världslig uppgift som andra nationer betraktar som vilande i Guds händer. Men västerlänningar är oförmåga till en sak och det är att fundera över sitt eget jag och denna sak är i sig självt tillräcklig för att bevisa meningslösheten med det falska glittret från den nya civilisationen. Om den västerländska civilisationen oavsiktligt gjort människorna till alkoholmissbrukare som ägnar sin uppmärksamhet åt sexuella aktiviteter, är det därför att västerlänningen vill glömma sitt jag och förlora sig själv istället för att söka efter det ... Hans praktiska styrka i att upptäcka, uppfinna och förbereda resurser för krig, är resultatet av västerlänningens flykt från sig själv' och inte hans ovanliga kraft och kontroll över sig själv ... Västerlänningens rädsla för ensamhet och tystnad, hans tillit till pengar, har gjort honom oförmågan att höra rösten från sitt inre jag, och motivet är samma för hans oförbrutna jäkt och hets. Hans tendens att be-

segra världen är hans oförmåga att härska över sig själv, och av denna anledning skapar västerlänningen förvirring och fördärvelse över hela världen ... Vad är det för vits med att erövra världen, när människan ger upp sin egen själ? ... De människor som är lärda av Bibeln att predika sanning, kärlek och fred springer själva runt i alla riktningar sökande efter guld och slavar. Istället för att rätta sig efter Bibelns läror i sökandet efter belöning och rättvisa i det Himmelska Riket använder de religionen som ett vapen för att avböda sina egna synder, och i stället för att sprida ut Guds ord faller de bomber över nationerna."

Detta är anledningen till att mänskliga rättigheter kränktes av västvärlden före någon annan och mer än någon annan. Filosofin som väst i praktiken följer, leder dem inte till något annat handlingsätt utom kränkningen av mänskliga rättigheter.

DEL VI

Den naturliga grunden för familjerättigheterna (1)

Vi påpekade att grunden för deklARATIONEN om mänskliga rättigheter är att varje människa skall åtnjuta en sorts grundläggande och hedervärd respekt och individualitet. Vid skapelsen var en rad rättigheter och friheter givna henne vilka på intet sätt kan tas ifrån eller förnekas henne.

Vi har också sagt att denna anda och grund upprätthålls av islam och är i harmoni med den österländska filosofin. Vad som är oförenligt med andemening och väsentligheten i denna deklARATION, och vad som visar att den är falsk och grundlös, är just förklaringen som ges i många västerländska filosofiska system angående människan och hennes natur.

Det enda pålitliga vittnesbördet som vi kan hänvisa till för att utröna de sanna mänskliga rättigheterna är skapelsens ovärderliga bok. Genom att hänvisa till sidorna och raderna av denna stora bok kan man fastställa de verkliga rättigheterna som alla mänskliga varelser har gemensamt, och ställningen för mäns och kvinnors rättigheter i jämförelse med varandra. Underligt nog finns det en del naiva människor som inte är beredda att erkänna det stora vittnesbördet i skapelsens bok om de inte får någon anledning att göra det. Enligt deras åsikt är den enda kompetenta auktoriteten den grupp av människor som har deltagit i förberedelserna till deklARATIONEN, dvs de som idag härskar över världen. Det har ingen betydelse om de själva inte bryr sig om att hålla sig till deklARATIONENS innehåll. Andra ska inte vara så arroganta att de ifrågasätter vad deklARATIONEN förkunnar. På grundval av dessa mänskliga rättigheter är vi emellertid övertygade om att vi har all rätt att ifrågasätta och notera vad de säger och gör. Vi anser att den enorma skapelseprocessen, Guds talande bok, är den enda kompetenta hänvisningskällan för bevisning.

Sambandet mellan naturliga rättigheter och riktningen som naturen rör sig i

Enligt vår uppfattning kommer de naturliga och medfödda rättigheterna fram, då skapelsens hantverk styr skapade varelser mot perfektionen av deras egenskaper och de medfödda anlagen i dem. Varje medfödd begåvning är grunden till en naturlig rättighet. Ett barn har rätt till skolgång och utbildning, men ett ungt lamm har inga sådana rättigheter. Varför? Därför att begåvningen för lärdomar och att uppnå vishet finns i det mänskliga barnet men inte i lammet.

Skapelsens plan har tilldelat denna intelligens att förvärva kunskap till människosläktet, men har inte tillskrivit fåren det.

Rätten att tänka, att ge uttryck för sina egna tankar och ha självständiga åsikter är av samma kategori.

Det finns en del människor som anser att naturliga rättigheter och uppfattningen att människosläktet har tilldelats en speciell sorts rätt av skapelsen, är grundlösa idéer och skall förkastas. Enligt dessa råder ingen skillnad mellan människans och andra varelsers rättigheter. Detta är en missuppfattning. Faktum är att naturliga begåvningar är väldigt varierade. I sin plan har skapelsen tilldelat varje varelse dess egna särskilda sfär. Skapelseprocessen har sin egen plan som hör ihop med detta ämne, och den har lämnat sitt grunddokument i händerna på sina varelser. Det finns inte den minsta möjlighet till slumpmässighet på grund av eventuell ignorans eller brist på information.

Grunden och roten för familjerättigheterna skall också sökas i naturen. Genom att se på mäns och kvinnors naturliga karaktärer och den medfödda intelligensen som skapelsen har begåvat dem med kan vi förstå huruvida män och kvinnor har identiska rättigheter och plikter. Glöm dock inte bort att problemet som är under diskussion är de identiska rättigheterna för män och kvinnor och inte jämlikheten i deras rättigheter.

Sociala rättigheter

När det gäller de sociala rättigheterna utanför familjen, dvs rättigheterna inom samhället förvärvar en individ både jämlika och identiska rättigheter. De fundamentala naturliga rättigheterna är jämlika och identiska. Varje samhällsmedlem har en jämlik rättighet att dra nytta av sina medfödda talanger, alla har rätt till arbete, alla har rätt att delta i livets kapplöpning, varje individ har rätt att erbjuda sig själv till varje befattning eller ställning i samhället och att försöka få den på ett lagligt sätt, alla har rätt att demonstrera sina prestationer och förmåga.

Naturligtvis gäller samma jämlikhet i de grundläggande naturliga rättigheterna så att de gradvis placeerar människor i en ojämlik ställning. När det gäller de förvärvade rättigheterna har alla en jämlik rätt till arbete, samt att delta i livets tävling. Men när det blir fråga om tävling och att utföra sin plikt visar det sig att alla inte kan komma upp till samma nivå. En del visar sig vara mer begåvade och en del har mindre talang. En del är mer effektiva och en del mindre effektiva, en del är mer kapabla och en del är mindre kapabla. En del visar sig vara mer lärda, mer kunniga, mer skickliga, mer användbara och mer effektiva än andra i sina arbetsuppgifter. På så sätt får deras förvärvade rättigheter ett ojämlikt mönster. Om vi beslutade att människors förvärvade rättigheter också skulle bli jämlika såsom deras grundläggande naturliga rättigheter skulle vårt beslut anses som grymt och orättvist.

Varför skulle nu alla individer anses jämlika i deras naturliga fundamentala sociala rättigheter? Anledningen är att observationer av människan visar att inga mänskliga individer föds till ledare.

Ingen har kommit till världen som en arbetare, hantverkare, professor, lärare, officer, soldat eller minister. Dessa är de meriter och specialiteter som är en del av de förvärvade rättigheterna. Det betyder att individer genom sin kompetens, möjligheter, arbete och handling måste ta dem från samhället, och att samhället genom positiva lagar ger dem till sina individer.

Detta är en mycket viktig skillnad mellan människosläktets sociala liv, och det kollektiva livet för flockdjur, såsom biet. Livets inrättningar för dessa djur är helt naturliga. Deras plikter och funktioner är alla tilldelade av naturen och inte av eget val. En del är födda till ledare och en del är födda till att bli ledda. En del är arbetare och en del är ingenjörer, medan andra är födda verkställare. Människans liv är tydligen inte så här, och det är orsaken till varför en del tänkare helt har vägrat att acceptera den gamla filosofiska idén att människan av naturen är sällskaplig och har ansett att det mänskliga samhället helt är baserat på ett egenmäktigt konvent.

Familjerättigheter

Har individerna inom familjen också identiska fundamentala rättigheter? Ligger skillnaderna mellan dem i de förvärvade rättigheterna? Det är den stora skillnaden mellan en familj som består av man, hustru och barn och samhället utanför familjen.

När det gäller de fundamentala rättigheterna och naturens lag ser familjerättigheterna ut på ett annat sätt.

Här finns det två olika åsikter. Enligt den ena uppfattningen är relationerna att vara hustru eller make, fader eller barn, moder eller barn, som alla andra sociala relationer. Det rör sig alltså om samarbetet mellan individer i en institution. Detta innebär inte att man på ett automatiskt sätt är berättigad till någon speciell status.

Det är bara förvärvade privilegier som kan ligga till grund för status. Dvs privilegier som att vara överordnad eller underordnad, att bli åtlydd eller att lyda, att få mer i månadslön eller mindre. Om en person är hustru, make, fader, moder son, eller dotter, så är detta i sig självt inte en anledning för den personen att ha en speciell status. Det är bara förvärvade privilegier som kan bestämma deras ställning i relation till varandra. Idén med identiska rättigheter för kvinnor och män inom familjen, som de felaktigt har givit namnet jämlika rättigheter, är baserat på just den här åsikten. Enligt denna idé kan en man och kvinna, med liknande talanger och behov, som har en förståelse för liknande rättigheter som de förfogar över av naturen, gifta sig. Resultatet blir då att det är nödvändigt att familjerättigheterna skulle baseras på jämlika, identiska och likformiga rättigheter.

Den andra åsikten hävdar i motsats till den första att de grundläggande naturliga rättigheterna är olika. Att vara make medför vissa skyldigheter och innebär vissa rättigheter. Att vara hustru medför också vissa plikter och innebär vissa rättigheter. Enligt denna uppfattning skiljer sig familjen från alla sociala kompanjonskap och sammanslutningar. Islams olikalydande rättigheter för män och kvinnor är baserat på denna princip.

Vilken av de två ovanstående åsikterna är nu giltig, och på vilket sätt kan vi förstå vilken av de två som är korrekt?

Den naturliga grunden för familjerättigheterna (2)

Vi kan inleda diskussionen genom att sammanfatta vad vi har diskuterat fram till nu.

1- Naturliga rättigheter existerar med anledning av det faktum att naturen har ett bestämt mål och genom att ha det målet i sikte, har den fått in vissa förmågor i de skapade varelserna, och givit dem rättigheter.

2- En mänsklig varelse, på grund av att hon är en mänsklig varelse, drar nytta av en speciell serie av rättigheter, som är kallade människans rättigheter, medan djur inte åtnjuter dessa rättigheter.

3- Metoden för att bestämma naturliga rättigheter och deras särskilda kvalité är att referera tillbaka till Skapelsen. Varje naturlig begåvning är ett naturligt bevis för en naturlig rättighet.

4- Alla individuella mänskliga varelser har jämlika och identiska naturliga rättigheter när det gäller det sociala livet. Skillnaden ligger i deras förvärvade rättigheter, som beror på arbetet, utfärdandet av plikterna och på deras deltagande i konkurrensen i genomförandet av dessa ansvarstaganden.

5- Alla individuella mänskliga varelsers rättigheter i samhället är jämlika och identiska. Orsaken till detta är följande: ett noggrant studerande av det medfödda värdet för individuella mänskliga varelser visar att ingen kommer till världen för att leda eller ledas.

på samma sätt föds ingen till att underkasta sig eller att bli åttlydd, att utföra en order eller att kommandera, att vara en arbetare eller vara en arbetsgivare. De kom inte till världen såsom en befälhavare eller soldat. Människans karriär är inte bestämd enligt naturen. Deras arbetsuppgifter, arbete och ansvarstagande var inte tilldelade av naturen.

6- Teorin om de identiska rättigheterna för män och kvinnor är baserat på det antagandet att det sociala livet inom familjen är detsamma som det sociala livet utanför familjen.

Familjemedlemmarna har jämlika och identiska rättigheter. En kvinna och en man med samma begåvning och samma anspråk förenas tillsammans i familjelivet och de har samma medfödda möjligheter. Skapelsens lag bestämde inte deras status och anvisade inte vissa arbetsuppgifter och funktioner för dem.

Å andra sidan grundas teorin om det icke-identiska i familjelivet på idén att omständigheterna för familjens sociala liv är annorlunda från det sociala yttre familjelivet. En man och en kvinna förenas inte tillsammans i familjelivet med samma begåvningar och samma behov och de äger inte likadana naturliga möjligheter. Skapelsens lag har placerat dem i olika ställningar och har formgivit en speciell omloppsbanan för var och en utav dem.

Låt oss nu se vilken av de två ovannämnda teorierna som är korrekt. Enligt det kriterium som vi redan har lagt fram är det inte så svårt att bestämma vilken av de två åsikterna som är riktig. Om vi hänvisar till de naturliga begåvningarna och anspråken för män och kvinnor, nämligen till de naturliga möjligheterna som skapelsens lag har försett varje man och kvinna med är det möjligt att bestämma det rätta handlingssättet.

Är familjelivet betingat av naturen, eller styrd av konventioner?

Vi nämnde i förra delen att det finns två åsikter om människans sociala liv. En del tror att människosläktet av naturen är socialt.

De anser att människan är vad man kallar "sällskaplig" av naturen.

En annan grupp anser å andra sidan att det sociala livet är baserat på traditionen. De tror att människan, av egen fri vilja, och under trycket från vissa oundvikliga yttre faktorer (inte någon inre drift) har gjort sitt val och samtyckt till att leva med sina medmänniskor. Hur blir det med familjelivet? Är det två åsikter här? Nej, människans familjeliv är fullständigt naturligt, det vill säga, människan är skapad av naturen. Antag att vi tvivlar på huruvida människans sociala liv är naturligt. Inte ens då kan vi tvivla på huruvida hennes hemkärlek är naturlig eller inte. Många djur har ett sorts "äktenskapligt" liv, såsom duvor eller vissa insekter som lever i par, men de har inget socialt liv.

Familjelivet skiljer sig från det sociala livet. Naturen har sett till att människor och en del djur har en naturlig tendens att bilda familj, bygga ett hem och skaffa barn.

Historien ger inga bevis för teorin att människan under någon tidsperiod var utan ett familjeliv. Män och kvinnor har inte levt skilda från varandra, sexuella relationer mellan individer har inte fått en gemensam eller allmän form. Inte heller livet i de vilda stammarna som finns kvar än idag, som visar hur primitiva människor levde förr i tiden tyder på att det skulle ha varit så. I primitiva samhällen vare sig det rörde sig om matriarkat (kvinnostyrda) eller patriarkat (mansstyrda) levde människor i någon form av familje liv.

Teorin om de fyra tidsperioderna

I fråga om äganderätt till egendomar är det känt att gemensamt ägande har funnits under vissa tidiga tidsperioder. Det individuella ägarskapet började senare, men i fallet med sex har det aldrig varit så. Anledningen till att det var ett samägarskap i de tidiga stadierna av mänskligt liv var att på den tiden var det mänskliga samhället arrangerat i stammar, och grundades på mönstret av en stor familj. Med andra ord, medlemmarna i stammen som levde tillsammans, delade förmånerna som i familjelivet. Detta var anledningen till ett samägarskap. I början av vår tidsperiod, låt oss antaga det, så fanns det inget begrepp om lagar, eller vanor och traditioner som kunde göra mannen och kvinnan ansvariga för varandra. Bara naturen och deras medfödda naturliga känslor band dem till vissa plikter och rättigheter, men inte ens då hade de någonsin oinskränkta sexuella relationer. Precis som med djur som lever i par, och inte fogar sig efter någon social eller bestämd lag, utan under naturens lag, och anpassar sitt uppförande till vissa rättigheter och plikter, så är deras liv och sexuella relationer inte heller utan kontroll och villkor.

Mehrangiz Manuchehriyan, skriver i introduktionen till sin bok "Intiqad bar qavanin-e asasi va maddani-e Iran, (Kritik av Konstitutionen och Civillagen i Iran): "Enligt sociologin, så passerar livet för män och kvinnor i de olika delarna av världen genom en av dessa fyra tidsperioder:

- 1- Den naturliga tidsperioden,
- 2- Tidsperioden för manlig dominans,
- 3- Tidsperioden för kvinnliga protester,
- 4- Tidsperioden för jämlika rättigheter för män och kvinnor."

"I den första tidsperioden så förenar sig män och kvinnor och har sexuella relationer med varandra utan några restriktioner eller villkor."

Sociologin håller inte med om ovanstående påstående. Vad sociologin möjligen accepterar, är att ibland, i en del stammar, så kan en del bröder gemensamt gifta sig med en del systrar. Alla bröderna kan ha sexuella relationer med alla systrarna, och barnen är besläktade med allihopa. I andra exempel, så är tonåriga pojkar och flickor, innan de gifter sig, inte bundna av några restriktioner, och det är bara äktenskapet som för med sig begränsningar för dem. Om det skulle hända att situationen, gällande sexuellt uppförande, är mer generaliserad än detta, i en del mer vilda stammar, och kvinnan är, så att säga, en "allmän" kvinna, så är det ett undantagsfall, och skall anses som en avvikelse från den naturliga och normala situationen.

I sin "Historien om civilisationen", volym 1, skriver Will Durant: "Våra djuriska förfäder uppfann det. En del fåglar verkar leva som förökande kamrater i en skilsmässolös monogami. Bland gorillor och orangutanger så fortsätter föräldrarnas sammanhållning till slutet av uppfödningstiden, och har många mänskliga drag. Varje försök till ett "löst" uppförande av honan, är hårt bestraffat av hanen. Orangutangerna från Borneo, säger De Crespigny, "lever i familjer: hanen, honan, och ungen," och Dr. Savage rapporterar om gorillorna att "det inte är ovanligt att se "föräldrarna" sittande under ett träd, trakterande sig själva med frukt och vänligt småprat, medan deras barn hoppar runt omkring dem, gungande från gren till gren i stormande glädje". Äktenskapet är äldre än människan.

"Samhällen utan äktenskap är sällsynta, men den ihärdiga sökaren kan finna nog utav dem för att forma en respektabel övergångsperiod från promiskuiteten bland de lägre däggdjuren till äktenskapet för den primitiva människan."

Budskapet är att känslorna för familjen är en naturlig och instinktiv sak för människan. Det är inte en produkt av vanor eller ett resultat av civilisationen, utan det är precis som för många djur, som naturligt och instinktivt har en drift mot känslorna för familjen.

Som ett resultat så står vi fast vid att det aldrig fanns en tidsperiod för människosläktet, där män och kvinnor, utan några som helst restriktioner, villkor eller plikter, oavsett hur naturliga de än var, levde ett fullständigt fritt äktenskapligt liv. Ett sådant påhittat stadium är som sexuell kommunism, som inte ens upprätthållarna för ekonomisk kommunism någonsin hävdat, att de hade hittat några spår av, från förr i tiden. Teorin med de fyra tidsperioderna i relationerna mellan man och kvinna, är en förfuskad imitation av teorin om de fyra tidsperioderna, som socialister tror på, som gällande för ägarskapet av egendomar. De säger att människosläktet har genomkorsat fyra tidsperioder när det gäller ägarskap, den första perioden är det med samägandet, sedan är det perioden med feodalism, sedan kapitalism, och slutligen perioden för socialism och kommunism, vilket är en återvändo till den första perioden med det allmänna ägandet, men på en högre nivå.

Vi står inför en trevlig överraskning när Fr. Manuchehriyan ger förhållandet mellan män och kvinnor namnet "jämlika rättigheter för män och kvinnor", och inte följer socialisterna i detta ämne, och inte den sista tidsperioden namnet "allmänt ägande".

Även om ovannämnda dam tror att det mellan den fjärde tidsperioden och den första tidsperioden finns likheter. Så är anledningen som hon ger till det, att "I den fjärde tidsperioden, som har många likheter med den första tidsperioden, så lever man och kvinna tillsammans utan någon som helst dominerande eller överlägsenhet av en över den andra."

Jag förstår fortfarande inte vad Fr. Manuchehriyan verkligen menar med "många likheter". Om hon bara menar den icke-dominerande och icke-överlägsenheten för mannen, och en jämlikhet i åtaganden och villkoren mellan varandra, hur kan då en likhet finnas mellan den nuvarande tidsperioden, och tidsperioden när, enligt henne, det inte fanns något åtagande, inga villkor och över huvud taget inga gränser, och män och kvinnor inte hade ett familjeliv. Om den underliggande idén är, att under den fjärde tidsperioden så ska gradvis alla begränsningar och åtaganden försvinna, familjelivet ska avskaffas, och en sorts sexuell kommunism tar överhanden, så visar det att uppfattningen för dessa ivriga anhängare för "jämlika rättigheter" är någon annan, än alla andra supporters för jämlika rättigheter föreställer sig och kräver. Det skulle antagligen bli ganska förfärligt för dem.

Vi skall nu vända vår uppmärksamhet mot naturen av familjerättigheterna för män och kvinnor. I samband med detta, så ska vi hålla två saker i minnet: ett utav dem är att se huruvida män och kvinnor har några skillnader i sin natur, eller inte. Med andra ord, huruvida skillnaden mellan män och kvinnor bara ligger i könsorganen, eller huruvida skillnaderna är mer djupgående än så.

Den andra saken är om skillnaderna och olikheterna finns där, om de då är av den sort som har en påverkan på bestämmelserna om deras rättigheter och plikter, eller huruvida dessa skillnader bara är i färg och födelse, vilket inte har någon relevans till naturen av de mänskliga rättigheterna.

Kvinnan i naturen

Jag tror inte att det finns något behov för ett argumenterande, för att bestämma det första ämnet. Alla som har studerat detta ämne vet att skillnaderna mellan män och kvinnor inte bara gäller könsorganen. Om där finns någonting som är värt ett tankfullt övervägande, så är det huruvida dessa skillnader har någon effekt på bestämmelserna av rättigheterna och plikterna för män och kvinnor.

Europeiska tänkare och vetenskapsmän har tillfredsställande förklarat det första ämnet. De djupa studierna av biologi och psykologi, och dessutom den sociala aspekten för denna fråga av dessa framstående tänkare, ger inte det minsta tillfälle för en ifrågasättning angående detta ämne. Den synpunkt som mindre ådrog sig deras uppmärksamhet, var hur långt dessa olikheter kan ha påverkat i bestämmandet av familjerättigheter och plikter, och som ett resultat, placerar män och kvinnor i olika ställningar.

I sin välkända bok "Den okända människan" medger den världsberömde franske psykologen, kirurgen och biologen Alexis Carrel, båda ämnena, det vill säga, han erkänner det faktum att män och kvinnor, enligt skapelselagen, har blivit gjorda olika, och tillägger att dessa skillnader och olikheter gör deras plikter och rättigheter olika.

I kapitlet med rubriken "Kön och härkomst" har han diskuterat ämnet. Han säger: "Testiklar och äggstockar förfogar över funktioner av överväldigande betydelse. De producerar manliga och kvinnliga celler. Samtidigt utsöndrar de i blodet vissa substanser, som präglar det manliga eller kvinnliga karaktärerna i våra vävnader, sinnelag och medvetande, och ger till alla våra funktioner deras starka karaktär. Testiklarna skapar djärvhet, våld och brutalitet, de kvalitéer som skiljer den stridande tjuren från oxen som drar plogen utmed fåran. Äggstockarna påverkar den kvinnliga organismen på ett likartat sätt ...

"Skillnaderna som existerar mellan man och kvinna, kommer inte från den särskilda formen på deras könsorgan, närvaron av livmodern, från havandeskapet, eller från formen av utbildning.

De är av en mer grundläggande natur. De är orsakade av själva vävnadens struktur, och genom impregneringen av hela organismen med specifika kemiska ämnen, utsöndrade av äggstockarna. Okunighet om dessa fundamentala fakta har fått förespråkare för feminismen att tro, att båda könen skulle ha samma utbildning, samma makt, och samma ansvar. I verkligheten så skiljer sig kvinnan genomgripande från mannen.

Varenda en av cellerna i hennes kropp bär märket av hennes kön.

Det är lika sant om hennes organ, och, framför allt, om hennes nervsystem. Psykologiska lagar är lika obevekliga som de från stjärnornas värld. De kan inte ersättas av mänskliga önskningar.

Vi är tvingade att acceptera dem precis som de är. Kvinnor ska utveckla sina begåvningar enligt sin egen natur, utan att försöka imitera männen. Deras del i civilisationens utveckling är större än männens del. De ska inte överge sina speciella funktioner."

Efter förklaringen gällande det sätt som cellerna av den manliga sperman och det kvinnliga ägget är skapat, och hur deras förening med varandra sker, och efter påpekandet att det är existensen av kvinnan och inte mannen som är väsentlig för generationen av avkomma, så säger han att graviditeten utvecklar till fullo kroppen och själen hos en kvinna. I slutet av kapitlet säger han: "Man bör inte ge unga flickor och pojkar samma intellektuella och fysiska träning, och ha samma ambitioner.

Pedagoger skall mycket noggrant uppmärksamma de organiska och mentala särskildheter, som finns mellan män och kvinnor, och deras naturliga funktioner. Det finns oåterkalleliga skillnader mellan de båda könen. Och det är absolut nödvändigt att ta med dem i beräkningen vid konstruktionen av den civiliserade världen." (sidorna 89-90 och 92)

Som du har sett, så redogör denna framstående tänkare för det stora antalet av naturliga skillnader mellan män och kvinnor, och också övertygelsen att dessa skillnader, på villkoren av deras funktioner och rättigheter, placerar män och kvinnor i olika ställningar.

I nästa kapitel ska vi också citera skrifter av tänkare angående skillnaden mellan män och kvinnor, och vi skall från dessa sluta oss till i vilka områden av mänsklig aktivitet som de har liknande förmågor

och anspråk, och där de ska ha liknande rättigheter, och inom vilka områden som de inte har samma ställning och inom vilket de ska ha olika rättigheter och plikter.

I studierna och bestämmelserna av familjerättigheter och plikter för män och kvinnor, så är det här en av de mest känsliga områdena.

DEL VII

Skillnaderna mellan kvinna och man

Är föreställningen att det finns olikheter mellan kvinnor och män ett begrepp från medeltiden?

- * Frågan om kvinnors rättigheter satte Platon och Aristoteles i opposition till varandra.
- * Genom bestämmandet av de medfödda olikheterna mellan kvinnor och män, så har skapelsens lag gjort deras förbindelse starkare.
- * Mannen är skapad erövrare av världen, och kvinnan erövrare av mannen.
- * V ästerlänningarna själva lider av en baksmälla, som ett resultat av de saker, som västimitatörerna nyligen har blivit berusade av.

Skillnaderna mellan kvinna och man (1)

Skillnaderna mellan kvinna och man! Vilken absurd idé! Trots att vi lever i den andra halvan av nittonhundratalet, så är det fortfarande människor, här och var som tänker som om de befann sig på medeltiden, och bibehåller gamla och omoderna begrepp om skillnaderna mellan kvinnor och män, och tycker att män och kvinnor inte är lika varandra. Utan tvivel vill de antyda, liksom män från medeltiden, att kvinnor är ett underordnat kön, att kvinnan inte är en fulländad människa, att kvinnan är länken mellan djuren och människosläktet. De tror att en kvinna inte har förmågan eller aktningen att leva ett självständigt och fritt liv, och att hon är tvungen att leva under stöd och beskydd av mannen.

Hur som helst, idéer som dessa är nu föråldrade och gammalmodiga. Nu är det fastslaget att alla dessa grundlösa spekulationer var helt uppdiuktade, och att, männen under tidsperioden dominerande över kvinnor, kraftigt stödde dessa argument, medan den riktiga inställningen faktiskt var precis den motsatta. Faktiskt kvinnan är det överlägsna könet, och mannen är det underordnade och ofullkomliga könet.

Men icke, på nittonhundratalet, till följd av den förvånadsvärda vetenskapliga utvecklingen, så har skillnaderna mellan män och kvinnor blivit klarare och mer väldefinierade. Det är inga grundlösa spekulationer eller fantasier i dessa klara fakta. Detta är vetenskaplig och experimentell verklighet. Icke desto mindre, har inte dessa skillnader på något sätt samband med frågan, huruvida kvinna eller man är eller inte är det överlägsna könet, och om det andra könet är lägre, underordnat eller ofullkomligt. Skapelsens lag förde dessa skillnader till existens för att göra relationerna fastare för man och kvinna inom familjen, och grunden för deras förening mer säker. Skapelsens lag skapade dessa skillnader för att med sina egna händer fördela rättigheterna och plikterna för kvinnor och män. Skapelselagen har fastställt dessa skillnader mellan män och kvinnor med en avsikt, precis som ändamålet som finns i olika funktioner av de olika organen i en enda kropp.

Om skapelsens lag har format varje organ, ögonen, öronen, benen, händerna och ryggraden på ett speciellt sätt, så är det inte därför att den föredrar de två ögonen, till exempel, och otillbörligt diskriminerat till deras förmån, visande grymhet mot en del jämfört med andra.

Är det en fråga om symmetri eller en fråga om ofullkomlighet och fullkomlighet?

En av de saker som förvånar mig är att en del människor hävdar, att skillnaderna mellan män och kvinnor i deras fysiska och psykiska sammansättning, skulle beskrivas som om kvinnor var de ofullkomliga, och mannen som den jämförliga fullkomliga. Detta skulle visa att skapelselagen hade något underliggande motiv för att skapa kvinnan som en ofullkomlig varelse. Idén att en kvinna är en ofullkomlig varelse kom fram bland de västerländska människorna innan den kom fram bland oss österlänningar. De västerländska männen var orättvisa i sin hånfullhet mot kvinnorna, och i att kalla henne ofullkomlig.

Ibland gjorde de anspråk på att representera kyrkan och påpekade "En kvinna skulle skämmas över att vara en kvinna". Ibland sade de "Kvinnan är en varelse som har långt hår och kort förstånd", "En kvinna är den sista av alla vilda djur som mannen har tämjt", "En kvinna är den sista länken mellan djuren och människan", och så vidare.

Vad som är ännu mer förvånande än det här, är att en del av de västerländska människorna nyligen gjort en helomvändning, och nu vill bevisa med tusen och en olika argument, att mannen är en ofullkomlig, underlägsen och underdånig varelse, och att kvinnan är det fullkomliga och överlägsna könet.

Om du, min värdiga läsare, har gått igenom boken "Kvinnans naturliga överlägsenhet", skriven av Ashley Montagu, vilken gick som följetong i "Zan-e ruz", så skulle du ha sett hur ihärdigt, och med vilken ström av meningslöst prat som författaren ville bevisa att kvinnan är mer perfekt än mannen. Den boken är mycket värdefull när det gäller dess presentation av resultaten för upptäckter inom medicinsk, psykologisk eller social statistik, men när författaren själv fortsätter att dra "slutsatser" och vill härleda slutsatserna som stöd för sin teori, vilket återfinnes i bokens titel, så går han till meningslöshetens ytterlighet. Varför skulle de anse kvinnan vara ett så underlägset och värdelöst objekt ena dagen, och sedan nästa dag, vara tvungna att gottgöra det förflutna, och göra sig av med alla otillräckligheter och brister från kvinnans ansikte, och överförflytta dem till mannens ansikte? Varför ska det vara nödvändigt att tolka skillnaderna mellan man och kvinna såsom en ofullkomlighet hos en, och en fullkomlighet i den andra, och att vara tvungen att vid en tid stödja ena sidan, och vid en annan tid, stödja den andra sidan?

Å ena sidan, så insisterar Herr Montagu på att framställa kvinnan som en art överlägsen mannen, och ändå, å andra sidan, så framställer han mannens utmärkande egenskaper som ett resultat av historiska och sociala faktorer, och inte resultatet av naturliga faktorer.

Faktum är att skillnaderna mellan män och kvinnor är en fråga om symmetri, och inte en om ofullkomlighet eller fullkomlighet. Det är skapelsens avsikt att dessa skillnader ska vara en källa till bättre relationer mellan kvinnor och män, som utan tvivel är skapade för att leva tillsammans. Att leva som ensamstående är tvärt emot skapandelagen. Denna punkt kommer att bli klarare under vår vidare diskussion, i samband med vårt klagörande av skillnaderna.

Platons teori

Detta ämne är inte ett ämne som helt nyligen har kommit upp till diskussion. Det är åtminstone två tusen fyrahundra år gammalt, därför att det diskuterades i samma form i Platons "Republik".

Platon hävdar, i otvetydiga termer, att kvinnor och män äger liknande begåvningar, och att kvinnor kan utföra alla de plikter och ansvarstaganden som föreläggs männen, och dra fördel av alla de rättigheter som män åtnjuter.

Ursprunget till alla de nya idéer som har kommit fram angående kvinnan, och vad mer är, vissa andra idéer som människorna under nittonhundratalet har ansett vara överdrivna och betraktat som oacceptabla, återfinns också i Platons tankar. Att dessa idéer tillhör en man som kallas filosofins fader kan se underligt ut för läsaren. Platon, argumenterade i boken "Republik", till förmån för Statens kontroll över kvinnor och barn i samband med förbättringen och välbefinnandet för olika generationer, och för berövandet av en del mäns och kvinnors rätt att fortplanta sig, och för fördelning av rättigheterna att fortplanta sig enbart till dem som har speciellt framstående egenskaper av överlägsen kvalitet.

Vidare så yrkade han till fördel för det arrangemang där barnens skolgång och utbildning skulle utföras utanför hemmiljön och familjen, och för att tillåta fortplantning endast under vissa år under mäns och kvinnors liv, i den ålder då de vore mest fulla av vitalitet och vi gör.

Platon är av den åsikten att kvinnor också skulle ges militärisk träning på exakt samma sätt som män, och att de också skulle delta i atletiska tävlingar precis som män gör.

Det finns dock två punkter värda att notera i vad Platon säger.

För det första medger han att kvinnor såväl i fysisk som i psykisk kraft är svagare än män. Han medger en skillnad mellan kvinnor och män gällande kvantiteten, men han tror inte på att det är någon skillnad gällande kvalitén på deras förmågor. Platon tror att män och kvinnor är lika i sina talanger, även om, kvinnan naturligtvis är svagare än mannen i alla avseenden. Av detta kan man enligt Platon inte dra slutsatsen att män och kvinnor har en speciell förmåga att utföra det ena eller det andra arbetet.

Platon tackar Gud att han är född man och inte kvinna, speciellt därför att han anser kvinnan vara svagare än mannen. Han säger: "Jag tackar Gud att jag var född som grek och ingen annan än grek, att jag kom till denna värld som en fri människa och inte en slav, och att jag var född man och inte kvinna."

Den andra saken är den att vad än Platon sagt angående barnens välbefinnande, deras utbildning, likheterna i mäns och kvinnors karaktärer, och statens kontroll över kvinnor och barn, så angår alltihop den härskande klassen, det vill säga, de som kan filosofin. Enligt Platon är det bara de som kan filosofi som skall kunna härskas. Platon är mot demokrati och favoriserar aristokratin. Allt som Platon sagt gäller den aristokratiska klassen och när det gäller människor utanför den klassen är hans åsikter annorlunda.

Aristoteles mot Platon

Platons lärjunge Aristoteles idéer angående skillnaderna mellan kvinnor och män skiljer sig från läromästaren. Aristoteles opponerar sig våldsamt mot sin lärare, Platon. Aristoteles tror att skillnaderna mellan kvinnor och män inte ligger i kvantiteten av deras förmågor, utan också i kvaliteten. Han anser att kvinnans och mannens förmågor är av naturen annorlunda. Enligt Aristoteles är moralernas förträfflighet för män och kvinnor också olika på många sätt. Ett visst uppförande kan anses som en fördel för en man och ändå inte anses som lovvärd för en kvinna. på samma sätt kan en viss handling eller uppförande vara beundransvärd och utmärkt för en kvinna men inte värdigt en man.

Aristoteles synpunkter fördrev Platons synpunkter i den antika världen och de tänkare som kom efter dem föredrog Aristoteles åsikter före Platons.

Opinionen i den moderna världen

Allt som ovan framförts gäller den antika världen. Nu måste vi se vad den moderna världen säger. Den moderna världen hänvisar inte enbart till gissningar och förmodanden. Istället litar den på observation-

er och experiment, på statistik och siffror, på studier om själva saken. I ljuset av grundliga medicinska, psykologiska och sociala studier har fler och mångskiftande skillnader mellan kvinnor och män blivit upptäckta. Dessa kunde inte ha upptäckts på något sätt i antikens värld.

Under antiken bedömdes män och kvinnor efter kroppsstorleken. Den ena var mindre och den andra var större och grövre, en var mer ömtålig, en var längre och den andra kortare, en hade starkare röst, och den andra hade en mjukare röst, en var mer hårig och den andra hade en mer len kropp. Det längsta de sträckte sig till var att räkna skillnaderna i tiden för puberteten, eller att se på skillnaderna i intellekt och känslor. Mannen ansågs vara symbolen för intellektet och kvinnan som en symbol för vänlighet och ömma känslor.

Andra sorters skillnader har emellertid nyligen blivit upptäckta förutom dessa. Det har upptäckts att männens och kvinnornas världar är olika varandra på många sätt.

Vi skall nämna alla skillnader mellan kvinnor och män, som vi kan inhämta från de stora vetenskapsmännens skrifter, och sedan skall vi behandla frågan om hur många av dessa skillnader som är grundade av naturen och hur många är ett resultat av historiska, kulturella eller sociala faktorer. Med hjälp av erfarenhet och observationer kan man komma på en del skillnader och en del utav dem är så självklara och tydliga att det är omöjligt att förneka dem.

Ömsesidiga skillnader

Kroppsbyggnaden: Mannen, har normalt en större kroppsbyggnad och kvinnan har en mindre kropp, mannen är längre och kvinnan kortare, mannen är grövre och kvinnan är mer späd, mannen har en starkare röst och har en grövre ton, medan kvinnan har ett mjukare tal och mer melodiös röst, utvecklingen av en kvinnas kropp sker tidigare än utvecklingen av en mans kropp, till den utsträckning att man generellt säger att ett flickfoster utvecklas fortare än ett pojkfoster. Muskulernas utveckling och styrka i en mans kropp är större än hos en kvinna.

En kvinnas motståndskraft för många sjukdomar är större än mannens. Kvinnan når puberteten tidigare än mannen och blir också improduktiv tidigare, när det gäller fortplantningsförmågan. En flicka börjar prata tidigare än en pojke. Den normala hjärnan hos en man är större än den normala hjärnan hos en kvinna, men med uppmärksamhet på den proportionella storleken av deras kroppar så är kvinnans hjärna större än mannens. Lungorna hos mannen har större kapacitet för att inandas mer luft än kvinnans lungor. En kvinnas hjärta slår snabbare än en mans.

Psykologiskt: Mannen har en större förkärlek för fysiska övningar, jakt och uppgifter som innebär rörelse än en kvinna.

Känslorna hos en man är utmanande och krigsaktiga, medan känslorna hos en kvinna är fredliga och sällskapliga. Mannen är mer aggressiv och grälsjuk och kvinnan är tystare och lugnare.

En kvinna avstår från att göra drastiska handlingar, både för sin egen och andras skull, och detta är anledningen till varför antalet självmord hos kvinnor är lägre än hos männen. I

självmondsstämning tar mannen en häftigare riktning jämfört med kvinnan. Mannen använder en pistol, hänger sig själv, skjuter sig själva, eller hoppar från taket av en hög byggnad, medan kvinnan tenderar att använda sömntabletter, gift och så vidare under en sådan kris.

Känslorna hos en kvinna väcks snabbare än hos en man. Hennes känslor blir fortare upprörda än mannens känslor, det vill säga, en kvinna reagerar snabbare och med mer skarpsinnighet när hon själv är inblandad eller när hon känner sig rädd, medan en man håller huvudet mera kallt. En kvinna är mer naturligt lagd, åt dekorationer, prydnader, försköningar, utsmyckningar och mode än en man. Känslorna hos en kvinna är flyktigare än hos mannen. Kvinnan är mer försiktig, mer religiös, mer pratsam,

mer försynt och mer formell än mannen. Känslorna hos en kvinna är moderliga, och dessa känslor är klart synliga under hennes barndom. Kvinnan är mer angelägen om familjen, och hennes uppmärksamhet är omedvetet riktad, mer än mannen, mot betydelsen av ett hem. I handlingar som baseras på resonemang, och i svårfattliga intellektuella problem, kan inte kvinnan jämföras med mannen, men i litteratur, målning och allt som tillhör estetik, så ligger hon inte efter mannen. Mannen har större förmåga att hålla en hemlighet än en kvinna och han behåller otrevliga privata saker för sig själv bättre än en kvinna. Detta är anledningen till varför män drabbas mer av psykologiska sjukdomar än kvinnor. Dessa sjukdomar utvecklas som ett resultat av att han behåller sina förtroligheter för sig själv. Kvinnan har ett mjukare hjärta, tar snabbt till gråten och ibland till ett svimningsanfall.

Känslorna mot varandra

Mannen är en slav under sina passioner, och kvinnan håller fast vid sin kärlek till mannen. En man älskar en kvinna, därför att han har beundrat henne eller valt henne, medan en kvinna älskar en man därför att hon har insett hans värde, eller tidigare försäkrat sig om hans tillgivenhet. Mannen vill ta kvinnans person i besittning och utöva makt över henne, och kvinnan vill härska över mannens hjärta och råda över honom genom hans hjärta. Mannen har ett behov av att omfamna kvinnan, och kvinnan har ett behov av att bli omfamnad. Kvinnan behöver se mod och tapperhet i mannen, och mannen vill se elegans och charm i kvinnan. Kvinnan anser att stödet av en man är den mest värdefulla saken för henne. Kvinnan har förmågan att kontrollera sina sexuella drifter mer än mannen. Den sexuella driften hos en man är aggressiv och en kvinnas är mer passiv och eggande.

Skillnaderna mellan kvinna och man (2)

Den amerikanske professorn Reek har under många år gjort undersökningar om mannens och kvinnans villkor och har kommit fram till vissa konkreta slutsatser. I en omfattande undersökning gjorde han en förteckning över många olikheter mellan man och kvinna.

Reek hävdar att mannens värld är helt annorlunda än kvinnans värld. Om en kvinna inte kan tänka som en man eller handla som en man beror det på att de lever i två skilda världar.

Han observerade att i Gamla Testamentet sägs det att: "Man och kvinna har kommit till från ett kött". Utan tvivel så har båda kommit till av ett kött, men de har olika kroppar och i det stora hela, är de olika varandra. Dessa två varelser kan inte ha likadana känslor. Deras reaktioner till händelser och omständigheter kan aldrig bli samma. Man och kvinna gör olika handlingar, i överensstämmelse med sina sexuella dispositioner och i likhet med två planeter roterar de i två olika banor. De kan ha en förståelse sinsemellan och vara fullständigt ense, men de kan aldrig bli ett. Detta är orsaken till varför man och kvinna kan leva tillsammans, älska varandra, och inte bli trötta och uttråkade av sina speciella och utmärkande karaktärer och uppföranden.

Professor Reek gjorde en jämförlig studie om mäns och kvinnors mentalitet och pekade ut ett antal skillnader. Bland annat sade han att det är långtråkigt för en man att alltid vara i sällskap med den kvinna han älskar, medan ingenting är bättre för en kvinna, än att leva vid sidan av den man hon älskar. Mannen önskar kvarstå i samma tillstånd dag efter dag, medan en kvinna alltid vill ha en ny tillvaro, och vill vakna varje morgon med ett nytt utseende. De bästa ord som en man kan säga till en kvinna är: "Min kära, jag älskar dig", och de vackraste orden som en kvinna kan säga till mannen hon älskar är: "Jag är stolt över dig". Om en man har haft sexuella förbindelser med flera kvinnor betraktas han som en attraktiv man hos andra kvinnor. Däremot om en kvinna har haft sexuella relationer med mer än en man, ogillas det av män. Män känner sig olyckliga när de blir gamla. Detta pga att de saknar sitt huvudsakliga stöd i livet, dvs sitt arbete. Gamla kvinnor känner sig nöjda därför att de har den

bästa tiden framför sig, nämligen ett hem och några barnbarn. I männens ögon betyder ett framgångsrikt liv att vara ansedd som en respektabel person för allmänheten, medan i kvinnors ögon betyder framgång att vinna en mans hjärta och att få behålla och stödja det i hela hennes liv.

En man vill alltid omvända sin hustru till sina åsikter och nationalitet, medan en kvinna, har lika lätt att ändra sin tro och nationalitet till det samma som mannen som hon älskar som att ändra sitt familjnamn.

Skapelsens mästerverk

Oavsett på vilket sätt olikheterna mellan män och kvinnor orsakar skillnader i deras rättigheter och plikter i hemmet är detta fenomen i grunden en av de mest fantastiska mästerverken i skapelsen, och en lektion i föreningen med Gud och kunskap om Honom. Ett tecken och anvisning på den visa och kompetenta ordningen i universum och ett klart bevis för det faktum att skapelseprocessen inte är grundat på slump, naturen går inte blint igenom sina processer som om den vore i mörkret. Det är ett upplysande bevis av verklighet dvs att de olika fenomenen i universum inte kan förklaras utan att åberopa den grundläggande principen om en slutlig orsak.

För att nå fram till sitt eget mål och för att bevara dess natur har den stora skapelseanordningen fört till existens en stor uppfinningen nämligen fortplantningen. Från dess egen verkstad kommer honor av samma art, och hannar av samma art ständigt till. För att kunna bibehålla och förlänga arternas fortbestånd i kommande generationer är samarbetet mellan de två könen, speciellt för människan, nödvändigt och för att förmå dessa två kön att hjälpa varandra i detta arbete lades grunden till deras förening och sammanhållning. Den hade arrangerats på ett sådant sätt att självhävdelse och sökande efter egna intressen, som är naturligt hos varje levande varelse, förvandlades till att hjälpa, samarbeta, tolerans och självupppoffring. Båda könen är skapade med ett begär att leva tillsammans och för att göra planen praktiskt fullständig har anmärkningsvärda fysiska och psykiska olikheter bildats mellan dem så att deras kroppar och själar kan förenas bättre. Dessa skillnader är källan för ömsesidig attraktion och är formad så att hannen och honan ska känna kärlek för varandra. Om kvinnan hade haft kropp, själ, manér och uppförande som en man skulle det ha varit omöjligt för henne att attrahera en man till sig själv, och göra honom villig att förena sig med henne. Det skulle vara på samma sätt om mannen hade alla fysiska och mentala attributer som kvinnorna. Då skulle det ha varit omöjligt för kvinnan att se honom som hjälten i hennes liv och anse att hennes främsta konst är att jaga och vinna hans hjärta.

Skapelsens lag har konstruerat och byggt mannen och kvinnan enligt ett sådant mönster att de är tillgivna för och söker varandra, men inte på samma sätt som de attraheras av andra saker. Människans intressen styrs i många avseenden av hennes egen nytta. Människan vill ha allting för sig själv. Hon ser dem som ett medel: hon vill offra dem för sig själv och för sin bekvämlighet. Men tillgivenheten hos en make och en hustru är sådan att var och en av dem önskar den andra välstånd och trivsel och är lycklig över att ha tålmod och försaka sig själv för den andras skull.

En förening starkare än passionen

Det är underligt att en del människor inte kan skilja på "passion" och "tillgivenhet". Sådana människor tror att de enda faktorer som kan förena ett par är åtrå och passion, utnyttjandemotivet och fördelar, dvs samma sorts intresse som en person har för mat, dryck, kläder och bilar. De vet inte att utöver själviskhet och begär att utnyttja finns andra intressen som är medfödda och naturliga. Dessa intressen har inte sina rötter i själviskhet. Källan till en sådan tillgivenhet är precis motsatsen till vad de tror. Dessa relationer har sitt ursprung i självförnekelse, tålmod och att själv föredra obekvämlighet, för att försöka säkra bekvämligheten för den andra. Det är relationerna som visar det mänskliga i mänskliga varelser. Man kan faktiskt observera sådana känslor hos djur.

Dessa människor föreställer sig att en man alltid har betraktat en kvinna på samma sätt som en ung västerlänning ser på en gatflicka. Som om det bara vore lidelsen som kunde förena de båda. Faktum är att föreningen som bildat grunden för sammanhållningen mellan man och hustru är större än passionen.

Det är samma sak som den heliga koranen har gett benämningen "Mawaddah" (kärlek) och "Rahmah" (barmhärtighet)

"Och bland Hans tecken är, att Han skapade för Er, av er själva, makar, så att ni kan sätta Er tillit till dem, och Han har emellan er satt kärlek och barmhärtighet. Sannerligen finns det tecken i det för människor som tror." (koranen 30:21)

Det vore fel att försöka förklara historien om relationerna mellan män och kvinnor endast med tanke på förtjänst och utnyttjande och att basera detta på kampen för överlevnad.

När jag läser en del av deras skrifter och deras klarlägganden om historien om relationerna mellan man och kvinna finner jag att den enda principen dessa människor använder är den om motsatsen. De förutsätter att män och kvinnor är av två olika samhällsklasser, som alltid varit i konflikt och krig med varandra.

Det förvånar mig och jag beklagar deras brist på förstånd. Om man förklarar förhållandet mellan fäderna och deras barn i termer som förtjänster och utnyttjande skulle man också kunna tolka förhållandet mellan man och hustru i ljuset av samma tolkning.

Det är sant att mannen är starkare än kvinnan men skapelsens lag har inrättat mannens instinktivitet så att han inte kan utsätta sin hustru för de ogärningar som han kan vålla sina slavar, trälar, underordnade och till och med sina grannar: Han kunde inte utföra sådana grymheter mot sina egna söner och döttrar heller.

Jag förnekar inte mäns grymheter mot kvinnor, men jag vägrar att acceptera tolkningen som läggs fram angående dessa grymheter.

Männen har under historiens gång begått många grymheter mot kvinnorna, men motivationen för dessa grymheter var densamma som orsakade deras grymhet mot sina barn. Detta trots deras stora omtanke för barnens välbefinnande. Dessa var naturligtvis vad som låg till grund för den grymhet som de utsatte både sig själva och andra för. Grundorsaken var okunnighet, fanatism och traditionalism dock inte viljan att exploatera.

Ömsesidiga skillnader i känslorna hos män och kvinnor mot varandra

Män och kvinnor skiljer sig inte bara från varandra i sin inställning till ärenden i familjelivet, utan också det sätt på vilket de är fästa vid varandra. För att göra det lite klarare, tillgivenhetens natur hos mannen för kvinnan är inte likadan som tillgivenhetens natur hos kvinnan för mannen. Hos livlösa kroppar attraherar den mindre kroppen den större kroppen mot sig själv men hos levande varelser är attraktionen ömsesidig. Skapelsen har format mannen som en symbol för sökande, kärlek och begär, och kvinnan som en symbol för älskande och attraktion. Mannens känslor är karakteriserade av frågan och kvinnans känslor är mot anständighet, mannens känslor är att söka medan kvinnans känslor är att bli sökt.

En ung rysk flicka, som hade begått självmord hade skrivit följande: "Framtill denna dag så har ingen man kysst mig och livet är outhärdligt för mig."

Detta var orsaken till ett stort nederlag för en flicka, dvs att hon inte hade blivit älskad av en man, eller kysst av en man, men vilken ung man skulle bli besviken på livet om en flicka inte hade kysst honom, eller om han inte hade kysst en flicka?

I sin detaljerade och omfattande diskussion säger Will Durant att om kännetecknat av föredragandet för, eller värdet av en flicka var lärdomar och intellektuella prestationer, och inte naturlig charm och undermedveten klokhet. Skulle flickor med lägre akademiska prestationer inte vara särskilt framgångsrika i att hitta en make. Den verkliga situationen är emellertid att sextio procent av universitetsstuderande kvinnor är utan makar. Han säger att Sonia Kovalevsky, en utmärkt forskare, klagade på att ingen ville gifta sig med henne. "Varför kan ingen älska mig? Jag har mer att ge än de flesta kvinnor och ändå är de mest obetydliga kvinnorna älskade men inte jag".

Notera att naturen hos känslorna i besvikelsen hos denna dam är annorlunda än mot besvikelsen om det skulle ha varit en man.

Hon säger: "Varför vill ingen ha mig?"

Nederlag för en man inträffar när han skall hitta en hustru men inte kan få den kvinna han älskar, eller om han kan få henne men inte kan hålla henne under kontroll.

Allt detta har en filosofi bakom sig: en starkare och djupare förbindelse för attraktionen och sammanhållningen. Och varför denna förbindelse? Är det för att män och kvinnor kan få ut mer glädje av livet? Nej, inte bara det, det mänskliga samfundet samt uppfostran av kommande generationer har byggts upp och grundats på denna grund.

Synpunkter från en kvinnlig psykolog

En kvinnlig psykolog vid namn Cleo Dalson som är mycket intresserad av studierna om mäns mentalitet har forskat i psykologiska faktorer hos män och kvinnor. Hon har kommit fram till följande slutsatser:

1- Alla kvinnor vill arbeta under någon annan. De föredrar att arbeta som en underordnad, under övervakning av någon överordnad.

2- Alla kvinnor vill känna att deras existens skapar och är anledning till ett behov.

Efter detta kommer hon med sin egen åsikt. Hon hävdar att hon tror att dessa två önskemål hos kvinnor bottenar i det faktum att kvinnor lyder under sina känslor, medan män följer sitt förnuft. Det har ofta observerats, fortsätter hon, att kvinnor är inte bara jämlika männen när det gäller deras intelligens, utan är ibland bättre än männen. Den enda svaga punkten hos kvinnor är intensiteten i deras känslor. Män tänker alltid i mera praktiska banor, kommer fram till bättre lösningar, är bättre organiserade och ger bättre instruktioner. Så den mentala överlägsenheten hos män över kvinnor, resonerar hon, är någonting som är planerat av naturen. Hur mycket kvinnor än må kämpa emot detta faktum kommer det att visa sig vara fruktlöst. Då kvinnorna är känsligare än männen skulle de acceptera verkligheten i att de behöver övervakning av män i sina liv. Det viktigaste målet i kvinnors liv är trygghet och när hon lyckats fullfölja sitt mål slutar hon att handla. En kvinna är rädd för att möta de faror som prestationskravet innebär. Rädsla är den enda känslan som de behöver hjälp med att skingra. De uppgifter som kräver en varaktig mental prestation gör kvinnorna uttråkade och trötta.

En hastig rörelse

Rörelsen som startade i Europa för att återställa kvinnornas undertryckta rättigheter skedde planlöst och under stor brådska.

Detta beroende på att det påbörjades mycket sent. Känlorna lät inte förnuftet tala och bli dess vägledare och det var som om allting såväl det goda som det onda sveptes bort av samma våg.

Denna rörelse hjälpte kvinnan ur många motgångar, gav henne många rättigheter och öppnade stängda dörrar för henne, men skapade istället många andra motgångar och problem för henne och för det mänskliga samhället i allmänhet. Återställandet av kvinnans rättigheter kunde lösas på ett bättre sätt om dessa problem inte hade tagits upp så brådslande. Och då hade de visa människornas klagan mot den nuvarande otrevliga situationen och den ändå mer skrämmande framtiden inte nått skyn. Det finns fortfarande hopp om att kunskap och förstånd kan segra och kvinnorörelsen, i stället för att som förut ledas av känslor, kommer att lyssna till kunskapens och förnuftets råd. Att europeiska tänkare har uttryckt sina synpunkter om saken är i sig självt ett hoppfull tecken. Västerlänningarna själva är uttråkade över den situation som råder angående förhållandet mellan män och kvinnor, dvs samma förhållande som har berusat deras imitatörer i Iran.

Will Durants åsikter

I del fyra av sin bok "Nöjet av filosofin" har Will Durant gjort en mycket detaljerad och omfattande analys av problemet med kön och familj. Vi skall göra ett kort urval av delar ur den boken för våra läsare så att de kan få en idé om västerländska vetenskapsmäns tänkesätt och avstå från att göra förhas-tade bedömningar.

Under rubriken "Kärlek" skriver Will Durant: "Det är i puberteten som kärleken sjunger sin första klara sång. Puberteten betyder bokstavligen tiden för hårväxt på hannen, speciellt hår på bröstet, som han är barbariskt stolt över, hår i ansiktet och på hakan, som han tar bort med stor tålmod. Kvalitén på håret verkar stiga och falla med den reproduktiva kraftens kretslopp och är som bäst vid vitalitetens höjdpunkt. Denna plötsliga grönska tillsammans med röstens fördjupande är bland de "sekundära sexuella kännetecknen" som kommer i den manliga puberteten, medan till den blommande flickan för naturen med sig de uppmjukande konturerna som lockar ögat, det bredare bäckenet som främjar moderskapet och de utfyllande brösten som ska vara till det ammade barnet.

"Vad är det som orsakar dessa sekundära kännetecknen? Ingen vet, men Professor Starling har funnit nåd för sin teori, att när puberteten kommer, så börjar reproduktionscellerna att producera inte enbart ägg och spermier, utan också vissa "hormoner" som går in i blodet och orsakar en fysisk och psykisk förvandling. Det är inte bara kroppen som begåvas med nya krafter, sinnet och karaktären påverkas på tusentals sätt. "I livet finns det", sade Romain Rolland, "vissa åldrar, då det sker en tyst förändring i en man eller i en kvinna. Detta är det viktigaste av dem alla. Nya känslor forsar genom kropp och själ, nyfikenheten driver sinnet framåt och blygsamhet håller den tillbaka."

"Alla män", säger de Musset, "är lögnare, bedragare, pratmakare, hycklare, struttar, alla kvinnor är fåfänga, konstgjorda, och svekfulla, ... men det finns i världen, en sak som är heligt och storslaget, och det är föreningen av dessa två imperfekta varelser.

"I vuxen ålder är uppvaktningsritualen ett förvärvslustet närmande av hannen, och ett förföriskt tillbakadragande av honan. Det finns undantag här och var ... Vanligtvis tar hannen den bestämda och aggressiva rollen, därför att han av naturen är slagskämpan och rovdjuret, kvinnan är för honom ett pris som han måste vinna och äga. Allt uppvaktande är en kamp och all parning är att behärska."

"Den överglänsande blygheten hos kvinnan underkastar naturligtvis ändamålet med reproduktionen. Hennes blyga reträtt är en hjälp i det sexuella urvalet, den tillåter henne att välja med större urskillning den älskare som ska få förmånen av att bli far till hennes barn. Intresset för rasen och gruppen talar

genom henne, precis som intressena för individen finner sin gälla röst i mannen... Kvinnan är klokare än mannen i kärlek, därför att normalt så är hennes begär mindre intensiva, och fördunklar inte hennes bedömning".

"Darwin ansåg honan hos de flesta arter vara jämförligtvis likgiltig till kärlek, Lombroso, Kisch, Krafft-Ebing hävdar att:

Kvinnorna söker männens okritiska beundran, deras generösa uppmärksamhet på hennes behov, hon vill vara åtrådd och uppskattar dessa mer än fysisk njutning. "Kärleken i kvinnan", säger Lombroso, "är i sin grundläggande natur inte mer än ett sekundärt kännetecken för moderskapet, och alla tillgivna känslor som binder kvinnan till mannen, kommer inte från sexuella impulser, utan från instinkten, förvärvad av anpassning av underordnande och självutlämnande."

I kapitlet som är samlat under titeln "Män och kvinnor" så skriver Will Durant: "Kvinnans funktion är att tjäna arterna, och mannens funktion är att tjäna kvinnan och barnet. De har andra funktioner också, men är underordnad dessa, det är i dessa fundamentala och till hälften omedvetna ändamål som naturen har lagt vår betydelse och vår lycka ... Den kvinnliga naturen är att söka skydd hellre än krig, och hos en del arter verkar honan inte ha någon instinktiv stridslystnad. När hon direkt slåss, så är det för sina barn."

"Hon är mer tålmodig än mannen och även om han har mer mod i livets större avgöranden och kriser så överflödar hennes styrka av att dagligen och ständigt möta de mindre och ändlösa irritationerna i tillvaron ... Kvinnan stridslystnad skjuts över till den andre. Hon tycker om en soldat och gläds åt en kraftfull man, några underliga masochistiska drag i henne gör henne hänförd vid åsynen av styrka, även då offret är henne själv"

"Då och då övertar denna gamla glädje åt virilitet det lite nyare ekonomiska sinnet, och hon gifter sig med en dåre om han är modig. Hon underkastar sig glatt en man som kan kommendera, om hon verkar mindre undergiven nu för tiden beror det på att männen har mindre karaktärskraft än förut..."

"En kvinnas intressen är kända. Normalt är hennes miljö hemmet, hon är lika djup som naturen och lika begränsad som hemmets fyra väggar. Instinkten anpassar henne till det traditionella, och hon älskar det traditionella såsom varje expert älskar det område som avslöjar hans förträfflighet. Hon är mindre experimentell i sinnet och är inte van vid detta. Om hon tar sin tillflykt till "fri kärlek", så är det inte för att hon finner frihet i det, utan för att hon känner misströstan över ett normalt äktenskap med en ansvarsfull man. Även om hon i yngre år skulle hänge sig åt politiska rörelser och mänskligheten kommer hon att dra sig tillbaka från dessa när hon finner en ärlig make. Hon avvänjer snabbt både sig själv och honom från denna universella hängivenhet och lär honom en intensiv och begränsad lojalitet till familjen. "Jag vill ge dig världen", säger tonåringen i uppvakningens extas och när han gifter sig så gör han det.

"Det är lika bra. Kvinnan vet utan att behöva tänka på det att den enda riktiga reformen börjar i hemmet, hon tjänar som en talesman för rasen när hon förvandlar den vandrande idealisten till hennes barns dyrkare. Naturen bryr sig mycket lite om lagar och stater, hennes intresse ligger hos familjen och barnet. Om hon kan bevara dessa är hon likgiltig för regeringar och dynastier, och ler åt dem som syssetsätter sig själva med att omvandla konstitutioner. Om naturen nu verkar ha misslyckats i sin uppgift att skydda familjen och barnet, så beror det på att kvinnan för ett tag glömt bort naturen. Men naturen blir inte besegrad så länge hon kan när som helst drar sig tillbaka på hundratal s reservändamål. Det finns andra raser och andra människor, större i antal och omfattning än oss själva, varigenom hon kan bibehålla sin bestämda och urskillningslösa kontinuitet."

Detta har varit ett litet urval av utmärkande tänkares framställningar om skillnaderna mellan kvinnan och mannen, och deras synpunkter i samband med detta.

DEL VIII

Hemgift och underhåll (1)

En av de äldsta traditionerna i relationerna inom den mänskliga familjen är att mannen har erkänt kvinnans rätt till en hemgift (Mahr) vid tidpunkten för äktenskapet. Han brukar betala med någonting värdefullt till kvinnan eller hennes far. Dessutom är han ansvarig under hela äktenskapet för underhållet och underhållskostnader (Nafaqeh) av sin fru och barn.

Vad är ursprunget till denna tradition? Varför och hur blev den till? Vilken utformning har hemgiften? Varför ska mannen betala för underhållet av hustrun? Om det är överenskommet att både mannen och hustrun ska foga sig efter sina naturliga och mänskliga rättigheter och att absolut riktiga och mänskliga relationer ska existera mellan dem och att mannen ska leva med kvinnan fullständigt i sin kapacitet av en mänsklig varelse, finns det då något berättigande för hemgift och underhåll? Eller är hemgift och underhåll en nedärvd kvarleva från de tider då kvinnan brukade vara mannens egendom? Borde hemgift och underhåll avskaffas i enlighet med kraven om rättvisa och jämlika mänskliga rättigheter? Ska kvinnan uppbära sina egna finansiella behov och dessutom dela jämlikt de uppkomna kostnaderna för barnen?

Vi börjar vår diskussionen om hemgiften. Vi skall se hur hemgiften kom till, och vad dess syfte var, och hur sociologerna har tolkat dess tillkomst.

En kort historia om hemgiften

Sociologerna anser att i forna tider levde människor i ett vilt tillstånd. De levde i stammar och av okända anledningar brukade äktenskap mellan nära släktingar anses som tabu. Stammens unga män som ville gifta sig var tvungna att göra sitt val bland kvinnor från andra stammar och av den anledningen måste de annalkas de andra stammarna för att göra sitt val. på den tiden var man inte medveten om den roll mannen spelade i ett barns födelse. Man visste inte att mannens sexuella umgänge med en kvinna var orsaken till ett barns tillblivelse. Man ansåg att barnen var hustrus barn och inte mannens egna. Trots det faktum att han kunde se likheten av sina egna drag i barnen så kunde han inte förstå orsaken till den likheten. Följaktligen så brukade män anse att barnen, likaväl som de själva, var kvinnans barn. Härstamningen var uppbyggd med hänvisning till mödrarna och inte med hänvisning till fäderna. Män ansågs vara ofruktsamma och improduktiva och efter giftermålet så levde de hos kvinnans stam som parasiter och kvinnan behövde honom bara som sällskap och för hans fysiska styrka. Enligt sociologerna är denna period känd som den materiarkaliska perioden.

Det dröjde inte länge innan mannen blev medveten om sin roll i barnens tillblivelse och identifierade sig själv som den riktiga personen till vilken hans barn skulle tillskrivas. Från och med den tiden, så förde han kvinnan under sin kontroll och tog ställningen som familjens överhuvud, den patriarkaliska perioden började.

Också på den tiden ansågs inte äktenskap mellan nära släktingar tillåtna och mannen var tvungen att välja ut sin hustru från någon annan stam och föra henne till sin egen stam. Eftersom det alltid var ett konflikttillstånd och fientligheter bland stammarna skedde urvalet av en hustru genom bortförande. En ung man rövade bort den flicka han valt från en annan stam.

Det hände också att det rådde fred i stället för fientlighet och de olika stammarna kunde leva fridfullt tillsammans. Vid den tidpunkten blev traditionen med bortrövande onödigt och för att få den flickan han valt brukade mannen förpliktiga sig själv att tjäna flickans fader och istället för de tjänster som den blivande svärson utförde gav flickans fader sin dotter till mannen som han sedan förde till sin stam.

Slutligen förbättrades den ekonomiska situationen och mannen kom fram till den slutsatsen att i stället för att arbeta i årtal för sin bruds fader var det att föredra att ge honom en värdefull gåva vid tidpunkten för äktenskapet och på så sätt erhålla hans dotter.

Denna tradition blev grunden till dagens hemgift.

Således levde mannen i den första perioden som en parasit och en tjänare till kvinnan. I den perioden brukade kvinnan härska över mannen. I den efterföljande perioden rövade mannen bort kvinnan från hennes stam. I den tredje perioden brukade mannen gå till kvinnans far och arbeta åt honom under åtskilliga år. I den fjärde perioden betalade mannen en summa pengar som en gåva till kvinnans fader och härifrån började traditionen med hemgift.

Sociologerna anser att från det att människan släppte det materiarkaliska systemet och införde det patriarkaliska har mannen gjort kvinnan till sin slav eller åtminstone sin tjänare eller arbetare och sett på henne som ett ekonomiskt redskap som också emellanåt kan tillfredsställa hans sexuella behov. Han gav henne inte någon social eller ekonomisk självständighet. Produktionen av hennes arbete var menat för andra nämligen fadern eller maken. Kvinnan hade ingen rätt att själv välja make eller att på eget initiativ, eller för sin egen förtjänst, inleda några affärer för ekonomiska eller finansiella förbättringar.

Pengarna som mannen betalade henne som en hemgift och pengarna han förbrukat för hennes uppehälle var en ersättning för den ekonomiska vinst som han erhåller under den tid som han var gift med henne.

Hemgiften i det islamiska rättighetssystemet

Det finns också en femte period, om vilken sociologerna och teoretikerna är tysta. Det är den perioden i vilken mannen, vid tidpunkten för giftermålet, skänker en gåva till kvinnan själv.

Ingendera av föräldrarna har någon del i eller rättighet till den gåvan. Inte förrän kvinnan mottager gåvan från mannen uppnår hon sin sociala och ekonomiska självständighet. Först och främst väljer hon sin make av egen fri vilja och inte i samtycke med sin faders eller broders vilja. För det andra, så länge som hon är i sin faders hus, och likaså, så länge som hon är med sin make, så har ingen rätt att utnyttja henne till sin egen fördel. Vinsten av hennes arbete och slit är hennes egen, och när det gäller hennes rättigheter, så behöver hon inte beskyddas av mannen.

När det gäller "utnyttjande" har mannen bara rätt till sexuellt umgänge med kvinnan under den tid som hon är hans hustru och så länge som äktenskapet varar. Har mannen sexuella relationer med henne är han ansvarig för att anordna livets bekvämligheter för henne så långt som hans resurser tillåter.

Denna period är just den perioden som islam erkänner på vilken den har lagt grunden till den äktenskapliga konstruktionen. Det finns ett antal verser i koranen som föreskriver att kvinnans hemgift tillhör henne och inte någon annan, och att under den tid som äktenskapet varar ska mannen också vara ansvarig för att bära kostnaderna för sin hustrus underhåll. Dessutom har kvinnan rätt till den förtjänst som hon får, som ersättning för sitt arbete. Det är hennes egen inkomst och ingen annan varken fadern eller maken har någon rätt till den.

Det är nu som frågan om hemgift och underhåll blir något av ett pussel. på den tiden då hemgiften brukade tillhöra flickans fader och flickan brukade gå som slav till sin makes hus och maken brukade utnyttja henne var skälet till hemgiften att betrakta flickan som ett förvärv från fadern. Detta rättfärdigades med att varje herre skulle uppbära kostnaderna för sin slav. Men varför fortsatte man att kräva hemgift när man övergick till att inte överlämna någonting till flickans fader och maken miste rätten att utnyttja sin hustru och kvinnan blev ekonomiskt självständig?

Varför fortsatte man att kräva hemgift när kvinnan hade uppnått den grad av självständighet att hon inte var i behov av beskydd, tillåtelse och övervakning av sin make?

En blick på historien

Om vi vill förstå tanken bakom hemgiften och underhållet i den femte perioden är det nödvändigt att avleda vår uppmärksamhet ett tag till de fyra perioderna som fanns tidigare. Faktum är att vad som än sagts om detta ämne har vi att göra med en rad antaganden och gissningar. Dessa är varken historiska realiteter eller vetenskapliga fakta erhållna från experiment. Några idéer ihopsamlade här och några filosofiska antaganden om människan och universum där och dessa antaganden och gissningar blir till. Vi ska nog inte ha för bråttom i att tro på allt som sagts om den materiarkaliska perioden ej heller alla de saker som sagts om fädernas försäljning av sina döttrar och kvinnans utnyttjande av sina män.

I deras antaganden och gissningar är det två saker som är speciellt anmärkningsvärda. Först och främst så har man bemödat sig om att tolka människans tidigare historia som ovanligt grym, rå och tom på alla mänskliga känslor. För det andra har man totalt ignorerat naturen och dess underbara förmåga till planering för att nå sitt mål.

Denna tolkning och dessa teorier om människan och naturen accepteras av en västerlänning men för en österlänning, förutsatt att denne inte är under västerländsk förtrollning, så har den inget värde. på grund av vissa speciella omständigheter har en västerlänning inte en god förståelse för mänskliga känslor, hon kan inte naturligt tro att gnistan av mänskliga känslor och känslomässig värme spelar en grundläggande roll i den mänskliga historien. En västerlänningens karaktäristiska sätt att tänka är att när hon stiger upp från den ekonomiska sidan av sin säng och när hon ser på historien från den ekonomiska vinkeln ser hon bara sitt uppehälle. I hennes ögon är historien en maskin som inte rör sig ur fläcken om du inte ger den näring. När hon ser mänskliga angelägenheter i relation till kön, mänsklighet och människosläktets historia, med alla dess litterära, artistiska, moraliska och religiösa aspekter och manifestationer av ära och intellektuella storslagenhet är det ingenting utom ett spel av förädlade sexuella utformningar. Västerlänningen kan också se på historien genom människans vilja till dominans och överlägsenhet. på så sätt består människans historia helt och hållet av blodsutgjutelse och grymhet.

På medeltiden utsattes den västerländska människorna för tortyr i religionens namn, upplevde fasansfulla förföljelser och bevitnade fall där människor brändes levande. Det är därför som de är rädda för Guds namn, för religion och allt som är förknippat med den. Så trots det faktum att de ser rikliga tecken på och klart bekräftade indikationer på övernaturliga fenomen och att universum inte är lämnat åt sitt öde är det sällan som västerlänningar riskerar att erkänna den verkliga slutliga orsaken.

Vi kräver inte att de skall erkänna profeter som har framträtt genom historien, förkunnat rättvisa och bekämpat orättvisor att tro på profeternas existens. Vi önskar bara att de inte bara går förbi och ignorerar naturens medvetna roll.

Det råder inget tvivel om att det har begåtts otaliga grymheter under historiens gång i relationerna mellan män och kvinnor.

koranen har skildrat de hemskaste utav dem, men det kan ändå inte sägas att hela historien har varit grymhet och barbari.

Hemgiftens verkliga filosofi

Vi tror att hemgiften har uppstått som ett resultat av en mycket vis plan, som används vid uppbyggnaden av skapelsen för att hålla balans i mäns och kvinnors relationer och hålla dem förenade.

Hemgiften är grundad på det faktum att mäns och kvinnors sätt att älska är olika. Sufierna tror att denna lag har genomsyrat hela existensen. De säger att kärlekens lag, bandet av tillgivenhet, dragningskraft och attraktionen dominerar alla varelser och alla saker som existerar, med den säregenheten att alla varelser och alla saker som existerar är olika på så sätt att varje varelse måste fullgöra en särskild roll. Således är en ivrig längtan hos en och en lugn likgiltighet hos den andra helt i enlighet med skapelsens plan.

Den berömde persiske poeten, Fakhr-al-Din Araqi skrev.

*Vem vet vad kärlekens extatiska harpa är
Vars plektrum sätter den sjunde himlen i spinn?
Det finns en hemlighet bakom slöjan, om du vet den
Så förstår du bakom vilken allegori verkligheten kan grundas.
Det är kärleken som varje ögonblick färgar allting annat,
På ett ställe, prakt, på ett annat, underkastelse och nöd.
Vem som än kommer då älskaren brinner av glöd
Vem som än är klädd då den älskande tålmodigt väntar.*

Vi har tidigare skildrat skillnaderna mellan man och kvinna. Mäns och kvinnors känslor för varandra är inte av samma natur.

Skapelsens lag har föreskrivet skönhet, värdighet och ett inslag av likgiltighet från kvinnans sida, och nöd, bönfäll, kärlek och serenader från mannens sida. Den fysiska svagheten hos kvinnan har således blivit harmoniserad med den fysiska styrkan hos mannen, och det är just detta som föranlett mannen att alltid ta initiativet i anhållandet om en kvinnas hand till äktenskap. Vi har förut sett att det alltid var mannen som gick ut och sökte kvinnan, även under de materiarkaliska och patriarkaliska perioden.

Forskarna säger att mannen är mer sensuell än kvinnan. Enligt den islamiska tradition är mannen inte mer sensuell än kvinnan, utan snarare raka motsatsen. Kvinnan är emellertid skapad med mer självkontroll mot sin passion, med mer viljestyrka. Resultatet av båda är detsamma: mannen är svagare än kvinnan i att ha kontroll över sina instinkter. Denna egenhet har alltid gett kvinnan möjligheter att inte jaga mannen, och att inte så lätt överlämna sig själv till honom. Tvärtom hon har alltid tvingat mannen att uppvakta henne och vidtaga åtgärder för att vinna hennes hjärta. Ett av de första stegen är att bereda henne glädje och som ett tecken på aktning för hennes godtagande så gav han henne gåvor.

Vad beror det på att individer av det manliga könet konkurrerade tvistade och slogs sinsemellan för en kvinnas hand och vad beror det på att individer av det kvinnliga könet aldrig visade några tecken på begär eller otålighet att bemäktiga sig det manliga könet? Det är av just den anledningen, att rollerna som är tilldelade det manliga och det kvinnliga könet inte är likadana. Det har alltid varit den manliga rollen, inte den kvinnliga, att vara den som frågar, och det kvinnliga könet har aldrig, med någon brinnande önskan, rastlöst jagat det manliga könet. Hon har alltid visat sig själv vara oberörd och likgiltig.

Hemgiften är förbunden med kvinnans ärbarhet och kyskhet.

Kvinnan har en medfödd medvetenhet om att det är nödvändigt för hennes ära och respekt att hon inte fritt ska ge upp sig själv till mannens auktoritet.

Dessa är orsakerna som har gjort det möjligt för henne trots alla hennes fysiska svagheter att dra männen till sin tröskel och tvinga dem att tävla med varandra. Genom att hålla sig själv utom räckhåll för mannen skapar hon romans. Det har funnits så många män som har sprungit efter sina älskade och när hon anförtror mannen sin kropp i äktenskapet accepterar hon en present och en gåva från mannen som ett tecken på hans uppriktighet.

Bland några vilda stammar brukade flickor, som var eftersökta av flera rastlösa friare och älskare, övertala dem att duellera med varandra. Den som besegrade eller dödade sin rival fick flickan.

För de personer som anser kraft vara begränsat bara till fysisk styrka, och anser historien om mäns och kvinnors relationer enbart vara en historia av mäns grymhet och utnyttjande, så är det ofattbart att kvinnan, en svag, späd varelse har kraften att hetsa medlemmar av det starka och kraftfulla könet mot varandra. Om någon bara har lite insikt i skapelsens skickliga plan och den underbara dolda kraften som uppfanns i kvinnan förstår man att detta inte är så underligt.

Kvinnan har en hel del inflytande över mannen. Kvinnans inflytande över mannen har varit större än mannens inflytande över kvinnan. I de flesta av hans bedrifter hans tapperhet, hjältemod, genialitet och individuella karakteristik står mannen i tacksamhetsskuld till kvinnan och hennes spröda självkontroll, i tacksamhetsskuld till kvinnans ärbarhet och kyskhet, i tacksamhetsskuld till hennes tilldragandehet. Kvinnan har alltid byggt upp mannen och mannen samhället. När ärbarheten, kyskheten och självkontrollen hos kvinnan försvinner och kvinnan strävar efter att spela mannens roll kommer mannen först och främst ta bort kvinnans hemgift, och sedan kommer mannen att glömma sin manlighet, och samhället kommer att förstöras.

Samma kvinnliga styrka, genom vilken hon kunde behålla sin värdighet genom historien, genom vilken hon kunde attrahera honom att söka efter henne vid hennes tröskel, genom vilken hon kunde förmå män att slåss med varandra om hennes hand, genom vilken hon kunde pressa männen till den grad att de dödar varandra, genom vilken hon kunde vakta sin anständighet och kyskhet och kunde hålla sin kropp täckt från mannens blickar, genom vilken hon kunde visa sig själv såsom någonting mystiskt, genom vilken hon kunde vara en källa till inspiration för mannen, och ett upphov för mannens kärleks-känslor, genom vilken hon kunde vara drivkraften för hans skicklighet, och ge inspiration till hans mod och sinnrikhet, och genom vilken hon kunde skapa sådana känslor i honom så det får honom att lovsjunga henne i sånger om kärlek och tillbedjan, och förminska sig själv till ödmjukhet, underdanighet och obetydlighet inför henne, just denna kraft förmår mannen att skänka henne det som kallas hemgift.

Hemgiften är en av artiklarna i traditionernas allmänna stadga, vars grund är fastställt i själva skapelsen och har ställts till förfogande av naturen.

Hemgiften i koranen

Koranen uppfann inte hemgiften i den form som vi har talat om här ovan, i diskussionen kring det femte stadiet. Orsaken är att hemgiften i denna form uppfanns av naturens skapelse. Det enda arbetet koranen gjorde var att återupprätta hemgiften till dess naturliga form.

Den heliga koranen, säger med ojämförlig förfining och känslighet: "Och ge kvinnorna deras hemgift såsom en spontan gåva", (4:4) dvs, kvinnornas hemgifter som tillhör dem själva och inte till deras fäder eller bröder.

koranen har refererat till tre grundläggande punkter i denna vers:

För det första nämns hemgiften med begreppet "saduqa" och inte med det vanliga begreppet "mahr". "Saduqah" härstammar från grundformen "sadaq", och hemgift är således "sidaq" eller "saduqah", för det är ett tecken på mannens trohet och uppriktighet i sin tillgivenhet. En del kommentatorer, som författaren till "al-Kashshaf" 14 har klargjort denna punkt. Begreppets utformning visar på vissa språkliga nyanser som tyder på att det är ett tecken på uppriktighet av själslig tro. För det andra pronomet "hunna" (tredje person feminin plural) som förekommer i denna koranvers tyder på att hemgiften tillhör kvinnan själv och inte hennes fader eller moder. Hemgiften är inte någon lön för dem som har uppfostrat henne, tagit hand om och gett henne mat.

För det tredje, ordet "nihlatan" (villigt, spontant, och inte motsträvt) gör det fullkomligt klart att hemgiften inte har något annat syfte än att vara ett erbjudande, en present eller en gåva.

Två sorters känslor hos djur

Detta är inte något unikt för människor. Bland alla djur är hannen född som den mer behövande. Känslomässigt står han i större beroendeställning. Detta är anledningen till att hannen tar till många åtgärder för att attrahera honan och få henne att acceptera vid tidpunkten för parning. Det är också en bidragande orsak till att balansera relationerna mellan de båda könen så att hannen inte missbrukar sin styrka så att han behåller en attityd av ödmjukhet och undergivenhet.

Presenter och gåvor i olagliga relationer

Presenter är inte begränsade till äktenskapet och den lagliga relationen mellan man och hustru. När en man och en kvinna vill njuta av varandra i strid med den gudomliga lagen, och vill ha fri kärlek, även då är det mannen som ger presenter till kvinnan. Om de händelsevis äter eller dricker ute vet mannen att det är hans uppgift att betala notan. Kvinnan anser det vara en sorts förolämpning att behöva betala för en man. En ung man måste ha

14 Tafsir al-Kashshaf, skriven av Abu l-Qasim Jarullah Mahmud ibn Umar az-Zamakhsharial-Khwarazmi(1075-1144).

pengar och ekonomiska resurser för att "roa sig", och för en ung flicka är det ett sätt att få presenter. Dessa vanor leder till olagliga relationer och grundorsaken till detta är olikheterna i känslornas natur som män och kvinnor har gentemot varandra.

Europeiska kärleksaffärer är mer naturliga än deras äktenskap

I västerlandet har man i jämlikhetens och de mänskliga rättigheternas namn ändrat familjens rättigheter från deras naturliga form. Man har försökt, trots naturlagen, att sätta man och kvinna i samma situation. De skall spela samma roller och utföra samma plikter i familjen. När "fri kärlek" uppstår och konventionerna inte ändrar mannens och kvinnans naturliga sätt att vara så utför mannen ändå samma funktioner som är naturliga för honom, dvs förfrågan, givande någonting av värde och att spendera pengar. Mannen ger gåvor till kvinnan och står för hennes kostnader trots det faktum att det i europeiska äktenskap inte finns någonting som en hemgift, och, när det gäller underhåll, så är det tunga an-

svaret lämnat på kvinnans lott. Det betyder att de s.k. fria kärleksaffärerna i Europa står i större överensstämmelse med naturen än europeiska äktenskap.

Hemgiften visar att man och kvinna är skapade med olika anlag och att skapelsens lag har tilldelat dem olika egenskaper enligt deras naturliga och medfödda rättigheter.

Hemgift och underhåll (2)

I föregående avsnitt behandlade vi hemgiftens filosofi och anledningen till att den blev till. Det bör nu vara klart att grunden till hemgiften är relationerna mellan man och kvinna. De är tilldelade olika roller av skapelsens lag. Det är också klart att hemgiften härstammar från mannens känslor av vänlighet och mjukhet och inte från hans hårda, dominerande och härsklystna karaktär. Kvinnans egen del i denna sak är hennes karaktäristiska attityd av självbehärskning och inte kraftlöshet eller brist på viljestyrka. Hemgiften är en uppfinning av skapelsens lag för att höja kvinnans värde och för att lyfta upp henne till en högre status. Hemgiften ger en kvinna personlighet. För en kvinna är det moraliska värdet av hemgiften högre än dess materiella värde.

Den för-islamiska periodens traditioner, som avskaffades av islam

Den heliga koranen upphävde traditionerna från den för-islamiska perioden gällande hemgift, och återställde den till dess ursprungliga och naturliga ställning.

Under den för-islamiska perioden ansåg fäder och mödrar till flickor att hemgiften var deras rättighet som ersättning för deras tjänster med att ha fött upp och uppfostrat dem.

I "al-Kashshaf" och andra kommentatorers verk står det att när någon fått en dotter och någon ville gratulera honom brukade han säga: (Hani'an laka'n-nafijah), det vill säga, "Gratulationer, må hon bli en källa av rikedom (bokstavligen en pung mysk) för dig.

"Detta var en hänsyftning till det faktum att flickans fader skulle gifta bort henne i framtiden och emottaga hemgiften.

I för-islamisk tid trodde fäderna och ifall de hade gått bort bröderna att de hade rättighet till förmyndarskap och makt över döttrarna. De gifte bort sina döttrar utan att ta hänsyn till flickornas önskan. De ansåg att döttrarnas hemgift tillhörde dem själva och inte döttrarna. De brukade också byta döttrar.

Traditionen var att en man brukade säga till en annan, "Jag vill gifta bort min dotter (eller syster) till dig i utbyte mot att din dotter (eller syster) blir min hustru. "Om den andra mannen samtyckte då till detta blev var och en av de två flickorna hemgiften för den andra flickan, och blev gift med fadern eller bröderna till den andra flickan. Ett sådant sorts äktenskap kallades ett "shighar" äktenskap. Islam upphävde denna tradition. Den heliga profeten sa: (la shighara fi'l-islam), utbyten av döttrar eller systrar är förbjudet i islam.

Det är inte bara omnämnt i islamiska traditioner att fadern inte bara har någon rätt till sin dotters hemgift, utan också att han inte kan ställa några andra villkor i eget intresse, även om hemgiften kan ha blivit erlagd till flickan vid giftermålet. Detta betyder att fadern inte har några rättigheter till några personliga förmåner från sin dotters äktenskap, även om det kan handla om någonting annat än hemgiften.

Islam upphävde systemet där svärsönerna arbetade för fadern till bruden, vilket, enligt sociologerna, var tradition när det inte fanns något system för utbyte av tillgångar.

Svärsönernas arbete för brudarnas fäder var inte enbart därför att fäderna ville göra en förtjänst på sina döttrar. Det fanns också andra orsaker och motiv som var nödvändigt i ett stadium av civilisationen.

Historien om Mosses och Shu'ayb som berättas i den heliga koranen är ett bevis för att en sådan tradition existerade. När Moses flydde från Egypten nådde han så småningom fram till Maydans källa. Där såg han Shu'aybs döttrar och deras får. Han såg att ingen brydde sig om dem. Moses kände sympati för dem och drog upp vatten till deras får. Döttrarna beskrev denna händelse för sin fader som sände en av dem för att bjuda in

Moses till sitt hus. Efter att ha lärt känna varandra talade Shu'ayb en dag om för Moses att han önskade ge en av de två flickorna till honom för äktenskap, förutsatt att han arbetade åt honom i åtta år och om han själv ville arbeta i ytterligare två år vore det en hedrande gärning. Således skulle han arbeta åt fadern i tio år. Moses accepterade detta och blev följaktligen Shu'aybs svärson. Så var traditionen på den tiden. Orsaken till detta ligger i två saker.

För det första fanns det inget rikedom. Den enda hjälpfulla saken som en svärson kunde erbjuda sin brud eller brudens fader var antagligen att arbeta åt dem. Den andra saken var traditionen att fadern gav något till dottern. Sociologerna tror att den traditionen med fadern gav något till dottern var en gammal tradition. För att kunna göra det tog fadern den framtida svärsonen i sin tjänst eller fick pengar av honom. I praktiken var allt som fadern erhöll från svärsonen avsett för flickan.

Traditionen avskaffades i islam och fadern till flickan har ingen rätt att anse hemgiften som sin egendom, även i den händelse att hans mål och mening var att använda den för sin dotter. Det är dottern själv som har rätten att utöva sin vilja gällande den summan. Hon har auktoritet att använda den på vilket sätt hon vill. Det är otvetydigt nämnt i islamiska traditioner att den typen av hemgift som just nämnts här ovan inte är tillåten i islam.

Under den för-islamiska tiden fanns det också andra traditioner som i praktiken berövade kvinnorna deras hemgift. En av dessa traditioner var att ärva en hustru. I händelse av en mans död ärvde hans arvtagare såsom hans söner eller bröder och hans fruar på exakt samma sätt som de ärvde egendomen efter den bortgångne. Efter en mans död antog sonen eller brodern till den bortgångne att den äkten-skapliga rätten fortfarande var giltig, och ansåg sig själv vara bemyndigad att gifta bort hustrun till vem han ville, och själv ta hand om hemgiften, eller i annat fall ta henne som sin egen hustru utan att betala en ny hemgift, på grund av den hemgift som den bortgångne hade betalat för henne i det förflutna.

Den heliga koranen annullerade traditionen att ärva en hustru. Den påbjöd: "O, troende, det är inte lagligt för dig att ärva kvinnor emot deras vilja". (4: 19)

I en annan vers förbjuder koranen fullständigt äktenskap med faderns hustru, även om det inte är som en arvsföljd, och även om hon önskar gifta sig av egen fri vilja. Det står att: "äkta inte kvinnor med vilka edra fäder gift sig". (4:22)

Den heliga koranen avskaffade alla dessa traditioner och seder som var till förfång för kvinnans hemgift. En av dem var att när en man kände sig uttråkad och ville inte längre ha sin hustru, kunde han behandla henne illa och utsätta henne för plågor. Hans motiv för att misshandla henne var att hon skulle samtycka till en skilsmässa, och att han då kunde ta tillbaka hela eller en del av vad han hade betalat som hennes hemgift. Den heliga koranen föreskrev:

"Uteslut ej heller dem, så du kan gå med en del av vad du givit dem." (4: 19)

En annan av dessa seder var att en man gifte sig med en kvinna, och förhandlade om en stor summa som hemgift, men så fort som han hade tröttnat på henne och ville gifta sig med en ny hustru anklagade han den stackars kvinnan för oanständigheter och skamfilade hennes rykte, och hävdade då att kvinnan inte förtjänade att vara hans hustru från första början, att äktenskapet skulle upplösas och begärde att hemgiften han hade betalat till henne skulle returneras till honom. Den heliga koranen lade märke till denna sed och förbjöd den.

Islam har sitt eget hemgiftsystem

En av de obestridda lagarna i islam är att en mannen inte har någon rätt till en kvinnas egendom eller arbete. Han kan varken ge henne order att utföra ett särskilt arbete åt honom, eller utan hennes tillstånd, ta pengarna som hon kan ha tjänat genom att utföra något arbete. I detta hänseende har en kvinna och en man jämlik status, till skillnad mot vad som var sedvanligt i det kristna Europa fram till 1900-talets början. Enligt islam är en gift kvinna inte under sin makes kontroll när det gäller hennes ekonomiska förhållanden. Hon är fullkomligt fri och självständig i utövandet av sina ekonomiska ärenden. Trots det faktum att islam gav kvinnan stor ekonomisk självständighet och trots det faktum att islam inte tillskrev mannen några rättigheter över kvinnans tillgångar och över hennes arbete eller över hennes affärstransaktioner, upphävde den inte hemgiftsystemet. Detta i sig självt gör det uppenbart att enligt islam är det inte meningen att mannen skulle erhålla ekonomiska fördelar från kvinnans hemgift och utnyttja hennes fysiska kraft. Islam har sitt eget hemgiftsystem. Detta hemgiftsystem och dess logiska grund skall inte förväxlas med andra hemgiftsystem. Sålunda skall de invändningar som med rätta riktas mot andra system inte riktas mot detta system.

Naturens regel

Som vi har påpekat i föregående avsnitt nämner den heliga koranen tydligt att hemgiften är en gåva. Koranen anser denna present eller gåva vara obligatorisk. Den har noggrant observerat den mänskliga naturens oklarhet. Såväl mannen som kvinnan har tilldelats särskilda roller. De skall inte glömma att behovet av hemgift ligger fast. Kvinnans roll är att hon skall svara på mannens kärlek. En kvinnas kärlek är bra när den är en reaktion på mannens kärlek, men inte som anstiftare till den kärleken. En anstiftad kärlek från en kvinna, dvs en kärlek som börjar från kvinnan utan att mannen har åtrått henne är dömt att misslyckas och är en orsak till förminskad värdighet hos kvinnan.

Å andra sidan, den kärlek som utvecklas i en kvinna som svar på en mans kärlek kommer varken att själv misslyckas eller vanhedra kvinnans personlighet. Är detta därför att en kvinna inte är trogen, och därför att en kvinnas kärlek är obalanserad och att man inte ska lita på en kvinnas kärlek?

Detta är både sant och osant. Det är sant när kärleken härstammar från kvinnan. Om kvinnan tar ledningen i att älska en man förtvinar hennes kärlek mycket snart. Man skall inte lita på den sortens kärlek. Och det är osant när det gäller en kvinnas kärlek som svar på en mans sanna och uppriktiga kärlek. Den sortens kärlek är det praktiskt taget omöjligt att göra sig av med. Den misslyckas bara när mannens kärlek svalnat och då slutar även kvinnans kärlek. Den kärlek som är naturlig för en kvinna är denna form av kärlek.

En kvinnas rykte om trolöshet kommer från den första sortens kärlek, och hyllningarna till hennes trohet härrör från den andra sortens kärlek. Om samhället önskar placera relationerna mellan man och hustru på en säker grund finns det ingen annan utväg än att iaktta vad den heliga koranen har föreskrivet. Man skall hålla naturens lagar i minnet och man skall speciellt komma ihåg mäns och kvinnors

respektive roller när det gäller kärlek. Hemgiftens lag står i samklang med naturen, kärlek börjar från mannen och att kvinnan är ansvarig för hans kärlek. Mannen överlämnar en gåva till henne som ett bevis på sin respekt. Detta är orsaken till lagen om hemgiften och är en artikel av en oinskränkt och fundamental konstitution, som drogs upp av formgivaren av den mänskliga sinnelaget. Detta kan inte annulleras under förevändning om mäns och kvinnors jämlika rättigheter.

Koranen gick emot männens önskemål och ändrade för-islamiska traditioner, seder och lagar om hemgiften. Koranen kunde ha upphävt hemgiften och fullständigt avlastat folket från den bördan. Så man kan inte hävda att koranen inte fäster någon vikt vid endera sätt till varaktigheten eller ovaraktigheten av hemgiften.

Kritik

Nu när vi har klarlagt den islamiska uppfattningen om hemgiften skall vi också ta upp en del kritiska kommentarer som riktas mot denna islamiska lag.

Fr. Manuchehriyan, skriver i sin bok "Intiqad bar qavanin-e asasi va madani-e Iran" (Kritik mot Irans civillag och konstitution):

"på samma sätt som en man måste spendera pengar för att ta en fruktträdgård i besittning, eller ett hus eller en mula ska han spendera pengar ur sin ficka för att förvärva en kvinna. på samma sätt som priset på ett hus, en fruktträdgård och en mula varierar allt eftersom det är stort eller litet, fult eller vackert, användbart eller hållbart varierar också priset på en kvinna allt efter hennes fulhet och skönhet eller hennes rikedom eller andra avseenden. Våra vänliga och ståndaktiga lagstiftare har dragit upp tolv artiklar angående en kvinnas pris och deras logiska grund är att om det inte var någon fråga om pengar i detta ärende så skulle det fasta förhållandet för man och hustru bli svagt och skulle troligen snabbt avbrytas."

En fråga som kan ställas i detta sammanhang är följande: Hade hemgiftslagen blivit utsatt för så mycket avoghet, falska anklagelser och nedvärderingar om den hade kommit från utländska källor? Skall man förbjuda eller förhindra en person som vill köpa en present åt en annan person eller ge en del pengar till vederbörande? Ursprunget till lagen om hemgift som är obligatorisk enligt civillagen är koranen. Koranen nämner klart och tydligt att hemgiften inte är någonting annat än en gåva, en present. Islam ger mannen ingen som helst rättighet att skaffa sig ekonomiska fördelar av kvinnan. Hur kan då hemgiften påstås vara priset på en kvinna?

Man kan möjligen säga att iranier i praktiken erhåller ekonomiska fördelar från sina fruar. Jag accepterar att många iranska män gör det. på vilket sätt hör detta ihop med hemgiften? Männens grundar inte sin dominans på hemgiften. Iranska mäns dominans över sina fruar är grundat på andra orsaker. Varför skall man förstöra naturens lag och uppmuntra till ondska när man kan förändra männen? Bakom all denna diskussion skymtar kravet att förmå iranier och alla orientaler att glömma sig själva, sin livsfilosofi, sin kulturella bakgrund och sin mänskliga värdighet och anpassa sig till en främmande livsform och ideal för att lättare uppslukas av dess företrädare.

Fr. Manuchehriyan säger. "Om kvinnorna hade samma ekonomiska ställning som männen varför skulle det då vara nödvändigt att tro på underhåll och hemgift åt henne. på samma sätt som dessa försiktighetsåtgärder och förberedelser inte har vidtagits för män behöver man inte vidta dem för kvinnorna heller."

Denna uppfattning innebär att under perioder då man inte respekterade kvinnornas rättigheter, deras äganderätt och ekonomiska självständighet kunde hemgift och underhåll i viss utsträckning ha varit skälig. Men om en kvinna får ekonomisk självständighet, såsom denna självständighet har givits i islam, finns det ingen orsak för hemgift och underhåll.

Dessa människor utgår från att meningen med hemgiften är att mannen betalar pengar i utbyte mot att beröva kvinnans ekonomiska rättigheter. Skulle det inte ha varit bättre om de studerade islamiska källor innan de kom med dessa uttalanden?

De kunde bl.a. ha studerat de koranverser som behandlar hemgiften.

En annan författare som har undersökt kvinnornas eländiga situation under den för-islamiska perioden påpekar islams betydelse för dessa kvinnor. Denne skriver: "på grund av att män och kvinnor är skapade jämlika finns det ingen logik bakom betalningen av en summa eller lön. på samma sätt som mannen behöver kvinnan behöver också kvinnan mannen. De är båda skapade oumbärliga för varandra och är i en jämlik ställning i detta avseende. Att tvinga den ena att betala en summa till den andra har ingen logik. Icke desto mindre eftersom skilsmässa ligger i mannens händer. Har kvinnan ingen trygghet för ett liv tillsammans med mannen. Kvinnan har rätt till att förutom makens förtroende kräva någon form av ekonomisk försäkring eller garanti från mannen."

Samma författare skriver att paragraf 1133 i civillagen tillåter mannen att skilja sig från sin fru när han vill. "Om denna paragraf upphävs så att det inte bara är mannen som kan bestämma om skilsmässa kommer hemgiften att förlora sin betydelse."

Detta är helt grundlöst då hemgiften inte är ett belopp eller lön. Det står också klart att man och kvinna i sitt ömsesidiga behov av varandra inte är likadana och att skapelsen har konstruerat dem så att de existerar i två olika former.

Det mest vilseledande i allt detta är resonemanget av ovan nämnda författare, som har tolkat hemgiften som en ekonomisk trygghet mot mannens rätt att skiljas. Han har helt och hållet fel i att påstå att orsaken till islams föreskrift är detta.

Man måste fråga dessa människor var de har fått uppfattningen att islam har gett rätten till skilsmässa enbart till mannen så att kvinnan skulle bli i behov av ekonomisk trygghet? Det skulle betyda att orsaken till att den heliga profeten gav hemgift till sina fruar var att han ville ge dem en ekonomisk trygghet gentemot sig själv. på liknande sätt skulle det betyda att vid tillfället för äktenskapet mellan profetens svärson Ali och profetens dotter Fatemeh, så fastställde han en hemgift åt henne, så att han kunde erhålla en ekonomisk trygghet till Fatemehs fördel gentemot Ali.

Om det var så, varför rådde den heliga profeten kvinnorna att ge tillbaka sin hemgift till sina män, och utlovade gudomliga belöningar för detta? Varför tillrådde han att en kvinnas hemgift i mesta möjliga utsträckning inte skulle vara för mycket? Var det något annat syfte som profeten hade för ögonen än överlämnandet av en gåva och att återlämnandet av hemgiften eller något motsvarande i värde av kvinnan till mannen? Var det möjligen så att detta skulle leda till ökad ömhet och fastare relationer och tillgivenhet mellan man och hustru?

Om det var islams syfte att hemgiften skulle tjäna som en ekonomisk säkerhet, varför står det då i den uppenbarande Boken:

"Och ge kvinnorna deras hemgift såsom en spontan gåva" och "Och ge kvinnorna deras hemgift såsom en säkerhet"

Ett felaktigt antagande i detta sammanhang är att tro att traditionerna bakom hemgiften i början av islam var de samma som de är nu. Nu för tiden är det i praktiken så att hemgiften är en garanti och ett åtagande. Mannen ingår en överenskommelse för att betala en viss summa till sin hustru, men kvinnan kräver i allmänhet inte det, utom vid händelse av skilsmässa eller tvister som kan uppstå mellan makarna. Denna sorts hemgift kan förvandlas till en säkerhet. Under islams tidiga historia gick det till på det sättet att mannen betalade hemgiften till sin hustru. Det kan inte sägas att islams avsikt med att förordna hemgiften var att försäkra kvinnan med ekonomisk trygghet.

Historien visar tydligt att den heliga profeten överlämnade inte en kvinna till en man förrän mannen hade betalat hemgiften.

Följande historia återges med en liten skillnad i både shi'itiska och sunnitiska källor. En kvinna kom till den heliga profeten och stod framför församlingen och sa: "Å, Allahs budbärare godtag mig som din hustru". Den heliga profeten var tyst och sa ingenting. Kvinnan satte sig ned på sin plats. En av hans följeslagare ställde sig upp och sade, "Å, Allahs budbärare, om du inte är redo är jag beredd att acceptera henne som min hustru".

Den heliga profeten frågade: "Vad vill du ge henne i hemgift?" "Jag äger inte någonting" svarade mannen. "Det kan inte vara så.

Gå till ditt hus, kanske kan du finna något där att ge som hemgift till denna kvinna", sade Profeten. Mannen gick till sitt hus kom tillbaka och sade: "Jag kunde inte hitta någonting i mitt hus".

Profeten sade: "Gå en gång till och se efter ordentligt. Även om du kan hitta en metallring är det tillräckligt". Han gick två gånger och kom tillbaka och sade: "Jag kan inte ens hitta en metallring i mitt hus. Jag är beredd att ge henne kläderna jag bär, som hennes hemgift". En annan av följeslagarna, som kände mannen, sade:

"Å, Allahs budbärare, vid Allah, denna man har inga andra kläder utom dessa som han bär. Så hälften av kläderna kan överlåtas som kvinnans hemgift".

Den heliga profeten sade: "Om hälften av dessa kläder ska bli kvinnans hemgift, vem kommer att bära vilken hälft? Om en av dem bär dem, så kommer den andra förbli oklädd. Nej, så här kan det inte vara."

Mannen som hade gjort förfrågan satte sig ned. Kvinnan väntade också på sin plats. Församlingen tog upp några andra ämnen, och diskussionen varade länge. Mannen som hade anhållit om kvinnans hand började gå sin väg, men den heliga profeten ropade på honom. "Kom hit!" Mannen kom.

"Tala, säg mig, kan du deklamera koranen?" Ja, Å Allahs budbärare. Jag kan deklamera de och de kapitlen." "Kan du deklamera utantill?" "Ja, det kan jag." "Mycket bra. Nu är det helt i sin ordning. Så jag gifter bort denna kvinna till dig, och hennes hemgift blir att du lär henne koranen." Mannen tog kvinnans hand och gick i väg.

Hemgift och underhåll (3)

Vi har redogjort för den islamiska synen på hemgiften och hemgiftens logiska grund. Nu är det en lämplig tidpunkt att diskutera ämnet om underhåll.

Vi bör dessförinnan notera att enligt de islamiska lagarna har underhåll precis som hemgift en status och ställning som är speciell och säregen för de lagarna, och bör inte förväxlas med vad som finns utanför den islamiska världen.

Om islam hade gett mannen rättighet att själv dra nytta av kvinnans tjänster och att anse förtjänsten av hennes arbete och slit och så gott som all förmögenhet som hon intjänat såsom hans egen, så skulle

avsikten och den logiska grunden med underhåll varit uppenbar. Skälet skulle naturligtvis ha blivit, att om en person använder sig av ett djur eller en annan person för att erhålla en del ekonomiska förmåner, så ska han nödvändigtvis stå för kostnaderna för det djurets eller personens uppehälle. Om en hästförrare inte ger sin häst gräs och havre blir hästen så svag att den inte drar kärran åt honom.

Islam erkänner emellertid inte sådana rättigheter för mannen. En kvinna har äganderätt. Hon kan skaffa rikedomar och mannen har ingen rätt att beslagta rikedomerna som tillhör henne. Det är ändå mannens plikt att stå för familjens uppehälle. Han skall bära kostnaderna för hustrun, barnen, tjänare, hembiträde, huset och så vidare. Vad är anledningen till det?

Olyckligtvis är de västinfluerade inte beredda att för ett ögonblick tänka över dessa saker. De upprepar exakt samma kritik om de islamiska systemen, som västerlänningar riktar mot sina egna rättighetssystem.

Om man hävdar att den västerländska kvinnans underhåll fram till 1800-talet inte var något annat än en ranson mat och slit som placerade henne på en slavs rang är kritiken berättigad. För det var en kvinnas plikt att utan betalning utföra hushållsarbetet åt mannen, hon hade ingen äganderätt och underhållet som gavs till henne var utan tvivel en sorts ranson som ges till en fånge, eller foder som ges till ett dragdjur.

Men om vi någonstans i världen stöter på en speciell lag som avbördar kvinnan från den obligatoriska plikten att utföra hemarbetet åt en man som ger henne rätten att samla rikedom, ger henne en fullständig ekonomisk självständighet, samtidigt som den befriar henne från att bidra till familjbudgeten måste den lagen vara baserad på en eller annan logisk grund. Bakgrunden och mening med den lagen förtjänar att studeras fullständigt och undersökas seriöst.

Den Europeiska kvinnans undertryckelse fram till den andra halvan av 1800-talet

I sin kommentar till Irans civillag skriver Dr. Shaygan: Den självständighetsrätt som en kvinna har när det gäller hennes egendom och tillgångar, och som shi'itisk rättsvetenskap har erkänt från första början har inte återfunnits i antikens Grekland, eller Rom eller Japan, eller, fram till för en kort tid sedan, i de flesta länder. Det betyder att kvinnan har förnekats rätten att äga sin egendom, dvs precis som en minderårig, en sinnessjuk eller en laglös. I England dröjde det till 1870-talet innan kvinnan rätt till sin egendom försäkrades i lagen. Lagarna från 1870 och 1882 som gick under namnet "Gift kvinnas egendomslag" försäkrade kvinnornas rätt till sin egendom. I Italien antogs 1919 en lag som avförde kvinnan från kategrin personer med förbud. I Tyskland fick kvinnorna år 1900 och i Sverige 1907 samma lagliga befogenheter som sina män.

I Portugal eller Frankrike är det fortfarande så att en gift kvinna står på listan för personer med förbud, även om lagen från februari 1938 i Frankrike har förbättrat begränsningarna mot förbudet.

Det var alltså bara för drygt ett århundrande sedan den första lagen angående kvinnas ekonomiska självständighet från sin make (1882 i England) antogs i Europa.

Varför beviljade Europa plötsligt ekonomisk självständighet?

Hur kom det nu sig att det för ett århundrande sedan skedde en sådan viktig händelse? Kom de mänskliga känslorna hos Europas män plötsligt till kokpunkten och blev förtrycket i deras behandling uppenbarad för dem?

Lyssna till svaret på denna fråga hos Will Durant. I sin "Nöjet av filosofin" börjar han en efterforskning under rubriken "Orsaker".

Där kommenterade han orsakerna till varför frihet var beviljad Europas kvinnor, och det är där vi beklagningsfullt stöter på en hemsk verklighet. Det avslöjas att den europeiska kvinnan borde känna tacksamhet för sin frihet och sin rätt till äganderätt, till maskiner och inte till mannen, och skulle böja sitt huvud för de stora maskinernas kuggar, och inte inför den europeiska mannen. Det var girigheten och lystenheten hos fabriksägarna som tryckte på dem att göra större vinster, och betala mindre löner, som föranledde dem att lägga fram utkastet till lagen för kvinnans ekonomiska självständighet i det brittiska parlamentet.

"För ett århundrande sedan hade män i England det svårt att få arbete, men deras fruar och barn kunde få arbete i fabriker.

Arbetsgivarna måste tänka i termer av vinster och utdelningar och får inte bli distraherade av hänsynstagande till moral, seder eller förhållanden. Männen som omedvetet samverkade till att "förstöra hemmet" var de patriotiska fabrikanterna i 1800-talets England.

Det första lagliga steget i våra mormödrars frigörelse var lagstiftningen från 1882, genom vilken det var förordnat att hädanefter skulle Storbritanniens kvinnor åtnjuta det enastående privilegiet att få behålla pengarna de tjänat. Det var en högeligen moralisk och kristen förordning, genomförd av fabriksägarna i underhuset för att locka Englands damer till att betjäna deras maskiner. Från det året fram till nu har det oemotståndliga suget från vinstmotivet dragit ut kvinnan från hemmets slavgöra till träldomen i verkstaden."

Det var alltså Englands kapitalister och fabriksägare som för sina materialistiska vinningars skull tog detta steg " i kvinnans intresse".

Koranen och kvinnans ekonomiska självständighet

För 1400år sedan antog islam denna lag och befallde:

"Till männen en andel från vad de har tjänat, och till kvinnorna en andel från vad de har tjänat" (4:32)

I denna vers anser koranen att männen har rätt till frukten av sitt arbete och ansträngningar. på exakt samma sätt anser den kvinnan ha rätt till frukten av sitt arbete och ansträngningar.

I en annan vers påbjöd koranen följande:

"Till männen en andel av vad föräldrar och anförvanter lämnar, och till kvinnorna en andel av vad föräldrar och anförvanter lämnar." (4:7)

Det betyder att för män är det en andel i förmögenheten som deras föräldrar eller släktingar lämnar efter sig vid dödsfall, och för kvinnor är det en andel i vad deras föräldrar och anförvanter lämnar efter sig vid deras död.

Denna vers har etablerat kvinnans arvsrätt. Det är en lång historia och dispyt om huruvida en kvinna har arvsrätt eller inte. Vi kommer att behandla denna fråga senare i boken. Araberna i den förislamiska perioden ville inte bevilja arvsrätt till kvinnor men den heliga koranen grundlade bestämt den rättigheten.

En jämförelse

Koranen gav ekonomisk självständighet till kvinnor tretton århundranden innan de Europeiska kvinnorna uppnådde det, med den skillnaden att, islams motiv med att ge ekonomisk självständighet till kvinnan först av allt inte var annat än islams mänskliga aspekt och dess känsla för gudomlig rättvisa. I islams fall var det inga sådana spörsmål som de giriga fabriksägarna i England, som för att få högre och högre vinster antog denna lag och sedan basunerade över världen att de hade givit ett officiellt erkännande för kvinnliga rättigheter och hade erkänt jämlika rättigheter för män och kvinnor.

Islam gav ekonomisk självständighet till kvinnorna, men enligt Will Durant, utan att förstöra familjebanden och ödelade inte grunden för familjen. Den fick inte hustrur att konfrontera sina män och döttrar att konfrontera sina fäder i uppror och revolt.

Islam medförde en stor social revolution med dessa två verser.

Vad västvärlden gjorde, enligt Will Durant, var att den befriade kvinnan från hushållsarbetets slavgöra och fängslade henne i varuhus och fabriker till hårt arbete och slit. Europa tog av en uppsättning kedjor från kvinnans kropp och satte på en annan uppsättning, inte mindre tung än den föregående. Men islam frigjorde kvinnan från trälldom och slaveri hos mannen inom hans hus och utanför hemmet, i jordbruket och genom att göra det obligatoriskt för mannen att sörja för uppehållet för hela familjen och befria kvinnan från alla slags plikter och belastningar gällande hennes egna utgifter, såsom också utgifter för de andra medlemmarna i familjen. I islams ögon är kvinnan, trots att hon har en rättighet i överensstämmelsen med den mänskliga instinkten att förtjäna, spara och lägga till sin förmögenhet, inte på något sätt ansvarig för anskaffningen av livets förnödenheter.

Dessa saker ska inte pressa henne och ska inte beröva henne hennes stolthet, skönhet och heder, som alltid är förknippat med hennes sinnesfrid och lugn.

Vad kan vi göra? Ögonen och öronen hos en del av våra författare är för hårt slutna för att tänka över denna obestridliga historiska och filosofiska verkligheten.

Kritik och repliker

I sin bok kritiserade Fr. Manuchehriyan den konstitutionella och civila lagstiftningen i Iran. Hon skriver:

"Vår civilagstiftning erfodrar å ena sidan att en man ger underhåll till sin hustru, dvs att han skall sörja för hennes kläder, mat och husrum. Precis som ägaren till en häst eller mula sörjer för dess foder och stall, så skall ägaren till en kvinna få henne att uppnå denna lägsta livsstandard. Å andra sidan är det inte klart varför det i artikel 1110 i civilagstiftning särskilt är omnämnt att under perioden av "id-dah" efter makens dödsfall, (en period under vilken änkan inte bör gifta om sig) så är kvinnan inte berättigad till underhåll. Vid tidpunkten för makens dödsfall har en kvinna ett stort behov av sympati och deltagande, och naturligtvis vill hon att efter förlusten av sin ägare inte bli utsatt för ekonomiska svårigheter och bekymmer. Man kan möjligen kritisera oss att, "Ni som är så förtjust i frihet och önskar att kvinnan skall vara jämlik mannen på alla sätt, så varför vill ni att kvinnan skall förbli ransonätaren och mannens slav och att detta förhållande skall fortsätta även efter mannens död? "Som svar säger vi att, i enlighet med samma logiska grund för kvinnans slaveri, på vars grund strukturen för denna civilagstiftning är rest, så var det riktigt att lagstiftarna själva skulle ha vidtagit åtgärder som såg till att kvinnan hade underhåll även efter sin makes död."

Vi frågar denna författare var i Irans civilagstiftning, och var i islams lag hon har upptäckt att mannen är ägare till kvinnan, och att orsaken till att mannen ger underhåll till kvinnan är att kvinnan är man-

nens egendom? Vad för slags ägare är det som inte är berättigad att fråga sin slav att ge honom ett glas vatten? Vad för slags ägare är det, vars slav må utföra vilket arbete som helst för slavens egen förtjänst och inte för sin ägares? Vad för slags ägare är det vars slav kan begära, om hon vill, lön för det minsta arbete som slaven utför åt honom? Vad för slags ägare är mannen, som inte har någon rättighet att tvinga sin slav att amma hans barn utan ersättning, dvs barnet som hon själv har fött i sin ägares hus?

För det andra, är alla som är försörjda av en annan person, dennes slav? Enligt islam, och enligt varje lag, så är det en faders plikt, eller faderns och moderns, att underhålla sina barn. Medföljer det att under varje lag i världen, så är barnen ansedda som slavar till sina föräldrar? Enligt islam, måste fadern och modern, om de är utblottade, försörjas av sina söner, utan att sönerna är berättigade att påtvinga sin vilja på dem. Skulle vi säga att islam anser att fäder och mödrar är sina egna söners egendom?

För det tredje, och mest överraskande av allt, är att hon frågar. Varför är inte underhåll obligatoriskt, under perioden av "iddah" efter makens död då kvinnan under denna tid är i störst behov av makens pengar?

Det verkar som om författaren lever i 1800-talets Europa. Grunden för kvinnans underhåll från mannen är inte hennes behov. Om det vore så att kvinnan enligt islamiska lagar inte hade någon äganderätt så länge som hon levde med sin make skulle en sådan bestämmelse ha inneburit en klar störning i hennes levnadsvillkor efter makens död. Men när en lag ger rättighet till äganderätt för kvinnan och säger att kvinnan äger sin egen förmögenhet, trots att alla hennes utgifter betalas av hennes make, varför skulle det bli nödvändigt att kvinnan skall vara försörjd efter makens död?

Underhållet är en gåva för en mans hushåll, men när hushållet själv är omtumlat, så är det inte nödvändigt att denna rättighet ska fortsätta.

Tre slags underhåll

I islam finns det tre slags underhåll.

Den första sorten är vad en ägare skall spendera på vad som ägs av honom. Kostnaderna som ägaren till ett djur lägger för djurets välbefinnande faller under denna rubrik. Grunden för denna sorts underhåll är äganderätt.

Den andra sorten är det underhåll som en person betalar för sina barn när de är minderåriga eller utan tillgångar, eller som han spenderar på sin fader och moder när de är i behov. Grunden för denna rättighet till underhåll är inte äganderätt och tillståndet av att vara ägd, utan dessa är de rättigheter som barnen har naturligt, från de personer som är ansvariga för att de finns till, och den rättighet som en fader och en moder har med anledning av deras deltagande i födseln av sina söner, och med anledning av de uppoffringar de genomgått under sönerns uppväxt. Detta underhåll beror på oförmågan hos personen vars underhåll är obligatoriskt.

Den tredje sortens underhåll är det som en man spenderar på sin hustru. Grunden för detta underhåll är v arken förbundet med äganderätt, och att vara ägd, inte heller den naturliga rättighet nämnt i samband med den andra sorten, och inte heller beror det på oförmåga, oförmögenhet eller fattigdom.

Antag att hustrun är miljonär och har en enorm inkomst och maken har färre tillgångar. Det är ändå mannen som måste stå för familjens kostnader och också de personliga kostnaderna för hustrun. Skill-

naden som denna sort har med den första och andra sorten är att om mannen inte fullgör sin uppgift och inte betalar underhållet är han en syndare, men en ej utförd fullgörelse av den funktionen tar inte formen av en återvinnbar skuld eller av en laglig förpliktelse. Med andra ord, den försummelsen skapar ingen laglig orsak för ett agerande. Men hustrun har rätt att vidta lagliga åtgärder mot honom i domstolen och om det visar sig att han har begått något fel kan hon återfå underhållet från mannen. Vad är grunden för denna sortens underhåll? Vi skall diskutera denna sak i nästa avsnitt.

Vill inte den moderna kvinnan ha en hemgift eller underhåll ?

Vi har påpekat att enligt islam är det mannens uppgift att stå för familjens utgifter, inklusive hustruns personliga kostnader, och att hustrun inte har någon skyldighet i detta avseende. Hustrun kan ha en enorm förmögenhet och kan förfoga över mycket mer rikedomar än vad mannen gör, men ändå har hon inga förpliktelser i att bidra till familjens utgifter. Hustruns bidrag till familjens utgifter med pengar eller i form av arbete är frivilligt och beror på hennes egen vilja och benägenhet.

Trots det faktum att hustruns utgifter är en del av familjens kostnader och är mannens ansvar, så är han, enligt islams syn, inte berättigad till att få ekonomiska fördelar av, eller få en del av, sin hustrus intäkter och förtjänster från arbete. Han kan inte utnyttja henne. Hustruns underhåll är i detta avseende lika som underhållet av en fader och moder som, under vissa omständigheter, det är en söners plikt att sörja för. Sönerna har ingen rätt att begära någonting i retur för sina tjänster.

En fördel för kvinnorna i ekonomiska ärenden

Islam har givit kvinnorna en enastående fördel i finansiella och ekonomiska ärenden. Å ena sidan har den givit henne en fullständig finansiell självständighet och frihet och har förhindrat mannen från att ha någon makt över hennes egendomar och arbete. Den har tagit bort rätten till förmyndarskap från mannen, över kvinnans affärer, som existerade under historiska tider, och var sedvanlig i Europa fram till i början av 1800-talet. Islam har också fritagit henne från något ansvar eller förpliktelser att jaga efter pengar genom att befria henne från ansvaret för familjens utgifter.

De som dyrkar västvärlden vill kritisera denna lag, i beskyddandet av kvinnans namn, hittar inget alternativ förutom att ta sin tillflykt till påhittandet av ren lögn. De säger att orsaken bakom underhållet är att mannen anser sig själv vara ägare till kvinnan och anställer henne i sin tjänst. På samma sätt som ägarna till djur måste stå för deras kostnader så att de kan rida på djuren eller för att djuren skall kunna bära deras laster så har lagen om underhåll krävt försörjning av kvinnan.

Om någon kritiserar den islamiska lagen för att orättmätigt ha favoriserat kvinnan, att den inte är rättvis mot mannen, att den har behandlat honom som en oavlönad betjänt åt kvinnan, låter dennes kritik mer övertygande. Denne kan föra fram argument till fördel för sitt påstående och ge den en skenbar mer realistisk form, än den som kritiserar denna lag i namnet av och för beskyddet av kvinnan.

Islam söker inte efter att uppfinna en lag till fördel för männen och emot kvinnor. Islam är varken en partisan för kvinnan eller för mannen. I sina lagar har islam behållit i sikte välståndet för kvinnan, mannen och barnen som ska växa upp under deras vård, och därmed bibehållit välståndet för hela det mänskliga samhället.

Enligt islam är välståndet för män, kvinnor, deras barn och hela det mänskliga samhället beroende av att villkoren som naturens regler och lagar, vilket är förutsatt och format av skaparens starka och välbetänkta hand inte ska förbises.

Som vi upprepade gånger har nämnt har islam alltid observerat regeln att mannen är symbolen för behov och kvinnan symbolen för överflöd. Islam betraktar mannen såsom en inköpare och kvinnan såsom ägare av nödvändiga varor. Enligt islams är det mannen som ska anse sig själv vara förmånstagare, när det gifta paret lever tillsammans och skall bära familjens kostnader.

Mannen och kvinnan ska inte glömma bort att när det gäller kärlek, så är två olika roller tilldelade dem. Föreningen kommer endast att vara stabil, stark och harmonisk, när mannen och kvinnan betar sig inom sina naturliga roller.

Ytterligare en anledning till att underhållet är obligatoriskt för mannen är att smärtan, lidandet och energiförlusten i samband med födseln av nästa generation, är av en naturens lag lämnat att bäras av kvinnan. Mannens naturliga funktion i detta sammanhang, är bara en njutbar gärning och ingenting mer. Det är kvinnan som är besvärad av menstruationen, som genomgår bördan av graviditetsperioden, och opassligheten speciellt för den, det är hon som utstår vedermödorna med förlossning och de följande riskerna, det är hon som ammar och vårdar barnet.

Alla de ovan nämnda sakerna tömmer kvinnans fysiska och psykiska styrka och försvagar hennes krafter som hon kunde ha använt för att arbeta och till att tjäna pengar. Ställd inför dessa hårda fakta, om det var förordnat att man och kvinna skulle vara jämlikt ansvarig för bidragen till familjbudgeten, och om lagen inte kom till kvinnans hjälp så skulle kvinnan bli placerad i en beklagansvärd situation. Dessa är orsakerna till att även bland djuren som lever i par så stöder alltid hannen honan, och hjälper till att hitta mat åt henne under hennes begränsningar då hon föder sin avkomma.

Vid sidan av detta är man och kvinna inte skapade lika varandra när det gäller deras kraft att utöva svårt kroppsarbete. Om mannen hävdar att han inte kommer att spendera den minsta del av sina inkomster på henne, så har kvinnan aldrig någon möjlighet att tjäna tillräckligt mycket för att nå upp till mannens nivå.

Sett ur ett annat perspektiv är kvinnan i större behov av pengar och välstånd än mannen. Lyxartiklar och prydnadssaker är nödvändiga behov för en kvinna. Vad en kvinna spenderar på lyxartiklar, på smink och självförsköning är jämförbar med kostnaderna för många män. Denna benägenhet för prydnader skapar av sig själv en benägenhet för variation och fantasi hos kvinnan. För en man duger enkla kläder, så länge som de passar att bäras och inte är gamla och utslitna, men vad är fallet med en kvinna? För en kvinna kan en klänning bäras så länge som den visar nyhetens behag. Hur ofta önskar vi inte att en klänning eller några smycken skulle ha mer värde för en kvinna än att bara användas en gång! Kraften och ansträngningen hos en kvinna att tjäna pengar är mindre än hos en man, men en kvinnas förmåga att spendera pengar är många gånger större än en mans.

För att en kvinna ska förbli en kvinna och bibehålla sin skönhet, sin elegans och stolthet, krävs det ett mycket mer bekvämt, fridfullt och lättsamt liv, och färre bekymmer för livets nödvändigheter. Om kvinnorna var som männen tvungna att alltid söka efter och leta efter tillgångar och jaga efter pengar så skulle hennes stolthet krympa ihop, och rynkor och fåror skulle komma fram i hennes ansikte. På samma sätt som ekonomiska bekymmer formar mannens ansikte och panna. Det är ofta omtalat att dessa stackars västerländska kvinnor som är tvungna att kämpa för sitt uppehälle i verkstäder, fabriker och kontor, avundas den österländska kvinnans liv. Det är uppenbart att en kvinna som inte har frid i sinnet och inte har tid att sköta om sig själv inte heller kommer att vara en källa till välbehag och lycka för sin man.

Det är inte bara riktigt för kvinnan, utan faktiskt i mannens intresse och också för hushållets välbefinnande att hon ska förbli befriad från den obligatoriska kampen att finna medel och tillgångar för sitt

uppehålle. Mannen eftertraktar också att hans hem ska vara en plats av frid, en viloplats där bekymren från den yttre världen kan glömmas. Hans hustru har kraften att göra hemmet till en plats för vila och lugn och en plats att glömma ängslan och bekymmer, och hon själv skulle inte vara uttröttad och utsliten av den utmatning som är orsakad av det arbete som en man som arbetar utanför hemmet måste göra. Hur beklagansvärd är inte situationen för en man som vid hemkomsten finner sin hustru mer uttröttad och mer sliten än sig själv. Således är hustruns bekvämlighet, välbefinnande, lycka och sinnesfrid av stort värde också för mannen.

Hemligheten med en man som villigt ger pengar åt sin hustru, pengarna som han för hem efter ett ansträngande slit och hårt arbete, och frikostigt spenderas av hustrun som hon vill, är att mannen förstår att hans själsliga behov är hos sin hustru. Han har förstått att Gud har i hans hustru placerat källan till hans bekvämlighet och lindring för hans själ.

"Och gjorde av honom hans maka så att han må vila i henne" (7: 189)

Han har förstått att ju bättre, bekvämare och fridfullare liv han skapar åt sin hustru desto större tjänst gör han sin egen lycka och bekvämlighet. Han har kommit till insikt att av två gifta människor så bör åtminstone den ena inte vara under press av kamp och trötthet, så att den ena må vara en källa av själslig komfort till den andra. I denna arbetsfördelning är mannen den som är mer kapabel att ta itu med livets kamp och kvinnan den som är bättre på att trösta och lugna själen för den andra.

Kvinnan är skapad för att vara i beroendeställning till mannen i de materiella och finansiella aspekterna av livet, och på samma sätt behöver mannen kvinnan på den spirituella sidan. Utan beroendeställningen till mannen kan inte kvinnan bära kostnaderna för sina omåttliga materiella behov som är många gånger mer än mannens. Med anledning av detta så har islam specificerat kvinnans lagliga make som den enda medelpunkten för hennes självständighet.

Om kvinnan vill leva som hon önskar men inte vara fullständigt beroende av sin lagliga make, så blir hon beroende av andra män.

Så är olyckligtvis fallet. Exempel är lätt funna, och antalet är ökande.

Avsikten med propaganda mot underhåll

Kvinnojägarna har förstått denna punkt och en av orsakerna till propagandan mot underhåll till hustrun är just detta. Om omåttliga krav på pengar hos hustrun kulminerar i ett främlingsskap kan kvinnan lätt falla offer för jägaren.

Det råder inget tvivel om att upphävande av underhållet är orsaken till den ökande prostitutionen.

Hur är det möjligt för en gift kvinna att separera skötseln av sitt liv från mannen och att hantera sina affärer enligt sitt eget föredragande?

En annan sida av sanningen är att män som är trötta på överdådigheten och extravaganserna hos sina hustrur har ett finger i kravet på att upphäva underhållet. Dessa människor önskar i frihetens och jämlikhetens namn, och genom bemödanden av kvinnorna själva att uppnå dessa mål, ta revansch på kvinnorna för deras luxuöshet och extravagans.

Will Durant skriver i "Nöjet av filosofin", efter att ha definierat moderna äktenskap med orden, "lagligt äktenskap, med legaliserad födelsekontroll, och med rättighet till skilsmässa genom ömsesidigt samtycke för barnlösa par, vanligtvis utan betalning av underhåll." " Medelklassens damer påskyndar den

uttröttade mannens hämnd på alla av kvinnligt kön. Äktenskapet förändras till en form som inte tolererar de oproduktiva kvinnorna som är prydnadsföremålet och fasan i så många dyrbara hem, männen inbjuder sina moderna fruar att själva förtjäna pengarna som de vill spendera. För kamratliga äktenskap är förutsättningen att fram till dess då moderskapet är nära förestående ska hustrun gå till arbetet. Här gömmer sig jokern genom vilken kvinnans frigörelse ska göras fullständig: hon skall hädanefter betala alla sina kostnader. Den industriella revolutionens obarmhertiga vedermödor för kvinnorna visar här sitt ansikte. Kvinnan måste ansluta sig till sin make i fabriken, i stället för att lättjefull stanna i sitt gemak, tvingande mannen att producera dubbelt för att balansera hennes ekonomiska sterilitet, så skall hon bli hans hedersvärda jämlike i arbete såväl som i förtjänst, i plikter såväl som i rättigheter."

Rikedom i stället för make

Det faktum att de naturliga funktionerna hos en kvinna med att föda barn gör det nödvändigt att hon i ekonomiska angelägenheter ska ha någon att lita på kan inte förnekas.

I dagens Europa finns det personer som i stöd för kvinnans frihet har gått så långt att de förespråkar återställandet av det materiarkaliska systemet och vill förvisa fadern helt och hållet från familjecirkeln. De tror att med en fullständig ekonomisk självständighet för kvinnan och hennes jämlikhet med mannen i alla avseenden kommer mannen i framtiden anses som en extra lem och kommer att falla ut från familjen för evigt.

Samtidigt inbjuder samma individer staten att träda in som en ersättning för fadern. Staten skall enligt dessa garantera den ekonomisk bistånd åt den grupp av kvinnor och mödrar som aldrig skulle ha en möjlighet att etablera och forma en familj och utföra alla nödvändiga plikter på egen hand. Dessa kvinnor skall inte avstå från att bli gravida. Kvinnan som levde på sin mans underhåll och har varit sin mans egendom kommer hädanefter att leva på underhåll från staten, och blir statens egendom. Faderns plikter och rättigheter ska överföras på staten.

Vi önskar att dessa individer som, med en hacka i sina händer, blint och urskillningslöst förstör den balanserande strukturen av våra heliga hem, som har sin grund i den heliga uppenbarande lagen, kunde tänka över följderna och kunde titta framför sig och se ljuset i framtiden.

I sin bok "Äktenskap och moral" diskuterar Bertrand Russell vissa kulturella interferenser, och statens välfärdsarbete.

Angående barn skriver han:

"Det är en annan kraftfull styrka som arbetar i riktning mot elimineringen av faderns biologiska existensberättigande. En annan viktig kraft som motverkar fäderna är kvinnans önskan till ekonomisk självständighet. Kvinnorna som hitintills varit de mest politiskt aktiva har varit de ogifta kvinnorna, men detta tillstånd är sannolikt temporärt. Orättvisorna för gifta kvinnor är för tillfället betydligt allvarigare än de för ogifta kvinnor ... Det finns två olika sätt på vilket gifta kvinnor må uppnå ekonomisk självständighet. Ett är att förbli anställd i den sortens arbete som de hade före giftermålet. Detta innebär att överlämna sina barn att vårdas av andra och skulle leda till en mycket stor utvidgning av daghem och förskolor. Den logiska följden av detta skulle bli att modern och fadern mister all betydelse i ett barns psykologi. Den andra metoden skulle vara att kvinnor med små barn skulle få en lön från staten på villkoret att de ägnar sig själva åt sina barn.

Denna metod skulle, naturligtvis, inte enbart vara tillräcklig, och skulle behöva bli utfylld med villkor som möjliggör kvinnornas återvändande till ordinarie arbete när deras barn inte längre är små. Men det

skulle ha den fördelen att den möjliggör för kvinnorna att själva vårda sina barn utan förnedrande beroende av en man.

Om vi förutsätter att en sådan lag har blivit antagen kommer dess effekt på familjemoralen bero på hur den har blivit avfattad.

Lagen kan ha varit så avfattad att en kvinna inte får någon betalning om hennes barn är fött utom äktenskapet, eller återigen, det kan bli förordnat att om det kan bevisas att hon även bara en gång varit otrogen, så skulle utbetalningen gå till hennes man i stället för henne. Om lagen är sådan, så kommer det att bli den lokala polisens plikt att besöka varje gift kvinna och göra en undersökning om hennes moraliska ställning. Effekten kan bli mycket upplyftande, men jag tvivlar på huruvida de som blir upplyfta helt och hållet roar sig. Jag tror att mycket snart skulle det krävas att polisens inblandning skulle upphöra, med det naturliga resultatet att även mödrarna till barn födda utom äktenskapet skulle emottaga bidraget. Om det blir på det sättet kommer faderns ekonomiska makt i arbetarklassen vara fullständigt slut, och familjen skulle antagligen upphöra efter en tid och faderns betydelse för barnen kommer att sjunka till husdjurens nivå.

Jag tror att civilisationen, under alla förhållanden som den hitintills har existerat, tenderar att försvaga kvinnornas moderskänslor ... Det är antagligen så att för bevara en civilisation som har gjort så många framsteg måste kvinnorna få betalning för att producera barn. De kan känna att det är värt såsom en förtjänstfull karriär. på så sätt vore det naturligtvis onödigt att alla kvinnor, inte ens majoriteten, skulle ta upp detta yrke. Det skulle bli ett yrke ibland många andra och skulle ha fått utföras med professionell noggrannhet. Detta, är emellertid, spekulationer. Den enda som verkar ganska säkert är att feminismen i sin senare utveckling sannolikt har en djupgående inflytande på uppbyggnaden av den patriarkaliska familjen. Statens roll som en ersättare till fäderna betraktas som en utveckling i väst."

Enligt dessa anhängare för kvinnornas materiella självständighet skulle annulleringen av underhållet, medföra följande resultat.

Avfärdandet och förvisningen av fadern från familjen, eller åtminstone faderns förminskade betydelse, och ett återvändande till den materiarkaliska tidsåldern där staten tar faderns plats. Till detta tillkommer försvagade moderskänslor och en situation i vilken mödrarna, i stället för att ha kärlekens tillgivenhet kommer att bli inskränkta till ställningen som personer som har ett bestämt yrke och plikt och innehavande ett visst arbete såsom en källa för sin lön.

Det är uppenbart att följderna av allt detta är den fullständiga ödeläggelsen av familjen, vilket otvivelaktigt kommer att efterträdas av mänsklighetens ödeläggelse. Allt ska läggas till rätta, och bara en sak kommer att saknas och det blir välståndet, välbehaget och nöjet av den intellektuella glädjen, speciell för tillgivenheten i hemmet.

Hur som helst, mitt argument är att även anhängare till kvinnans självständighet och fullständiga frihet, och upprätthållarna av den totala förvisningen av fadern från familjen, anser att kvinnans naturliga funktion med att föda barn kräver en del pengar eller en del bistånd, och till och med en lön som det är statens plikt att betala. Detta till skillnad från faderns naturliga plikt som inte kräver något arvode.

I de internationella arbetarlagarna inräknas livets nödvändigheter för hustru och barn i den lägsta garantilönen för en arbetare. Detta betyder att de internationella arbetarlagarna officiellt erkänner rätten till underhåll för hustru och barn.

Är de Mänskliga Rättigheternas Deklaration en förolämpning för kvinnan?

I deklARATIONEN för mänskliga rättigheter, artikel 23, moment 3, står det att läsa: "Alla som arbetar har rätten till en skälig och fördelaktig ersättning som försäkrar dem själv och deras familj en existens värdig en mänsklig värdighet..."

I artikel 25, moment 1, står det: "Alla har rätt till en levnadsstandard tillräcklig för hälsa och välbefinnande för dem själva och deras familjer, inklusive mat, kläder, bostad och medicinsk vård och nödvändiga sociala tjänster ..."

I ovanstående två artiklar har det indirekt blivit bekräftat att varje man som etablerar en familj ska bära kostnaderna, och kostnaderna för sin hustrus och barns underhåll. Pengarna som spenderats på dem bedöms såsom nödvändiga utgifter för mannen.

Trots att det uttryckligen nämns att män och kvinnor har jämlika rättigheter i deklARATIONEN så har det faktum att mannen ger underhåll till hustrun inte ansetts som oförenligt med de jämlika rättigheterna. De som då och då åberopar auktoriteten i deklARATIONEN för mänskliga rättigheternas och dess godkännande i det iranska parlamentets två kammrar, skall anse underhåll vara en avgjord fråga. Skulle dykarna av västvärlden, som kallar allt som har en islamisk färg, reaktionärt och gammalmodigt, tillåta sig själva att vara respektlösa i den okränkbara mot deklARATIONEN för mänskliga rättigheterna också, och anklaga även den för att tro på mannens äganderätt, och kvinnans slaveri?

I artikel 25 i deklARATIONEN kan man läsa vidare att: "Alla har rätt till trygghet i händelse av arbetslöshet, sjukdom, invaliditet, änkestånd, hög ålder eller andra brister på uppehälle i omständigheter utanför sin kontroll."

Här behandlar den inte bara förlusten av maken som en förlust av medel för uppehållet för en kvinna, utan den har också inkluderat änkor i samma klass som de arbetslösa, de sjuka och de fysiskt oförmögna. Är inte det en allvarlig förolämpning för kvinnorna?

Om det i någon av böckerna eller andra lagliga arbeten från öst, hade hittats ett uttryck som detta, så skulle klagolåten från opponenter ha nått himlen, såsom vi själva i vissa fall blir vittne till när det gäller Irans lagar.

En förnuftig människa som inte är fördomsfull och ej har förutfattade meningar och ser alla sidor av en fråga, betraktar varken skapelselagen som har gjort mannen till ett av medlen för en kvinnas uppehälle eller deklARATIONEN för mänskliga rättigheterna, som har inkluderat änkestånd såsom en förlust av medel för levebrödet, eller slutligen islams lag, som har ansett kvinnan vara berättigad till underhåll, ha förolämpat henne.

Skapelsens lag skapade man och kvinna i behov av varandra, med tanke på att foga samman man och kvinna starkare, och göra hemmet, som är grunden för verklig lycka för mannen, starkare och tryggare. Om det i ekonomiska ärenden är kvinnan som är beroende av mannen är det omvända förhållanden i själsliga ärenden. För sin själsliga lugn står mannen i beroende ställning till kvinnan. Dessa två olika behov gör dem mer förtroliga och förenade med varandra.

DEL IX

Frågan om arvsrätten

Den gamla världen gav antingen över huvud taget inget arvsrätt till kvinnor eller när det gavs så behandlades kvinnan som en minderårig, vilket betydde att hon inte gavs självständighet och ställning hos en person som hade rättigheter. Även om de gamla lagarna gav döttrar viss rätt till arvet fick inte döttrarnas barn ärva någonting. Sönerna kunde ärva och deras barn kunde växa upp som arvtagare till sin fars egendomar. En del andra lagar som gav ett jämlikt arvsrätt till både män och kvinnor, men inte i form av en specificerad andel. Enligt denna modell kunde arvtagaren, om han så ville, göra ett testamente till fördel för sin dotter också.

Historien bakom kvinnans arvsrätt är lång. Vetenskapsmän och lärda personer har undersökt den utförligt och har lämnat efter sig en omfattande mängd utredningar och skrifter om detta ämne. Jag tror inte att det är nödvändigt att citera från deras skrifter och undersökningar. Sammanfattningen av dessa skrifter är vad vi har nämnt här ovan.

Orsaken till att kvinnan fråntogs arvsrätten

Den verkliga orsaken till att kvinnan var berövad sin arvsrätt var att förhindra förflyttning av familjens egendomar till en annan familj. Enligt den gamla föreställningen var moderns roll vid ett barns tillblivelse obetydlig. Mödrar ansågs enbart vara en behållare i vilken mannens spermier utvecklades och från vilken ett barn kom till världen. Av den anledningen trodde de att sönerns barn var ättlingar av en man och således var de en väsentlig del av hans familj. Medan dotterns barn betraktades som hennes makes barn och därmed tillhörde de makens familj.

Följaktligen, om en dotter ärvde, och hennes barn ärvde henne, så skulle det orsaka en situation där en familjs rikedomar skulle övergå till en annan familj.

I boken "Irth dar huquq-e madani-e Iran" (arvsrätt i Irans civillagstiftning), skriver Dr. Musa Amid, att "i gamla tider var det religion som lade grunden till familjens utformning och inte naturliga band. Familjens religiösa talesman (under det patriarkaliska systemet) var farfadern i familjen, och efter honom utfördes familjens religiösa ceremonier och ritualer endast av sönerna generation efter generation. Fortidens folk ansåg att sönerna var den enda källan till fortsättningen på deras härstamning. Fadern i familjen, liv givare till sin son som han var, överförde också sin religiösa tro och de religiösa ritualer, rätten att hålla elden vid liv och också rätten att citera särskilda böner. 15 Såsom det är omnämnt i den Hinduiska Vedas och i Greklands och Roms lagar är generationens makt inskränkt till män och resultatet av denna föräldrade tro var att familjens religioner var angelägenheter speciellt för män. Kvinnorna hade ingen uppgift och kunde inte blanda sig i religiösa angelägenheter, utom genom sina fäder och makar ... och därför att religiösa ritualer inte angick dem berövades dem alla familjeprivilegier. Därigenom berövades kvinnorna arvsrätten."

Det fanns också andra orsaker till varför kvinnan berövades arvsrätten. En av dem var deras svaghet i strid. I samhällen där företrädande och förmåner grundades på hjältemod och tapperhet, och en krigförande person var att föredra framför hundratusen okrigiska personer berövades naturligtvis kvinnan arvsrätten på grund av sin svaghet i utförandet av försvarshandlingar och mod.

Under den för-islamiska tiden var araberna just av denna anledning emot kvinnans arvsrätt och när det fanns en manlig familjemedlem, oavsett hur långt ner i arvsrangordningen han var, så gav de aldrig en kvinna arvsrätt. Så när versen för arvsberättigande uppenbarades och den tydligt fastställde kvinnornas arvsrätt var det som en chock för araberna:

"Till männen en andel av vad föräldrar och anförvanter efterlämnar, och till kvinnorna en andel av vad föräldrar och anförvanter efterlämnar, huruvida det är lite eller mycket, en andel fördelad". (4:7)

Enligt sägnen dog Hassan ibn Thabit, en av arabernas välkända poeter, och lämnade efter sig en hustru och några döttrar.

Sönerna till deras farbröder lade beslag på all hans egendom och lämnade ingenting till hans hustru och döttrar. Den döde mannens hustru förde fram ett klagomål mot dem inför den heliga profeten. Profeten kallade dem till sig. De hävdade att kvinnan inte är i en ställning att beväpna sig själv och strida emot en fiende. "Det är vi som tar svärdet i våra händer och försvarar oss själva och dessa kvinnor". Så rikedomerna skall också tillhöra mannen. Ändå

15 Detta beskriver situationen i forntidens Iran.

så citerade den heliga profeten för dem Guds budord.

Arvsberättigande för en adopterad son

I den för-islamiska tiden adopterade ibland araberna någon som sin son och som ett resultat så ansågs den adopterade sonen som efterträdare när mannen dog, precis som en biologisk son.

Adoptionstraditionen existerade i andra samhällen, bland dem det forntida Iran och Rom. Enligt denna tradition så var den adopterade sonen, därför att han var precis som en son, berättigad till alla privilegier, som den bortgångnes biologiska döttrar inte var berättigad till. En av dessa privilegier var att den adopterade sonen ärvde den bortgångne. Det fanns ett annat liknande privilegium och konsekvens, vilket var att det ansågs förbjudet att gifta sig med den kvinna med vilken den adopterade sonen hade varit gift. Koranen tog bort också denna tradition.

Arvsrätt genom ett förbund

Araberna hade en annan tradition gällande arvsrätten som den heliga koranen också upphävde. Det var traditionen med "konfederation". Detta betydde att två främlingar ingick ett förbund att den enes blod var den andres blod, och ett anfall på den ena var ett anfall på den andra, och var och en var berättigad att ärva den andra. Enligt detta förbund försvarade de båda obesläktade personerna varandra från attacker under sin livstid, och den som dog först lämnade sina egendomar till den andra.

Kvinnan som en del i arvsandelen

Ibland räknade araberna hustrun till den bortgångne som en del av hans egendom och innehav, och övertog henne som en del av arvet. Om en man hade en son med en annan hustru kunde den sonen som ett tecken på sitt förfogande, slänga en duk över ansiktet på den kvinnan och räkna henne som en del av sin andel.

Det berodde på hans eget tycke huruvida han ingick äktenskap med henne, eller huruvida han gav bort henne för äktenskap till en annan person, och tog emot hennes hemgift för egen räkning. Denna tradition var inte enbart begränsad till araber. I gamla hinduiska, japanska, romerska, grekiska och iranska lagar fanns det många orättvisa diskrimineringar.

Kvinnans arvsrätt i den sasanidska perioden i Iran

Said Nafisi skriver i sin bok "Tarikh-e ijtimai'e Iran az zaman-e Sasiyan ta inqirad-e Umawiyān" (Irans samhällshistoria från den Sasanidska perioden fram till Umayyids störtande):

"I samband med en familjs etablerande fanns det en annan anmärkningsvärd punkt i den sasanidska civilisationen, att när en son nådde pubertetsåldern, så gav fadern honom en av sina många fruar till äktenskap. Ett annat nämnvärt faktum är att kvinnan hade inga juridiska och lagskyddade rättigheter. Fadern och maken hade stor auktoritet. När en flicka nådde femtonårsåldern, och uppnådde full mognad, så hade fadern, eller familjens överhuvud, rätt att ge bort henne till äktenskap, men den giftasvuxna åldern för en son ansågs vara tjugo år. Vid ingående av äktenskap var faderns samtycke ett nödvändigt villkor. Den flicka som gick över till sin make utan ett sådant samtycke, ärvde inte sin fader eller beskyddare, och i det egna valet av make ansågs hon inte ha några rättigheter. Om en fader hade försummat att gifta bort sin dotter efter puberteten kunde hon ta sin tillflykt till ett illegalt äktenskap, och under dessa omständigheter så var hon inte berättigad att ära sin fader.

Antalet kvinnor som en man kunde ha hade inga begränsningar. Det framkommer från grekiska dokument att en man ibland hade flera hundra kvinnor i sitt hus. Principerna för äktenskap i den sasanidska perioden, såsom nedtecknat i zoroastriska religiösa böcker, är mycket komplicerade och förvirrande, men det fanns fem traditionella sorters äktenskap.

1- En hustru som var gift, med sina föräldrars samtycke, och som födde barn kallades "Padishah-e zan" (fruarnas drottning).

2- En hustru som var enda barnet till sin fader och moder, kallades "ug zan" (unik fru). Det första barnet som hon födde, överlämnades till hennes föräldrar, så att barnet kunde fylla platsen för sin moder, som lämnat huset och gift sig. Därefter tilltalade man henne också som "Padishah-e zan" (fruarnas drottning).

3- Om en man dog i sin ungdom utan att ha gift sig brukade hans familjemedlemmar ge en hemgift till en kvinna från en annan familj och föra henne till en mans hus som inte var av deras familj, och den kvinnan kallades "Sidhar zan" (adopterad fru).

Varje barn som hon födde skulle i nästa värld anses såsom hälften av den unga mannen som dött och den andra hälften från mannen som levde.

4- En änka som gifte sig för andra gången kallades "Chigar zan" (tjänstefru). Om hon inte hade några barn med sin första make, så fick hon ställningen "Sidhar zan".

5- En kvinna som gick till en make utan sin faders och moders samtycke ansågs ha den lägsta ställningen och hon kallades "khud saray-e zan" (egensinnig fru), och ärvde inte sin fader eller moder. Först när hennes son nådde pubertetsåldern och accepterade henne som sin "ug zan" förändrades hennes ställning."

Kvinnans andel av arvsrätt enligt islam

I islamiska lagar återfinns ingen av orimligheterna från förr i arvsrättsfrågan. Den invändning som riktas mot islamiska lagar angående kvinnans arvsrätt gäller hennes andel som är hälften av den andel som mannen får. I islam ärver sonen dubbelt så mycket som dottern, en broder dubbelt så mycket som en syster och en make dubbelt så mycket som en hustru. Det är bara i ett fall som båda föräldrarna ärver lika mycket. Det gäller om den avlidnes föräldrar är vid liv och den avlidne har egna barn. I detta fall ärver föräldrarna till den avlidne en sjättedel av den dödes egendomar.

Att kvinnan ärver hälften av en mans andel har att göra med speciella förhållanden. En kvinna har rätt till hemgift och underhåll, hon är oförmögen att ta en jämlik del i samhällets försvar. Att döttrarnas andel är hälften av brödernas är i viss utsträckning resultatet av en kompensationslag. Kvinnans speci-

ella ställning i arvsrätten är grundat på den speciella ställning hon upptar angående hemgift, underhåll och så vidare.

I enlighet med de argument som vi lagt fram i föregående avsnitt har islam erkänt hemgift och underhåll såsom en nödvändig och effektiv faktor i förstärkandet av de ömsesidiga relationerna mellan man och hustru, skyddande av hemmets lugn och ro och etablerandet av föreningen mellan man och hustru. Enligt islam skapar avsaknaden av hemgift och underhåll, och framför allt underhåll, problem i familjelivet. Enligt islam är hemgift och underhåll obligatoriskt och hustrun är automatiskt undantagen från att bidra till familjens budget. Ansvaret för detta har lagts på mannen. Islam eftersträvar att detta ansvar skulle kompenseras genom arvet och på så sätt har mannens andel i arvsrätten blivit dubbelt så mycket som kvinnan. I korthet så är det hemgift och underhåll som har förminskat kvinnans andel i arvsrätten.

En invändning från västvärldens dyrkare

När en grupp av dyrkarna av väst ger utlopp för sina åsikter angående detta problem och propagerar mot islam angriper de hemgift och underhåll. De säger: "Varför ska vi fortsätta i en cirklande och undgående väg? Varför ska vi inte ge lika andelar till mannen och till kvinnan, så att vi inte ska vara tvungna att kompensera underskottet genom hemgift och underhåll?"

Först och främst så har dessa beskäftiga människor blandat ihop orsaken med verkan och vice versa. De anser att hemgift och underhåll är resultatet av den speciella situationen som gäller i avseende på kvinnans andel i arvsrätten, när det faktiskt är tvärtom. För det andra så tror de att vad som är verkligt viktigt är den finansiella och ekonomiska aspekten av frågan. Om man bara ser på den finansiella och ekonomiska aspekten finns det inte något rättfärdigande för hemgift och underhåll eller för att andelen i arvsberättigandet är olika. Som vi har påpekat i föregående avsnitt har islam betraktat många aspekter på frågan, en del baserade på naturen och en del psykologiska. Å ena sidan finns det de omåttliga behoven och problemen för kvinnan i samband med barnafödslar, under det att mannen är befriad från allt det. Å andra sidan är det hennes mindre förmåga att producera och tjäna rikedomar. För det tredje är där det ett faktum att kvinnans konsumtion av rikedomar är större än mannens. Det speciella psykologiska och intellektuella hänsynstagandet angående män och kvinnor utgör en annan aspekt. Den karaktäristiska psykologin för män och kvinnor och det faktum att en man alltid ska vara där såsom personen som är ansvarig för kvinnans kostnader, och slutligen, det subtila psykologiska och sociala hänsynstagandet som är källan till styrkan i familjebanden. Alla dessa aspekter har betraktats av islam. Den betraktar hemgift och underhåll vara en positiv nödvändighet. Dessa nödvändiga och oundvikliga saker är en indirekt orsak till mannens utgiftsörda.

Detta är anledningen till att islam har föreskrivit att som kompensation för ansvaret som lagts på mannens axlar ska hans andel i arvsrätten vara dubbelt så mycket som en kvinnas. Detta är alltså inte bara en finansiell och ekonomisk fråga.

Ateisternas invändningar mot arvsrätten i början av islam

Vi Påpekade att, enligt islams synsätt, skall hemgift och underhåll betraktas som orsak och kvinnans andel i arvsrätten dess verkan.

Denna fråga har varit föremål för diskussion ända sedan islams begynnelse.

Det fanns en man vid namn Ibn Abi 'l-Awja som levde under 800-talet. Han var ateist och utnyttjade den frihet som rådde då för att propagera sin ateistiska övertygelse vart han än kom. Det hände också att han gick till den heliga moskén i Mecka (Masjidu l-Haram), eller profetens moské i staden Medina,

och debatterade ämnen som Guds enhet, livet efter döden, och andra huvudsakliga islamiska principer. En av hans invändningar emot islam var just densamma om arvsrätten. Han sa:

"Varför skall en stackars kvinna, som är svagare än mannen, bara få en andel, under det att mannen, som är starkare får dubbel så mycket som kvinnan? Detta strider mot rättvisan". Imam Jafar al-Sadiq (fvmh) svarade att det var på grund av att islam hade befriat kvinnan från väpnad strid, och dessutom hade gett henne hemgift och att underhåll ålagts mannen till hennes fördel. Kvinnorna har också befriats från ett annat åtagande, i de fall då blodsförvanter måste betala lösensumma har kvinnan befriats från att delta med de andra i betalningen. Dessa är orsakerna till varför en kvinnas andel är mindre än mannens andel. Imam al-Sadiq (fvmh) sade uttryckligen att kvinnans speciella situation i arvsrätten är resultatet av hemgift och underhåll och att hon är undantagen från väpnad strid och betalande av lösensumma.

DEL X

SKILSMÄSSORÄTTEN

Skilsmässorätten (1)

Inte under någon tidsålder har faran för familjens uppbrytande och de fördärvliga sidoeffekter som de medför varit föremål för så mycket uppmärksamhet som i vår tid. Inte under någon tidsålder har människan varit inblandad i denna fara och i de onda följderna som medföljer med skilsmässan såsom de är i denna tid.

Lagstiftare, jurister, psykologer, alla försöker de, med alla medel stående till buds att ytterligare stärka, stabilisera och göra äktenskapets struktur oförstörbart. Men alla ansträngningar har misslyckats och i stället har problemet förvärrats. Statistiken visar att skilsmäsoantalet ökar år efter år, och att det är en överhängande fara för uppbrytandet av många andra hem.

Vanligtvis när något akut problem, exempelvis en sjukdom, uppstår används materiella och intellektuella ansträngningar för att bekämpa och omintetgöra problemet. Denna kraftsamling brukar leda till att antalet fall minskar och som ett resultat utrotas oftast sjukdomen, men i fallet med skilsmässa är det precis det motsatta.

Skilsmäsoökningen i det moderna livet

Förr i tiden tänkte man inte så mycket på skilsmässans onda verkningar, orsakerna till dess förekomst och ökning, och sätten att förhindra dess utbredning. Antalet skilsmässor var å andra sidan färre. Skillnaden mellan förr och nu är att antalet skilsmässor är på ständigt uppgång. Det sociala livet har antagit en form i vilken orsakerna till separation, söndring och brytandet av familjelivets band har mångfaldigats och det är anledningen till varför experterna och de välmenandes ansträngningar inte alls har lyckats än så länge. Olyckligtvis är det sannolikt att det i framtiden blir ännu allvarligare.

Den 13 februari 1967 publicerade tidskriften "Newsweek" en artikel under rubriken: "Den skilda kvinnan - Amerikansk stil" där det skrevs: "Att ge sig in och ut i skilsmässa är nästan som att ge sig in och ut från en taxi".

Den skriver också att det amerikanska folket har ett uttryck: " Den värsta förseningen är att föredra före den bästa skilsmässa". Detta uttryck präglades först av den spanska författaren Cervantes år 1600.

Ett annat uttryck, denna gång från 1960 och tvärtemot det första, säger: "Kärlek är underbarare andra gången", och härstammar från en låtskrivare vid namn Sammy Cahn.

Det framkommer av artikeln att det andra talesättet nu förverkligas i Amerika, för den skriver: "Tjuningen med den äktenskapliga rundgången har vuxit sig så stark att den inte bara attraherar tonåringar och unga par, utan fler och fler av deras mödrar".

Förenta Staternas skilsmässobarometer stiger inte, den har kretsat runt 400000 per år sedan andra världskriget. Nära 40% av alla spräckta äktenskap idag har varat tio år eller mer, och 13% har överlevt mer än tjugo år. Medelåldern för Förenta Staternas två miljoner frånskilda kvinnor är nu 45. Trots myten om att avkomma bevarar äktenskapet, så har ungefär 60% (jämfört med 42% 1948) av dagens frånskilda kvinnor barn under 18 år vid tidpunkten för splittringen".

Artikeln fortsätter: "Trots alla hennes privilegier och hennes välstånd är den frånskilda, mogen eller inte, knappast glad.

Hennes tristess avslöjas i de händelser att frånskilda kvinnor söker psykoanalysen, en av fyra har alkoholproblem, självmordsfrekvensen är tre gånger högre hos skilda kvinnor än hos gifta kvinnor. Väl utanför domstolen upptäcker många nyskilda kvinnor att saker inte var som de trodde ... Resten av världen har ännu att forma en sammanhängande uppsättning attityder mot den kvinnliga före detta maken. Hon kan vara respekterad, beundrad, till och med avundad, men hon passar inte så lätt in i andra människors privata liv".

Artikeln fortsätter sedan med att fråga huruvida orsaken till de snabba skilsmässorna är disharmoni och frånvaron av sexuell förenlighet mellan man och hustru. Den skriver: "Att döma av domstolsprotokoll är pengar, sex och oförenlighet fortfarande primära orsaker till skilsmässor bland alla åldrar och samhällsklasser. Vad som ligger bakom misslyckandena av så många äktenskap är inte en ny form av slitningar men en ny ovilja att tolerera de gamla slitningarna. I p-pillrets tidsålder, den sexuella revolutionen och den kvinnliga mytbildningen, har föreställningen att lyckas i livet gått före familjesolidariteten och uppenbarligen erövrat den kvinnliga fantasin".

"Dagens hustru", säger Rudolph W. Nemser, i en förstad till Washington D.C., "är mindre villig att tolerera oförenlighet utan att ifrågasätta sin situation. Mannen däremot är mer villig till att acceptera konsekvenserna av ett dåligt äktenskap och vill bevara det". Enligt psykiatriker Wahl håller kvinnor på att bli mer krävande vad gäller sexuell tillfredsställelse och mer intoleranta mot sexuell oförenlighet."

Skilsmässa i Iran

Det stigande skilsmäsoantalet är inte begränsat till Amerika. Det är tidens världsomfattande sjukdom. Var än västerländska manér, seder och bruk har påverkat människors liv har antalet skilsmässor gått upp. I Iran exempelvis finner man fler skilsmäsofall i städerna än på landet. I Teheran, där västerländskt uppförande och vanor är mer utbredda inträffar skilsmäsofall i större antal än i andra städer.

I den iranska dagstidningen "Itala'at" gjordes ett kort statistiskt protokoll över äktenskapen och skilsmässorna i Iran. Det framkom att "mer än en fjärdedel av de registrerade skilsmässorna helt är förknippade med området runt Teheran, dvs 27% av de registrerade skilsmässorna inträffade i Teheran, trots att Teherans befolkning uppgår till tio procent av landets totala befolkning. I det stora hela så är skilsmässoprocenten i Teheran högre än äktenskapsprocenten. Äktenskapen i Teheran uppskattas till 15% av alla äktenskap i hela landet".

Förhållandena i skilsmäso-infekterade Amerika

Låt oss nu lämna åt sidan problemet med det ökande skilsmäsoantalet i Amerika. Av artikeln i tidskriften "Newsweek", framgick att en amerikansk kvinna föredrar sina egna nöjen och glädjeämnen framför det egna hemmets trygghet och välbefinnande. Låt oss gå ytterligare ett steg tillbaka och undersöka varför den amerikanska kvinnan har blivit så här. Utan tvivel är det inte relaterat till den amerikanska kvinnans natur den måste ha någon samhällelig orsak. Det är säkerligen de sociala förhållandena i Amerika som har skapat denna mentalitet bland de amerikanska kvinnorna. Våra västvärldsdyrkare försöker leda och styra in Irans kvinnor på den väg som amerikanska kvinnor har passerat. Om deras önskan går till uppfyllelse kan det inte råda något tvivel om att den iranska kvinnan och det iranska familjelivet kommer att möta samma öde som den amerikanska kvinnan, och det iranska hemmet kommer att bli som det amerikanska hemmet.

Veckotidningen "Bamshad" skrev i en artikel följande: "Se hur långt förhållandena har gått! Det franska folkets röst har höjts i protest". "Amerikanerna har nu gått till överdrift!". Denna rubrik är från en artikel i den franska tidningen "France-Soir", vilken säger att i mer än två hundra restauranger och kabaréer i staten Kalifornien så arbetar kvinnliga upppassare utan BH. Av artikeln framgår att en speciell åtsittande dräkt liknande en baddräkt, som inte täcker bröstet, officiellt har erkänts såsom arbetskläder i San Fransisco och Los Angeles. I staden New York visar ett anseeligt antal biografer bara porrfilmer, och de nakna bilderna av kvinnor vid deras entré möter ögonen. Dessa filmer kallas "Hustrubyte", "Syndens flickor", "Avslöjande trosor", osv. I skyltfönstren och tidningskiosker är det mycket få böcker som inte har en bild av en naken kvinna på omslaget. Även klassikerna är inget undantag från denna regel. Bland dessa böcker kan man hitta ett stort antal böcker med titlar såsom: "Den amerikanske mannens sexuella uppförande", "Det sexuella uppförandet hos västerländska män", "Det sexuella uppförandet hos ungdomar under tjugo år", "Nya metoder i sexuellt uppförande baserat på de senaste undersökningarna".

Förvånad och tankfull, frågade sig "Författaren till artikeln i "France-Soir", vid det här laget: "Hur långt vill Amerika gå?"

Vid denna punkt skriver "Bamshad". "Sanningen är den att den kommer att gå varthän den vill" ... bara mitt hjärta värker för mina landsmän som tror att de har funnit ett idealiskt mönster att följa, och är fullständigt förvirrade på denna väg. Så det är klart att om en amerikansk kvinna har blivit lekfull och föredrar sina egna nöjen framför att vara sin man och sitt hem trogen, så kan man inte klandra henne. Det är de samhälleliga förhållandena som har slagit det förstörande slaget mot hushållets rötter.

Det är underligt att vår tids ledare ständigt uppmuntrar de sociala orsakerna till skilsmässa, och familjens söndring. Ibland försöker de överträffa varandra i sina försök i denna riktning, och sedan höjer de klagoropen och undrar varför skilsmässor ökar. Å ena sidan ökar de, de skilsmässobringande faktorerna, och å andra sidan vill de undertrycka den med lagens kraft. Det är som att be om det omöjliga.

Förutsättningar

Låt oss börja diskutera ämnet från dess grund. Först skall vi se huruvida skilsmässa i princip är en bra sak eller en dålig åtgärd.

Skall tillflykten till skilsmässa vara fullständigt oinskränkt?

Om skilsmässa är en god sak, så är varje omständighet som ökar den redan ökande förekomsten av skilsmässa helt riktig. Skall skilsmässa helt och hållet förbjudas. Skall man tvinga parterna i ett äktenskap att för evigt bevara äktenskapet intakt? Skall man ta itu med varje omständighet och förnyelse som orsakar en förslappning i det heliga äktenskapets förening. Finns det någon tredje väg? Lagen

skall inte helt och hållet spärra vägen till skilsmässa för man och kvinna, utan hellre lämna vägen öppen för det i de fall där det anses nödvändigt och oundvikligt. När lagen inte fullständigt förbjuder det ska samhället samtidigt vidta lämpliga åtgärder och åstadkomma sådana villkor att orsakerna till oenigheter mellan man och kvinna inte inträffar.

Samhället skall inta en fast ståndpunkt mot de orsaker som är källan för mannens och hustruns oförenlighet och separation vars resultat är övergivna barn. Om samhället själv skapar orsakerna till skilsmässa kan inga legala förbud bli fruktbara.

Om det anses som riktigt att lagen ska hålla dörren till skilsmässa öppen måste man då klargöra under vilka omständigheter och på vilket sätt denna möjlighet kan utnyttjas? Ska den bara förbli öppen för mannen, eller bara för hustrun, eller för båda två? Skall både mannen och kvinnan ha samma rättigheter till skilsmässa?

Ska lagen tillåta att både man och hustru går ifrån äktenskapet på samma vis, eller är det att föredra att för var och en, mannen och hustrun, ska det vara olika tillvägagångssätt för att lösa upp detta band.

Allt som allt är det fem synvinklar från vilka problemen med skilsmässa kan diskuteras:

1- Oväsentligheten med skilsmässa, och bortlyftande av all moralisk och legal återhållsamhet och hinder för kontrollen av skilsmässa.

De människor som stöder denna åsikt betraktar äktenskapet som en källa till sexuell njutning, och kan inte föreställa sig att den har en aspekt av okränkbarhet, och anser inte att familjens okränkbarhet är en tillgång för samhället. De tror, i enlighet med talesättet att "den andra kärleken är mer njutbar", att ju fortare man går in i ett nytt äktenskap desto större källa för sexuell njutning. Med det här synsättet har både det sociala värdet med hemmets frid blivit ignorerad, liksom glädjen, renheten, hjärtligheten och lyckan som finns i ett varaktigt äktenskap, och förekomsten och erkännande av två själers förening har föraktats.

Denna synpunkt är den mest ytliga och den mest lättsinniga.

2- Äktenskapet är ett heligt avtal. Det är en förening av hjärtan och själar och bör alltid bevaras intakt och tryggt. Ordet "skilsmässa" skall strykas från det mänskliga samhällets vokabulär. En kvinna och en man som gifter sig med varandra skall veta att ingenting utom döden kan skilja dem åt.

Denna synpunkt är den som den katolska kyrkan har vidmakthållit under århundranden och som den inte är beredd att ge upp till något pris.

Anhängare av denna åsikt är i avtagande i världen. Förutom i de katolska Italien och Spanien är denna lag inte förordnad nu för tiden. Då och då läser vi i tidningarna hur klagoropen från Italiens män och kvinnor höjs emot denna lag, de försöker att få skilsmässolagen officiellt erkänd, så att många misslyckade äktenskap kan förhindras i deras oroliga land.

För en tid sedan publicerades översättningen av en artikel från "Daily express" i en iransk dagstidning under rubriken "Italienskt äktenskap - Kvinnans slaveri". Enligt artikeln har många italienare illegala sexuella relationer därför att de inte får skilja sig. Enligt artikeln . "Tror mer än fem millioner italienare att deras liv inte är annat än ren synd och otillåtna relationer".

I samma tidning citeras det från den franska "Le Figaro" att otillgängligheten för skilsmässa är anledningen till stor betryckning ibland det italienska folket. Det är många människor som har givit upp sitt italienska medborgarskap av just den anledningen. Ett italienskt institut undersökte till slut de itali-

enska kvinnornas åsikt, huruvida införandet av bestämmelser för skilsmässa var emot de religiösa principerna eller inte. 97% av kvinnorna gav ett negativt svar.

Kyrkan håller fast vid sin åsikt, och argumenterar ännu mer till stöd för heligheten och okränkbarheten av äktenskapets avtal.

Äktenskapets helgd, en nödvändighet för dess okränkbarhet och oförstörbarhet är naturligtvis acceptabel, förutsatt att mannens och hustruns relationer tryggt kan bibehållas i praktiken, men det uppkommer tillfällen när förenligheten mellan man och hustru är omöjlig. Vid sådana tillfällen är det inte genomförbart att hålla dem fastbundna vid varandra med lagens kraft och kalla det en förening mellan man och hustru. Förkastandet av kyrkans åsikt är säker. Det är inte otroligt att kyrkan kan ändra sin övertygelse, så det är inte nödvändigt att granska och vidare diskutera kyrkans synpunkter.

3- Äktenskapet kan upplösas och avbrytas av mannen. För hustrun är det inte upplösningsbart alls pga hennes godtycke.

Förr i tiden hyste man kanske denna åsikt, men nu för tiden tror jag inte att det finns några som stöder denna åsikt. Hur som helst, även detta kräver inga ytterligare diskussioner och kritik.

4- Äktenskapet är heligt och familjefriden bör respekteras, men tillgripandet av skilsmässa på särskilda villkor för både mannen och hustrun skall vara möjligt. Dessutom, sättet att ta sig ur denna återvändsgränd ska vara samma för båda.

De som stöder identiska rättigheter för man och kvinna i familjeärenden och som felaktigt framställer detta som jämlika rättigheter stöder också detta synsätt. Enligt den här gruppens åsikt ska alla de villkor, krav och begränsningar som gäller för hustrun också gälla för mannen och på exakt samma sätt som mannen har möjlighet att ta sig ur denna återvändsgränd skall kvinnan också ha den rätten. Eventuella skillnader skulle vara diskriminerande och orättvist.

5- Äktenskapet är heligt, och familjefriden bör respekteras.

Skilsmässa är en obehaglig och avskyvärd sak. Samhället är ansvarig för att ta bort orsakerna och uppmuntran till skilsmässa, men på samma gång skall inte lagen spärra vägen till skilsmässa för oförenliga äktenskap. Vägen att komma ifrån äktenskapets band skall hållas öppen för mannen likaväl som för hustrun. Dörren som mannen ska gå igenom för att komma ut ifrån denna situation är annorlunda än den som hustrun ska gå igenom.

Ett av de ämnen i vilket en man och en kvinna har olika rättigheter är skilsmässa.

Det här är den åsikt som islam har framställt, och de islamiska länderna, om än halvhjärtat, agerar därefter.

DEL XI

Skilsmässa (2)

I vår tid är skilsmässa ett stort världsproblem. Alla jämrar sig och klagar. De människor som lever i samhällen vars lagar förbjuder skilsmässa beklagar att de inte har skilsmässa som botemedel för de misslyckade äktenskapen. Å andra sidan klagar de som lever i samhällen vars lagar tillåter skilsmässa, där kvinnor och män har samma rätt att ta ut skilsmässa. De klagar över att skilsmässan ökar instabiliteten i familjestrukturen och medför en rad missförhållanden och oönskade biverkningar. De som har

givit rätten till skilsmässa endast till männen klagar av två orsaker. För det första över de ynkliga skilsmässorna som vissa män har gjort sig skyldiga till. De har missbrukat sina rättigheter och efter att ha levt tillsammans med sina hustrur har de plötsligt skilt sig från sina fruar och gift sig med en ny kvinna. Mannen ville ha en ny hustru och den första hustrun, som har lagt ner sin vitalitet, ungdom, energi och hälsa på hans hem kunde aldrig föreställa sig att hennes hemtrevliga bostad en dag skulle tas ifrån henne.

Dessa kvinnor känner sig övergivna och fullkomligt nedslagna av enbart ett besök på kontoret för skilsmässoregistrering.

Det andra är den feghjärtade vägran som vissa män visar när de vägrar att skilja sig från sina hustrur, när det inte återstår något hopp för ett harmoniskt och förenande liv.

Det kan hända att man och hustru på grund av några speciella omständigheter når en förlikning. Alla försök till försoning visar sig fruktlösa, en stor motvilja existerar mellan mannen och hustrun, de bor var för sig, och var och en av dem har praktiskt taget ingenting att göra med den andra. Under sådana omständigheter skulle varje förnuftig människa bli övertygad om att det enda riktiga för dem är att det förhållande, som till all mening och syfte blivit avklippt, också lagligt sett skulle skiljas åt, och var och en skulle tillåtas att göra ett nytt val av partner. En del män som bara vill plåga den andra parten och beröva henne förmånen att njuta av ett äktenskapligt liv håller den olyckliga hustrun i ett spänningstillstånd.

Eftersom denna sortens människa inte vet någonting om islam och muslimer utom till namnet gör dessa saker i islams namn och skapar ett tvivel hos en del människor som inte är förtrogna med den djupa och verkliga meningen i den islamiska läran.

Med en klagande röst säger dessa människor: Har islam verkligen tillåtit män att, ibland genom att ge skilsmässa och ibland genom att vägra ge skilsmässa plåga kvinnorna på vilket sätt de vill? Och samtidigt känna sig lugna för att de använder sig av sin religiösa och lagliga rätt? De som kommer med invändningar säger: Är inte det en grymhet? Om detta inte är en grymhet, vad är då en grymhet? Säger ni inte att islam är emot orättvisor i varje form och i varje gestalt, och att de islamiska lagarna är grundade på rättvisa och sanning? Om dessa gärningar är grymma och orättvisa, och de islamiska lagarna är grundade på sanning och rättvisa, tala då om för oss, så vi kan se vilka åtgärder som är vidtagna av islam för att kontrollera dessa fall av orättvisa.

Det går inte att förneka att dessa gärningar är grymma. Vi kommer senare att framhålla att islam har tillhandahållit förbättringar för liknande missbruk och inte har lämnat dem åt sig själva. En annan sak som man inte bör glömma bort är att tänka över vilka metoder som ska tillämpas för att kontrollera dessa grymheter och orättvisor. Är skilsmässolagen den enda saken som orsakar grymheter av detta slag, och är det bara förändringar i skilsmässolagen som kan rätta till dessa saker? eller ska grundorsaken till dessa grymheter sökas på annat håll, eftersom ändringar i lagen inte kan stoppa dessa saker.

Skillnaden mellan islams synsätt och några andras synsätt när det gäller att lösa sociala problem, är att en del människor, som har andra synsätt än islam, föreställer sig att alla problem kan lösas genom att anta och ändra lagar. Islam, å andra sidan, förklarar klart att lagar kan vara effektiva enbart vid formella sammanhang.

Vid andra sammanhang som gäller känslomässiga och inofficiella relationer räcker lagar och förordningar inte till. Där behövs andra åtgärder .

Vi kommer att bevisa, att islam har använt lagen på de ställen där den kan vara effektiv, och inte har varit försumlig i denna riktning.

Vanhedrande och ynkliga skilsmässor

Först kommer vi att diskutera vår tids främsta problem, nämligen vanhedrande och ynkliga skilsmässor.

Islam är emot skilsmässa och vill att skilsmässa ska undvikas så långt som det går. Islam har föreskrivet detta hjälpmedel enbart för de tillfällen då det inte finns något alternativ utom separation.

Islam anser att de män som äktar den ena kvinnan efter den andra, och skiljer sig från dem i snabb följd är Guds fiender.

I boken "al-Kafi" berättas följande berättelse¹⁶.

Profeten träffade en man som nyligen hade skilt sig från sin hustru och frågade: "Vad har du gjort med din hustru?", Mannen svarade: "Jag skilde mig från henne." Profeten frågade: "Såg du någonting anstötligt i henne?" Han svarade: "Nej, jag såg inte någonting anstötligt i henne." Tiden gick och mannen gifte om sig. Profeten frågade honom:

"Gifte du dig med en annan hustru?" Han svarade, "Ja." Efter en tid träffade profeten åter igen mannen och frågade honom: "Vad har du gjort med din nya hustru?" Han svarade: "Jag skilde mig från henne." Profeten frågade honom: "Såg du någon ondska i henne?" Mannen svarade: "Jag såg ingen ondska i henne." Mannen gifte om sig för tredje gången.

Profeten frågade honom: "Har du tagit dig en annan hustru?" Han svarade: "Ja, Allahs budbärare!" En ansenlig tid gick och den heliga profeten gick till mannen och frågade: "Vad har du gjort med din tredje hustru?" Han svarade:

"Jag skilde mig från henne med." Profeten frågade: "Såg du någon ondska i henne?" Han svarade: "Nej, jag såg ingen ondska i henne." Profeten sade: "Allah betraktar som sin fiende och fördömer den man som med välbehag byter ut hustrur en efter annan samt den kvinna som med förtjusning byter äkta män en efter annan."

I en annan berättelse kan vi läsa att profeten fick veta att Abu Ayyub al-Ansari var fast besluten att skilja sig från sin hustru Umm Ayyub. Profeten kände Umm Ayyub personligen, och

visste också att Abu Ayyubs skilsmässa inte grundades på någon uppriktig orsak. Han sade: "Sannerligen, skilsmässa från Umm Ayyub är en stor synd."

¹⁶ "Kitab al-Kafi" är en av de mest auktoritativa samlingarna av "hadith" av både "usel" (trosprinciper) likväl som "fiqh" (rättsvetenskap) sammanställd av Abu J'afar Mohammad ibn Ya'qub ibn Ishaq al-Kulayni under den tolfte shi'itiska imamens livstid.

Profeten sade också: "Ängeln Gabriel prisade kvinnans ställning till den grad att jag trodde att det är inte tillåtet att skilja sig från sin hustru utom när hon begår otukt."

Imam Jafar al-Sadiq citerade den heliga profeten som sa: "Inget hus är kärare hos Gud än det hus där det ingås en äktenskaplig förening, och inget hus existerar som förtjänar Hans vrede mer än det hus där äktenskapets förening bryts av skilsmässa. "Imam al-Sadiq sade sedan att ordet "talaq" (skilsmässa)

förekommer upprepade gånger i koranen och att detaljer om skilsmässoproblemet har förärats med den heliga koranens uppmärksamhet. Orsaken till det är att Gud avskyr skilsmässa.

Tabarsi 17 citerade i "Makarimu l-akhlaq (Ädla moralitetsgärningar) från profeten: "Gift dig, men skilj dig inte därför att Allahs tron skälver av skilsmässa."

Imam al-Sadiq sade: "Ingen laglig förseelse är föremål för så mycket vrede och hat i Allahs ögon, som skilsmässa är. Allah betraktar den man som upprepade gånger skiljer sig, såsom Hans fiende."

Denna förseelse återfinns inte bara speciellt återfunnet i traditionerna från shi'itiska källor. Sunniter har också citerat liknande traditioner. I "Kitab al-Sunan" citerade Abu Dawud den heliga profeten att Allah deklarerade att inget lagenligt är så avskyvärt som skilsmässa är för Honom.

Mawlavi Jalal al-Din Rumi skriver i sin välkända berättelse om Musa (Moses) och fåraherden, hänsyftade till samma tradition som profeten: "Stig inte in i separation så långt som det är möjligt. För den mest avskyvärda sak för mig är skilsmässa."

I levnadsteckningarna över ledarna och vägledarna i vår religion uppmärksammas att man skall, så långt som möjligt, skall avhålla sig från skilsmässa. Det var därför mycket ovanligt att de skilde sig från en kvinna, och när de så gjorde fanns det en mycket förnuftig och logisk orsak till det. Till exempel imam Mohammad al-Baqir äktade en kvinna som han älskade så djupt. Sedan blev imamen medveten om att kvinnan var en "Nasibiyyah", det vill säga, hon avskydde Ali ibn Abi Talib och närde i sitt hjärta ett

17 Al-Hassan ibn al-Fadl ibn al-Hassan ibn al-Fadl at-Tabarsi (d. 1 154) expert i "hadith"-vetenskap.

agg emot honom. Imam skilde sig ifrån henne.

Imam tillfrågades om sitt agerande, "Du älskade kvinnan varför skilde du dig ifrån henne?" Imamen svarade, " Jag ville inte att en låga från helvetets eldar skulle vara vid min sida."

En illvillig berättelse utan någon sanning

Här är det nödvändigt att referera kortfattat till en grundlös och skandalös berättelse som var påhittad av den kriminella abbasidkalifatet. En berättelse som spreds bland folk i allmänhet och som har omnämnts i böcker, nämligen att imam al-Mujtaba¹⁸ var en av dem som gifte sig med ett stort antal kvinnor och sedan skilde sig ifrån dem. på grund av att grunden till denna illvilliga berättelse lades nästan ett århundrande efter imamens död spreds den överallt. Beundrarna och efterföljarna till imam började också tala om det, utan att se till sakens sanning och utan att tänka över det faktum att enligt islams syn är detta en förfärlig och avskyvärd sak, och anstår bara en sensuell och hänsynslös person. Det är inte någonting som en person, som brukade företa pilgrimsfärden till Mecka genom att gå hela vägen från Medina till Mecka, befattar sig med. Under sin livstid delade han mer än tjugo gånger ut all sin rikedom och tillgångar bland de behövande och de fattiga, han tog hälften och den andra hälften fördelade han bland de nödställda.

När abbasiderna övertog kalifbytet från umayyaderna samverkade Bani al-Hassan, dvs sonsönerna till imam Hassan med abbasidernas, medan sonsönerna till imam Hossein vars överhuvud på den tiden var imam al-Sadiq, avstod från att samarbeta med dem. Till en början visade abbasiderna högaktning och respekt för Bani al-Hassan och lät dem förstå att de ansåg dem värdigare till kalifatet än dem själva.

Senare när de hade vunnit slaget bedrog de Bani al-Hassan, fängslade och avrättade många av dem för att själva ta över kalifatet.

Abbasiderna började sprida lögn mot Bani al-Hassan med syftet att säkra sin politiska ställning. En punkt i deras skadliga propaganda var att Abu Talib, som var Bani al-Hassan farfars far och farbror till profeten, inte var muslim och hade dött som hedning, medan Abbas, som var en annan farbror till profeten, antog islam och dog som muslim. Abbasiderna som var

18Imam Hassan (fvmh), den andre imamen.

avkomma till profetens muslimske farbror, förtjänade det kalifatet mer än Bani al-Hassan, som var avkomma till profetens hedniska farbror! För att göra denna åsikt allmänt accepterad spenderade de stora summor pengar och hittade på falska historier. Även idag är en sektion av sunniter under inflytande av samma propaganda och strategi, och deklarerar Abu Talib som en otrogen.

Den andra dessinformation som spreds mot Bani al-Hassan var att Bani al-Hassan förfader, imam Hassan som efterträdde sin far misskötte sitt ämbete och ägnade sin tid åt kvinnor. Och att han skulle ha äktat och skilt sig från kvinnor. Det är därför han inte hade någon framgång i sina plikter som kalif. Han accepterade penningssummor från Mu'awiyah, hans starke rival, och avsåg sig kalifatet till hans förmån och ägnade sig själv åt kärleksaffärer med kvinnor.

Lyckligtvis så utförde till slut framstående forskare i den efterföljande perioden en undersökning och kom fram till roten av denna osanning. Ovanstående kommentar gjordes först av en domare som var i tjänst hos Mansur ad-Dawaniq som var en abbasidsisk kalif, och det befalldes att man publicerade denna osanning. En av historikerna anmärkte på omständigheten att om imam Hassan hade äktat så många hustrur, var var alla hans barn? Varför hade han ett så litet antal söner och döttrar? Imam var inte steril och födelsekontroll och aborter förekom inte på den tiden.

Jag är förvånad över den oförnuftiga godtrogenheten hos shi'itiska traditionsberättare. Å ena sidan berättar de ett stort antal traditioner från den heliga profeten och fromma imamer som uttryckligen säger att män som oansvarigt skiljer sig är Guds fiender. andra sidan skriver de att imam Hassan var en person som gifte sig och sedan skilde sig från ett stort antal kvinnor.

Dessa människor reflekterar aldrig över att de bör välja en av tre riktningar. De ska antingen säga att det inte är något fel med skilsmässa och att Gud inte anser en man som skiljer sig från ett stort antal kvinnor, vara Hans fiende. Eller skall de säga att dessa historier om imam Hassan inte är sanna. Den tredje möjligheten är att de deklarerar, Gud förbjude, att imam Hassan inte fogade sig efter islamisk lag. Men dessa ärevördiga personligheter försäkrar å ena sidan att dessa avskryvda berättelser om imamen är autentiska och äkta och å andra sidan erkänner de sin yttersta vördnad, aktning, respekt och tillgivenhet för imam Hassan.

Det finns vissa andra som har gått så långt att de säger att den förste imamen Ali (fvmh) var missnöjd med detta uppförande hos sin son. Enligt dessa skall han ha informerat allmänheten från sin predikstol och uppmanat dem att inte gifta bort sina döttrar med hans son. Detta skulle bero på att sonen skilde sig från sina fruar efter någon tid. Trots detta svarade folket att de skulle vara stolta över den äran att få sina döttrar bortgifta med profetens sonson.

Om han ville ha dem kunde han behålla dem och om han inte ville ha dem kunde han skilja sig ifrån dem.

Kanske en del människor anser att samtycket hos döttrarna och deras familjemedlemmar är tillräckligt för att tona ner och avskaffa skilsmässans avskyvärdhet. De tror att man bara avskyr skilsmässa när den andra parten inte samtycker till det, men när det är en kvinnas önskan att få den äran att för några dagar leva tillsammans med en man hon är stolt över.

Fädernas samtycke och även flickornas samtycke minskar inte det avskyvärda hos skilsmässa. Anledningen till det är att islam vill att de äktenskapliga banden skall vara stadigt bibehållna. Överenskommelsen mellan man och hustru angående separation ändrar inte, i det här avseendet, situationen mycket.

Islam anser skilsmässa är någonting avskyvärt, inte för att tillmötesgå eller favorisera kvinnan, och inte för att mottaga hennes familjemedlemmars tacksamhet. Hennes samtycke och samtycket från hennes familjemedlemmar kan inte ta bort det avskyvärda med skilsmässa.

Orsaken till att jag har tagit upp ämnet om imam Hassan, förutom det att en falsk anklagelse om en historisk gestalt bör vederläggas när helst det är möjligt, är att en del personer som inte räds Gud kan handla på detta sätt och sedan ursäkta sig själva i ljuset av imam Hassans exempel.

Varför gjorde inte islam skilsmässan olaglig?

Vid denna punkt kan en relevant fråga tas upp. Om skilsmässa är så avskyvärt att någon som skiljer sig från en kvinna anses som Guds fiende, varför förklarar inte islam den för att vara olagligt?

Vad hindrar islam från att göra skilsmässa olagligt, och bara tillåta det vid speciellt bestämda tillfällen? Vore det inte att föredra för islam att föreskriva villkor, och bara tillåta en man att skilja sig från en kvinna under dessa omständigheter? Och om skilsmässa var villkorlig hade det varit nödvändigt att införa en juridisk aspekt i den. Närhelst en man ämnade skilja sig från sin hustru skulle han först och främst inkomma med bevis inför rättsväsendet angående fullgörandet av de erforderliga villkoren. Om domstolen anser hans bevis tillförlitliga och hans argument skäligen kan han få tillstånd till skilsmässa, men inte annars.

Vad är då den underliggande meningen med orden: "den mest avskyvärda lagliga förseelse är skilsmässa"? Om skilsmässa är lagligt är den inte avskyvärd och om den inte är avskyvärd är den inte lagligt. Att vara avskyvärd och laglig på samma gång är oförenligt. En annan fråga är huruvida samhället och rättsväsendet, som representerar samhället, har rätt att vid en skilsmässa ingripa till en sådan grad att den kan hålla tillbaka en förhastad skilsmässa och fördröja den så mycket att mannen kan återta sitt beslut?

DEL XII

Skilsmässa (3)

Vi nämnde att islam betraktar skilsmässa som en avskyvärd åtgärd. Men varför förkunnade inte islam att skilsmässa är helt och hållet olagligt, och varför har den inte lagt ett lagligt förbud mot den? Vad är logiken med att säga, att skilsmässa är en laglig men avskyvärd sak? Om det är lagligt, vad menas med att på samma gång säga att det är avskyvärt, och om det är avskyvärt, varför skulle det vara lagligt? Å ena sidan så ser islam bistert på mannen som skiljer sig från sin hustru och känner ogillande och avsky mot honom, men å andra sidan, när en man vill skilja sig från sin hustru, så sätts inga lagliga hinder upp emot honom.

Varför ska det vara så?

Detta är en mycket relevant fråga. Hela gåtan ligger i just denna punkt. Den verkliga hemligheten, den avgörande punkten, är att äktenskapet och mannens och hustruns levnad är en frivillig relation och inte baserat på ett kontrakt, särskilda lagar har fastställts för dess beskaffenhet. Fördraget är väsentligt anorlunda mot alla andra samhällsliga överenskommelser, som t ex ett försäljningsavtal, hyreskontrakt, förlikning, hypotekshandling, fullmakt och så vidare, vilka alla bara är en rad samhällsliga kontrakt-senliga avtal, i vilka den naturliga benägenheten hos de två parterna inte spelar någon roll.

Det äktenskapliga avtalet har villkor som skiljer sig från andra överenskommelser och kontrakt.

Naturliga lagar om äktenskap och skilsmässa

I det medborgerliga och samhällsliga livet är den naturliga lagen frihetens och jämlikhetens lag. Alla samhällsliga åtgärder bör baseras på de två principerna om frihet och jämlikhet och ingenting annat. Till skillnad från den äktenskapliga pakten, för vilken, andra principer förutom frihet och jämlikhet också har blivit bifogade finns det inget alternativ utom att iakttaga dessa lagar. Skilsmässa har, precis som äktenskapet, sin grund i naturliga lagar. Liksom i ärendets början och under dess mellanliggande period, det vill säga, under det äktenskapliga livet så bör naturens lagar iakttagas och även så i skilsmässa som är dess avslutning, så måste dessa lagar hållas i minne. Att fullständigt överlåta ärendet till naturen skulle inte tjäna något till för, som Alexis Carrel har sagt, de biologiska lagarna som syftar på livet är såsom himmlarnas lagar: strikta, grymma och oemotsatta.

Äktenskapet är enhet och sammankommande, skilsmässa är separation och avbrytande. När naturen har tänkt ut lagen om ihopparande och förenande av man och kvinna på sådant sätt att det från en sida existerar en ansträngning att ta i besittning och från den andra sidan ett underlättande för syftet med charm och attraktion, så att känslorna från den ena sidan är grundade på att vinna den andra personen, och känslorna från den andra sidan är grundade på att erövra den andras hjärta. När naturen lade grunden till äktenskapet på kärlek, sammanhållning, och samhörighetskänslor, och inte på grunderna att arbeta tillsammans och kamratskap, och när naturen har ordnat familjens utformning med centrum hos det mer späda könet och radien hos det grövre könet, så ska separationen, splittringen och uppbyggnaden av detta hem och förstörelsen av detta harmoniska system också följas av ett speciellt arrangemang.

Vi citerade en framstående tänkare när han skrev "Att hitta en partner betyder för män ett anfall för att nå herravälde, och för kvinnor att bereda vägen för syftet med charm och attraktion.

Mannens handlingar, eftersom han av naturen är ett jagande djur, är aggressiva och bestämda, och kvinnan är för honom ett byte som han måste fånga. Att hitta en partner är en strid och en kamp och äktenskapet är ägande och bestämmande."

Kontraktet som är baserat på kärlek och sammanhållning, och inte på att arbeta tillsammans och kamratskap, kan inte bli påtvingat eller forcerat. Det är möjligt att sammanbinda två individer för att arbeta tillsammans genom lagens kraft och de anser kontraktet att arbeta tillsammans vara baserat på rättvisa, och som sådant, värdigt att bli respekterat, och de kommer att fortsätta ett antal år med att arbeta tillsammans. Det är emellertid omöjligt att beordra två individer att genom lagens kraft älska varandra, och vara uppriktiga mot varandra, att uppoffra sig själva för varandra och att anse den andres lycka som sin egen lycka genom lagens kraft.

Om vi vill att sådana relationer ska existera mellan två individer måste vi använda andra praktiska och samhällsliga åtgärder frånsett påläggandes av lagliga förpliktelser.

Den naturliga mekanismen i äktenskapet, på vilken islam har baserat sina lagar, är att kvinnan skall vara älskad och respekterad i familjen. Följaktligen, om, hustrun av någon anledning har sjunkit ned från denna ställning och värmen i hennes makes kärlek för henne har svalnat, och han har förlorat sin tillgivenhet för henne, har familjens grund och stöttepelare blivit förstörd. En naturlig samhällslig förening har blivit förstörd av en naturlig regel. Islam ser beklagande på denna situation, men när det är uppenbart att den naturliga grunden för äktenskapet har blivit förstörd kan inte islam fortsätta att föreställa sig att den existerar och är levande. Islam försöker, och vidtar särskilda åtgärder för att bibehålla familjelivet, så att kvinnan förblir i en älskad och eftersökt ställning, och mannen i den sökande, älskande, hjälpsamma ställningen.

Islam rekommenderar att en kvinna ska göra sig själv attraktiv för sin man, att hon ska använda sin skicklighet på nya sätt för sin man, att hon ska tillfredsställa sin makes liderliga behov, och att hon inte skall avvisa hans närmande och därigenom skapa komplex och neuroser hos honom. På samma sätt har islam rekommenderat mannen att vara älskvärd och tillgiven mot sin hustru och att bevisa sin tillgivenhet och kärlek för henne. Han ska inte vara förtegen om sin kärlek till henne. Islams avsikt med dessa rekommendationer är att njutning av sex skall begränsas till familjemiljön. Större samlningar skall vara en miljö för arbete och andra aktiviteter och inte ett centrum för sexuella nöjen. Islams rekommendationer är alla baserade på denna princip. Kontakter mellan män och kvinnor utanför äktenskapets hänvisningsramar måste nödvändigtvis och definitivt vara moraliskt oklanderliga och utan liderlighet. Allt detta har som sitt enda och unika mål att familjens enhet i samhället skall vara skyddat från att brytas upp och förstöras.

Mannens naturliga ställning i familjelivet

I islams är den största förolämpningen för en kvinna att hennes make skulle säga till henne: "Jag älskar dig inte. Jag hatar dig", men i det skedet kan lagen försöka att med tvång hålla kvinnan kvar i mannens hus. Lagen kan genom att tvinga kvinnan hålla henne kvar i mannens hus, men den kan inte med alla medel hålla henne kvar i hennes naturliga ställning i den äktenskapliga omgivningen. Lagen har makt att skydda hustruns materiella intressen, såsom att övervaka hennes rätt till underhåll och så vidare, men den har ingen makt att tvinga maken att bibehålla sin ställning som en tillgiven person. Närhelst mannen slutar älska och vara tillgiven sin hustru kan man betrakta detta äktenskap som ett dött äktenskap.

Vi ställs inför en annan fråga här. Vad händer om det är kvinnan som inte längre älskar sin man? Fortsätter familjelivet att blomstra trots det faktum att hustruns värme och ömhet för sin make har svalnat, eller gör den inte det? Om den gör det, vad är skillnaden mellan en kvinna och en man, varigenom mannens likgiltighet och apati är anledningen till familjelivets upphörande, medan kvinnans apati inte är anledning till dess uppbrytande? Skall kvinnan ha rätt till skilsmässa om hon slutar älska sin make?

Svaret är att familjelivet är beroende av tillgivenhet från båda sidor, inte av enbart en. Den enda saken är, att kvinnors och mäns psykologi är olika i detta avseende, och vi har fastställt detta genom att citera framstående tänkare i tidigare avsnitt. Naturen har format mannens och hustruns band i sådan form att kvinnans del är att svara på mannens kärlek. Tillgivenheten och kärleken hos en kvinna som är äkta och stabil, kan bara vara den kärleken som är född såsom en reaktion på mannens tillgivenhet och beundran för henne. Kvinnans tillgivenhet för mannen är resultatet av mannens tillgivenhet för kvinnan, och är beroende av det. Naturen har givit nyckeln till båda sidornas kärlek, till mannen, maken. Om han älskar sin hustru och är trogen mot henne älskar också hustrun honom och förblir trogen mot honom. Det är ett erkänt faktum att kvinnan av naturen är mer trogen än mannen och att en kvinnas otrohet är en reaktion på mannens otrohet.

Naturen har deponerat nyckeln till äktenskapets naturliga upplösning i mannens vård. Det är med andra ord mannen som genom sin egen apati och otrohet mot sin hustru gör henne kall och otrogen. Omvänt, om likgiltigheten börjar på hustruns sida påverkar det inte mannens tillgivenhet, utan tillfälligtvis ökar mannens tillgivenhet. Följaktligen så leder mannens likgiltighet till likgiltighet på båda sidor, men kvinnans likgiltighet leder inte till likgiltighet på båda sidor. Kyla och kärlekens utslockning hos mannen är döden för äktenskapet och slutet för familjelivet, men hustruns kyla och utslocknande av hennes tillgivenhet mot mannen driver henne till ett tillstånd av halvdöd patient, med ett hopp om tillfrisknande. När kylan börjar på hustruns sida kan mannen om han är klok och trogen återfå tillgivenhetens värme hos hustrun genom att uttrycka sin kärlek och älskvardhet. Det är ingen skymf för mannen att behålla sin desillusionerade älskling med lagens makt tills hon långsamt återfår sin tillgivenhet, men det är outhärdligt för en kvinna att behöva söka lagens makt och tvång för att behålla sin försörjare och hans kärlek.

Det här är naturligtvis i sådana situationer där orsaken till kvinnans apati inte är mannens omoralitet och grymhet. Om mannen börjar tyrannisera sin hustru och hon, på grund av förtryck och grymhet hos sin make blir likgiltig mot honom är det en helt annan sak. Vi kommer att diskutera detta ämne separat. Dessa män skall inte tillåtas utnyttja sin hustru och behålla henne hos sig för att vara grym mot henne och för att tyrannisera henne.

Sammanfattningsvis kan man säga att skillnaden mellan mannen och kvinnan ligger i det faktum att mannen behöver kvinnan som person medan kvinnan behöver sin makes hjärta. Det tillgivna stödet och älskvardheten från maken är så värdefull för hustrun att utan detta blir äktenskapet outhärdligt för henne.

Synpunkter från en kvinnlig psykolog

Det iranska veckomagasinet "Zan-e ruz", utgåva nummer 113, fanns en artikel publicerad från en bok kallad "Mödrarnas psykologi", av en fransk psykolog, Béatrice Marbeau. Enligt artikeln är hon psykolog och psykoanalytiker, knuten till sjukhusen i Paris, och hon är själv trebarnsmor.

Artikeln beskriver kvinnans behov av sin makes kärlek och vänlighet under graviditeten. Hon skriver: "Från den tidpunkten då en kvinna har den känslan att hon inom kort ska bli mor börjar hon observera, undersöka och lukta på sin kropps olika delar, speciellt när det är hennes första barn. Detta undersökande tillstånd är mycket viktigt. Det är precis som tillståndet hos en människa som är främling för sig själv och önskar att upptäcka sig själv. När kvinnan för första gången känner de svaga rörelserna av sitt lilla barn i livmodern börjar hon att lyssna till alla ljud i sin kropp. Närvaron av en annan varelse i sin kropp ger henne en sådan känsla av välbefinnande och njutning att hon långsamt försöker att bli avskild och ensam, och klipper därmed av sina kontakter med den yttre världen. Orsaken till detta mentala tillstånd är att hon önskar vara ensam med sitt embryonaliska barn som ännu inte har kommit till världen ...

"Under sina hustrus graviditetsdagar har de äkta männen ett mycket viktigt ansvar, men beklagansvärt nog så undviker de alltid att utföra dessa plikter. Den blivande modern vill känna att hennes make förstår henne, älskar henne och stöder henne.

Annars kommer hon, när hon ser att buken sväller och hennes skönhet försvagas, och hon känner ilamående och är rädd för förlossningen, att beskylla sin man för alla dessa obehag, för det var han som gjorde henne gravid ... Det är mannens plikt att stanna vid sin hustrus sida mer än någonsin förut. Medlemmarna i en familj behöver prata rättframt med en vänlig fader om alla sina svårigheter, sorger och glädjeämnen, även om deras prat är meningslöst och långtråkigt. En gravid kvinna har ett starkt behov att få prata om sitt barn. All stolthet och ära som är förknippad med att bli moder slår över till hat och

meningslöshet när mannen är likgiltig för barnet. Hon börjar att hata tanken på att bli moder. Graviditeten förvandlad till en dödspunkt. Det har visats att mödrar som har blivit desillusionerade på detta sätt har stora svårigheter att klara av förlossningen ... Relationen mellan ett barn och dess moder är inte relationen mellan två individer.

Faktum är att det är relationen mellan tre personer, modern, babyn och fadern, även om han är frånvarande (han kan ha skilt sig från sin hustru), har en grundläggande roll i kvinnans inre liv, i hennes idéer och tankar och också i hennes känslor av att vara en mor..."

Strukturen som bygger på tillgivenhet och känslor

Hur skall man kunna tvinga en person som till denna grad är beroende av sin makes tillgivenhet att vara honom tillgiven med lagens hjälp? Detta beroende uttrycker sig i att hon kan utstå allt pga mannens tillgivna uppförande och vänlighet. Hennes eget barn har inte någon större betydelse utan mannens kärlek och tillgivenhet.

Är det inte ett misstag att, å ena sidan, skapa möjligheter för männens förströelser så att de tappar intresset för sina hustrur och, å andra sidan, försöka binda hustrur till deras män med lagens makt? Islam ser till att mannen verkligen vill ha och älska sin hustru, men islam ville aldrig förena kvinna och man med tvång.

Som en generell regel kan man säga att när det är fråga om intressen, hängivenhet, uppriktighet och liknande betyder lagens makt ingenting. Det kan vara beklagligt i vissa fall, men det är ingen mening med tvång, underkastelse och skyldigheter.

Ett exempel: Vi vet att i gemensamma böner är imamens rättrådighet och de bedjandes förtroende för imamen ett nödvändigt villkor. Relationen mellan imamen och de som följer honom i böner är en relation som grundas på imamens rättrådighet och förtroende samt, tillgivenheten och uppriktigheten hos dem som följer honom. Hjärtat och känslorna är grundpelaren i denna relation. Av just denna anledning tillåter inte denna relation något tvång. Lagen kan inte garantera varaktigheten och bibehållandet av denna relation. Om de bedjande skär av sina band med imamen, och deras förtroende och tillgivenhet rubbas bryts banden automatiskt av oavsett om bristen på förtroende och tillgivenhet är välgrundat eller inte.

Antag att imamen hade anseendet av att ha högsta graden av rättrådighet, fromhet och kompetens, men att han inte kunde få människorna att följa honom i bön. Det vore löjligt om imamen går till domstol och beklagar sig över att människorna inte hade något förtroende för honom och att de inte vill följa honom i bön.

Det vore snarare helt förkastligt om imamen försöker tvinga människorna att följa honom i böner genom lagens kraft.

Likadant är det i fallet med kandidaterna till riksdagsvalet.

Relationerna mellan kandidaterna och väljarna bygger på en känsla av förtroende och hederlighet. Människorna måste ha förtroende och tillit för de representanter som de väljer. Om människorna inte väljer en individ kan och bör han inte tvinga människor att rösta på honom, även om kandidaten är en mycket kompetent och värdig. Fria val är oförenligt med tvång. En kandidat kan inte i kraft av sin kompetens gå till domstol och ifrågasätta valresultatet.

Vad som behövs i omständigheter som dessa är att nivån på människornas tankar bör höjas. Deras utbildning bör utformas på rätt sätt så att när de utför sina religiösa plikter på ett korrekt sätt.

När de vill utföra sina medborgerliga plikter, som att delta i val, bör de kunna finna de kompetenta kandidaterna.

Familjeplikter är precis som religiösa plikter, samhällseliga och medborgerliga plikter. Den huvudsakliga punkten är att vi ska förstå att islam betraktar familjelivet som en naturlig social enhet, och att för denna naturliga sociala enhet behövs en särskild teknik och att det är nödvändigt och oundvikligt att hålla denna teknik inom synhåll.

Ett av islams mirakel är att man har bestämt vad denna teknik är.

Den västerländska världen har ignorerat denna aspekt på mänskliga relationer och det är därför den inte kan övervinna svårigheterna kring familje problemen. Varje dag dyker en ny svårighet upp. Emellertid så kan lyckligtvis vetenskaplig forskning gradvis föra fram det i ljuset. Jag är helt övertygad om, och kan tillitsfullt hävda att genom vetenskaplig upplysning kommer den västvärlden gradvis att acceptera de islamiska principerna i inställningen till familjelivet. Naturligtvis inser jag att mina begrepp på giltiga och upplysande läror om islam inte är vad de flesta människor uppfattar det som.

Det är något mer än jämlikhet som stärker grunden i familjen.

Vad västvärlden förklarar sig vara förtjust i är jämlikhet, men den känner inte till att islam redan hade löst jämlikhetsfrågan för fjorton århundraden sedan. I familjeärenden finns något som är överlägset jämlikhet. Naturen har bara förordnat jämlikhet i det civila samhällseliga livet, och det är allt, men i familjen har den planerat andra lagar förutom den om jämlikhet. Enbart jämlikhet är inte tillräckligt för att reglera familjens relationer. I familjens relationer bör naturens alla lagar hållas i minne.

Jämlikhet i förvanskning

Olyckligtvis har ordet "jämlikhet" förlorat sin sanna innebörd och mening, på grund av för mycket repeterande och överdrivet användande. Några tycker att meningen med jämlikhet är jämlika rättigheter och de föreställer sig att när de har tillämpat begreppet jämlikhet i en situation så är deras arbete färdigt. Förr i tiden brukade män bedra kvinnor, men nu bedrar kvinnorna också sina män, allt är i sin ordning eftersom jämlikhet i bedragande har blivit etablerat. Förr i tiden avbröts tio av hundra äktenskap av skilsmässa och separationen som var under männens kontroll, men nu är det, på en del håll i världen, fyrtio procent av äktenskapen som avbrutits av skilsmässa, och i hälften av dessa tar hustrun initiativet. De borde jubla och vara glada att perfekt jämlikhet har blivit uppnådd. Förr var det bara männen som var svekfulla mot kvinnor och det var bara män som inte var Gudfruktiga och fromma. Idag begår också kvinnor lyckligtvis trohetsbrott och är inte fromma och Gudfruktiga. Vad kan vara bättre än det? Länge leve jämlikheten! Ner med ojämlikheten! Förr var männen symbol för grymhet och förtryck. Det var de som gick efter en ny kärlek och lämnade hustru och barn kvar.

Och nu lämnar hustrur sina män och överger hus och hem med fullständig grymhet och trolöshet, imponerade av ett erbjudande från en annan man på en fest. De ger sig iväg för att tillfredsställa sina begär. Vilken god sak. Vad kan vara bättre än det? Män och kvinnor har kommit på jämställd fot, och jämlikhet har blivit upprättad.

I stället för att kurera det ändlösa antalet sociala sjukdomar, förbättra mäns och kvinnors svaghet, och stärka strukturen i familjen fortsätter vi att skada det och göra det än mer ostadigt, ändå jublar vi och är glada och är fullkomligt tillfredsställda med att vi trots allt fortsätter gå fram i riktning mot jämlikheten.

Kanske vår enda rädsla är att kvinnorna gradvis kommer att besegra männen i förvanskning, förvrängning, hjärtlöshet och grymhet.

Det står således klart varför islam, trots det faktum att den anser skilsmässa vara avskyvärt och hatat, inte lagligen förbjuder det.

Vid det här laget ska betydelsen av en lagligt tillåten men avskyvärd handling vara klargjord. Frågan om huruvida det är möjligt för en handling att vara lagligt tillåten men våldsamt avskytt och hatat, bör nu vara löst.

Skilsmässa (4)

Vi hoppas från våra föregående diskussioner att det är klart att islam är motståndare till skilsmässa och upplösandet av familjehemmet, islam har vidtagit olika sorters moraliska och sociala försiktighetsåtgärder för att skydda familjens förhållanden emot denna faran. Islam har använt varje medel och varje vapen för att undvika förekomsten av skilsmässa, utom lagens makt och vapen.

Islam är emot användandet av lagens makt och vapen för att avhålla mannen från skilsmässa och för att hålla hustrun kvar i sin makes hus. Det är ansett som oförenligt med den ställning och status som en hustru bör bibehålla inom familjen. Anledningen till detta är att hemmets stöttepelare och grund är tillgivenheten och känslorna, och personen som bör vara mottagare och som i sin tur överför denna kärlek och tillgivenhet till sina barn är hustrun. Apati och kyla i en makes tillgivenhet mot sin hustru gör familjeförhållandena mörka och dystra. Makens känslor och attityd mot sin hustru har stor betydelse även för hustruns moderskänslor för sina barn. Enligt Béatrice Marbeau är moderskänslor inte instinktiva i den bemärkelsen, att en moder under alla omständigheter varken mer eller mindre alltid har samma varma känslor. Hennes makes vänlighet och tillgivenhet för henne har stor inverkan på hennes moderskänslor.

Resultatet blir att hustrun bör få vänlighet och tillgivenhet från sin make så att hon kan förse sina barn av de ymniga källorna av sin kärlek och tillgivenhet.

Mannen är som högländet, hustrun är som en källa och barnen är som blommor och växter. Källan tar emot och förvarar regnet från högländet så att den kan stiga till rena och klara bäckar som kan bevattna och ge upphov till blommors, växters och ängars tillväxt. Om det inte faller något regn på högländet, eller om högländet är av den sort som inte absorberar någonting kommer källan att torka ut och blommor och växter kommer att vissna och dö.

Precis som regnet är den huvudsakliga livskällan för ängar och fält, speciellt regnet från högländet, så är familjelivets huvudsakliga källa mannens vänliga och tillgivna känslor mot sin hustru. Det är från dessa känslor som hustruns likaväl som barnens liv blir fridfullt, ljust och blomstrande.

Hur kan det vara möjligt att tillgripa lagen som ett vapen och en piska mot mannen, när mannens känslor och tillgivenhet för sin hustru har denna väsentliga ställning, och skapar denna upplivande effekt på själva stämningen i familjelivet.

Islam är fullständigt emot feghjärtade skilsmässor. Samtidigt kan man inte tvinga en man att behålla sin hustru. Eftersom det är oförenligt med familjelivets naturliga lagar.

Om hustrun återvänder till sin makes hus genom lagens makt och handhavande kan hon genom tvång försäkra sig om besittningsrätt av huset, men hon kan inte återfå ställningen som kvinnan i familjen. Mannen kan inte tvingas att visa tillgivenhet till sin hustru.

Islam har bemödat sig att bekämpa ynkligheten och feghjärtade skilsmässor och har rätt männen att de bör vara generösa mot sina hustrur och uppföra sig tillgivet och vänligt emot dem. I sin egenskap av

lagstiftare samtycker islam inte till påtvingande och tvångsmässigt kvarhållanden av kvinnan i en oansvarig persons hem.

Vad islam har gjort är precis motsatsen till vad västerlänningar och västvärldsdyrkarna har gjort och gör. Islam kämpar våldsamt emot ynklighet, trohetslöshet och lösaktighet, men den är inte villig att tvinga en kvinna att stanna hos en ynkelig och trolös person. Västerlänningar och de som dyrkar västvärlden ökar de faktorer som orsakar nyckfullhet, lösaktighet och sensuell tillfredsställelse hos män och sedan vill de att kvinnan förblir hos en lösaktig, trolös och ansvarslös man.

Islam tvingar inte hustrur att stanna kvar hos oönskade personer.

Islam inriktar alla sina bemödanden på att berika den mänskliga själen och dess ärbarhet. Den har faktiskt möjliggjort en sänkning i antalet feghjärtade skilsmässor, samtidigt som dem som tillgriper våld och försöker att få allting de vill under batonghot, har haft mycket lite framgång i detta sammanhang. Med undantag för de skilsmässofall som sker på hustruns initiativ med förevändning om oförenlighet eller därför att de ej blir sexuell tillfredsställda, är antalet skilsmässor som sker pga männens nyckfullhet betydligt fler i väst än vad det är här.

Fredens beskaffenhet i familjen är annorlunda mot alla andra former av fred

Fred och vänskapliga förhållanden bör definitivt råda mellan man och hustru. Den fred och vänskap som bör genomsyra familjelivet är väldigt annorlunda från freden och vänskapen som bör råda mellan två kolleger, två kompanjoner, två grannar eller två angränsande länder som har gemensamma gränser.

Freden och vänskapen i det gifta paret liv är liknande den fred och vänskap som bör existera mellan föräldrar och deras söner och döttrar, vilket betyder en generös behandling, självupppoffring, omsorg om varandras framtid.

Tvåfaldighetsbarriären måste brytas. Paret måste betrakta den andras lycka som sin egen lycka och den andras olycka som sin egen olycka. Detta är annorlunda från den fred och vänskap som finns mellan kolleger, eller kompanjoner, eller grannar eller två länder.

Den fred, som vi menar med fred mellan kolleger och så vidare, betyder att parterna inte inkräktar på varandras rättigheter. Mellan två fientliga länder är även "inställandet av väpnade fientligheter" tillräckligt. Om en tredje makt ingriper och ockuperar gränslandet mellan de båda länderna, och hindrar den beväpnade konfrontationen mellan de båda länderna, så existerar freden, därför att en politisk fred inte har någon annan mening än icke angreppspakt.

Freden i familjen skiljer sig från den politiska freden. I familjefreden är ett icke inkräktande på den andres rättigheter inte tillräckligt. En beväpnad fred är till ingen nytta. Det behövs någonting som är mer avancerat och mer grundläggande.

Enighet, överensstämmelse och själarnas förenande till en enhet bör grundläggas såsom i fallet med freden och vänskapen mellan fäder och söner, och någonting mer upphöjande än icke inkräkande är nödvändigt. Väst är olyckligtvis, på grund av vissa historiska orsaker och möjligtvis på grund av dess geografiska läge, främmande för känslor. I en västerlännings tänkande är det ingen större skillnad på familjens fred och en politisk eller samhälls fred. Han skapar fred i enlighet med samma mönster som styrkeanhopningen på gränsen mellan två länder. Han vill skapa fred medan han fokuserar sin styrka på gränsområdet mellan hustruns och mannens liv och han är omedveten om det faktum att familjelivets grund vilar på upplösningen av dessa gränsområden, på enheten och på betraktandet av varje annan makt såsom främmande.

I stället för att göra västerlänningarna uppmärksamma på deras misstag angående familjelivet har västvärldens dyrkare tappat greppet totalt här i Orienten. De är så ivriga att de har glömt bort sig själva. De har ingenting som de kan vara stolta över. Men detta tillstånd varar inte för evigt. Tiden, då östern kommer att upptäcka sin egen personlighet, slita sönder denna snara av västvärldsdyrkan, och lita på sina egna tankegångar och sin egen filosofi, är inte långt borta.

Vid detta stadium är det nödvändigt att nämna två punkter:

1- Islam välkomnar varje faktor som tar bort skilsmässan.

En del människor kan möjligtvis ha fått intrycket från vad vi hitintills har sagt, att vi tror att det inte ska vara något hinder för en man att skilja sig och att så fort som en man har bestämt sig för att skiljas skall alla hinder för skilsmässa undanröjas. Så är inte fallet. Vad vi har sagt angående det islamiska synsättet var att tvång och laglig makt skall inte tillgripas för att avskräcka eller förhindra en man från att skilja sig. Islam välkomnar allt som kan vara behjälpligt för att avråda en man från skilsmässa, och har avsiktligt lagt fram villkoren, och har föreskrivet hårda och fasta regler som har en naturligt fördröjande effekt, och kan, med all sannolikhet, resultera i att skilsmässan blir överflödig.

Förutom att råda äktenskapsförrättarna, vittnena och andra att göra ansträngningar för att avskräcka mannen från skilsmässa har islam föreskrivet att skilsmässan inte skall anses som laglig och rätt administrerad utom i närvaron av två rättrådiga vittnen. Detta villkor är av den goda anledningen att när en skilsmässa ska administreras i deras närvaro kommer de, på grund av sin rättrådighet och fromhet, att försöka göra sina bästa och yttersta ansträngningar för att få till stånd en försoning mellan man och hustru.

Trots detta är den nuvarande seden att den person som utför skilsmässan avkunnar skilsmässan inför två rättrådiga vittnen som aldrig tidigare har sett mannen och hustrun, och inte känner till dem. Enbart hustruns och mannens namn nämns inför dem.

Detta är emellertid en helt meningslös rutin och har ingenting att göra med islams ursprungliga syfte. Det brukliga är att skilsmäsoförrättaren samlar två rättrådiga personer och uttalar namnen på hustrun och mannen inför dem, de säger till exempel:

"Mannen är Ahmad och hustrun är Fatimah, jag, såsom representant för mannen, skiljer mig från hustrun. "Men vilka är dessa Ahmad och Fatimah? Har de rättrådiga vittnena, som lyssnar på avkunnandet av orden för skilsmässa någonsin sett dem? Om det någon dag framkommer ett tillfälle när bevis är behövligt, kan de då vittna att skilsmässan för dessa två specificerade personer var administrerad i deras närvaro?"

Naturligtvis inte. Jag är helt säker på det.

Någonting som tycks avskräcka män från skilsmässa är närvaron av dessa två dygdiga personer. Islam har inte lagt fram närvaron av två rättrådiga personer såsom ett nödvändigt villkor för äktenskapet, vilket är början på kontraktet därför att den inte ville orsaka en praktisk fördröjning i en dygdig gärning. Men för skilsmässa, trots att den är slutet på kontraktet, är närvaron av två rättrådiga personer framlagt såsom ett nödvändigt villkor.

På samma sätt har islam inte framlagt att en kvinnas månatliga menstruationsperiod skulle vara ett hinder för att ingå äktenskap, medan den har lagt fram denna sak såsom ett hinder för att få skilsmässa. Vi vet att menstruationen förhindrar mannens och hustruns sexuella samliv och således har den samband med äktenskapet men inte med skilsmässan som är tillfället för en slutlig separation, dvs den tidpunkt då mannen och kvinnan inte kommer att ha något med varandra att göra. Man skulle tro att islam

skulle ha förbjudit ingående av äktenskap under menstruationsperioden. Detta för att undvika faran för eventuella sexuella relationer hos det nygifta paret. Skilsmässa, å andra sidan, resulterar i separation, och menstruationen har ingen betydelse i detta sammanhang. Islam som i allt favoriserar "förenande" emot "separation", har lagt fram den månatliga perioden som ett hinder för skilsmässan samtidigt som islam inte ansåg det nödvändigt att denna period skulle stå i vägen för lagligheten i det äktenskapliga kontraktet. I en del fall så behövs en tidsperiod av tre månader under vilken inget sexuellt samliv inträffat innan det är tillåtet att skilja sig.

Det är uppenbart att alla dessa hinder och förhindranden är menade som en försäkran att under denna tidsperiod skall den häftiga vreden och missnöjet som kan ha bidragit till skilsmässobeslutet avta, så att mannen och kvinnan kan få tid att ändra sig, och på så sätt avstå från skilsmässa.

När orsaken till skilsmässan är mannens missnöje och skilsmässan sker i form av en återkallbar skilsmässa är mannen tillåten att ha en anståndsperiod kallad "iddah", under vilken han kan återkalla skilsmässan och återvända till sin hustru. Eftersom islam har beslutat att kostnaderna för äktenskapet, kostnaderna för "iddah" perioden och kostnaderna för barnens underhåll bör vara mannens ansvar. Härigenom har islam uppfunnit ett ändamålsenligt hinder för en man att gå så långt. En man som vill skilja sig från sin hustru och gifta sig med någon annan kvinna måste betala för sin förra hustrus underhåll under "Iddah" perioden. Han måste vara ansvarig för kostnaderna för barnen som han kan ha med den hustru han ska skilja sig ifrån, han måste förse sin nya hustru med en hemgift och han måste återigen stå för uppehållet för sin nya hustru och barnen som hon föder.

Dessa saker, tillsammans med ansvaret för de moderlösa barnens tillsyn, framställer en hemsk utsikt för den man som ska skilja sig. Alla dessa saker är i sig själva en kontroll på hans beslutsamhet att skilja sig.

Förutom alla dessa saker, när det finns en risk för familjefredens upplösande och uppbrytande har islam erfodrat att en "familjedomstol" skall bildas och träda i kraft. Den bör vara arrangerad på detta sätt att en individuell medlare som representerar mannen och en annan som representerar hustrun väljs för att utreda och förlika.

Medlarna måste försöka göra sitt bästa för att avlägsna hinder och olikheter, och om då, efter direkta överläggningar med hustrun och mannen de kommer fram till att en separation mellan dem är det enda lösningen kan de fullgöra separationen mellan dem. I den händelse det går att finna en person med medlarförmåga inom mannens och hustruns familjer är de att föredra framför andra:

detta är det faktiska yttrandet av koranen. I vers 35, i kapitlet " al Nisa" (kvinnan) kommer budordet med följande ord:

"Och om ni räds en brytning mellan de båda, för fram en medlare från hans folk och från hennes folk en medlare, och om de önskar ställa tillrätta, Allah kommer att lugna deras tvister, sannerligen är Allah Allvetande, All-medveten."

Författaren till boken "al-Kashshaf", som kommenterar ordet "medlare" skriver: Den personen som väljs bör vara trovärdig, inflytelserik och tongivande i sitt tal, godtagbar, och kapabel till en ordentlig fredsmäklande medling". Efteråt säger han att orsaken till att medlarna bör väljas företrädesvis bland hustruns och mannens familjer är att personer som är nära släktingar känner bättre till den faktiska ställning som existerar mellan parterna. Och eftersom de är släktingar är de mer intresserad av deras försoning än främmande människor. Dessutom kommer mannen och hustrun att avslöja sina inre hemligheter bättre för släktingar än för främmande människor. De kommer att tala om hemligheter inför sina egna släktingar och anförvanter som de inte vore beredda att tala om inför främmande människor.

Det finns en åsiktstvist bland religiösa auktoriteter om huruvida val av medlare är obligatoriskt eller endast rekommenderat. En del framstående forskare tror att detta är en plikt för regeringen i tiden, och därmed obligatorisk. Shahid al-Thani ansåg att val av medlare är obligatoriskt och nödvändigt och att det är regeringens skyldighet att se till att så sker.

Sayyid Mohammad Rashid Riza¹⁹ ansåg också att val av medlare är obligatorisk. Vad gäller tvisten mellan de religiösa auktoriteterna skriver han: "Skilsmässor sker varje dag.

Oenigheter och tvister finner sin väg till hemmen, men inte den minsta användning görs av medlingsregeln som är förordnat i koranen. Religiösa auktoriteter lägger all sin kraft på debatter om huruvida det är obligatoriskt eller rekommenderat. Ingen stiger fram för att fråga varför, om det är obligatoriskt eller rekommenderat, vilket det nu kan vara, inga praktiska åtgärder är vidtagna för att efterkomma detta uppenbara budord? Varför skall alla era krafter spenderas på debatter och tvister? Om det har blivit bestämt att inga faktiska åtgärder bör vidtagas och att människor inte skall dra nytta av dess fördelar, vad är det för skillnad då om den är obligatorisk eller rekommenderad?"

Shahid al-Thani säger angående de krafter och den auktoritet som de båda medlarna har, att de kan till exempel förpliktiga mannen att han bör inkvartera hustrun i det och det huset, eller att han inte bör ha sin mor eller sin andra hustru i det huset, inte ens i ett separat rum, eller exempelvis att han i varje fall bör betala hemgiften som han har lovat att betala eller ifall att han har lånat pengar från henne så skall han betala tillbaka.

¹⁹ Mohammad Rashid Riza (1865-1935), muslimsk auktoritet som gick i spetsen för en rörelse som ställde sig emot intrånget av västerländska värderingar i muslimska länder. Han publicerade tidningen "al-Manar" där han la fram åsikter från det nya islamiska reformerade perspektivet av sig själv och hans intellektuella föregångare Mohammad Abduh och Jamal al-Din Asad Abadi (al-Afghani). Hans kommentarer publicerades i tolv volymer i Kairo.

Meningen är att varje strategi som kan medföra en försoning, eller åtminstone fördröja skilsmässan, är rätt och önskvärt enligt islam.

Här är det nödvändigt att besvara frågan som kan ställas på detta sätt: Har samhället, dvs det organ eller departement, som är den samhälleliga representanten, rätten att blanda sig i skilsmäsoärendet som, enligt islams åsikt, är avskyvärt och ogillat, med sikte på att förhindra eller fördröja mannens beslut att skilja sig?

Svaret är positivt. Staten kan naturligtvis göra en sådan sak.

Orsaken är att alla beslut som tas för skilsmässa, inte är indikationer på äktenskapsföreningens verkliga död. Alla beslut grundar sig inte på mannens totala brist på kärlek eller kvinnans fall från sin naturliga ställning, eller slutligen, mannens oförmåga att försörja sin hustru. De flesta beslut är tagna under påverkan av känslor, obetänksamhet och av misstag. Naturligtvis kan samhället vidta åtgärder för att hastigt uppkomna beslut inte skall bli fruktbara. Detta är ett riktigt steg och en sak som islam skulle välkomna.

De myndigheter som representerar samhället bör förhindra de personer som ansvarar för skilsmäso-domstolen från att genomdriva en skilsmässa tills myndigheten har informerat dem om sitt misslyckade försök att genomföra en försoning mellan mannen och hustrun. Myndigheten bör försöka få mannen och hustrun att återgå till ett vänskapligt förhållande och välvilja och endast om den har bevis för

att det inte finns någon möjlighet till försoning och anpassning mellan man och hustru, kan den utfärda ett intyg om ogenomförbarheten av förseningen, och informera domstolen.

2- Hustruns tidigare tjänster för hushållet

Vid sidan av familjefriden vid skilsmässa uppstår en rad andra problem och svårigheter som inte kan förbises. Det finns fall där en kvinna har levt i sin mans hus i årtal. Hon betraktar huset som sitt eget och gör sitt bästa och anstränger sig för att möblera, utrusta och förbättra hemmets bekvämligheter. De flesta kvinnor arbetar hårt, och bemödar sig att hushålla med mat, kläder och andra utgifter i hushållet i sådan utsträckning att deras makar inte samtycker med dem. Mycket ofta vägrar de att anställa en hemhjälp av ekonomiska skäl, de offrar sin kraft, sin ungdom, och sin hälsa för hemmet och gör de allt detta för sin mans skull.

Antag nu att maken till en sådan här kvinna får lust att äkta en ny hustru och skiljer sig från den föregående hustrun. Antag att han vill föra den nya hustrun till den förra hustruns bostad, som skapades till priset av hennes slit, hennes ungdom, hennes hälsa och hennes frustrerande strävan. Han vill leva med sin andra hustru i lyxen som är produkten av den första hustruns arbete.

Vad är det rätta förfaringssättet i sådana här fall?

I sådana situationer är problemet som ska undersökas inte bara en fråga om att omintetgöra familjens frid och ro och uppbyggnaden av de äktenskapliga banden. Det här är inte tillfället att säga att mannens skamliga uppförande är orsaken till äktenskapets nöd, och att tvinga en kvinna att stanna hos en oansvarig man är under hustruns naturliga värdighet.

Här finns det ett annat problem att ta itu med. Problemet gäller kvinnan som kommer att bli hemlös, och att hon skall överlåta sitt plats till en inkräktande rival. Saken som skall beaktas här är en situation där bemödande, arbete, uthärdande av svårigheter och tjänande inte betyder någonting.

Glöm mannen, familjefriden och avsvärdad tillgivenhet i familjen.

Varje mänsklig varelse behöver en tillflyktsort, en plats för skydd, och för skyddet och hemmet, som man bygger upp med sina egna händer för sin egen användning känner man tillgivenhet och är fäst vid. Om du föser iväg en fågel från dess bo kommer den naturligtvis att försvara sig. Har inte hustrun rätt att försvara sitt hem? Är inte en sådan sak en hård grymhet från mannens sida? Vilket hjälpmedel har islam försett oss med för denna aspekt av situationen?

Vår åsikt är att detta komplicerade problem kräver full uppmärksamhet och ett omsorgsfullt övervägande. De flesta av de svårigheter som uppstår vid feghjärtade skilsmässor är av denna natur. Det är i sådana här fall som skilsmässan inte bara är den äktenskapliga upplösningen, utan faktiskt nedbrytandet och den fullständiga tillintetgörelsen av kvinnan.

Såsom det antydde i framläggandet av själva problemet är problemet med hem och skydd åtskilt från problemet med skilsmässa. Dessa två svåra problem bör åtskiljas och övervägas separat från varandra. Enligt det islamiska synsättet och dess lagar har denna svårighet redan blivit löst. Det är okunnighet om islamiska lagar, och mannens utnyttjande av hustruns goda intentioner och trohet, som är orsaken till att denna svårighet infinner sig.

Källan till denna svårighet är att de flesta äkta män och hustrur föreställer sig att det arbete och de tjänster som en hustru gör i sin makes hus och den förtjänst som uppstår från dem tillhör mannen. De tror att en man har rätt att ge henne order, som om hon vore en slav eller en arbetare, och att det är obligatoriskt för henne att utföra hans order i allehanda ärenden. Som vi upprepade gånger har sagt har en hustru full självständighet i samband med hushållsarbete och göromål och allt arbete som hon gör är

för hennes egen skull. Mannen har ingen rätt att framställa sig själv såsom en arbetsgivare. Med den fullständiga ekonomiska självständighet som den har anslagit till kvinnan, och, förutom det, genom förhållningsordern att mannen ansvarar för hennes kostnader och hennes barns kostnader, så har islam givit henne tillräcklig frihet och fullständig möjlighet att göra sig själv ekonomiskt oberoende av mannen och att få tillgångar för ett anständigt liv. Det bör hon göra i sådan utsträckning att, i detta avseende, skilsmässan och separationen inte kan skapa några problem för hennes existens. Och de saker som en kvinna kan bidra med till huset och hennes hem skall av henne anses som hennes egen egendom, och mannen ska inte ha någon rättighet att ta dessa saker ifrån henne. Dessa bekymmer finns i familjerna därför att mannen anser att hans hustru är förpliktigad att arbeta i huset, och också föreställer sig att resultaten av hans hustrus arbete tillhör honom själv och inte hans hustru. Bekymren som existerar också bland våra män, orsakas också av okunnighet och att vara ovetande och omedveten om den islamiska lagen.

Den andra orsaken till dessa besvärligheter är att männen otillbörligt utnyttjar sina hustrus trohet. En del kvinnor gör uppoffringar för sina hem, inte på grund av okunnighet om den islamiska lagen, utan därför att de är förtrogna sina män. De önskar att det inte var en fråga om "mitt" och "ditt" mellan dem och deras män. De bryr sig inte om sina rättigheter och vill inte utnyttja de möjligheter som islam har anslagit dem. Det händer också att de blir desillusionerade den dag de får kännedom om att de har offrat sitt liv för en trolös man och att de har förlorat möjligheten att dra nytta för egen del av de rättigheter som islam har garanterat dem.

Sådana kvinnor bör vara försiktiga från början: "Hur lyckosamt det är att tillgivenhet kommer från båda sidor" 20

Om en kvinna inte använder sina lagliga rättigheter att spara och behålla pengar och rikedomar och att skaffa bostad i sitt eget namn, och i stället skänker sin arbetskraft till sin man som en gåva bör också mannen, enligt koranen som säger att "Och när du hälsas med en hälsning, hälsa med en fagrare än den eller återlämna den," (koranen, 4:86) köpa en present av samma storlek eller mer såsom en gåva till hustrun. Bland omtänksamma och hänsynsfulla män har det alltid varit en sed, och är fortfarande, att som återgåldning för sina hustrus uppoffringar och uppriktiga tjänster, ger de någonting av värde, ett hus eller någon annan jordegendom som en gåva till sina hustrur.

Så vad vi ville säga är emellertid att hustruns svårigheter med att vara bostadslös inte har något samband med skilsmässolagen.

Någon korrigerande i skilsmässolagen kommer inte att ändra eller förbättra saken i detta sammanhang. Denna svårighet har nära samband med den ekonomiska självständigheten och osjälvständigheten för hustrun, och islam har löst den fullständigt. Denna svårighet i vårt samhälle härstammar från ett antal kvinnors omedvetenhet om de islamiska lärorna, och försumligheten och naiviteten hos de andra. Om kvinnor blir uppmärksamma, beaktar, och använder möjligheten som är givna för dem i detta sammanhang och inte är så enfaldiga att de offerar och avstår från sina rättigheter till förmån för sina män kommer denna svårighet att lösas av sig själv.

Skilsmässa (5)

Bekymren med skilsmässa kommer från två håll. Det ena handlar om de feghjärtade skilsmässorna som har sin grund i trolösheten och känslolösheten hos en del män. Den andra är det ynkliga hos en del män som avstår från skilsmässa när det ändå inte finns något hopp om försoning. De avhåller sig själva från skilsmässa enbart för att plåga kvinnan, och inte för att utnyttja denna tid för att komma fram till en kompromiss.

I de två föregående avsnitten har vi diskuterat den första

20 Citerat har hämtats från den berömde iranske poeten Baba Tahir Hamadani.

kategori. Vi så att islam välkomnar alla medel som kan tjäna som ett hinder för feghjärtade skilsmässor, och själ v har eftersträvat detta genom särskilda planläggningar, för att se till att skilsmässor av detta slag inte sker. Islam är bara emot användandet av tvång för fortsättandes av det äktenskapliga förbundet.

En familj är en levande enhet och islam eftersträvar att denna levande enhet ska fortsätta leva. När denna levande enhet upphör anser islam det beklagligt och utfärdar tillstånd att begrava den. Islam är inte beredd att balsamera dess döda kropp med lagens balsam och nöja sig med det.

Orsaken till att det är mannen som har rätt till skilsmässa klarnar allt mer. Det äktenskapliga livets förening vilar på stötspelaren av en spontan tillgivenhet och har en unik mekanism. Skapelsen har lagt nyckeln till dess förstärkande i mannens hand, och också nyckeln till dess nedrasande och förstörelse. Genom skapelsen har varje kvinna och man en viss disposition och vissa karaktärsdrag när de jämförs med varandra, som inte är utbytbara och som inte är likadana. Denna disposition och dessa utmärkande karaktärsdrag är i sig själva grundorsaken till många ting och en av dessa saker är rätten till skilsmässa.

Upphovet till denna situation både mannens och kvinnans speciella och utmärkande roll i kärleken, ligger i deras sökande efter en partner och ingenting annat.

Skilsmässorätten uppkommer från mannens speciella roll i kärlekens angelägenhet, och är inte baserat på hans äganderätt:

En del människor som är emot islam menar att orsaken till att skilsmässorätten gavs till männen i islam är att islam inte erkänner kvinnorna som innehavare av förmågan att vilja, att önska och att begära. Islam betraktar, enligt dessa, kvinnorna som materiella ting och inte människor. Enligt dessa ger islam mannen rätt att äga sin hustru, de citerar en koranvers som går ut på att "männen har herravälde över sina kvinnor" och menar att denna uppfattning ger mannen rätten att förkasta sin egendom närhelst han så önskar.

Till skillnad från dessa påståenden ger islam inte mannen äganderätt. Islams logiska grund är för djup och på för hög nivå för fattningsförmågan hos dessa kritiker. Med uppenbarelsens hjälp har islam avslöjat hemligheterna med familjen och familjelivets grunder och struktur. Till vilken den nya vetenskapen försöker närma sig efter fyrton århundraden.

Skilsmässa är en frigivning på samma sätt som äktenskapets medfödda natur är dominerande

Ibland frågar dessa människor. "Varför tar skilsmässan formen av en frigivning, en befrielse? Den borde ha en juridisk form." Svaret är att: "Skilsmässa är en frigivning på samma sätt som äktenskapet är ett tillstånd av dominans. Kan man möjligtvis ändra den naturliga lagen av sökandet efter en partner i dess oinskränkthet i hänseende till hannen och honan och ta bort äktenskapets naturliga tillstånd från dominansens villkor? Kan man ändra på naturens lag? Kan könsrollerna bland såväl människorna som

i djurriket bli identiska? Om man lyckas med de tidigare kan man också befria skilsmässan från dess aspekt av frigivning och befrielse."

En av dessa människor skriver: "I allmänhet beräknar shi'itiska jurister äktenskapets kontrakt såsom ett oåterkalleligt kontrakt, men jag önskar säga att äktenskapskontraktet, enligt islamisk rättsvetenskap och Irans samhällslag är oåterkalleligt enbart för kvinnan. När det gäller mannen så är det ett återkalleligt kontrakt, för han kan när som helst göra ovanstående kontrakt verkningslöst och bryta det äkten-skapliga föredraget."

Han skriver vidare: "Äktenskapskontraktet är återkalleligt vad det gäller mannen, men när det gäller kvinnan är det oåterkalleligt.

Detta är orättvist eftersom denna lag förvandlar kvinnan till mannens fånge. Närhelst jag läser ordalydelsen i paragraf 1133 av kungariket Irans civillag (lagen om mannens rättighet till skilsmässa), skäms jag inför iranska kvinnor, att de skall behöva lida på detta sätt i atomens och demokratins tidevarv."

Den som har uttalat dessa ord har inte förstått en mycket enkel sak. Det är att skilsmässa skiljer sig från äktenskapets upplösning. När det hävdas att äktenskapskontraktet i grund och botten är oåterkalleligt, betyder det att varken man eller hustru (med undantag för speciella fall) har rätt att upplösa det. Om ett äktenskap upplöses upphävs alla dess konsekvenser och det förklaras ogiltigt. Detta gäller även hemgiften. Kvinnan har då ingen rätt att begära hemgift. På samma sätt är det inte frågan om underhåll för "iddah"-perioden. I motsats till detta är fallet med skilsmässa, i vilken äktenskapets förhållande är uppbruten, men äktenskapets konsekvenser inte helt är upphävda. Om en man gifter sig med en kvinna och samtycker till en hemgift och efter en dags äkten-skaplig levnad vill skilja sig från sin hustru måste han betala hela summan av hemgiften och, förutom det, underhåll för "Iddah"-perioden. Om en man, efter äktenskapskontraktet, men före äktenskapets fullbordande, dvs innan mannen har haft sexuellt umgänge med sin hustru, skiljer sig från henne måste han betala halva summan av hemgiften. En kvinna som skiljer sig efter dessa omständigheter är inte bunden av "Iddah", följaktligen kommer underhåll inte på fråga. Det är uppenbart att skilsmässa inte kan ogiltigförklara äktenskapskontraktets alla konsekvenser, men i fallet då äktenskapet är upplöst har kvinnan ingen rätt att kräva hemgiften. Det är således bevisat att skilsmässa är annorlunda än upplösning. Att mannen har skilsmässorätten innebär inte att äktenskapet är oförmöget av att vara ett oåterkalleligt kontrakt. Islam har erkänt två saker: upplösning och skilsmässa. Rätten till upplösning erhålles i sådana fall där det kan vara något lyte hos mannen eller hos kvinnan. Denna rättighet förbehålls för både mannen och kvinnan. Tidpunkten för skilsmässa är vid familjelivets död och denna rättighet tillhör uteslutande mannen.

Det faktum att islam har gjort en åtskillnad mellan upplösning och skilsmässa och fastställt olika regler för var och en av dem, visar att det faktum att den givit mannen makten till skilsmässa, inte uppkommer från islams avsikt att favorisera mannen med ett privilegium.

Till ovanstående herre bör det sägas att de inte behöver känna sig skamsna i atomåldern. Det vore en bra idé för dem att besvara sig med att få lite utbildning och för en gång skull lära sig något. De kanske då kan skilja mellan upplösning och skilsmässa och de kan då också bli insatta i islams djupa och subtila filosofi angående samhället och familjelivet.

Straff för skilsmässa

I en del av världens lagsystem användes bestraffning som en metod för att förhindra skilsmässa. Jag vet inte om det existerar någon sådan här lag i världen nu för tiden eller inte. Dokument från Romarriket visar att män som skilde sig från sina hustrur utan godtagbara skäl bestraffades.

Uppenbarligen är det ett annat sätt att tillgripa tvång, men det är inte effektivt.

Hustrun har rätt till skilsmässa såsom en anförtrodd rättighet

Hittills har alla våra diskussioner berört mannens naturliga rätt till skilsmässa. Men en man kan ge sin hustru rätt till skilsmässa såsom ett ombud som har fullmakt att göra någonting. Kvinnan kan också under speciella omständigheter agera helt på egen hand. Detta är någonting annat som, enligt islams rättsvetenskap, är godtagbart, och Irans samhällslag har också klart och tydligt nämnt det. Detta sker när äktenskapskontraktet undertecknas.

Mannen kan inte avfärda sitt förordnande eller på annat sätt förneka överlåtelsen till kvinnan. Detta eftersom äktenskapskontraktet är bindande och oåterkalleligt. Kvinnan kan villkorslöst eller under speciella omständigheter som nämns i äktenskapskontraktet skilja sig från sin man. på detta sätt kan sedan gammalt de kvinnor som hade anledning att känna oro över någon aspekt hos deras framtida äkta män hålla rätten till skilsmässa tryggt i sina händer i form av ett bindande villkor i äktenskapskontraktet och använda det då det är absolut nödvändigt.

Kvinnan har således inte någon medfödd naturlig rättighet till skilsmässa, men som en föreskriven rättighet, nämligen i form av ett villkor infört i äktenskapskontraktet kan hon ha den rättigheten.

Paragraf 1119 i civillagen fastställer: "Parterna kan skriva vilket villkor som inte strider mot kontraktets grund i äktenskapskontraktet. Exempelvis kan följande villkor finnas med i kontraktet: Om maken gifter sig med en annan hustru, eller försvinner under en viss period, eller upphör med att underhålla sin hustru, eller har onda avsikter mot sin hustrus liv, eller utvecklar en dålig karaktär så att deras gemensamma liv blir outhärdligt har kvinnan rätt att ansöka om skilsmässa. Kvinnan skall anlita en advokat som i domstol och inför den lagstiftande församlingen bevisar sanningen i hennes anklagelser."

Enligt den islamiska lagen och också enligt Irans civila lagstiftning har kvinnan ingen naturlig rätt till skilsmässa men hon kan ändå få denna rättighet.

Del XV

Juridisk skilsmässa

Islam har också kommit med en lösning när det gäller fall då ynkliga mäns vägrar att skilja sig från sina hustrur. Denna form av skilsmässa kallas för "Juridisk skilsmässa". Med juridisk skilsmässa menar vi en skilsmässa som är erhållen genom en domare och inte genom maken.

I många av världens lagsystem är den lagliga makten för skilsmässa helt och hållet under domarnas kontroll. Domstolen är det enda forum som kan besluta om skilsmässa och upplösande av äktenskapet. Under dessa lagar är alla skilsmässor juridiska skilsmässor. Genom att notera äktenskapsföreningens mening och syftet med att inrama en fridfull familjemiljö och också genom att hålla i minne den ställning och status som en hustru bör ha i familjeomgivningen klargjorde vi i tidigare avsnitt ogiltigheten med denna metod. Vi har föredragit våra skäl och har visat att skilsmässor som kulminerar genom naturliga händelsers gång och såsom ett resultat av dessa händelser inte kan vara beroende av en domares beslut.

Frågan som uppstår är om en domare (Qadi), med alla de strikta och stränga nödvändiga villkor som islam har ålagt honom, inte har någon rättighet att besluta om skilsmässa i något fall. Finns det några speciella omständigheter som ger den rätten till domaren?

Skilsmässa är mannens naturliga rättighet, förutsatt att han uppför sig på ett normalt sätt mot sin hustru. En mans normala uppförande mot sin hustru är att, om han tycker om att leva med sin hustru, så bör han sköta om henne ordentligt, respektera hennes rättigheter och ha ett kärleksfullt uppförande mot henne.

Ifall det inte finns något sätt på vilket han kan fortsätta att leva med henne bör han hövligt och vänligt skilja sig från henne, dvs han ska inte avstå från att skilja sig från henne. Han bör betala vad som tillkommer henne och någonting förutom det såsom ett uttryck för sin tacksamhet och informera henne om avbrytandet av deras relationer såsom man och hustru.

Vad bör man göra om mannen inte handlar enligt den normala uppförandenormen? Säg att vi träffar på en man som inte vill leva med sin hustru, som varken uppför sig på ett sympatiskt sätt, eller sörjer för en lycklig och islamisk miljö för familjen. Han vill inte bryta äktenskapet och bryr sig inte om att fullgöra det äktenskapliga livets ansvarstaganden.

En normal skilsmässa liknar ett normalt barnafödande, som skapar en naturlig utvecklingsprogress, men en skilsmässa från en man som varken utför sina plikter som en äkta man, eller samtycker till att skilja sig från sin hustru liknar en onaturlig och onormal födelse där det ofödda barnet måste förlösas med hjälp av läkare och kirurg.

Är en del äktenskap som en cancersvulst som hustrun måste genomlida och stå ut med?

Låt oss nu se vad islam säger om denna sortens skilsmässa och denna sortens man. Säger den fortfarande att skilsmäsoärendet beror fullständigt på mannens vilja? Bör hustrun genomlida och utstå ett plågsamt liv med en sådan man som inte samtycker till en skilsmässa? Ser islam på denna grymma situation på avstånd, utan att vidta några som helst åtgärder?

Majoriteten av de rättslärda är av denna tro. De tror att det inte finns något botemedel för detta i Islam. Som om detta vore en sorts cancersvulst och om någon drabbas av det finns det inte något botemedel för det. Kvinnan måste bita ihop och stå ut tills hon dör.

Enligt min uppfattning är detta helt oförenligt med islam som säger sig slå vakt om rättvisa. Det grundläggande syftet med alla gudomliga profeter var att bibehålla och upprätthålla rättvisa:

"Verkligen, Vi sände Våra budbärare med klara tecken, och Vi sände med dem boken och vågskålen så att människor kan upprätthålla rättvisa" (koranen 57:25).

Hur kan det vara möjligt att en sådan klar och uppenbar orättvisa inte har tillhandahållits med något botemedel. Det vore som om islams lagar var sådana att en olycklig person plågas som en obotligt sjuk cancerpatient.

Det är beklagansvärt att vissa människor som erkänner och medger islams rättvisa och trots att de själva räknar sig som följare av rättvisans lära uttrycker sådana åsikter. Om det är så att vi kan tillskriva islam en orättvis lag med sådana ursäkter kan vi aldrig kritisera andra lagstiftningar.

Hur blir det med rättvisans princip som är grundstenen i islams lagstiftning och hur blir det med att slå vakt om rättvisan som var Guds huvudsakliga syfte med att sända profeterna?

De säger "cancer", jag säger: gärna det, låt det vara cancer. Men hur skall vi göra om en patient plågas av cancer och en mindre operation kan bota henne?

En kvinna underkastar sig en man, som en partner för livet, senare förändras förhållandet, omständigheterna tar en sådan vändning att mannen otillbörligt utnyttjar sin auktoritet och dessutom vägrar han att skilja sig ifrån henne. Han gör detta enbart för att förhindra henne från att gifta sig med någon annan man, och inte för att leva med henne i ett vänskapligt förhållande som man och hustru. En sådan kvinna lider utan tvekan som en cancerpatient. Men hon lider av en typ av cancer som kan botas med hjälp av en mindre operation. Patienter kan bli bra och tillfriskna fullkomligt genom en mindre operation. Denna sortens operation är möjlig genom kompetenta religiösa auktoriteter och domare.

Såsom vi har påpekat i tidigare avsnitt är den ena av de två svåra problemen i vårt samhälle vägran att gå med på skilsmässa av en del obarmhärtiga män. De begår denna allvarligt grymma handling i religionens namn. Dessa grymheter är resultatet och utlöparen av en felaktig uppfattning av islam som. Enligt denna uppfattning måste: "En kvinna stå ut med sådana grymheter, liksom en obotlig cancerpatient". Detta har skapat ett intryck av islam som är mer skadlig än någon annan ondsint propaganda mot vår tro.

Trots det faktum att argumenten angående detta ärende är av en ganska teknisk och specialiserad natur och på något sätt ligger utanför dessa artiklar anser jag att det är värt att undersöka faktorerna runt detta ämne. Min avsikt är att visa pessimisterna att islam står långt ifrån dessa nonsens.

Dödlägen

Sådana dödlägen som dessa är inte begränsade till ärenden om äktenskap och skilsmässa. I andra områden av livet, t.ex. i ekonomin finns liknande situationer. Låt oss först se vad islam har gjort i andra ärenden än äktenskap och skilsmässa, när det gäller vissa svåra situationer. Lämna de dem i dödläget eller förkastade den föreställningen om ett dödläge och fann ett botemedel?

Antag att två individer får äganderätt genom arvsrätt eller genom någon annan väg en odelbar egendom som en juvel, eller en ring, eller en bil, eller en sällsynt målning, och inte kommer överens om att använda den i ett kompanjonskap. Ingen utav dem samtycker till förslaget att egendomen skulle finnas en tid hos en utav dem och en tid hos den andra. Ingen av dem är beredd att sälja sin andel till den andra kompanjonen. Således kommer de inte fram till någon överenskommelse om hur de ska använda saken. Dessutom om någon av dem skall få använda den måste den andre ge sitt tillstånd och samtycke. Vad bör nu göras i situationer som denna? Bör man låta egendomen vara utan att användas och ärendet lämnas såsom allt för komplicerat och olösligt? Eller har islam tillhandahållit ett botemedel och en lösning för sådana situationer?

Den islamiska rättsvetenskapen lämnar inte ett problem som detta olösligt. I ett fall där egendomen inte används och går till spillo erkänner inte islam okränkbarheten i äganderätten. I dessa fall tillåter islam den religiösa auktoriteten att behandla det som ett socialt välfärdsärende och att fatta sitt beslut om det såsom ett tvisteärende trots ägarnas vilja och envishet, och för att vidta korrekta åtgärder. Till exempel att artikeln i fråga kunde hyras ut, och hyran kunde delas upp enligt deras andelar, eller egendomen kunde auktioneras ut och den mottagna summan kunde delas mellan dem. Det är den religiösa auktoriteten eller domarens plikt, som "Wali-e mumtani" 21, att återställa en rättighet som en person gör anspråk på från en annan, när den senare inte vill ge den rättigheten, att vidta riktiga åtgärder. Ägarna till egendomen kan samtycka eller inte samtycka, det är oväsentligt.

Varför respekteras inte rätten till äganderätt, som är en laglig rättighet? Av den goda anledningen att en annan grundläggande

21 Wali-e mumtani" (beskyddaren av undanhållna rättigheter).

princip tas med i beräkningen. Principen om att förhindra egendom från att gå till spillo och ligga oanvänd. Hänsyn till äganderätt och ägarnas besittning skall iakttas så länge som den rättigheten inte leder till förlösande av egendom och rikedom.

Antag att det omstridda är en dyrbar sten eller ett svärd eller någon annan liknande sak och att ingen av ägarna är beredd att sälja sin andel till den andra parten, men antag att båda kommer överens om att bryta saken i två delar, och var och en av dem är beredd att acceptera ena halvan utav det som sin andel. Det betyder att de har gått till en sådan gräns i sitt missunnande och illvilja att de är beredda att lämna egendomen såsom värdelös och förstöra den. Det är uppenbart att en dyrbar sten, ett svärd eller en bil som bryts i två delar blir oanvändbar. Tillåter islam detta? Nej. Varför inte? Därför att det är slöseri med egendom.

Allameh Hilli, 22 var en framstående teolog sa: "Om de vill göra en handling som denna så bör den religiösa auktoriteten förhindra dem från att ta detta steg. Instämmandet och samtycket av ägaren till egendomen är inte tillräckligt för att de skall tillåtas göra en sådan här sak."

Dödläget i skilsmässa

Låt oss nu se vad som kan göras med skilsmässoproblemet. Vad kan man göra om mannen har en oförenlig attityd och inte tillmötesgår dessa rättigheter och inte vill kännas vid sina plikter, som han enligt islam är tvungen att göra? En del av dessa plikter är finansiella. En del är moraliska (höviskt uppträdande), och en del sexuella (rätten till sexuella relationer och umgänge). Vad skall man göra om han inte uppfyller dessa skyldigheter och låter bli att fullgöra sina ansvarstaganden, eller en del av dessa ansvarstaganden, och dessutom inte är beredd att skilja sig från hustrun? Finns det någon princip i den islamiska rätten som tillåter den rättslärde eller domaren att vidta de rätta åtgärderna, på samma sätt som det tillåts dem när det gäller egendom?

22 Jamaln 'd-Din Hassan ibn Yusuf ibn 'Ali ibn al-Mutahhar al-Hilli (1250-1325). Han flyttade till Iran år 1305 och bidrog till mongolhärskarna Ilkhanidernas omvändelse från sunnism till shi'ism. Detta varen av orsakerna till att shi'a fick starkt fotfäste i Iran. som en av de mest prisade rättslärda i den islamiska historien säger

Hillis åsikt

Här vill jag lägga denna diskussion i händerna på en av de mest kunniga rättslärda, nämligen Hilli²³. Denna ärofulla rättslärde har gett sina synpunkter på detta ämne i en bok som heter "Hyququ al-Zawjiyyah" (Äktenskapliga rättigheter).

Sammanfattningen av hans åsikter i den utsträckning de har samband med kvinnors rättigheter och begränsningar för män är följande:

"Äktenskapet är ett heligt kontrakt och är på samma gång en sorts kompanjonskap mellan två personer och detta medför en rad förbindelser mellan de båda. Fred och välstånd för var och en utav dem beror enbart på tillmötesgående av dessa kontrakts bestämmelser. Samhällets välstånd är i sin helhet beroende av deras välstånd och efterlevandet av kontraktens villkor som var och en ingått.

Hustruns huvudsakliga rättigheter är underhåll, klädsel, sexuella relationer och umgänge, artigt uppträdande. Hur skall man gripa sig an en man som försummar sina plikter mot sin hustru, och dessutom vägrar att skilja sig från henne? Vad är den riktiga vägen för hustrun att följa?

I eventualiteter som dessa finns två alternativ. Ett alternativ är att den religiösa auktoriteten ska ha rättighet att ingripa och genom att bevilja en skilsmässa avgöra ärendet för gott. Det andra alternativet är att hustrun själv, på samma sätt som mannen, bör avhålla sig ifrån att utföra och iakttaga sin del av kontraktet.

Låt oss se under vilken princip och på vilka grunder den religiösa auktoriteten har rättighet att ingripa i sådana här situationer.

I koranen stiftar följande budord:

"Skilsmässa är tvåfaldig, sedan hedersamt bibehållande eller vänligt frigörande ... (2:229)

"Och när du skiljer dig från kvinnor, och de har uppnått sina villkor, behåll dem då hedersamt eller släpp dem hedersamt fria

23 Center för shi'iternas religiösa utbildning i Irak och den förste imamens, imam Alis (fvmh) mausuleum.

och behåll dem inte med tvång, till förfelan, vem som än gör det har orättfärdigat sig själv. (2:231)

Från dessa verser kan man komma fram till en allmän princip och det är att männen bör välja mellan två alternativ. antingen måste han hövligt fullgöra alla rättigheter och utföra alla plikter ("hedersamt bibehållande") eller bryta föreningens band och låta kvinnan bli fri ("vänligt släppa fri"). Någon tredje möjlighet dvs att inte respektera kvinnans rättigheter och låta bli att skilja sig från henne är inte känt i islam. Frasen: "och behåll dem inte med tvång till förfelan" förnekar just denna möjlighet.

Det är inte osannolikt att ovanstående fras kan innebära en generell regel, dvs den kan inkludera de fall när en make avsiktligt och av försumlighet gör sin hustrus liv svårt och olyckligt, och den kan också inkludera de fall där, trots att mannen inte avsiktligt felat, vad det beträffar hedersamt bibehållande, ingenting utom förlust och smärta gives för hustrun.

Även om dessa verser uppenbarades i samband med "iddah" perioden och upphävande av skilsmässa eller dess ickeupphävande av mannen, och kastar ett ljus på den riktiga handlingsvägen för mannen, är han ändå tillrädd att upphävandet måste ske med den avsikten att uppföra sig hänsynsfullt och sköta om hustrun, och inte med avsikt att skada eller plåga den stackars kvinnan. Icke desto mindre är den inte begränsad enbart till det tillfället. Den lägger fram en generell princip, och lägger fram rättigheterna för en hustru för all tid och under alla förhållanden. Den innebär att en make själv bör välja en av de två ovanstående alternativen och att där inte finns någon möjlighet till en tredje väg för honom.

En del rättslärda är invecklade i ett misstag och tror att dessa verser enbart berör de män som vill upphäva skilsmässan inom "Iddah" perioden. Men så är inte fallet. Dessa verser sprider ett ljus över alla äkta mäns plikter, under alla omständigheter. Våra argument angående detta är, förutom ordningsföljden och inriktningen av verserna, att de heliga imamerna har förklarat och åberopat dessa verser vid

andra tillfällen än "iddah". Till exempel, imam al-Baqir (fvmh) sade angående en man som avlade ett löfte om "ila" (vilket betyder att någon under ed förkunnar att han inte kommer att ha sexuella relationer med sin hustru under fyra månader eller mer) att han, efter att de fyra månaderna har passerat, antingen måste bryta sin ed och försona sig, eller annars så måste han skilja sig från sin hustru, av den goda anledningen att Gud befäller "hedersamt bibehållande eller vänligt frigörande".

Imam al-Sadiq (fvmh) kom med följande utlåtande vid ett annat tillfälle. Det gällde en man som hade anlitat en annan man som sitt befullmäktigade ombud för att upprätta ett äktenskapskontrakt med en kvinna å hans vägnar och att bestämma en hemgift.

Ombudet tillmötesgick denna begäran, men mannen som anlitat honom som sitt ombud nekade efteråt till att ha givit honom den fullmakten. Imam al-Sadiq (fvmh) sade att för den kvinnan fanns det inget hinder att välja en annan man. Om det visar sig att den mannen verkligen hade gjort en annan person till sitt ombud måste mannen som anlitate ombudet, för Guds skull skilja sig från den kvinnan och får inte låta henne vara utan skilsmässa.

Imam sade, "därför att Gud har befallit i koranen: "hedersamt bibehållande eller vänligt frigörande". Således står det klart att de heliga imamerna har behandlat denna vers som en allmän princip och inte begränsat den till särskilda tillfällen.

När en man varken utför de plikter som han som äkta man måste utföra eller skiljer sig från sin hustru bör den religiösa auktoriteten besöka mannen. Först bör han be honom att skilja sig från sin hustru. Om han inte skiljer sig från henne bör den religiösa auktoriteten skilja dem. Enligt traditionen, skildrad av Abu Basir, säger imam al-Sadiq (fvmh): "Om det finns någon som har en hustru och inte sörjer för hennes kläder och inte förser henne med underhåll är det obligatoriskt för muslimernas ledare att genomdriva en separation mellan dem genom skilsmässa."

Detta var en mycket kort sammanfattning av åsikterna från en samtida förstklassig rättskonsulent. Den som vill studera hans åsikter i detalj kan gå igenom boken "Äktenskapliga rättigheter", som är ett sammandrag av hans föreläsningar för sina studenter.

Som ni har sett så är frasen "hedersamt bibehållande eller vänligt frigörande" en princip och en generell regel inom ramen för vilken den heliga koranen har inskrivet en hustrus rättigheter.

Med hänvisning till koranverserna "och behåll dem inte med tvång till förfelan" tillåter islam inte män att otillbehörigt utnyttja sin auktoritet. Det är inte tillåtet för en man att genom tvång behålla sin hustru om han inte har någon avsikt att leva vänskapligt med henne och bara vill förhindra att hon gifter sig med en annan man.

Andra argument och åberopanden

Förutom de åberopanden och argument som har nämnts i boken "Äktenskapliga rättigheter" finns det andra mer övertygande argument och åberopanden som stöd för våra synpunkter. Styrkt av dessa argument kommer vi fram till slutsatsen att koranversen "hedersamt bibehållande och vänligt frigörande" är en generell och oinskränkt princip. Inom den ramen kan kvinnors rättigheter läsas och skall iakttagas. Ju mer en man studerar denna punkt desto klarare kommer han att finna den och han kommer att inse det förnuftiga inställningen i Islam.

Imam al-Sadiq (fvmh) har kommit med följande uttalande:

När en man vill gifta sig med en kvinna så bör han säga: "Jag erkänner det löfte som Gud har tagit av mig, att jag kommer att behålla kvinnan hedersamt eller släppa henne fri med vänlighet".

I koranen står det att läsa:

"Hur skall du ta det, när var och en utav er har varit delaktig med den andra, och de från dig har tagit ett högtidligt fördrag?" (4:21)

Både shi'itiska och sunnitiska kommentatorer är överens att med "högtidligt fördrag" menas samma överenskommelse som Gud har tagit av männen med frasen: "hedersamt bibehållande eller vänligt frigörande". Det är samma löfte om vilken imam al-Sadiq (fvmh) sade att, vid giftermålstillfället, så bör mannen lova och erkänna: " hedersamt bibehållande eller vänligt frigörande".

Det finns en välkänd uttalande från profeten, som han uttalade i samband med sin sista pilgrimsfärd och som både shi'a och sunni har återgivit:

"Åh, människor! Håll Allah i sinnet och räds Honom i respekt för kvinnorna, därför att ni har tagit dem i Allahs förtroende och ni har gjort laglig deras kyskhet för er själv genom Allahs ord".

Ibn al-Athir²⁴ skriver i "Kitab al-nihayah". "genom Allahs ord", som den heliga profeten uttalade, och genom vilken kvinnornas kyskhet blev juridisk, är desamma som de som är uttryckt i koranen genom versen: "hedersamt bibehållande eller vänligt frigörande".

Shaykh at-Ta'ifahs²⁵ synpunkt

Shaykh Tusi kommer med följande uttalande om "impotens" i boken "Khilaf". När det står klart att en man är impotent har hustrun rätt att upplösa äktenskapet och det är den gängse uppfattningen bland de rättslärda. Han skriver att denna uppfattning grundar sig på versen: "hedersamt bibehållande eller vänligt frigörande". Eftersom en impotent man är oförmögen att bibehålla sin hustru hedersamt och korrekt bör han låta henne bli fri.

Av allt detta kan man med säkerhet förstå att islam aldrig tillåter en bedräglig man att otillbörligt utnyttja skilsmässorätten, och behålla en kvinna som en fånge.

Det är viktigt att påpeka att alla som kallar sig själva "Qadi" inte har rätt att ingripa i sådana här ärenden. Enligt islam finns det mycket allvarliga och stränga villkor att uppfylla för att vara lämplig och kompetent som "Qadi".

Juridisk skilsmässa förekommer ganska sällan. Islam tillåter aldrig att skilsmässa tar den form som den har tagit i Europa och Amerika, vars exempel vi läser om dagligen i tidningarna. Till exempel, en hustru beklagar sig och kräver skilsmässa från sin man på grund av att han inte uppskattar filmen som hon tycker mest om, eller att hennes man inte pussar Fifi, hennes kära hund, eller andra löjliga saker som dessa. Dessa exempel manifesterar nedbrytandet av mänskliga värderingar.

²⁴ Abu 's-Sa'adah Majdu 'd-Din al-Mubarak ibn al-Athir (1 149-1210) levde och verkade i Mosul i nuvarande Irak och sammanställde en samling av uttalanden och handlingar av den heliga profeten kallad "an-Nihayah fi ghoribu 'l-hadith wa 'l-athar".

²⁵ Shaykh at-Ta'ifah Abu Jafar Mohammad ibn al-Hassan ibn , Ali at-Tusi (995-1076). Han var den störste shi'itiska rättslärde under 1100-talet, vars titel, Shaykh at-Ta'ifah, betyder "Den förnämsta auktoriteten i sin rättsskola".

Hans bok "Kitab al-khilaf fi'l-fiqh" är en jämförelse av islams olika rättsskolor.

Vi har i detta avsnitt diskuterat följande punkter:

1. Skilsmässans oväsentlighet och upphävande av alla moraliska och samhälleliga kontroller som förhindrar skilsmässa.
2. Uppfattningen att alla äktenskap är för evigt bindande, och att skilsmässa inte är tillåten av någon orsak. (Katolska kyrkans åsikt.)
3. Att äktenskapet kan avbrytas av mannen, men inte under några omständigheter av kvinnan.
4. Att äktenskapet bör kunna avbrytas av mannen likaväl som av kvinnan under särskilda villkor och att sättet att utföra det på i praktiken bör vara lika för båda två.
5. Att kunna tillgripa skilsmässa bör vara öppen för man och också kvinna. Den ska inte vara helt sluten, men dörren genom vilken mannen bör komma ut från äktenskapet, ska vara annorlunda mot hustruns dörr.

Vi har påpekat att islam godkänner den femte synpunkten. Från vad vi har sagt angående villkoren vid tidpunkten för äktenskapskontraktets ingående, och om juridisk skilsmässa framgår det att islam inte erkänner skilsmässa i form av en naturlig rättighet för kvinnor. Å andra sidan har islam inte stängt alla dörrar framför henne.

DEL XVI

POLYGAMI

Polygami

Monogami är den mest naturliga formen för äktenskap. I monogami råder en anda av speciell exklusivitet, det vill säga, av individuellt och speciellt "ägande", som naturligtvis är annorlunda mot känslorna av att äga materiella saker. I monogami betraktar både hustrun och mannen känslorna, tillgivenheten och sexuella närmanden från den andra såsom hans eller hennes egen, och speciell för honom eller henne.

Motsatsen till monogami är polygami eller det delade förhållandet av att vara hustru eller make. Polygami eller det delade förhållandet av att vara hustru eller make kan betraktas i flera former.

Sexuell kommunism

En av dessa former är att det inte finns någon speciell exklusivitet från någon sida, ingen man har enbart relationer med någon särskild kvinna, och ingen kvinna är enbart bunden till någon särskild man. Detta är också känt som sexuell kommunism och förutsätter ett avståndstagande från familjelivet. Varken historien eller ens gissningar och teorier angående förhistorien ger någon ledtråd om en tid då mänskliga varelser överhuvud taget inte hade något familjeliv alls där sexuell kommunism var rådande.

Livsstilen som de benämner med detta namn och som de hävdar existerade bland en del primitiva folkslag var egentligen ett mellanstadium mellan ett exklusivt familjesystem och sexuell kommunism. Det sägs att bland en del stammar så kunde flera bröder gifta sig med flera systrar gemensamt, eller att en grupp män från en stam gemensamt gifte sig med en grupp kvinnor från en annan stam.

I den första volymen av "Civilisationens historia" skriver Will Durant: "I några fall finner vi "grupp-äktenskap", genom vilken ett antal män tillhörande en grupp gemensamt gifter sig med ett antal kvinnor som tillhör en annan grupp. I Tibet, till exempel, var det sed att en grupp bröder gifte sig med en grupp systrar, och att de två grupperna praktiserade sexuell kommunism, var och en av männen levde tillsammans med en av kvinnorna. Caesar redogjorde för en liknande tradition i forntida England. Kvarlevor av den framträder i "levirate", en sed som existerade bland de tidiga Judarna och andra forntida folk, där en man var förpliktad att gifta sig med sin broders änka".

Platons åsikt

Enligt vad man kan läsa i Platons bok "Republik", och från vad historikerna i allmänhet bekräftar förefaller det som att han, i sin teori om filosof-kungar och kunga-filosof, föreslog en delad familj för denna klassens medborgare. En del kommunistledare på 1800-talet föreslog samma sak. I en del kommunistiska länder godkändes monogami som den enda officiella lagen så sent som 1938.

Flera äkta män

En annan form av flerfaldiga kompanjonskap är polyandri. Dvs att kvinnan kan på samma gång ha fler än en make. Will Durant skriver: "Detta förhållande kan observeras bland Tudas stammar, och bland en del stammar i Tibet".

I "Sahih al-Bukhari"²⁶ berättas det att A'ishah (profetens hustru) har skildrat att "I Arabien under den för-islamiska perioden praktiserades fyra slags äktenskap: En sort var densamma som nu råder, det vill säga att en man genom fadern till flickan, frågar efter flickans hand till äktenskap, och efter att ha bestämt hemgiften, gifter sig med henne. Eftersom barnet som föds av den flickan efter giftermålet är av ett bestämt föräldraskap är faderns ansvar för barnet klart. I ett annat slag kan mannen samtidigt som han är gift med en speciell kvinna, överföra eller anförtro hennes hustruskap till en annan man för en begränsad tid med syftet att få adliga barn genom honom. Seden var att han själv höll sig ifrån sin hustru så länge som hon inte blivit gravid med den mannen och rådde henne till att överlämna sig själv till den specielle mannen, medan han själv fortsatte att hålla sig ifrån henne. Så snart som det var fastställt att hon var gravid återupptog han sina sexuella relationer med sin hustru. De gjorde det här med de män som de ansåg värdigare än dem själva. I god

²⁶ Den första av "Kutab as-sittah", eller sex korrekta böcker om "hadith" överförd till sunni islam. Sammanställd av Abu 'Abdillah Mohammad ibn Isma'ilal-Bukhari (810-870).

tro vidtog de detta steg för förbättringen av sitt släkte. Denna sortens äktenskap, som var ett äktenskap under tidsperioden av ett äktenskap med en annan man., kallades "Nikahu, l-istibda" (det vill säga, ett äktenskapsfördrag från vilket någon fördel söks). En annan sorts äktenskap var att en grupp män, mindre än tio till antalet, brukade ha sexuella relationer med en speciell kvinna. När kvinnan blev gravid, och hon födde ett barn, så tillkallade kvinnan alla medlemmarna i den gruppen, och i överensstämmelse med konventionen på den tiden kunde ingen vägra att hörsamma hennes kallelse. Alla brukade komma, och vid det tillfället valde kvinnan en far till sitt barn bland den gruppen, enligt hennes eget tycke. Emellertid så var inte den mannen berättigad till att vägra erkänna barnet som sitt eget. Således betraktades barnet som lagligt och officiellt barn till den mannen.

Den fjärde formen av äktenskapliga relationer var att kvinnan officiellt var en sorts prostituerad. Vilken man som helst, utan undantag, kunde ha sexuella relationer med henne. Dessa kvinnor brukade

sätta upp en flagga på taket och kunde med detta tecken göra sig bemärkta. Närhelst en kvinna av denna kategori födde ett barn samlade kvinnorna ihop alla de män som hon hade haft sexuellt umgänge med, och sedan kallades spåkvinnor/män in.

Med betraktelse av de utmärkande kännemärkena och dragen hos barnet kom spåkvinnorna/männen med sin expertutlåtande om vem barnet tillhörde, och den utvalda mannen var förpliktigad att acceptera denna åsikt och måste betrakta barnet som sitt officiella barn.

"Alla dessa system av äktenskapliga relationer existerade under den för-islamiska perioden tills Allah valde Mohammad (fvmh) och han upphävde alla dessa traditioner förutom den som nu praktiseras" .

Montesquieu²⁷ skriver i sin bok L'Esprit des lois att: "Alb-uzereil-hassen (Abu az-Zahir al-Hassan), en av de mohammedanska araberna som, under 800-talet, begav sig till Indien och Kina, hade uppfattningen att denna tradition (det vill säga, polyandri) var prostitution".

Montesquieu skrev också att: "I Naires stam, på kusten av Malabar kan männen bara ha en hustru i motsats till en kvinna,

²⁷ Montesquieu, (1689-1755) "L'Esprit des lois".

som kan ha många äkta män. Ursprunget till denna tradition tror jag inte är svår att upptäcka. Nares är en stam av ädlingar, som är soldater av alla nationer. I Europa är soldater förbjudna att gifta sig, i Malabar, där klimatet kräver större eftergivenhet är de nöjda med att äktenskapet är så lite betungande för dem som möjligt: de ger en hustru bland många män, vilket följaktligen förminskar tillgivenheten till en familj, och vården av hushållet, och lämnar dem med en fri besittning av en militärisk anda".

Svårigheterna med polyandri

Den största svårigheten som finns med polyandri och som har varit orsaken till att denna sed inte varit framgångsrik i praktiken är problemet med att föräldraskapet till barnen inte är känt. I denna sortens äktenskapliga relationer är sambandet mellan en far och hans barn ospecificerat. Precis som sexuell kommunism inte kunde finna fotfäste kunde inte heller polyandri göra sig omtyckt i något samhälle värdigt namnet. Orsaken till det är, som vi har påpekat i ett av de föregående avsnitten, familjelivet, som är det grundläggande för ett betryggande skydd för nästa generation, och ett definitivt band mellan de föregående och de framtida generationerna och är ett instinktivt krav av den mänskliga naturen. Att polyandri existerar bland vissa stammar betyder inte att den naturligt instinktiva viljan att bilda familj inte finns hos männen. på samma sätt innebär motvilja att etablera en familj bland en del män eller kvinnor, inte att människor i grund och botten är ovilliga att bilda familj. Polyandri är slutligen inte bara oförenligt med en mans medfödda önskan för exklusivitet och kärlek till sina barn, utan det är också emot kvinnans natur.

Psykologisk forskning har bevisat att kvinnor förespråkar monogami mer än män.

Polygami

Den andra formen och den andra sortens flerfaldiga partnerskap är polygami. Polygami skiljer sig från polyandri och sexuell kommunism. Denna form av äktenskap är mer förekommande och har en jämförelsevis mer accepterad status. Det existerar inte bara bland vilda stammar, utan många civiliserade nationer har också antagit det. Frånsett de för-islamiska araberna existerade seden också bland Judarna, bland perserna under den sasanidska perioden och bland några andra nationer.

Montesquieu skrev: "Denna lag (likvärdigt uppförande mot alla hustrur i polygami) är också i kraft på Maldiverna där de har frihet att gifta sig med tre hustrur". Han skrev också: "Några speciella orsaker föranledde Valentinianserna att tillåta polygami i det romerska riket. Den lagen, så olämplig för våra klimat, avskaffades av Theodosius, Arcadius och Honorius".

Islam och polygami

Islam gjorde sig inte helt och hållet av med polygami, även om den gjorde så när det gällde polyandri. I stället så begränsade och inskränkte den det. Den upphävde dess oinskränkthet och begränsade den till ett maximum av fyra hustrur. Islam fastslog dessutom villkor och inskränkningar och tillät inte alla att ha flera hustrur. Vi skall kommentera dessa begränsningar och restriktioner i de följande avsnitten och skall på samma sätt kasta ett ljus över orsakerna till varför islam inte helt upphävde polygami.

Under medeltiden påstods det att det var islams profet som introducerade polygami i världen för första gången och det hävdades att grunden till islam låg i polygami. Det gjordes gällande att orsaken till den snabba konverteringen till islam bland världens olika nationer och människor är att polygami är tillåten, och det var också underförstått att den huvudsakliga anledningen till österns nedgång var återigen polygami.

I den första volymen av "Civilisationens Historia" skriver Will Durant: "Medeltida teologer trodde att Muhammed hade hittat på polygami, men det föregår islam med ett antal år, som en utbredd äktenskapsform i den primitiva världen. Många orsaker samverkade till att göra den allmänt utbredd. I det tidiga samhället var mannens liv mer våldsamt och farligt på grund av jakt och krig, och dödsfrekvensen för män var högre än för kvinnor. Det följdaktliga överskottet av kvinnor framtvängde ett val mellan polygami och ofruktsamt celibat för en minoritet av kvinnorna. Människor som eftersträvar hög födelsefrekvens för att ersätta en hög dödsfrekvens tolereras inte celibat bland kvinnor. De föraktar den partnerlösa och barnlösa kvinnan.

Polygami passade bra för ett primitivt samhälle där kvinnorna översteg männen i antal. Den hade ett eugeniskt värde överlägset den samtida monogamin, därför att till skillnad från det moderna samhället där de mest dugliga och kloka männen gifter sig sent och har minst antal barn var det under polygami de mest dugliga männen som säkrade de bästa makarna och hade flest barn. Således har polygami överlevt bland praktiskt taget alla utvecklade folkslag, även bland majoriteten av civiliserade människor. Det är först i våra dagar som den har börjat dö ut i Orienten. Vissa förhållanden talade emellertid emot den.

Avtagandet av våldet och farorna som var följden av ett etablerat jordbruksliv, förde könet mot ett ungefärligtjämligt antal. I dessa samhällen och även i de primitiva samhällena blev polygami ett privilegium för en rik och förmögen minoritet. Det stora flertalet människor tillämpade monogami blandad med äktenskapsbrott, medan en annan minoritet av villiga eller beklagande celibater, balanserade de rikas polygami.

I La Civilisation des Arabes, skriver Gustave LeBon²⁸. "Ingen tradition är mer avskydd i Europa och om vilket det har spridits felaktig information än polygami. Europeiska tänkare och historiker framställer polygami som islams hörnsten och den principiella orsaken till koranens spridning. Enligt dessa är detta på samma gång den främsta orsaken till orientalernas förfall. De har även uttryckt sympati för de orientaliska kvinnornas olycka och de miserabla förhållanden dessa

instängda kvinnor lever i, haremet vaktade av grymma eunucker. Dessa kvinnor beskrivs som rättslösa som när som helst och utan medlidande kunde dödas av sina herrar.

En sådan bild är sanningens raka motsats. Den läsare som lägger sina europeiska fördomar åt sidan kommer att bli övertygad om att orientalisk polygami är en förträfflig institution som storligen upphöjer den moraliska standarden för de människor som tillämpar den, ger stor stabilitet åt familjen och slutligen visar kvinnan oändligt mer respekt och lycka än i Europa.

Innan vi inlåter oss på bevisen om detta vill jag först erinra om att polygami är fullständigt oavhängigt från Islam, för det existerade före Mohammed bland alla österns folk: Judarna, Perserna, Araberna o.s.v. De nationer som antog koranen, hade därför inget att vinna i det avseendet genom att införa polygami. Det har i alla fall aldrig funnits en religion stark nog att förändra traditioner till den grad att skapa eller förhindra en liknande inrättning. Det är helt enkelt konsekvensen av klimatet, av rasen och de olika förutsättningarna för tillvaron speciell för orientalerna ...

I väst, där klimatet och temperamentet emellertid är mycket

28 Gustave LeBon (1841-1931), läkare, psykolog och sociolog, reste i Nordafrika och senare i Indien. Förutom "La Civilisation des Arabes" skrev han också många andra böcker, hans mest berömda är "Les Lois Psychologiques de Revolution des Peuples."

mindre krävande återfinns inte längre monogami utom i lagen, och jag tror att ingen kommer att bestrida att den mycket sällan återfinns i beteendet hos människor. Jag kan inte se på vilket sätt orientalernas lagliga polygami är underlägsen till den skenheliga västerländska polygamin, utan jag kan hellre däremot mycket väl se på vilket sätt den är överlägsen. Man kan därför fullkomligt förstå hur österlänningar som har besökt våra stora städer finner vår indignation mot dem vara mycket underlig och bedömer det mycket ofördelaktigt".

Polygami började inte med islam. Islam begränsade dess förekomst och fastställde samtidigt stränga villkor för den. De flesta människor och samhällen som accepterade islam var polygami förekommande. De fick dock rätta sig efter de begränsningar och villkoren som islam föreskrev.

Polygami i Iran

Den danske forskaren Arthur Christenson skrev. "(1 sasanianska Persien) grundades familjen på polygami. I praktiken var det antal hustrur en man hade relaterat till hans tillgångar och i allmänhet hade de mindre välbärgade förmodligen bara en hustru.

Husets herre, "Kadhagh-khvadhay", åtnjöt rätten till tipatria potestas" (Sardarik-i dudhagh). Den främsta hustrun, "Zan-i padheshayika", den "privilegierade" hustrun, var distinktiv från "andra-rangens" hustru, "tjänste-hustrun" (Zan-i tchghariha).

Den lagliga situationen för de två hustru-kategorierna var olika.

Det skulle visa sig att köpta slavar och kvinnor som hade rövats bort i krig tillhörde den andra kategorin. Vi vet inte om antalet "privilegierade" hustrur var begränsat, men män som hade två hustrur är ofta nämnda i lagliga dokument. Varje privilegierad hustru var "husets kvinna"

(Kadhagh-banugh), och det verkar vara ett hushåll avsatt för var och en. Den privilegierade hustrun hade rättighet att få mat och underhåll av maken under hela sitt liv, och samma rättighet tillhörde hen-

nes söner fram till myndig ålder och till hennes döttrar fram till giftermålet. När det gäller "tjänstehustrun" så var bara hennes manliga barn upptagna i faderns familj."²⁹

I en annan källa kan man läsa att: "Det antal hustrur som en man kunde ha var obegränsat, och i grekiska dokument har det funnits

29 A. Christenson: "L'Iran sous les Sassanides". (2eme éd. Copenhague, 1944) sidorna 322-323 (översatt från franska).

omnämnt att en man ibland hade flera hundra hustrur i sitt hus".

Montesquieu hänvisar till den Romerske historikern Agathias, som skriver att: "Under den justinianska regeringstiden var många filosofer missnöjda med kristendomens restriktioner och drog sig undan till Persien. Vad som imponerade mest på dem ... var att polygami var tillåten bland män som inte ens avhöll sig från äktenskapsbrott".

Bland Araberna fanns inga begränsningar i antalet hustrur.

Restriktionerna föreskrivna av islam och fastställandet av ett maximalt begränsat antal hustrur var ett svårt problem för ett antal Araber, som hade mer än fyra hustrur. Det fanns dem som händelsevis hade tio hustrur och de var tvungna att avstå från sex utav dem.

Islam varken introducerade eller gav upphov till polygami. Den har å andra sidan fastställt restriktioner och begränsningar för den, men den har naturligtvis inte på något sätt fullständigt avskaffat eller upphävt den. I följande kapitel skall vi undersöka orsakerna till polygami bland mänskorna och vi kommer att undersöka frågan huruvida orsaken till den är mannens egenmäktighet och hans dominans över kvinnan, eller om det är några speciella nödvändigheter som har åstadkommit den. Vi kommer att undersöka dessa nödvändigheter och skall se om det finns särskilda geografiska faktorer som härrör från speciella regioner eller om de är universellt tillämpliga. Vi kommer att noggrant granska frågan om varför islam inte upphävde denna sedvänja samt granska begränsningarna, restriktionerna och villkoren som den fastställt i samband med polygami. Vi skall undersöka vad, när allt kommer omkring, anledningarna är att mänskliga varelser, män och kvinnor, är emot polygami. Bottnar det i några mänskliga eller moraliska anledningar eller är några andra faktorer i arbete? Dessa är punkterna som vi kommer att diskutera i följande kapitel.

Del XVII

De historiska orsakerna till polygami (1)

Vilka är de historiska och sociala orsakerna till polygami? Varför har ett oräkneligt antal människor i världen, speciellt orientaler, accepterat detta medan andra människor, som västerlänningarna, aldrig gjort det? Varför, av tre olika former av mångäktenskap, favoriserades och accepterades det av människor, till skillnad mot polyandri och sexuell kommunism? De två senare formerna var antagligen aldrig förekommande eller mycket sällan förekommande och då undantagsvis.

Inte förrän vi noga har undersökt dessa orsaker kan vi diskutera Islams syn på polygami, och vi kan inte heller ordentligt studera denna fråga, och hur den kan ha någon betydelse för den moderna människans behov.

Om vi överser med de omfattande psykologiska och sociala aspekterna som finns och tänker som många ytliga författare är det tillräckligt att förklara och tolka de historiska och sociala orsakerna till polygami enligt samma välspelade melodi som så ofta upprepas i samband med dessa ämnen. Vi kan också säga, "Det är fullständigt uppenbart vad orsaken till polygami är, och vad den var förr i tiden. Det är mannens tyrannisering och dominans och slaveriet av kvinnan. Grundorsaken till det är det patriarkaliska systemet. Eftersom mannen har haft den dominerande ställningen och har varit "härskare" över kvinnan, så har han format alla traditioner och regler till sin fördel. Han har följaktligen gjort polygami till en regel för sin egen fördel och mot kvinnans intressen i århundranden. Eftersom kvinnan har varit underordnad mannen kunde hon inte införa polyandri som en sed till sin egen fördel. Men då den nuvarande tidsåldern är en tid av avtagande manligt tyranni förlorar privilegiet att ha flera hustrur, som så många andra felaktiga privilegier, till förmån för jämlikhet och för identiska rättigheter".

Detta är ett ytterst ytligt tänkesätt. Traditionen med polygami har inte föranletts av mannens tyranni och inte heller har orsaken till polyandris misslyckande varit kvinnans svaghet och underordnade ställning. Polygamins tillbakagången beror inte på det manliga tyranniets avtagande eller att männen har åsamkats någon förlust genom att ha fler än en hustru. Männen har till skillnad från kvinnorna snarare förvärvat en fördel åt sig själv.

Jag förnekar inte att makt och auktoritet var något som medförde förändringar i den mänskliga historien. Jag förnekar inte heller det faktum att mannen, alltigenom historien, har skaffat sig otillbörliga fördelar genom sin auktoritet över kvinnan. Men jag tror inte att makt och auktoritet var de enda faktorerna, speciellt om man tolkar och förklarar naturen i familjerelationerna mellan man och hustru. Föreställningen att användandet av makt var den enda kraften i skapandet av människans historia är orsakad av bristande insikt.

Låt oss anta att ovanstående synpunkt är riktig. Perioden då polyandri var vanlig, dvs under den förislamiska perioden bland Araberna, eller på den tiden, enligt Montesquieu, när det var accepterat bland Nairefolket på Malabars kuster, var ett tillfälle då kvinnan kom till makten och tog sin chans att gripa tillfället att påtvinga mannen polyandri. Dessa perioder skulle följaktligen kunna anses som kvinnornas gyllene tider, men vi vet att denna period var mörka och hemska tider för kvinnorna i Arabien. I föregående avsnitt citerade vi Montesquieu, dvs att seden med polyandri bland Naires folk inte orsakades av kvinnans auktoritet och heder. Beslutet togs med syfte att hålla soldaterna borta från familjebanden och på så sätt bibehålla deras tapperhet.

Om orsaken till polygami är det patriarkaliska systemet eller mannens dominans, varför antog inte västerlänningarna det? Var patriarkat begränsad till orienten? Hade västerlänningarna vävts samman så nära med Jesus och Maria att de från början trodde på jämlikhet och identiska rättigheter mellan man och kvinna? Var auktoriteten bara effektiv i Orienten, som användes för att vända saker och ting till mannens fördel? Användes denna faktor bara för att upprätthålla rättvisa i väst?

Den västerländska kvinnan var för ett halvt århundrande sedan den mest olycksaliga kvinnan i världen. Även när det gäller hennes egen egendom behövde hon sin makes förmyndarskap. Västerlänningarna medger att den österländska kvinnan hade det mycket bättre ställt än den västerländska kvinnan.

Gustave Le Bon skriver: "Under den islamiska civilisationens dagar gavs kvinnorna exakt samma ställning och status som de europeiska kvinnorna erhöll en lång tid efteråt. Detta betyder att under de andalusiska arabernas tid vidtogs reformer som spreds i Europa ... Riddaridealet och de uppträdanden som förknippas med det, bland dessa den respektfulla behandlingen av kvinnor härrör från muslimerna. Den religion som kunde befria kvinnan från en låg och underlägsen ställning och kunde lyfta henne till en respekterad och hedrad ställning var islam och inte kristendomen.

Under medeltiden hade våra kungar och monarker inte någon respekt för kvinnorna, trots att de var kristna. Historien visar att det råder inget tvivel om att innan muslimerna lärde våra förfäder att ha vänliga känslor och respekt för kvinnor behandlade våra kungar och monarker kvinnorna med extrem brutalitet ..."

Andra källor ger en liknande beskrivning av kvinnornas situation under medeltiden. Frågan som kan ställas i detta sammanhang är varför var polygami inte accepterad i Europa under denna period trots att männen hade stor och nästan obegränsad auktoritet?

Den verkliga orsaken är att polyandri berodde inte på att kvinnan hade tagit sin chans till auktoritativa grepp över männen, ej heller var orsaken till polyandris upphävande kvinnans svaghet och kraftlöshet. Polygamin i orienten berodde inte på mannens makt och dominans. Samtidigt var polygamins avsaknad i väst beroende på den västerländska tron på jämlikhet mellan kvinna och man.

Orsaken till polyandris misslyckande

Orsaken till polyandris försvinnande är att den inte är förenlig med varken mannens eller kvinnans naturliga läggning. När det gäller mannen är det för det första oförenligt med hans tendens mot exklusiv och restriktiv tillgivenhet. För det andra är det oförenligt med någon visshet angående faderskap till barnen, och på att tillgivenheten till dem är en naturlig och instinktiv drift hos mannen. En mänsklig varelse vill av naturen föröka sig och hon vill att sambanden med framtida och föregående generationer ska vara specificerad och klart definierad. Han vill med säkerhet veta vilkas barn han är far till och vem som var hans egen fader.

Polyandri är således opassande för människans naturliga läggning och hennes instinkt, medan polygami inte sårar känslorna för varken mannen eller kvinnan i detta avseende.

Det sägs att en grupp kvinnor, ungefär fyrtio till antalet, samlades och presenterade sig själva inför imamen Ali (fvmh) och ställde denna fråga till honom: "Varför tillåter islam mannen att ha mer än en hustru, och varför tillåter den inte kvinnan att ha mer än en man? Och är inte detta en orättvis diskriminering?" Ali gav order om att små bägare med vatten skulle hämtas och var och en av dessa kvinnor fick en bägare vatten. Han bad sedan kvinnorna att hålla allt vatten i en stor skål som ställdes mitt i församlingen.

Kvinnorna höllde följaktligen vattnet i skålen och sedan bad Ali (fvmh) varje kvinna att fylla sin bägare med vatten igen, men krävde att alla skulle ta precis det vatten som hon förut hade i sin bägare och hållt i skålen. Alla frågade hur det kunde bli möjligt.

Vattnet hade blivit uppblandat och en uppdelning var omöjlig. Ali (fvmh) sade då att om en kvinna hade flera äkta män skulle hon nödvändigtvis ha sexuellt umgänge med allihop och sedan skulle hon bli gravid. Hur kan det då, frågade han, vara möjligt att särskilja vems barn det var?" Detta är från mannens synvinkel.

Ur kvinnans synvinkel så är polyandri oförenligt med hennes natur, och också emot hennes

intressen. En kvinna behöver inte bara mannen som en källa till, eller som en del i, tillfredsställelsen av sina sexuella drifter, så att det kan sägas "ju fler desto bättre". En kvinna vill ha en man vars hjärta ligger i hennes händer. Han bör vara hennes beskyddare och försvarare. Han bör vara självuppoftande och trogen mot henne. Han bör anstränga sig för att tjäna pengar, och överlämna frukten av sina mödor och förtjänster till henne och bör sköta om henne med ömsint omsorg. Pengarna som en man brukade betala och fortfarande betalar en prostituerad är de pengar som den kvinnan brukade få och får som ersättning för sitt "arbete" och sin verksamhet, och inte avsett för hennes finansiella behov, som är stort och flera gånger större än en mans personliga behov, och en sådan summa är aldrig detsamma som de pengar som en man överlämnar till sin hustru i tillgivenheten och kärlek och ömhet. Mannen har alltid självuppoftande betalat för kvinnans omfattande materiella behov. Dessutom är den bästa och starkaste sporren till arbete och aktiviteter hemlivets frid och välbefinnande, det vill säga, hans hustru och barn.

En kvinna har med polyandri aldrig kunnat erhålla beskydd, kärlek, uppriktig tillgivenhet och trohet från mannen. Det är anledningen till varför polyandri, liksom prostitution, alltid har varit så avskydd av kvinnan. Således har polyandri varken varit i överensstämmelse med mannens intressen och anspråk eller med kvinnans intressen och anspråk.

Den sexuella kommunismens misslyckande

Orsaken till den sexuella kommunismens misslyckande är densamma. Sexuell kommunism betyder att göra sig av med varje personlig tillgivenhet på ömse sidor. Varken kvinnan eller mannen har något speciellt intresse för någon särskild man eller kvinna. Platon föreslog att detta skulle gälla för den regerande klassen, dvs, kungafilosoferna. Detta uppförande ogillades inte bara av andra utan också av Platon själv som avvek från sin uppfattning.

För ca etthundra år sedan föreslog också Fredrick Engels denna uppfattning och skrev in dess försvar, men den kommunistiska världen godkände det inte. Det berättas att den Sovjetiska regeringen som hade erfarit många bittra erfarenheter som följde genomdrivandet av Engels kommunistiska familjeteori genomdrev lagar till förmån för familjerna 1938, och monogami antogs såsom den officiellt erkända kommunistiska äktenskapsformen.

Polygami kan vara en särskiljande symbol för en man, men polyandri har aldrig varit, och kan aldrig bli, en särskiljande symbol av respekt för en kvinna. Orsaken till denna skillnad är att mannen är sökande efter kvinnans person, under det att kvinnan har behov av mannens hjärta och kärlek och av hans tillgivenhet.

En man, som vill ha kvinnans person under sin kontroll, fäster ingen vikt vid huruvida kvinnans hjärta är med honom eller inte.

Detta är anledningen till varför, han vid polygami fäster lite vikt vid hjärtats betydelse och subtiliteten i ömtåliga känslor. Men för en kvinna är en mans hjärta och kärlek den verkliga kärnan. Om hon är berövad detta förlorar hon allt.

Två faktorer medverkar i äktenskapet. Den ena är materiell och den andra spirituella. Den materiella faktorn är dess sexuella aspekt, som i ungdomen är i ett tillstånd av spänning, och på sin höjdpunkt, och som gradvis minskar och lugnar ned sig. Den själsliga aspekten hänförs till dessa vänliga ömna, uppriktiga känslor som styr paret och ökar med tiden. En av skillnaderna mellan man och kvinna är att för en kvinna, till skillnad från mannen är den senare faktorn viktigare än det förra. För en kvinna betyder äktenskapets själsliga aspekt mer, för en man den materiella aspekten, eller åtminstone så är de, materiella och spirituella aspekterna av äktenskapet lika för honom.

Vi har i ett tidigare avsnitt hänvisat till en kvinnlig europeisk psykolog som menade att på grund av att kvinnan ger barnet näring, både i livmodern och genom amning efter nedkommandet har hon en mycket speciell psykisk ställning som gör henne i akut behov av sin makes vänliga känslor som fader till hennes barn.

Det är i denna utsträckning sant att graden av kärlek till barnen beror väldigt mycket på graden av kärlek och tillgivenhet från maken mot modern. Detta på grund av att han är fadern till hennes barn, han är en viktig och bidragande orsak till att barnet existerar. Detta behov hos kvinnan kan bara bli tillfredsställt när hon har en make.

Fr. Manuchehriyan skriver i sin bok "Kritik av Irans konstitution och civillag". "I klausul 1049 säger civillagen: Ingen kan gifta sig med dottern till sin frus broder eller dottern till sin frus syster utom med hustruns tillåtelse ... I fall hustrun tillåter det kan hennes make gifta sig med dottern till sin frus broder eller dottern till sin frus syster. Låt oss nu föreställa oss vad följderna kan bli om hustrun inte tillåter det. Ingenting! Som de säger, "bekymra dig inte, det finns ett alternativ.

Mannen kan gifta sig med någon annan". Nåväl! Men om vi vänder på påståendet? Till exempel så säger vi att hustrun inte kan gifta sig med sonen till sin mans broder eller sonen till sin mans syster (medan hon är gift med honom) utan sin mans tillstånd. Vid åhörandet av dessa ord så kokar blodet i ådrorna och folk skriker att ett sådant förslag vore emot mänskliga principer och dessutom är det i grunden emot kvinnans natur och den medfödda läggningen. Som svar bör det sägas att detta påstående bara är emot principen av kvinnans slaveri. på samma sätt som egendom inte har mer än en ägare, har också kvinnan, som under de oförbehållsamma och absoluta lagarna i vårt land, finns i egendoms kategorin och följaktligen bör hon inte ha mer än en ägare..."

På sidan 73 i sin bok säger hon:

"Vi kan säga att på samma sätt som en man kan ha upp till fyra fruar bör en kvinna ha rätt till liknande och jämlika rättigheter.

Konsekvenserna av detta resonemang är mycket hemsk för mannen. Det är här blodet stiger i deras ådror och med ett upphetsat ansikte och flammande ögon så ropar de: "hur är det möjligt för en kvinna att ha mer än en man?" "Vi skulle mycket kallt och behärskat säga som svar, "hur kan en man ha mer än en hustru?"

"Vi vill inte sporra henne till omoralitet, och vi tycker inte heller att det är riktigt att vara småsint och förringa kvinnans fromhet och kyskhet, men vi vill inpränta i männen att när det gäller kvinnor är inte deras föreställningar och tro baserade på, som de tror, en stark och oangripbar grund.

Kvinnan är en och mannen är en, var och en utav dem är jämlik. Om denna rättighet att ha upp till fyra fruar har blivit given männen därför att de är män bör också kvinnan ha samma rättighet. Även om de inte är starkare än männen intellektuellt bör det bli känt att när det gäller den spirituella begåvningen och själens egenskaper är kvinnan inte underlägsen mannen".

Som ni sett i det ovan citerade påståendet har ingen skillnad tagits med i beräkningen mellan polygami och polyandri utom att, eftersom mannen är stark, så har han infört polygami till sin förmån, medan kvinnan inte kunnat försvara och säkra polyandri av den enda anledningen att hon var en slav. I ovanstående avsnitt påstås det också att etablerandet av polygami och förbudandet av polyandri orsakades av det faktum att mannen var ägare till kvinnan och kvinnan var slav. på grund av att mannen var ägare till kvinnan hade han möjlighet att hålla flera fruar. Det vill säga att han kunde äga stor rikedom. Kvinnan var någonting som ägdes och ett ägt ting kan inte ha mer än en ägare.

Hon kunde inte skörda förmånen av att ha mer än en make.

I motsats till denna uppfattning är kvinnornas och samhällets vägran att acceptera polyandri i sig självt ett bevis för att mannen inte betraktar kvinnan som sin ägodel. Partnerskapet hos flera personer ifråga om egendom där alla får vinsten från den egendomen är någonting förekommande i alla mänskliga samhällen. Om en man såg på kvinnan som sin egendom, så skulle han ha tillåtit delägarskap i henne, såsom han har tillåtit delägarskap för egendom. Var i världen finns det ett system där egendom inte kan ha mer än en ägare, så att vi kan betrakta den som grund till lagen om en enda make?

De säger: Eftersom mannen är en och kvinnan är en, är det nödvändigt att de bör ha jämlika rättigheter. Varför skall en man ha fördel av polygamins rättigheter medan kvinnan inte kan åtnjuta polyandris rättighet? Jag säger att det är här ni har misstagit er. Ni har föreställt er att polygami är en del av mannens rättigheter, och att polyandri är en del av kvinnans rättigheter medan polygami är en del av kvinnornas rättigheter, och polyandri varken är en del av mannens rättigheter eller en del av kvinnornas rättigheter. Polyandri är emot mannens intressen och fördelar likaväl som det är emot kvinnans intressen och fördelar.

Vi kommer nu att bevisa att lagen angående polygami i Islam skapades med syfte att återinföra och upprätta kvinnornas rättigheter. Om avsikten var att sätta mannen i en fördelaktig ställning skulle islam ha gjort vad västvärlden gjorde. Mannen skulle få rätt att använda och utnyttja andra kvinnor under tiden han var gift med sin första hustru, samtidigt som han inte ålades någon förpliktelse eller åtagande rörande kvinnans och barnens intressen, som hans lagliga hustru och hans lagliga barn.

Polyandri låg inte i kvinnans intresse och således kan det inte sägas att en av hennes rättigheter blivit förverkad.

De säger att de vill inpränta i männen att deras (männens) föreställning angående kvinnan inte är "baserad på en säker och oangripbar grund, som män felaktigt föreställer sig". Detta är vad vi eftersträvar. Vi skall förklara grunderna i den islamiska synen på polygami.

De historiska orsakerna till polygami (2)

Det måste finnas andra skäl till polygami än endast männens förströelser. Å andra sidan vore det lättare för männen att ha lösa förbindelser med flera kvinnor än att binda sig i äktenskapets åtaganden för hustru och barn.

Dessa orsaker är antingen av moralisk beskaffenhet, som förhindrade lösa förbindelser och tvingade män som ville ha fler än en kvinna att gifta sig med dem och ta ansvar för deras uppehälle och deras avkomma, eller orsaker av annan karaktär, exempelvis geografiska, ekonomiska eller sociala skäl.

Geografiska skäl

Montesquieu och i likhet med honom Lubon anser att österlandets geografiska läge och dess klimatförhållanden har en avgörande roll när det gäller polygami. I österlandets klimatförhållanden når flickorna puberteten mycket tidigare och på samma sätt föråldras de mycket fortare. Av denna anledning behöver männen en andra och tredje hustru. Å andra sidan kan en enda kvinna inte sexuellt tillfredsställa en man som har vuxit upp under österlandets klimatförhållanden.

Lubon skriver: "Polygami kan enbart förklaras genom klimatförhållandets påverkan och dess

påverkan på ras och andra förhållanden som har att göra med levnadsförhållanden. Det har med andra ord ingenting att göra med religionen. Å andra sidan har de österländska kvinnornas fysiologi gjort att de blir

tvungna att avhålla sig från sina män. De österländska männen kan inte tolerera detta under någon längre period och detta har gjort att polygami har blivit ett förekommande fenomen i österlandet."

Montesquieu skriver: "I varma områden når flickorna puberteten mellan 8 – 10 års ålder och kan skaffa barn direkt efter giftermålet."

En annan europeisk författare skriver att: "Islams profet gifte sig med hustrun Khadijah när hon var fem år gammal och hade samlag med henne när hon var blott åtta år gammal! Detta gör att kvinnor i varma områden blir gamla redan vid 20 års ålder. I tempererade områden behåller kvinnorna sin skönhet en längre period och når puberteten senare. När de gifter sig har de hunnit skaffa lång erfarenhet. I de senare områdena gifter sig män och kvinnor från samma åldersgrupp. Detta gör att de når ålderdomen ungefär samtidigt och det råder någon form av jämlikhet mellan könen och männen undviker att gifta sig med fler kvinnor..."

Denna teori är helt felaktig eftersom traditionen med flera hustrur inte enbart begränsar sig till österlandet. Polygami var ett förekommande fenomen i Persien/Iran trots att klimatet i Persien inte var så varmt. När det gäller profetens giftermål med Khadijah var det på det viset att han var tjugofem år gammal när han gifte sig med henne. Då var hon fyrtio år gammal.

Om tidigt föråldrande hos kvinnorna och hög sexuell aktivitet hos männen är de främsta orsakerna till polygami varför har människorna i öst inte följt samma modell som männen i väst, dvs lösa förbindelser med olika kvinnor, utan att behöva ta något ansvar för hustru och barn?

Polygami i västerlandet

Vi måste i rättvisans namn ge en bild av polygami i västerländsk tappning under medeltiden. De som kritiserar österlandet och anser att polygami är en skamfläck i dess historia bör veta att vad som pågick i Europa under medeltiden var i många avseenden mycket sämre.

Durant skriver om den moraliska upplösningen i medeltidens Italien. Han skriver: "Männen är av sin natur polygama. Det är endast hårda moraliska regler, fattigdom, hårt arbete och makans ständiga bevakning som kan tvinga mannen att hålla sig till en hustru. "

Om förhållandet i Italien skriver han: "Det är oklart om illegala sexuella förbindelser var mer förekommande under medeltiden eller under renässansen. Kvinnor som kom från de högre

klasserna hade inga större kontakter med män utanför sin familj. De fick lära att oskuld var den högsta gåvan hon kunde ta med sig till sin makes hus. Det sägs att en flicka tog livet av sig efter att ha blivit av med sin oskuld. Men hon måste ha tillhört en liten minoritet. I Italien fanns ett stort antal oäkta barn under denna period. Att inte ha oäkta barn räknades som ett stort poäng, men oäkta barn var inte någon större skam. Det hände ofta att kvinnor med oäkta barn fick tillstånd att uppfostra sina barn tillsammans med sin makes barn. Att vara oäkting var inte någon större skada. Samhället såg med blida ögon på detta. Man kunde å andra sidan köpa sig legitimitet genom att muta kyrkan. De oäkta barnen kunde till och med arva sina fäder om det inte fanns andra arvtagare. Flera

kungar och furstar var oäktingar. Det hände rätt ofta under renässansen att efter en kungs frånfalle startades långa och blodiga maktkamper mellan kungens barn och ett antal oäkta förespråkare till tronen.

En annan förekommande sed var homosexualitet som var en återupplivning av de gamla grekernas traditioner. Statistiken visar att år 1490 fanns det 6800 prostituerade i staden Rom som var påvens högsäte. 1509 fanns det 11654 prostituerade i Venis som beboddes av 300000 invånare.

Under 1500-talet betraktades flickor som hade passerat 15 årsåldern och ännu inte gifts bort som en skamfläck för familjen.

Denna gräns höjdes till 17 år för att flickor skulle utbildas innan de giftes bort. Männen som hade fri tillgång till det andra könet visade inget större intresse för giftermål så till vida flickan inte hade en anseelig hemgift.

Utomäktenskapliga sexuella förbindelser var mycket förekommande under medeltiden. Giftermål bland de högre klasserna var oftast ett diplomatiskt drag och ingicks pga politiska och ekonomiska intressen. Männen ansåg att de hade rätt till älskarinnor och kvinnorna accepterade detta.

Bland medelklassen var utomäktenskapliga sexuella relationer en legitim hobby."

Detta var en kort beskrivning av förhållandena i väst. Dessa västerlänningar anser att polygami är en oförlåtlig och omänsklig synd som österlänningarna har gjort sig skyldiga till! Detta trots att klimatförhållandena i Europa inte tillät dessa snedsteg för dem.

Det måste också bli klart att avsaknaden av polygami på ett legalt sätt har ingenting att göra med kristendomen. I kristendomen finns inget förbud mot polygami. Jesus godkände gamla testamentets innehåll och där tilläts polygami. Man kan säga att kristendomen tillåter polygami. Västerlandets avståndstagande från polygami måste ha andra orsaker.

Menstruation

Enligt vissa bedömare var menstruationen och kvinnans oförmåga att tillfredsställa männen under denna period en av orsakerna bakom polygami. De anser också att kvinnornas barnafödande och deras ovilja till sex under och efter graviditeten som delvis beror på hormonella förändringar hos kvinnorna kunde vara en orsak till polygami. Kvinnornas ovilja till sex kunde också bero på trötthet som orsakades av deras hårda arbete med att sköta barnen och hemmet.

Durant skriver. I primitiva samhällen åldrades kvinnorna mycket snabbare än männen. Detta gjorde att kvinnorna själva uppmuntrade sina män att gifta sig med nya kvinnor för att därmed kunna behålla sin försörjare. på så sätt kunde kvinnorna föda färre antal barn och överlåta detta till de nya hustrurna. på så sätt kunde de själva ta hand om arbetet med att tillfredsställa mannens sexuella begär."

Menstruationen och kvinnans hårda arbete kunde utan tvekan uppmuntra männen att gå till andra kvinnor, men ingen av dessa kunde leda till polygami utan att moraliska och sociala förhinder satte stopp för männen att söka sig till utomäktenskapliga förbindelser.

Kvinnorna och barnafödandet

En del andra bedömare anser att klimakteriet som gjorde att kvinnorna kunde föda barn under en begränsad tidsperiod var en bidragande orsak till polygami. Det kunde hända att kvinnorna nådde klimakteriet utan att ha fött tillräckligt många barn eller att hennes barn hade avlidit.

Mannens vilja att ha flera barn samt hans ovilja att skilja sig från henne har enligt dessa bedömare lett till att mannen har gift sig med fler kvinnor.

Ekonomiska orsaker

En annan orsak som nämns för polygami är ekonomiska orsaker.

Till skillnad från dagens situation var flera kvinnor och barn en ekonomisk tillgång. Männen drog ekonomisk nytta av sina hustrur och barn. Det kunde också hända att de sålde sina barn.

Männerna kunde genom att gifta sig med flera kvinnor dra nytta av det stora barnantalet. Detta var dock inte möjligt genom utomäktenskapliga förbindelser. Svagheten med denna förklaring är att den kan inte generaliseras för att gälla polygami i alla samhällen.

Det fanns andra samhällen där det stora antalet hustrur och barn var ett tecken på mannens förmögenhet. Många kungar, furstar, präster och köpmän omgav sig med flera hustrur som ett tecken på deras förmögenhet. Dessa drog inte någon större ekonomisk nytta av sina hustrur och barn.

Flera barn

Viljan att ha flera barn kunde också vara en orsak bakom polygami. Varje kvinna kunde föda ett begränsat antal barn, men en man kunde ge upphov till betydligt fler barn. En man kunde ge upphov till tusentals barn med olika kvinnor. Till skillnad från dagens samhälle var ett stort barnskara en viktig samhällsstatus.

Stammarna gjorde sin yttersta för att öka antalet barn och förhindra minskningen av antalet barn.

Fler kvinnor än män

En sista orsak som nämns är att kvinnornas antal ofta överstiger männens. Det föds inte fler flickor än pojkar. Det som gjorde att antalet giftasvuxna kvinnor översteg männen var att dödligheten bland männen var högre. Pojkarna och männen drabbades i högre utsträckning av olyckor och andra umbäranden. Om männen i dessa samhällen höll fast vid monogami kunde detta leda till att många kvinnor inte fick någon legal chans att gifta sig, bilda familj och skaffa barn.

I primitiva samhällen var dödligheten bland män mycket större eftersom det var de som ägnade sig åt krig, jakt och andra aktiviteter som var förknippat med fara.

Dessa är de historiska orsaker som nämns i samband med polygami. En del av dem, som exempelvis klimatförhållanden, kan i själva verket inte räknas bland de riktiga orsakerna. Om vi räknar bort detta återfinns tre orsaker. För det första männens vilja att tvinga fram sin vilja. Denna orsak är i egentlig mening inget tillstånd som tillåter mannen att ha flera hustrur, utan han tvingar fram detta genom våld och i kraft av sin makt.

Ekonomiska orsaker räknas bland denna kategori. Det var männens vilja att dra ekonomisk nytta av sina barn som var den verkliga orsaken bakom polygami.

Den andra orsakskategorin kan ses som ett "tillstånd" för männen att gifta om sig med fler kvinnor. Kvinnornas oförmåga att föda barn som exempelvis barnlöshet eller klimakteriet och samhällets och

stammen behov av flera barn kunde vara ett legitimt tillstånd för polygami. Juridiskt sett är dessa s.k. "naturliga orsaker" som försätter män och kvinnor i olika situationer när det gäller sexuell tillfredsställelse eller barnafödande ett tillstånd för polygami.

Den tredje orsakskategorin, som om vi förutsätter att den har funnits både förr i tiden och finns än idag, ger inte bara ett "tillstånd" för polygami. Den är snarare en rättighet för kvinnorna. I samhällen där det finns färre män än kvinnor har kvinnor rätt att kräva att samhället och männen skall vidta lämpliga åtgärder för att lösa deras problem.

Att kunna gifta sig är en grundläggande mänsklig rättighet. Under inga omständigheter kan någon nekas denna rättighet. på samma sätt som rätten till arbete, rätten till mat, rätten till bostad, rätten till utbildning och rätten till frihet är bland de grundläggande mänskliga rättigheterna är rätten till att kunna gifta sig också en grundläggande mänsklig rättighet. Med tanke på att antalet kvinnor överstiger antalet män innebär monogami att ett antal kvinnors rätt till att kunna gifta sig kränks.

Del XVIII

Polygami är kvinnans rättighet

Polygami härrör dels från det manliga könets dominerande och självhärskande mentalitet och dels från skillnaderna i kvinnans och mannens naturliga förmåga och ålder att skaffa barn. Dessa omständigheter kunde användas som en ursäkt och ett rättfärdigande för mannen att ha mer än en hustru. Under historiens gång har det funnits ett förhållande som alltid har rättfärdigat polygami och då som en kvinnlig rättighet och som en plikt för mannen, nämligen överskott av antalet giftasvuxna kvinnor.

Av utrymmesskäl skall vi avstå från att gå in på detaljer och räkna upp de orsaker som kan rättfärdiga polygami. Vi skall begränsa vår diskussion till en orsak. Om denna verkligen existerar förändrar den polygami till en rättighet för kvinnan.

Två antaganden bör klargöras för att fastställa denna punkt. Ett av dem är att statistiken visar att antalet giftasvuxna kvinnor överstiger antalet män i samma situation. Det andra är att om detta är sant föranleder det en rättighet, en mänsklig rättighet, för de överblivna och försakade kvinnorna.

Beträffande det första antagandet finns det relativt säker statistik i detta avseende. Alla länder genomför folkräkning med jämna mellanrum. I dessa folkräkningsrapporter som i framåtskridande länder framställs med minutiös noggrannhet, finns inte bara siffror för de manliga och kvinnliga könen tillgängliga, utan också antalet män och kvinnor från varje kön i olika åldersgrupper. Till exempel så omnämns det klart i dessa rapporter att antalet män i åldersgruppen tjugo till tjugofyra år är så många och antalet kvinnor i åldersgruppen tjugo till tjugofyra är så många, och på samma sätt omnämns alla åldersgruppers jämförbara antal. FN har i sin årliga befolkningsundersökning ständigt offentliggjort denna statistik.

Vi bör naturligtvis komma ihåg att för vår del räcker det inte med att veta det totala antalet män och kvinnor som finns i ett speciellt land. Vi måste veta de jämförbara andelarna av antalet män och kvinnor i giftasvuxen ålder. Andelen män och kvinnor i giftasvuxen ålder skiljer sig från andelen av det totala antalet män och kvinnor. Det beror på två orsaker. En orsak är att flickornas pubertet inträffar tidigare än pojkarnas. Av denna anledning är flickornas myndighetsålder lägre än

pojkar och nästan undantagsvis över hela världen så kommer äktenskap till stånd då mannen är i genomsnitt några år äldre än kvinnan.

Den andra orsaken som är mer grundläggande och viktigare är att det inte föds fler flickor än pojkar, och när det ibland händer att fler pojkar föds i en del länder ökar också dödligheten bland det manliga könet. Detta leder i sin tur att balansen mellan könen i giftasvuxen ålder rubbas. Ibland är den skillnaden uppenbar och antalet giftasvuxna kvinnor överstiger i stor omfattning det totala antalet män i giftasvuxen ålder. Så det är möjligt att det totala antalet män i ett land kan vara i samma antal som kvinnorna, eller fler, men i den kategorin som nått giftasvuxen ålder kan förhållandena vara det motsatta.

Denna ställning är fullt tydlig i FN:s befolkningsstatistik för 1964.

Enligt den detaljerade statistiken i den utgåvan är till exempel republikens Koreas totala befolkning 26.277 635 (för 1964), och av dem är 13.145.289 män och 13.132.346 kvinnor. Således är i den totala befolkningen antalet män 12.943 fler än antalet kvinnor. Denna fördelning av barn under ett års ålder och barn från ett år till fyra år, från fem år till nio år, från tolv till fjorton år och från femton till nitton års ålder har bibehållits identiskt.

Statistiken visar att i alla dessa åldersgrupper så är antalet män fler än antalet kvinnor. I åldrarna tjugo till tjugofyra års ålder har detta förhållande ändrats. Det totala antalet män i denna åldersgrupp är 1.083.364 och det totala antalet kvinnor är 1.110.051. Från denna åldersgrupp som är den vanliga giftasåldern är antalet kvinnor högre än antalet män.

Dessutom är republikens Korea ett undantagsfall eftersom i det totala befolkningsantalet överstiger antalet män antalet kvinnor. I nästan alla andra länder, och inte bara under den giftasmyndiga åldern, är antalet kvinnor fler än männen, även i den totala befolkningen är kvinnorna fler än männen. Till exempel i Sovjet Unionen var den totala befolkningen 1964: 216.101.000 och av dem var 97.840.000 män och 118.261.000 kvinnor. Denna skillnad existerar före giftasvuxen ålder, och kan på samma sätt ses under de giftasvuxna åren, det vill säga, i åldersgruppen tjugo till tjugofyra, och tjugofem till tjugonio år, trettio till trettiofyra år och åttio till åttiofyra års grupperna.

På liknande sätt är det i England, Frankrike, Öst och VästTyskland, Tjeckoslovakien, Polen, Rumänien, Ungern, Amerika, Japan och så vidare. Det finns emellertid vissa områden såsom öst och Västberlin där denna skillnad är mer påtaglig.

I Indien överstiger antalet män antalet kvinnor, även i giftasvuxen ålder. Det är bara från femtioårsåldern och uppåt som antalet kvinnor överstiger antalet män.

En folkräkning i början av 60-talet i Iran visade att Iran är en av dessa undantagsländer där det finns fler män än kvinnor i den totala folkmängden. Enligt den folkräkningen var Irans totala befolkning 25.780.910, och av dessa var 13.337.334 män och 12.443.576 kvinnor. Antalet män översteg antalet kvinnor med 893.758.

Jag kommer ihåg att en del tänkare som kritiserade polygami använde denna statistik som ett argument mot polygami och krävde att lagen om polygami skulle upphävas.

Det förvånar mig att de inte förstår att denna lag inte bara gäller Iran. Vad vi bör veta med säkerhet är om antalet giftasvuxna män verkligen är lika med antalet giftasvuxna kvinnor eller om de är fler. Det faktum att det totala antalet män är större än det totala antalet kvinnor är inte i sig själv tillräckligt när

det gäller detta problem. Vi såg att i republiken Korea och också i vissa andra länder överstiger antalet män antalet kvinnor, men bland de personer som kan gifta sig är antalet kvinnor högre än antalet män. Frånsett det faktum att i länder som Iran dessa folkräkningsciffror inte är helt pålitliga bör vi hålla i minnet den allmänna svagheten hos iranska kvinnor att de hellre vill ha en son än en dotter. Det händer att de ger felaktig svar till folkräkningsmännen. De ser till att deras döttrar registreras som söner. Denna förseelse är i sig själv tillräcklig för att minska vår tillit till dessa siffror. Det praktiska förhållandet med tillgång och efterfrågan i vårt land är ett tillräckligt bevis för det faktum att antalet giftasvuxna kvinnor är större än antalet män. Anledningen till det är att fastän polygami tillämpades och fortfarande tillämpas i detta land, både i städer och byar och även bland nomaderna, har ändå ingen känt av bristen på kvinnor, och kvinnan har inte funnit vägen till den svarta marknaden. Tvärtom, tillgången har alltid överstigit efterfrågan. Flickor, änkor eller unga kvinnor som lämnats utan äkta män genom omständigheternas tvång har alltid vida överstigit antalet ogifta unga män. En man, hur fattig eller ful han än är, behöver aldrig bli besviken, för om han vill gifta sig så finns det många kvinnor som tvingas förbli ogifta. Dessa är dagliga observationer som säger mer och är säkrare än någon statistik.

I sin bok "Kvinnornas naturliga överlägsenhet", försöker Ashley Montagu gagnlöst att förklara att kvinnans starka benägenhet för försköning och elegans kommer från uppvisandet av sig själv för allmänheten och gäller för ett större antal kvinnor. Han säger:

"Över hela världen är det totala antalet giftasvuxna kvinnor tillsammans överstigande antalet män.

"1950 års folkräkning visade att antalet giftasvuxna kvinnor i USA översteg antalet män med en miljon tre tusen fyra hundra".

Bertrand Russel skriver i sin bok "Äktenskap och Moral". "I England är det ungefär två miljoner fler kvinnor än män, och dessa är av lag och tradition dömda att förbli barnlösa, vilket för många utav dem utan tvivel är en stor förlust."

Några år tillbaka kunde vi läsa i de iranska tidningarna att det enorma antalet ogifta tyska kvinnor, som till följd av tyskarnas stora förluster under andra världskriget berövades lagliga äkta män och ett familjeliv, ansökte formellt hos sin regering om att upphäva lagen om monogami och tillåta polygami. På grund av denna enda formella ansökan frågade den tyska regeringen det islamiska universitetet al-Azhar i Kairo att förse dem med praktiska råd för att genomföra detta. Den tyska kyrkan hade eftertryckligt motsatt sig denna åtgärd. Kyrkan föredrog att kvinnor skulle vara berövade äkta män och att promiskuiteten faktiskt skulle öka hellre än att det skulle finnas polygami, enbart därför att det var en österländsk och islamisk tradition.

Orsaker till att antalet giftasvuxna kvinnor överstiger antalet män

Vad är orsaken till detta? Varför är antalet giftasvuxna kvinnor fler än män när det inte föds fler flickor än pojkar?

Anledningen till det är uppenbart. Dödligheten bland män är högre än dödligheten bland kvinnorna. Dessa dödsfall inträffar i allmänhet under de år som männen är beskyddare för en familj.

Om vi för ett ögonblick tänker över de förluster som inträffar på grund av krig, drunkning, fall, krockar o.s.v., drabbar de flesta av dessa olyckor män. Det är sällan som en kvinna är inblandad i sådana händelser. Det kan vara en kamp av människosläkte mot människosläkte, eller en strid mot naturen, men det är mest män som svarar för förlusterna. Om vi bara tar krig i betraktande kan vi konstatera att från

den mänskliga historiens början har det inte funnits en enda dag utan krig på flera platser i världen - och där männen inte varit offer för dödliga sammandrabbningar. Denna enda sak är tillräcklig för att vi skall förstå varför balansen för giftasvuxna män och kvinnor är rubbad.

Det totala antalet förluster i krig under den industriella perioden är hundratals gånger större än tidigare perioder under mänsklighetens historia. Under de två sista världskrigen dödades upp till sjuttio miljoner män.

Will Durant säger: "Ett antal faktorer har varit verksamma i avtagandet av denna tradition (polygami). En jordbrukande existens har ett element av beständighet i sig. Den sortens liv minskar mannens umbäranden och besvärligheter. Livets faror avtog och detta var orsaken till att antalet män och kvinnor nästan blev lika"

Detta är ett mycket underligt påstående. Om männens levnadsförluster enbart berodde på deras sammandrabbningar med naturkrafterna kunde det naturligtvis ha varit en viss skillnad mellan den tid då människorna levde på jakt och den bofasta jordbrukstiden. Den huvudsakliga orsaken till förluster bland det manliga könet är krig. Krig fortsatte att skörda liv även under den tid då människor livnärde sig på jordbruk. Förutom detta så finns det en annan orsak till det här. Mannen har alltid tagit kvinnan under sitt beskydd och åtagit sig att göra de hårda, svåra och farliga uppgifterna där fara för livet förelåg. Denna brist på proportion bibehölls under den jordbrukandeperioden.

Will Durant nämner inte den maskinella och industriella tidsåldern, trots att denna period har gått hårt åt männens liv, och obalansen har blivit desto mer iögonfallande och uppenbar.

Kvinnor har större motståndskraft mot sjukdomar

En annan anledning till större dödlighet bland det manliga könet än hos det kvinnliga könet är en viktig faktor som nyligen har upptäckts som ett resultat av forskningens framsteg.

1956 rapporterade tidningen "Itala't" följande: "Den franska statistikbyrån rapporterade att även om födseln av pojkar överstiger antalet flickor och även om det föds ett hundrafem pojkar på hundra flickor, så är ändå antalet kvinnor större med en miljon fem tusen sjuttiosju fler än män. De anser att skillnaden beror på det kvinnliga könets motståndskraft mot sjukdomar."

I tidskriften "Sukhan" fanns en artikel under rubriken "Kvinnan i politiken och samhället", ursprungligen publicerad i Unescos illustrerade månadsmagasin, och översatt av Dr. Zahra Khanlari.

I den artikeln fanns det ett citat från Ashley Montagu med innebörden att kvinnans natur är vetenskapligt överlägsen mannens natur. X-kromosomen som hänför sig till det kvinnliga könet är starkare än Y-kromosomen som hänför sig till det manliga könet. Som ett resultat av detta är kvinnans liv längre än mannens liv. Kvinnans medelålder är högre än mannens.

Kvinnan är i allmänhet friskare än mannen. Hennes motståndskraft mot många sjukdomar är större. Hon återhämtar sig för det mesta fortare. på varje stammande kvinna går det fem stammande män. För varje färgblind kvinna kan man finna sexton färgblinda män. Benägenheten för blödersjuka är nästan alltid speciell för män. Kvinnor har större uthållighet under fångenskap. Det finns bekräftat överallt att under det sista världskriget klarade sig kvinnorna bättre, under samma villkor, vid vedermödor under belägringar, på ett fångelse, eller i ett koncentrationsläger. I nästan alla länder är självmordsfrekvensen bland män tre gånger högre än bland kvinnor.

Kvinnans motståndskraft mot sjukdomar kan ge upphov till en situation där mannen en dag kan söka auktoritet för att hämnas på det kvinnliga könet genom att dra henne till de hårda och farliga uppgifterna där det finns fara för livet och förstörelse. Genom att föra henne till slagfältet och göra hennes eleganta kropp till måltavla för granater, kulsprutor och bomber, och låta henne få erfara dessa aktiviteter. Även då, på grund av den större motståndskraften mot sjukdomar kommer balansen för antalet män och kvinnor inte att rubbas. Allt det här har samband med den första frågan, det vill säga, det jämförbara överskottet av giftasvuxna kvinnor i förhållande till män i liknande situation.

Kvinnans rättighet i polygami

När det gäller den andra frågan, nämligen om överskottet på kvinnor föranleder en rättighet, en mänsklig rättighet, för de överblivna och försakade kvinnorna. Dvs rätten till äktenskap. Det här är något som inte kan ifrågasättas. Varje individ, man eller kvinna, har rätt till ett familjeliv, och bör ha sin andel i välbefinnandet av att ha en hustru, eller en man, och barn. Alla människor har denna rättighet, likaväl som hon har rätt till arbete, till bostad, till att få nytta av utbildning och skola, till sanitära anläggningar och till trygghet och frihet.

Samhället ska inte bara skapa hinder för att försvara dessa rättigheter, utan i stället bör det sörja för möjligheter att trygga dessa rättigheter.

Enligt vår mening är det en allvarlig brist i deklARATIONEN om de mänskliga rättigheterna att den inte beaktade rätten till äktenskap.

Denna deklARATION stöder rättigheter som rätten till frihet och trygghet, rätt att söka effektiv gottgörelse i nationella domstolar, rätt att förvärva och avsäga sig nationalitet, rätt att gifta sig med en person oavsett ras och religion, rätt till ägarskap, rätt att bilda föreningar, rätt till vila och fritid, rätt till skola och utbildning. Men när det gäller rätten till äktenskap, det vill säga, om rätten att ha ett lagligt familjeliv står det inte ett ord. Denna rättighet är desto viktigare för en kvinna, därför att en kvinna har större behov av ett familjeliv. I ett föregående avsnitt sade vi att för en man är äktenskapet viktigare ur dess materiella synvinkel och för en kvinna är det viktigare sett ur dess själsliga och känslomässiga aspekt. Om en man överger familjelivet så kan han genom att hänge sig åt kärleksaffärer och genom att ha flickvänner åtminstone tillfredsställa hälften av sina behov, men för en kvinna är vikten av familjelivet mer än bara dessa saker. Om en kvinna överger familjeförhållandet kan hon inte, genom att hänge sig åt promiskuitet och kärleksaffärer på något sätt tillfredsställa ens i den minsta utsträckning sina materiella eller själsliga behov.

För en man betyder rätten till äktenskap rätt att tillfredsställa en instinkt, rätt att ha en hustru, en partner, en trovärdig kompanjon, och rätt att ha legitima barn, men för en kvinna betyder rätten till äktenskap, förutom alla dessa saker, rätt att ha en beskyddare, en pålitlig man som sköter om hennes känslor.

Med tanke på denna introduktion kan vi dra slutsatsen att:

1. Det finns jämförelsevis ett överskott på kvinnor.
2. Rätten till äktenskap är en naturlig mänsklig rättighet.

Om monogami är den enda lagliga formen för äktenskap kommer en stor grupp kvinnor i praktiken bli berövade sina naturliga mänskliga rättigheter (rätten till äktenskap). Det är bara genom

tillhandahållandet av lagen om polygami (naturligtvis med speciella villkor) som denna naturliga rättighet kan upprätthållas.

Det är således de upplysta muslimska kvinnornas arbete att förverkliga sin sanna individualitet och, i namnet av rättvisa, i moralens namn, i namnet av den mest naturliga mänskliga rättigheten, föreslå kommissionen för de mänskliga rättigheterna att polygami med alla de logiska villkoren som islam har föreskrivet, bör bli formellt erkänd. på så sätt skulle FN göra den största tjänsten för det kvinnliga könet och för moralen.

Russells åsikt

Som vi förut har påpekat är Bertrand Russell medveten om att monogami, som den enda lagliga formen för äktenskap berövar en stor grupp kvinnor deras rättigheter. I "Äktenskap och moral" föreslår han en lösning. En verkligt underbar lösning! Det mycket enkla och mycket lätta sättet han lägger fram är följande. De överflödiga kvinnorna bör tillåtas jaga män och föda faderlösa barn, så att de inte förblir berövade sin avkomma. Med betraktande av det faktum att en kvinna under graviditeten och under barnets späda ålder är i behov av materiell hjälp. Det är vanligtvis barnets fader som hjälper familjen genom att betala deras underhåll. I den föreslagna situationen är det staten som skall fungera som en ställföreträdande fader, och ge modern materiellt bistånd. Russel tillägger. "I England finns det ungefär två miljoner fler kvinnor än män, och dessa är dömda av lag och tradition att förbli barnlösa, vilket utan tvivel är en stor förlust för många utav dem ... Rigorös monogami är baserat på antagandet av att könets antal är ungefär jämlika. När så inte är fallet är detta en avsevärd grymhet för dem, som av aritmetiken tvingas förbli ensamstående. Och där det finns anledning till att önska ett ökat födelsetal kan denna grymhet bli önskad såväl bland allmänheten som hos den enskilde".

Detta är lösningen som en filosof av det 20:e århundradet föreslår för detta sociala problem och det är lösningen som islam föreslog flera århundraden tidigare. Islam säger, "Lös detta problem på det här sättet: en man som äger den nödvändiga ekonomiska, moraliska och fysiska förmågan bör åtaga sig att underhålla mer än en kvinna. Han bör ge den andra kvinnan ställningen som sin religiöst lagliga hustru. Han får inte ha en tanke på diskriminering och skillnader mellan henne och sin första hustru, ej heller mellan hennes barn och hans första hustrus barn. Den första hustrun bör i den samhälleliga pliktens anda göra uppoffringar. Hon bör villigt samtycka till denna sortens delande och socialism som är den mest omedelbara formen av socialism". Denne filosof av det tjugonde århundradet säger å andra sidan att berövade kvinnor borde stjäla de äkta männen från andra kvinnor, och att de faderlösa barnen som då skulle födas, bör försörjas av staten.

Denna moderna filosofers åsikt tycks vara att en kvinna bara behöver äktenskapet för tre ändamål. Ett utav dem är den sexuella driften, och den kan tillfredsställas genom att visa upp skönhet och behag. Det andra är att få barn, och det kan också tryggas på samma gång genom stöldvägen. Det tredje ändamålet är finansiellt, och det bör staten stå för. Någoting som däremot saknar betydelse enligt Russel är att kvinnan behöver sin makes uppriktiga tillgivenhet och erfodrar att hennes make skall ta henne under sitt beskydd, och att hans tillgivenhet för henne inte bara skulle vara för de sexuella driften. Den andra saken som i denna filosofers ögon är utan betydelse är de utomäktenskapliga barnens situation. Varje barn, eller hellre varje mänsklig varelse behöver vara känd för sin fader och moder. Varje barn behöver sina föräldrars uppriktiga kärlek. Erfarenheten har visat att modern till ett utomäktenskapligt barn, som inte har fått tillräckligt med kärleksfull uppmärksamhet från fadern, mycket sällan känner kärlek för det barnet. Varifrån ska denna brist på kärleksfull tillgivenhet uppbringas? Kan staten fylla detta tomrum?

Russell är orolig att om hans förslag inte blir till en lag kommer en stor grupp kvinnor förbli

barnlösa. Russell vet mycket väl att Englands ogifta kvinnor inte har tålamod att vänta så länge. De har på egen hand löst det svåra problemet med att bli lämnade ogifta och har också skapat problemet med de faderlösa barnen.

En av tio engelska barn ...

I december 1959 publicerades en artikel i tidningen "Itila'at" med titeln "Var tionde brittiskt barn utomäkenskapligt". I rapporten som Dr. Z.A. Scott, en medicinsk tjänsteman i London presenterade, noterades att i London är var tionde barn som föddes utomäkenskapligt. Dr. Scott har betonat att antalet utomäkenskapliga barn ständigt ökar och från 33.838 födselar 1957 så steg det till 53.433 under följande år".

Utan att vänta på att Russells förslag skall beslutas om i parlamentet har den brittiska nationen löst problemet själva.

polygami är förbjudet medan homosexualitet är lagligt!

Emellertid så vidtog den brittiska regeringen åtgärder i rakt motsatt riktning till Russells åsikt. I stället för att lindra de ogifta kvinnornas förluster erkände de formellt rivaler för dem hos det manliga könet. De gjorde det genom att anta lagen om homosexualitet. I juli 1961 gav tidningen "Itila'at" nyheterna med dessa ord: "London - Efter en åtta timmar lång debatt godkände Underhuset Lagen om Homosexualitet och sände lagförslaget till överhuset för godkännande".

Efter tio dagar skrev ovannämnda tidning: "Överhuset har godkänt lagen om Homosexualitet vid sin andra session.

Lagförslaget, som sändes av regeringen för godkännande, skall snart mottaga det kungliga bifallet av Drottning Elisabet II av England" .

I England är för närvarande polygami illegalt och förbjudet, men homosexualitet är tillåtet och lagligt.

I dessa människors ögon har en man, om han tar med sig en rival av det kvinnliga könet till sin hustru, gjort något förbjudet som betraktas som en inhuman handling, men om han medför en rival till sin hustru av det manliga könet, är det en hedervärd och mänsklig handling, som är korrekt och passar det tjugonde århundrandet. Polygami är tillåtet hos de engelska beslutsfattarna under förutsättning att hustruns rival har skägg och mustasch.

Några av vårt folk har sagt att den västerländska världen har funnit en lösning för sexuella problem och familjeproblem, och att vi skulle använda oss av de sätt som de har infört för att lösa dessa problem. Nu har den västerländska världen funnit en lösning, med den utväg som vi har sett.

Vägen som västvärlden har stakat ut för sig själva angående sex och familjeärenden, kunde bara ha fört dem till dessa slutsatser och inga andra. Om de hade nått något annat resultat, hade det givit anledning till förvåning.

Den sak som överraskar mig mest och som jag beklagar, är varför har en del människor givit upp sin förmåga att tänka.

Varför har dagens unga och utbildade människor mindre förmåga till att analysera och värdera påståenden? Varför har de förlorat sina egna identiteter? Hur kommer det sig, att när de har en

dyrbar juvel i sin hand, och en människa från andra sidan jordklotet säger att det är en valnöt, så tror de dem, och kastar bort den, men när det är en utlänning som har en valnöt i sin hand, och det säges att det är en juvel blir de dess beundrare.

DEL IXX

Ligger det i mannens natur att vara polygamisk?

Ni blir säkert förvånad över att höra, att psykologer och sociologer i västvärlden i allmänhet tror att en män är född poly gamist och att monogami är emot hans natur.

Will Durant hävdar: "En del utav det (det vill säga, ökningen av den "sociala ondskan") kan utan tvivel förklaras av vår oförbätterliga förkärlek för omväxling, naturen har inte skapat oss monogama".

Han säger också: "Mannen är av naturen benägen att ha flera hustrur. Det är endast en rad starka moraliska begränsningar som fattigdom, hårt arbete och hustruns ständiga vaksamhet som påtvingar honom monogami".

För en tid sedan diskuterade tidskriften "Zan-e ruz" samma ämne.

Under rubriken "Är mannen av naturen promiskuös?" citeras en tysk, Professor Schmidt. Denne hävdar att: "Alltigenom historien har mannen alltid varit promiskuös och kvinnan har alltid varit på vakt mot promiskuitet. Även på medeltiden, enligt existerande bevis, brukade nittio procent av unga män ibland byta sina hustrur, och femtio procent av de gifta männen förövade trolöshet mot sina hustrur. "Dr. Robert Kinsey, den välkände amerikanske forskaren, skrev i sin rapport, känd som "Kinsey-Rapporten".

"Amerikas män och kvinnor har slagit världens alla nationer i trolöshet och otrohet..."Kinsey säger under en annan rubrik i rapporten: "Kvinnan, till skillnad mot mannen, är uttråkad av att söka omväxling i kärleksaffärer och nöjen, och detta är anledningen till att kvinnan inte kan förstå vad som ska göras med mannens uppförande". Ändå behandlar mannen jakten på omväxling som ett sorts äventyr. Han avviker med lätthet från den rätta vägen och om det är en sak som är viktig för honom så är det den fysiska tillfredsställelsen och inte den känslomässiga eller själsliga njutningen. En mans förvisning av att vara känslomässigt och själsligt berörd inträffar bara då han får ett tillfälle till fysisk njutning. En välkänd läkare sade en gång till mig: "Att en man är polygamist, och att en kvinna är monogamist, är en självklar sak. Orsaken till det är att i mannen skapas det miljontals spermier, medan det i kvinnan, när hon är mogen för graviditet, så finns det inte mer än ett ägg i hennes äggstock. "Vi lämnar Kinseys teori åt sidan, men en fråga som vi borde ställa oss är följande: Är det svårt för männen att vara trogna?"

Henri de Montherlan från Frankrike, skriver i sitt svar på denna fråga, "Det är inte svårt för mannen att vara trogen. Det är faktiskt omöjligt. En kvinna är skapad för en man och mannen är skapad för livets alla kvinnor. Om en man hjälplöst trampar snett och är otrogen mot sin hustru, så är det inte hans fel, felet är hans naturliga disposition och skapelse, där alla de faktorer som orsakar trolöshet har samlats hos honom."

I samma tidskrift, under rubriken "Kärlek och Äktenskap - på franskt vis", kan vi läsa följande artikel: "Den franske mannen och hans hustru har sinsemellan kommit överens om frågan om otrohet, genom att de rättar sig efter vissa regler för sitt uppförande, vissa begränsningar och restriktioner i detta avseende. Så länge som mannen inte överskrider gränserna för dessa förhållningsregler är

inte ett snedsteg svårt för honom. Kan en man, principiellt, förbli trogen efter två års äktenskap? Absolut inte, därför att det är emot hans natur. Men det är annorlunda när det gäller kvinnor. Om en man i Frankrike är otrogen blir inte hans hustru förargad eller låter det gå henne på nerverna. Hon tröstar sig själv. "Han tog sin kropp till någon annan inte sin själ och sina känslor. Hans känslor och själ är mina."

För några år sedan publicerades åsikterna från en biologiprofessor, Dr. Russell Lee, i tidningen "Kayhan" angående samma ämne, och de diskuterades länge av Irans tänkare. Dr. Lee tyckte att en mans tillfredsställelse genom en kvinna är en trolöshet mot fortplantningen, inte vad det gäller kvantitet men gällande kvalitet. Orsaken till det är att en mans begränsning till en kvinna försvagar hans avkomma. Om han hade flera hustrur så skulle generationerna bli starkare och mäktigare.

Vi håller inte alls med om denna beskrivning av mannens natur.

Dessa tänkare har sin inspirationskälla i den speciella formen av deras sociala omgivning och inte i mannens verkliga natur.

Naturligtvis så tror vi inte att mannen och kvinnan är biologiskt och psykologiskt likadana. Snarare tror vi att de i båda avseenden är olika, och att skapelsen har sin egen avsikt med dessa skillnader. Av just denna orsak bör vi inte eftersträva identiska rättigheter för män och kvinnor, dvs att de skall ha exakt samma rättigheter. Även från monogamins synvinkel har mannen och kvinnan helt olika mentalitet. Kvinnan är av naturen monogam.

Polyandri är oförenligt med hennes naturliga tendens. Det som hon önskar av sin make passar inte ihop med polyandri. Mannen är däremot inte monogam i sin läggning, dvs att polygami är inte emot hans natur. Polygami strider inte emot vad han önskar och förväntar sig av en kvinna.

Vi håller emellertid inte med om övertygelsen att mannens naturliga läggning strider mot monogami. Vi är emot uppfattningen att mannens benägenhet för omväxling är bortom all förbättring. Vi är motståndare till övertygelsen att det är omöjligt för mannen att vara trogen, och att en kvinna är skapad för en man, och att en man är skapad för alla kvinnor.

Vi tror att den sociala omgivningen frambringar faktorer som medför mannens trolöshet, inte hans skapelse och natur.

Skapelsen är inte ansvarig för trolösheten, det är den sociala omgivningen. Trolöshetens faktorer frambringas genom den sociala omgivningen, som å ena sidan föranleder en kvinna att använda alla sina knep för att locka och attrahera en fullständig främling, att använda tusen och en knep för att förtrolla honom, och att avleda honom från hans väg, och som å andra sidan berövar hundra tusentals kvinnor, passande för och i behov av äktenskap, från att bli gifta, och sänder dem ut i samhället för att locka och förföra män med ursäkten att den enda lagliga formen för äktenskap är monogami.

Innan de västerländska traditionerna och uppförandena blev allmänt emottagna och godkända i den muslimska östern, var nittio procent uppriktigt monogamer. De hade vare sig mer än en laglig hustru eller roade sig med konkubiner och älskarinnor.

Exklusiva äktenskap, i ordets verkliga betydelse, var på modet i nästan alla islamiska familjer.

Polygami är en källa till beskydd av monogami

Ni kommer att bli förvånade om jag säger att i den muslimska östern har polygami varit den främsta faktorn i beskyddandet av monogami. Tillåtelsen att ha mer än en hustru har varit ett säkerhetstänkande för monogami. Det betyder att när det finns omständigheter som rättfärdigar polygami, dvs när antalet kvinnor i behov av äktenskap överstiger antalet giftasvuxna män, och dessa kvinnors rättighet till äktenskap inte är formellt tillgodosedda kan män som uppfyller de moraliska,

ekonomiska och fysiska villkoren för att gifta sig med mer än en hustru, inte skaffa älskare och flickvänner.

Polygami var å ena sidan tillåten i den muslimska östern, men å andra sidan fanns ingen av de lockelser vars syfte är att hetsa upp männen. Av denna anledningen var monogami snarare en regel än en undantag. Männens eventuella kärleksaffärer nådde inte sådana proportioner att man skulle tro att mannen skulle vara skapad för flera kvinnor, och att monogami är något som är omöjligt och ouppnåeligt för mannen.

Ni kan möjligen fråga vad skall mannen göra när man å ena sidan förklarar att mannen av naturen är skapad och benägen för polygami samtidigt som samhället fördömer denna äktenskapsform?

Mannen skall enligt denna uppfattning göra enligt följande. Han skall formellt vara monogam men i verkligheten polygam. Han får inte ha mer än en laglig hustru, men han kan ha så många kärleksaffärer och älskarinnor som han vill. Det finns inga begränsningar för det. Enligt dessa gentleman är kärleksaffärer och älskarinnor mannens naturliga, obestridliga och lagliga rättighet, och att begränsa mannen till en kvinna under hela livet betyder en sorts impotens.

Ämnets verkliga kärnpunkt

Det huvudsakliga ämnet är inte huruvida monogami är bättre än polygami. Det råder inget tvivel om att monogami är bättre.

Monogami betyder ett lugnt och tryggt familjeliv, att mannens och hustruns kropp och själ är enade med varandra. Det är uppenbart att de äktenskapliga idealen som exempelvis enhet och enighet uppnås bättre i monogami. Man behöver inte välja en av två alternativa vägar på vilken man bör fortsätta. Problemet som man på allvar bör ta itu med är det som samhället nödvändiggör. Det kan uppstå en situation där det jämförbara antalet kvinnor i behov av äktenskap i förhållande till antalet män i behov av äktenskap är större och hotar att sätta monogamin ur spel. Av denna anledning är ren monogami i varenda familj inte mer än en fantasi. Ett av två alternativ bör väljas: antingen ett formellt accepterande av polygami, eller ett system för kärleksaffärer.

Med andra ord, antingen bör några gifta män äkta mer än en hustru, och dessa kommer säkerligen inte överstiga tio procent, och ogifta kvinnor bör slå sig till ro, skaffa ett hem och inrätta ett liv för sig själva, eller annars öppna vägen för kärleksaffärer. I det senare fallet kan varje älskarinna umgås som hon vill med flera män, och som ett resultat blir alla gifta män i praktiken polygamister.

Ja, detta är den korrekta inställningen när det gäller problemet med polygami, men den västerländska livsstilens missionärer är inte beredda att lägga fram problemet i dess rätta perspektiv. De är inte beredda att öppet säga sanningen. De är faktiskt försvarare av prostitution och ett promiskuöst liv. De anser sina lagliga hustrur vara irriterande och en källa till besvär, och de anser att redan en hustru är mer än nödvändigt, för att inte tala om två, tre eller fyra hustrur. De gläds och känner stort välbehag i att vara fria från de äktenskapliga banden, men i deras samtal med godtrogna människor så låtsas de vara försvarare av monogami, och med oskyldig ton säger de att de är förespråkare för monogamins sak. "Vi vill att mannen gifter sig med endast en hustru och förblir henne trogen, och inte är polygamisk och otrogen."

Nittonhundratalets manliga bedrägeri

I många saker som gäller familjerättigheter har 1900-talets män kunnat vilseleda förvränga fakta och genom att förleda kvinnor med eleganta uttalanden om jämlikhet och självständighet kringgå sina ansvarstaganden emot henne och utöka sin egen oräkneliga framgång. Ändå finns det få

områden som han var till sådan grad framgångsrik i som polygami.

Ibland ser jag sådana saker i iranska tänkares skrifter att jag verkligen tvivlar på om det orsakas av godtrogenhet eller om det är vilseledande.

En av författarna har lagt fram sin åsikt om polygami sålunda

Relationerna mellan män och kvinnor bygger i moderna samhällen på ömsesidiga rättigheter och ansvarstaganden. Det skulle bli svårt att acceptera polygami i någon form eller på något sätt. Det skulle vara lika svårt för en kvinna att acceptera som det vore att förvänta sig att mannen tolererar en rival i äktenskapet".

Jag vet inte om dessa människors verkligen tänker på detta sätt eller så förvränger de alla fakta på ett medvetet sätt. Vet de verkligen inte att polygami härrör från ett socialt problem som vilar tungt på axlarna på alla män och gifta kvinnor, och att någon bättre lösning på denna svårighet, än polygami ännu inte finns?

Vet de inte att om de blundar och håller demonstrationer, och ropar "Länge leve monogami" och "Död åt polygami" så kommer inte det att läka sjukdomen.

Vet de inte att polygami är kvinnornas rättighet och inte en del av männens rättigheter, och att det inte har något samband med mäns och kvinnorsjämförbara rättigheter?

Det är så löjligt när de säger att: "Det är lika svårt för en kvinna att acceptera som det vore att förvänta sig att mannen tolererar en rival i äktenskapet". Frånsett det faktum att det är en falsk parallell, så vet de kanske inte att den "moderna världen" kräver ständigt att mannen skall respektera hustruns kärlek och att tålmodigt utstå rivalernas existens i äktenskapet. Den moderna världen fördömer otålighet och betraktar den som avundsjuka, trångsynthet, intolerans, fanatism o.s.v. Jag önskar att våra unga män i viss utsträckning vore medvetna om djupet i vad som pågår i detta avseende i väst.

Polygami härrör från en samhällelig svårighet och orsakas inte av mannens medfödda natur. Om problemet med det överstigande antalet kvinnor i behov av äktenskap, i förhållande till antalet giftasvuxna män inte fanns så hade traditionen med polygami upphört att existera, eller skulle ha förekommit mycket sällan.

Om vi önskar att avskaffa polygami under dessa omständigheter skulle ett lagligt förbud för det varken vara tillräckligt eller rätt.

Det behövs en rad andra åtgärder. Den första är samhällelig rättvisa, och arbete med tillräcklig inkomst för varje man som vill gifta sig, så att han kan göra riktiga förberedelser för familjens fridfulla miljö innan han gifter sig. För det andra frihet och självständighet för kvinnan i att välja make så att hon inte kan giftas bort av sin fader, broder eller någon annan person emot sin vilja med en välbärgad man som redan har en hustru. Det är uppenbarligen så att om en kvinna har frihet och möjlighet att gifta sig med en ungarl vill hon inte vara hustru till en man som redan har en hustru, och hon tycker inte om att möta en rivaliserande hustru ansikte mot ansikte. Oftast är det flickornas föräldrar som pga penningbegär säljer bort sina döttrar eller systrar till penningstarka män som är redan gifta.

För det tredje, faktorer som stimulering, upphetsning och oemotståndlig hänförelse skall inte grassera överallt. Frestelser lockar gifta kvinnor från sina mäns hem till främlingars hus, för att inte nämna ogifta kvinnor. Om de samhällsansvariga vill reformera och på allvar önskar gottgöra och återupprätta monogami bör de försöka inrätta dessa tre faktorer, annars kommer det lagliga

förbudet mot polygami bara bana vägen för promiskuitet och liderlighet och kommer inte att få något annat resultat.

Kriserna som uppkommer genom den ogifta kvinnans frustrering

Om nu antalet kvinnor som behöver gifta sig överstiger antalet giftasvuxna män är förbudet mot polygami förräderi mot mänskligheten, eftersom det enbart trampar på kvinnornas rättigheter. Om detta slutade här kunde man kanske acceptera det, men de kriser som uppstår från det kommer att bli farligare än någon annan kris. Detta på grund av att familjefridens trygghet är heligare än någonting annat. Orsaken till det är att den person som blir berövad sina naturliga rättigheter är ett levande väsen förmögen till alla de reaktioner som ett levande väsen kan visa i en sådan situation. Detta väsen är en mänsklig själ med alla de mentala och känslosamma medvetanden och själsliga sammansättningar som härrör från misslyckanden. Det är kvinnan med den kvinnliga lockelserna, hon är dotter till Eva med alla möjligheter att locka till sig Adam.

Det är inte vete och korn som kan slängas i sjön när det finns mer än det behövs, eller som kan lagras i ett magasin som en försiktighetsåtgärd, det är inte ett hus eller ett rum som kan låsas när det inte behövs. Det är ett levande väsen, en mänsklig varelse, en kvinna, hon kommer att visa sin fantastiska makt.

Hon är beslutsam att hämnas på den samhälleliga ordningen. Hon kommer att säga:

"Jag säger sanningen, jag kan inte vara tålmodig, medan andra njuter av maten och jag endast ser på."

Just denna sak, "kan inte vara tålmodig och se på", kommer att göra underverk. Den kommer att ödelägga hem och familjer. Den kommer att skapa komplexa problem, hätskhet och missunnsamhet.

Kvinnorna som är berövade ett hemliv kommer att göra sitt bästa för att förleda mannen, som inte är så ostadig och villrådig på något annat område som han är i detta sammanhang, och uppenbarligen "när det är mycket lera, kan även elefanten halka".

Vi säger beklagande att även en liten mängd av denna "lera" är tillräckligt för att få denna elefant, mannen, att halka.

Kommer det att sluta här? Nej. Den skall inbegripa gifta kvinnor.

Kvinnor som ser sina män i ett tillstånd av trolöshet kommer också att besluta sig för att hämnas på sina män och kommer att överväga otrohet. De kommer också att följa i männens fotspår.

Vad kommer det slutliga resultatet att bli?

Det slutliga resultatet är nedskrivet i en kort och välkänd mening i "Kinsey-Rapporten". "I trolöshet och otrohet har amerikanska män och kvinnor besegrat världens alla nationer".

Försök att se att ärendet inte slutar med bara mannens omoralitet och korruption. Lågorna från denna eld kommer att sprida sig och slutligen drabba gifta kvinnor.

Variert resultat följt av förseelsen med det överstigande antalet kvinnor

Fenomenet med det överskottet av antalet kvinnor har alltid funnits under människosläktets historia. Vad som är anmärkningsvärt i detta sammanhang är att reaktionerna på denna företeelse, som skapar svåra problem för samhället, inte har varit desamma. De samhällen som har varit

genomsyrat av fromhet och kyskhet genom vägledning av de stora gudomliga religionerna har löst detta problem genom polygami. Men i andra samhällen har denna förseelse lett till prostitution och korruption.

Förekomsten av polygami i öst har inte med islam att göra, västerlandets avståndstagande från polygami har heller inget samband med kristendomen. Polygami existerade i öst före islams ankomst och var tillåten av österländska religioner. I den tidiga kristna läran fanns det inga förbjudande budord i detta ämne. Vad som nu finns, beror på de västerländska nationerna själva, och inte på den kristna tron.

De samhällen som har slagit sig till ro och gett efter för sensuell tillfredsställelse och promiskuitet har lidit mer skada än de som godkänt polygami.

I sin bok "Mohammads liv" skriver Dr. Mohammad Hossein Haykal om polygami i koranen: "Enligt koranen är det bättre att begränsa sig till en hustru, och den säger: om du fruktar att du inte kan upprätthålla rättvisa, ta endast en hustru. Koranen understryker att det är svårt att vara rättvist i detta sammanhang.

Men om samhällssituationen är av sådan art att polygami är oundviklig tillåts det under strikta villkor, bland de upprätthållande av rättvisa. Mitt under muslimernas krig, där en del blev dödade, och deras hustrur blev änkor handlade Mohammad (fvmh) på detta sätt. Är det rätt att i rättvisans namn hålla fast vid monogami efter sådana situationer som krig, epidemier och upplopp som lämnar tusentals och kanske miljontals döda människor och många kvinnor blir änkor? Kan västerlänningarna hävda att lagen om begränsning till en hustru efterföljdes bokstavligt efter världskrigen?"

DEL XX

Brister och nackdelar med polygami

Äktenskaplig lycka och framgång består av renhet, uppriktighet, tålmod, uppoffringar, enhet och enighet, alla dessa ting utsätts för fara med polygami.

Alla i familjen lever i ansträngande förhållanden. Fruarna lever i ett ovanligt ansträngande situation. Barnen har att göra med flera "mödrar". Mannen själv lever under en så betungande och förvillande ansvarsbörda att han kan inte njuta av livets nöjen och välbehag.

De flesta av de män som är tillfredsställda och nöjda med polygami är de som i praktiken inte bryr sig om religiösa plikter och moraliskt ansvar. De intresserar sig för en hustru och fullständigt struntar i den andra hustruns rättigheter och med koranens ord: "lämnar henne ensam som ett påhäng". Det som dessa män kallar polygami är i verkligheten någon form av monogami tillsammans med grymhet, kriminalitet och orättvisa.

Det finns ett simpelt talesätt som är vanligt bland folk. De säger, "En Gud och en hustru".

De flesta män har haft och har fortfarande samma övertygelse.

Om vi värdesätter livets glädjeämnen och njutningar och ser det från en individuell och personlig synvinkel är detta den riktiga ståndpunkten. Det kanske inte är en allomfattande sanning för alla män, men för en majoritet av männen är den korrekt.

Om en man tror att polygami med alla dess religiösa och moraliska plikter ligger i hans intresse och anser det givande för sitt eget välbehag gör han ett allvarligt misstag. Det är inget tvivel om att monogami från en synvinkel, dvs personlig glädje och välbefinnande, är att föredra framför polygami, men...

En korrekt undersökning

Man kan inte göra en korrekt jämförelse mellan polygami och monogami på detta sätt. En korrekt undersökning måste göras dels med avseende på de orsaker och motiv som gjorde dess förekomst nödvändig och dels undersöka dess följder. Å andra sidan bör vi ta med i beräkning de fel och brister som uppstår i samband med sådana åtgärder. Det är endast då som vi kan göra en övergripande undersökning. För att få klarhet i denna fråga kan vi ta följande exempel. Vi kan ta exemplet med den allmänna och obligatoriska värnplikten. Sett från familjelivets synvinkel är lagen om allmän militärtjänstgöring utan tvivel inte en bra lag.

Hur bra det skulle vara om det inte fanns någon lag om allmän värnplikt och familjens kära inte var tvungna att ge sig av långt bort och till eventuella krigshandlingar.

Det vore dock inte rätt att se på den allmänna värnplikten enbart ur denna synvinkel. Det riktiga är att vid sidan av hänsyn till familjen undersöka följderna av avsaknaden av försvarsstyrka i ett land. Det är endast då som man kan realistiskt och logiskt komma fram till slutsatsen att ett antal av hemlandets söner bör vara beredda att som soldater försvara sitt land, och att deras familjer ska bära lidandet som följer militära operationer.

Vi antydde i vår föregående diskussion något om de personliga och sociala behoven som ibland rättfärdigar polygami. Nu föreslår vi att vi tittar på nackdelarna och dåliga följder av polygami, så att vi får en bas för en grundlig undersökning av problemet. Vi vill förresten att det ska bli klart att, samtidigt som vi medger att det finns en rad olyckliga följder av polygami accepterar vi inte en del av de invändningar och farhågor som reses emot det. Nackdelarna med polygami som är värda att nämnas, är många, och vi kommer att diskutera dem under olika rubriker.

Från den psykologiska synvinkeln

Äktenskapliga relationer är inte begränsade till materiella och fysiska ting. De är inte inskränkta till kroppsliga och monetära saker. Om detta hade varit fallet skulle polygami kunna rättfärdigas då materiella och fysiska ting kan delas bland ett antal individer och var och en skulle få sin del.

I äktenskapliga relationer är den huvudsakliga och grundläggande sidan den andliga och känslomässiga aspekten. Detta är kärlek, sinnesrörelse och känslor. Fokuseringen och den förenande punkten för äktenskapet på båda sidor, är hjärtat. Kärlek och känslor, liksom andra psykologiska ting, inte är delbara och kan inte fördelas i andelar. Det är inte möjligt att fördela och portionera ut dem bland flera personer. Är det möjligt att dela hjärtat i två halvor och hänge det till två situationer? Är det möjligt att överlämna det till två individer? Kärlek och tillbedjan känner bara en person och erkänner inte en partner eller en konkurrent.

Det är inte som vete och korn vilket kan vägas upp och delas bland ett antal människor. Känslor kan inte kontrolleras, människan behärskas av sina känslor och inte tvärtom.

Äktenskapets verkliga kärna, den mänskliga aspekt som skiljer två mänskliga varelser från två djur, som inte är begränsat till sexuella och instinktiva drifter är varken delbara eller kontrollerbara.

Polygami kommer i detta avseende inte på fråga.

Vi tycker att ovanstående framställning är något överdriven. Även om det är sant att äktenskapets verkliga kärna är känslor och känslolöshet och att det också är rätt att hjärtats känslor inte är under människans kontroll, men att påstå att känslor inte kan delas är enbart en poetisk fantasi och ett vilseledande bedrägeri.

Det är inte en fråga om att dela en speciell känsla i två delar, liksom delandet av en fysisk kropp och överräcka till var och en dess andel. Frågan är vad som kan göras med den mänskliga varelsens mentala eller emotionella förmåga. Människans emotionella förmåga är utan tvivel inte så begränsad att hon är oförmögen att vara tillgiven fler än en person. En fader kan ha tio söner och han kan älska dem alla till dyrkans gräns och göra alla tänkbara uppoffringar för dem.

Vi accepterar absolut att kärlek och känslor inte når samma nivå i fallet med flera personer, som de gör i fallet med en enda individ.

Upphöjningen av kärlek och känslor till sådana nivåer är oförenlig med polygami, på samma sätt som den är oförenlig med förnuft och logik.

Russell skriver i sin bok "Äktenskap och Moral". "Många personer i modern tid betraktar kärlek som det rättvisa utbytet av känslor. Detta argument är i sig nog och lämnar alla andra argument åt sidan och är tillräckligt för att avvisa polygami".

Jag har svårt för att uppskatta det här förslaget. på vilket sätt leder utbyte av lika och ömsesidiga känslor till exklusivitet och monopol. Förslaget är inte försvarbart. Kan man hävda att när en fader älskar sina många barn och barnen älskar sin far är ömsesidigheten inte jämnt balanserad? Många gånger är ställningen sådan, att trots att sönerna är flera, så uppväger faderns tillgivenhet för var och en av sönerna, varje sons tillgivenhet för sin far.

Vad som är förvånande är att detta har sagts av en man som alltid uppmanar äkta män att respektera sina hustrurs kärlek för en främling, och som säger att de inte bör stå i vägen för sina hustrurs kärleksaffärer. Han ger fruarna motsvarande råd. Är utbytet av känslor fortfarande jämlikt mellan man och hustru enligt Russell?

Uppfostrans synpunkt

En rivaliserande hustru är ett annat ord för oförenlighet. För en kvinna finns det inte en värre dödsfiende än en rivaliserande hustru. Polygami banar vägen för konfrontation och konflikter mellan fruarna och i vissa fall även med mannen. Miljön runt det äktenskapliga livet, som bör vara omgivet av fred och hjärtlighet, förvandlas till ett slagfält, till en plats för illvilja och hämnd. Fientligheten rivaliserandet och avsky mellan mödrarna överförs till deras respektive barn. Två eller flera fientliga grupper formas.

Familjemiljön som är den första skolan och spirituella plantskolan för barnen och skulle vara inspirationskälla för rättrådighet och hövlighet, blir en institution för oenighet och ohederlighet.

Det råder inget tvivel om att polygami banar vägen för alla dessa obehagliga påverkan i samband med uppfostran av framtida generationer. Man får dock inte glömma en viktig punkt och det är följande: det bör undersökas hur mycket av dessa påverkan uppkommer genom polygamin och hur mycket som är orsakat av makens och den andra hustruns attityder. Vi tror inte att alla dessa problem härstammar från själva polygamin. Våldigt många av dessa problem kommer från det sätt på vilken det tillämpas.

En man och en hustru lever tillsammans och deras liv fortskrider i sina normala banor tills mannen kommer i kontakt med en kvinna, och blir fascinerad av henne, och lusten för ytterligare ett

äktenskap får fäste i honom. Efter diverse förhandlingar och hemliga överenskommelser stiger plötsligt den andra hustru in i huset, den första hustruns skyddsboning, och tar över hennes man och hennes liv. Nykomlingen gör ett överraskningsanfall nattetid på den första hustruns liv.

Uppenbarligen blir den mentala reaktionen från den första hustrun av tvång inget annat än agg och hämnd. Det finns inget mer betryckande för en hustru än att bli föraktad av sin man. Det dödligaste nederlaget för en kvinna är att hon skulle känna sig oförmögen att vinna och behålla sin makes hjärta, och se att någon annan har vunnit honom. När maken intar en attityd av envishet och ombytlighet och den andra hustrun bibehåller attityden av ett överraskningsanfall, att då förvänta sig fördragsamhet och själsstyrka från den första hustrun under dessa omständigheter är att hoppas utan hopp.

Om den första hustrun emellertid känner att hennes man är berättigad till vad han har gjort, och inte är helt tillfredsställd med henne, och att ett visst antal fruar inte betyder att hon får kalla handen, och om mannen å sin sida inte intar en attityd av egensinnighet, envishet och nyckfullhet, och om han ökar på sin aktning, hänsyn och vänliga känslor för den första hustrun, på samma sätt som den andra hustrun är hänsynsfull, och är medveten om det faktum att den första hustrun har vissa okränkbara rättigheter och att kränkning av dem inte är tillåtet, om alla berörda är speciellt noga med att vidta åtgärder för att lösa ett socialt problem kommer utan tvivel de flesta av de interna bekymren att bli lösta.

Lagen om polygami uppkommer från en progressiv och framåtskridande inställning för att lösa ett stort samhälleligt problem. De som tillämpar det måste i praktiken tillämpa den på en hög moralisk nivå och de skulle begåvas med en högre islamisk klarsynthet.

Det har observerats att i de fall då mannen inte intog en egensinnig och nyckfull attityd, och den första hustrun erkände att hennes man verkligen var i behov av en andra hustru, så tog hon för det ändamålet själv initiativet och förde en andra hustru till mannens hus, och inga av ovanstående problem inträffade.

Det är faktiskt så att de flesta problem härstammar från det ynkliga sätt som män använder vid det praktiska tillämpningen av denna lagliga rättighet.

Ur moralisk synvinkel

Det sägs att tillåtelsen till polygami är tillåtelse till ett promiskuöst och lustfyllt liv. Det är en tillåtelse för mannen att hänge sig åt sensualitet. Moralitet kräver att man ska minska och bekämpa sina passioner till lägsta möjliga nivå, för det ligger i människans natur att så länge som man tillåter frihet för sina passioner så ökar begäret och åtrån, och ökar på passionerna ytterligare.

I "L'Esprit de lois" säger Montesquieu angående polygami:

"Kungen av Marocko har i sitt harem kvinnor av alla raser: vita, gula och svarta, men även om han hade det dubbla antalet skulle han ändå ha önskat fler kvinnor. Anledningen till det är att sensualism är som snålhet och gnidighet. Ju mer man ger efter för det, desto mer ökar det, precis som när man får en anseelig rikedom, så ökar begäret för mer välstånd och rikedom. polygami leder också till bruket av onaturliga (homosexuella) kärleksaffärer, därför att när någon är engagerad i lustfyllda verksamheter, så framkallar alla handlingar som är överskridande den normala begränsningen andra avvikelser. "När det var uppror i Istanbul fanns där inte en enda kvinna i härskarens palats, därför att han häng av sig enbart åt onaturliga sexuella aktiviteter".

Denna invändning bör undersökas från två synvinklar. En aspekt är, som de säger, att god moral är oförenlig med sex och att för moralisk renhet bör sexuella tendenser tyglas till lägsta möjliga nivå. Den

andra psykologiska aspekten, hävdar de, är att det ligger i den mänskliga naturen att ju mer hon får sina behov tillgodosedda desto mer längtar hon efter bättre och mer, medan ju mer dessa begär tyglas desto lugnare blir hon.

När det gäller den första invändningen måste vi beklagligt nog säga att det är fel. De kristna etikreglerna har självspäkning som grund och får sin prägel genom Hinduisk och Buddistisk etik. Islams etik är inte baserat på denna grundsats. Islam upprätthåller inte synsättet att ju mer man tyglar sina passioner desto närmare kommer man till en högre nivå av moral (och om man tyglar sina passioner till nollpunkten, så är man hundra procentigt from). Omåttlig sensualism är naturligtvis oförenligt med moral.

För att bestämma om polygami är en överdådig handling bör vi se om mannen av naturen är monogam. I en föregående diskussion kom vi fram till slutsatsen att det idag inte går att finna en enda person som tror att mannen är monogam av naturen, och som anser att polygami är en övermåttlig och överdådig handling. Tvärtom, många människor tror att mannen är naturligt böjd mot polygami och att monogami är någonting liknande en ungarls liv och mot mannens natur.

Även om vi inte godkänner synsättet att mannen är av naturen polygam, så vidhåller vi inte att mannen av naturen är monogam och att polygami är emot mannens natur liksom homosexualitet.

De som likt Montesquieu anser att polygami är likvärdigt med vällustighet har ögonen på haremet. De tror att islam betydde att harem blev tillåtet för abbasidska och osmanska kalifer och andra män. Islam är emot dessa handlingar mer än någon annan. Begränsningarna och villkoren som islam ålagt polygami har fullständigt stängt av vägen för männens utsvävande sexuella frihet.

Vi tar nu upp frågans andra sida, dvs ju mer en person får sina behov tillgodosedda, ju mer uppeggad blir hans längtan och begär, och omvänt, att ju mer en mans begär tyglas desto lugnare blir han. Detta påstående är precis motsatsen till den övertygelse som nu för tiden vidhålls av Freuds efterföljare och som regel bundet propageras av dem.

Freudianer säger att den mänskliga naturen finner lugn och ro genom tillfredsställelse och mättnad, och genom avhållsamhet upprörs och intensifieras längtan och begär. Så denna grupp är till hundra procent för frihet och brytande av alla formaliteter och vedertagna bruk, speciellt när det gäller sex. Vi skulle önska att Montesquieu levde idag för att se hur hans teori förlöjligas av Freudianerna.

Enligt islams synsätt är båda dessa övertygelser felaktiga. Den mänskliga naturen har rättigheter och begränsningar och dessa rättigheter och begränsningar måste förstås. Den mänskliga naturen gör uppror och oroas som ett resultat av två faktorer. Den ena är berövande och den andra är full frihet och borttagande av alla kontroller och begränsningar.

Polygami är emellertid vare sig en omoralisk handling eller orsak till samvetsförberåelser, och inte heller mot fromhet, som Montesquieu sade, och inte är det omoraliskt att vara nöjd med en laglig hustru eller hustrur.

Från rättigheters synvinkel

Enligt äktenskapskontraktet är varje gift par sammanbundna till varandra och blir en väsentlig del av varandra. Rättighet att få tillfredsställelse och förnöjsamhet är ömsesidig, vilket betyder att endera par-

ten är lika berättigade till de fördelar som kommer från den andra. När mannen gifter sig med en andra hustru är den första hustrun den som är rättmätig. Det avtal som mannen ingår med en annan kvinna är, faktiskt, ett " obehörigt" kontrakt.

Orsaken till det är att innehållet i uppgörelsen, nämligen äktenskapets fördelar med avseende på honom har tidigare fullständigt sålts ut till den första hustrun och är en del av hennes rättigheter. Dessa rättigheter har sålts till henne. Om mannen har för avsikt att gifta sig med en andra hustru bör det ske efter första hustruns tillåtelse och medgivande. Det är i själva verket den första hustrun som är bemyndigad att fatta beslutet beträffande sin make om han ska gifta sig med en annan hustru eller inte.

Av denna anledning är giftermålet med en andra, tredje och fjärde hustru precis som att sälja vissa varor, som han redan har sålt till någon, och för en andra, tredje och fjärde gång till någon annan.

Äktheten av denna transaktion beror på samtycket från den första, andra och tredje ägaren. Om säljaren faktiskt överför varorna till de senare personerna och ger dem äganderätten förtjänar han sannerligen bestraffning.

Denna invändning vilar på vårt antagande att de rättigheter som skapats genom äktenskapet är ett avtal för vinstutbyte och på vårt antagande att var och en av de gifta är delägare av vinsten som tillkommer den andra. Jag vill inte här diskutera denna tolkning som naturligtvis är tvivelaktig och motbjudande. Vi kan, tillsvidare, anta att rättigheterna som skapades av äktenskapet är de som påstås.

Denna invändning kan bara bli relevant, när mannen tar detta steg för nöjes skull och för att få omväxling. Om äktenskapsförbundet är ett utbyte av intressen, och att hustrun i varje avseende är i en ställning att tillgodose sin makes intressen har mannen inte rätt att ta en annan. Men om, syftet inte är enbart förströelse och omväxling, utan en av de legala grunder som vi påpekade i tidigare avsnitt gäller inte denna invändning. Hur kan man då vidhålla dessa invändningar om hustrun exempelvis är ofruktbar eller har nått klimakteriet, och mannen önskar barn eller om en hustru är sjuk eller inte är i stånd att utföra en hustrus uppgifter? I sådana här fall bör inte den första hustruns rättigheter stå i vägen för polygami.

I varje fall så är allt det här om polygamins rättfärdigande en personlig sak för mannen. Om det emellertid uppstår en socialt tvingande nödvändighet och polygami blir en osjälvisk förpliktelse, orsakat av att antalet kvinnor överstiger antalet män, eller om det beslutas att det för allmänhetens intresse är det nödvändigt att öka befolkningsantalet skulle denna invändning uppfattas annorlunda. Vid sådana tillfällen skulle polygami bli en allmän skyldighet och en bindande plikt för att rädda samhället från korruption, omoral och prostitution och på samma sätt är detta en befolkningsökande åtgärd. När det är en fråga om en samhällelig plikt behövs tydligen ingen tillåtelse och inget medgivande från någon. Om vi anser att samhället verkligen lider av att antalet kvinnor överstiger antalet män, eller är i behov av befolkningsökning är det en plikt, och en allmän skyldighet för alla gifta män och kvinnor. Då är det fråga om uppoffring och självförsakelse för den gifta kvinnan, för den goda osjälviskhetens skull. Det är precis som med ansvarstagandet för militärtjänstgöringen som läggs på de inkallades familjer. De bör bära hjärtats kval av att skiljas från sina kära och sända dem till slagfältet. Vid sådana tillfällen är det ett misstag att göra det beroende av de inblandade parternas medgivande och tillstånd.

De människor som hävdar att rättigheter och rättvisa kräver att polygami skall ske med den första hustruns tillstånd tänker bara på de fall där åtgärder vidtagits för nöjets och omväxlings skull och har helt och hållet glömt de fall av personliga likaväl samhälleliga nödvändigheter. Om personliga och sociala tvång inte existerade vore inte polygami acceptabel ens med den första hustruns

tillåtelse.

Från en filosofisk synvinkel

Lagen om polygami är oförenlig med den grundläggande filosofin om mäns och kvinnors jämlika rättigheter, som vilar på deras jämlikhet såsom mänskliga varelser. Eftersom både man och kvinna är mänskliga varelser och har jämlika rättigheter skulle de antingen båda vara tillåtna att ha flera makar eller så skulle ingen av dem vara tillåten att ha mer än en. Uppfattningen att en man ska ha friheten att ha flera hustrur medan en kvinna inte ska ha friheten att ha flera män är en orättvis diskriminering och en lag till oskäligen fördel för mannen. Att tillåta en man att ha upp till fyra hustrur betyder att värdet av en kvinna är det samma som en fjärdedel av mannens värde. Detta är grovt förolämpande för kvinnan, och oförenligt med till och med den islamiska synen i samband med arvsberättigande och vittnesmål, där arvsberättigandet för två kvinnor och vittnesbörden hos två kvinnor är lika med vittnesmålet och arvsandelen för en man.

Denna invändning är en av de mest dåraktiga invändningar som riktats mot polygami. Det verkar som att de som försöker finna fel med polygami inte har fäst minsta uppmärksamhet hos ändamålsenligheten och förpliktelserna hos individer och samhälle. De tycks tro att det enda ämnet som diskuteras i samband med polygami är dess fysiska aspekt, och det är därför som de säger att männens sensualism har iakttagits men kvinnornas sensualism är ignorerad.

Eftersom vi förut i detalj har undersökt orsakerna, förpliktelserna och fallen för polygamins rättfärdigande, speciellt med avseende på de situationer där polygami blir de ogifta kvinnornas rättighet behöver vi inte att diskutera denna fråga en gång till.

Om tanken bakom islams syn på polygami, arvsberättigande och vittnesbörd vore en förolämpning mot kvinnor, och ett resultat av likgiltighet för deras rättigheter, och om islam hade trott på diskriminering mellan män och kvinnor skulle islam ha trofast bibehållit denna attityd. Den skulle inte på ett ställe ha föreskrivet att en kvinna skall ärva hälften av mannens andel, och på ett annat ställe föreskrivet att en kvinna skall ärva lika mycket som en man.

på samma sätt skulle den inte vid andra tillfällen ha sagt att en man kan gifta sig med upptill fyra fruar. Den skulle inte ha befallit en speciell riktning för en speciell situation. Härigenom kan det klart förstås att islam har någon annan filosofi i sikte. I ett föregående avsnitt har vi förklarat frågan om arvsrätten, och i ett annat avsnitt har vi sagt att enligt islams synsätt så är mannen och kvinnan mänskliga varelser och rättigheterna som tillfaller dem i den ställningen en grundläggande och fundamental angelägenhet.

Islams roll i polygami

Islam hittade inte på systemet med polygami, eftersom det existerade århundranden innan islams ankomst, och inte heller upphävde den det, för enligt islams synsätt så skulle svårigheter uppkomma för samhället, vars lösning var helt beroende av polygami. Men islam kom med en rad förbättringar när det gäller polygami.

Begränsningar

Den första reformen som Islam genomdrev var att den påtvingade begränsningar. Innan Islams ankomst fanns det inga begränsningar för antalet fruar. En man kunde hålla hundratals hustrur och på så sätt etablera ett harem för dem. Islam satte emellertid en maximal gräns för deras antal, och en man var inte tillåten att ha fler än fyra fruar. I berättelser och sägner nämns namnen på de män, som hade

fler än fyra fruar när de hade konverterat till islam. Deras tro på islam förpliktigade dem att ge upp det antal som översteg fyra. Av dessa män, som omnämns hette en Ghilan ibn Aslamah och hade tio fruar, och islams Profet befallde honom att ge upp sex av dem. på samma sätt hade en man vid namn Nawfil ibn Mu'awiyah fem fruar. Efter hans omvändelse till islam befallde den heliga profeten honom att låta en gå.

I shi'itiska sägner berättas att en iransk zoroastrer under imam (Jafar) al-Sadiq (fvmh) tidsperiod blev omvänd till islam och han hade sju fruar. Imamen tillfrågades vad mannen, som då var muslim, skulle göra angående sina sju fruar. Imamen svarade att han måste låta tre av dem gå.

Rättvisa

Den andra reformen som islam genomdrev var att det aldrig får råda någon diskriminering mellan fruarna eller deras barn.

Koranen befäller mycket tydligt: "Om du räds att du inte blir jämlik, tag då bara en (hustru)." (4:3)

I den för-islamiska världen fanns det ingen aktning för rättvisa i något avseende, varken när det gäller fruarna själva eller deras barn. I ett föregående avsnitt citerade vi den danske forskaren Arthur Christensen som gick ut på att under den Sasanianska perioden i Iran var polygami traditionell, och folket trodde på diskriminering mellan fruarna såväl som mellan deras barn. De förnämsta fruarna kallades "Padishah-e zan" och de hade fullständiga rättigheter, medan de andra fruarna kallades "Chakire zan" o.s.v. (tjänstehustru), och deras lagliga ställning var lägre. Chakir-e zans barn, om de var pojkar, accepterades som söner i sin faders hus och om de var döttrar accepterades de inte alls.

Islam upphävde alla dessa traditioner och sedvänjor. Den tillät inte en lägre ställning för någon hustru eller för något av hennes barn.

I den första volymen av Will Durants "Civilisationens Historia" skriver han angående diskussionen om polygami: "Allt eftersom någons rikedom gradvis nådde ganska stort format och han blev orolig över att hans rikedom skulle delas upp i många andelar, så att andelen för vart och av hans barn bli litet, började denna person att tänka att han skulle särskilja mellan sin ursprungliga älsklingshustru och sina konkubiner, så att hans arv kunde tillfalla enbart barnen från hans första hustru."

Resultatet av allt detta är att diskriminering mellan fruar och deras söner var en allmänt förekommande företeelse i den forntida världen, men vad som är förvånande är att Will Durant sedan säger, med sina egna ord:

"Framtill dagens generation så var på det hela taget, äktenskapen av den här typen på den asiatiska kontinenten. Gradvis tog den ursprungliga hustrun rollen av exklusiv hustru och de andra fruarna blev antingen hemliga älskarinnor eller försvann helt och hållet."

Will Durant märkte inte, eller ville inte märka att det nu är fjorton århundranden sedan, som traditionen med diskriminering mellan barnen upphävdes under islams beskydd. Hållandet av en kvinna, som den huvudsakliga hustrun, och de andra som hemliga älskarinnor är en europeisk sedvänja och inte asiatisk.

Denna tradition har på senaste tiden smittsamt blivit överförd till Asien.

Islam gjorde slut på all diskriminering mellan fruarna eller mellan barnen.

Enligt Islam är favoriserande i någon form och på något sätt mellan hustrur inte tillåten. Islamsjurister är nästan eniga om den uppfattningen att diskriminering bland fruarna är i varje avseende förbjudet. Endast några grupper bland islams rättslärda har tolkat hustrurs rättigheter på sådant sätt att det är på gränsen till diskriminering. Jag tvekar inte att säga att denna åsikt inte är korrekt och är emot betydelsen av ovanstående vers från koranen. Den heliga profeten sade en sak om det här som både shi'iter och sunniter har hänvisat till och citerat. Profeten sade: "Vem som helst som har två hustrur och inte uppför sig rättvist gentemot dem och visar större stränghet mot den ena än mot den andra, kommer att återuppstå på domedagen, och en sida av hans kropp kommer att släpas på marken tills han slutligen skall inträda i elden".

Rättvisa är den främsta mänskliga förtjänsten. Att göra rättvisa till ett villkor betyder att kravet på människor ska uppnå högsta moraliska nivå. Det är i allmänhet svårt för en man att ha identisk lika känslor för sina hustrur. Iakttagande av rättvisa och att avstå ifrån diskriminering bör betraktas som en av de svåraste uppgifterna för en make.

Den heliga profeten gifte sig med flera kvinnor under de sista tio åren av sitt liv. Det vill säga, under den perioden han var i staden Medina. Detta sammanföll med de islamiska krigen och det fanns många ogifta kvinnor bland muslimerna. De flesta av den heliga profetens fruar var änkor i hög ålder, och de flesta av dem hade haft barn med sina avlidna män. Den enda jungfrun som han gifte sig med var A'ishah, som brukade skryta inför de andra fruarna angående det och säga att hon var den enda kvinnan som ingen make utom den heliga profeten, hade rört.

Den heliga profeten iakttog yttersta rättvisa beträffande var och en av dem, och diskriminerade aldrig någon av sina hustrur i något avseende. Urwah ibn Zubayr, sonen till A'ishahs syster, frågade sin moster om den heliga profetens uppträdande mot sina hustrur. A'ishah sade: "Profeten diskriminerade som regel aldrig någon utav oss. Han behandlade varenda hustru på ett skrupulöst rättvist och enhetligt sätt. Det var mycket sällan som han inte besökte varje hustru dagligen, för att förhöra sig om hennes välbefinnande. Det fanns ett tursystem för var och en av hans fruar men han förfelade inte att förhöra sig om de andras välfärd, och sedan tillbringade han natten i den hustrus bostad vars tur det var. Om det inte var en hustrus turordning, men att det hände sig att profeten ville stanna med någon annan hustru, så brukade han komma och formellt ansöka om tillåtelse av den hustru vars tur det var. Om hon tillät honom, brukade han gå, annars så gjorde han det inte. Jag personligen var av den inställningen, att närhelst profeten sökte mitt tillstånd, så avslog jag alltid hans begäran."

Till och med under sin sjukdom som resulterade i hans död, när han inte hade styrka nog att röra sig, så uppträdde den heliga profeten med hel och fullständig rättvisa. För att iakttaga rättvisa och i enighet med turregeln flyttades hans säng varje dag från rum till rum, tills han en dag samlade alla sina hustrur och bad om tillåtelse att stanna i ett rum och alla tillät de honom då att stanna i A'ishahs rum.

Den förste shi'itiska imamen Ali ibn Ali Talib (fvmh) som på den tiden hade två hustrur, avstod att göra tvagning om han befann sig i den hustruns hus vars tur det inte var den dagen. Islam är så noga med rättvisan att den inte ens tillåter att man gör ett förbehåll vid upprättandet av äktenskapskontrakt med den andra hustrun, som innebär att hon skulle leva med en ojämlig ställning och på ojämliga levnadsvillkor jämfört med den första hustrun. Detta betyder att enligt Islams synsätt är iakttagandet av rättvisa och likvärdigt uppträdande en plikt från vilken en make inte kan lösas ifrån ens genom en villkorsuppgörelse med den andra hustrun. Varken en man eller en kvinna har rättighet att tillföra något förbehåll i det avseendet i

äktenskapskontraktet. Den andra hustrun kan göra så att: hon kan i praktiken avstå sina rättigheter, men hon får inte samtycka till villkoret att hon inte har rättigheter jämlika med den första hustruns rättigheter. på samma sätt kan den första hustrun också frivilligt och spontant avstå från sina rättigheter, men hon kan inte vidta några lagliga åtgärder i det avseendet att hon inte skall ha några rättigheter. Imam Mohammad al-Baqir (fvmh) tillfrågades huruvida det var möjligt för en man att göra det till ett villkor för sin hustru att han skulle besöka henne enbart en timma om dagen eller bara träffa henne en gång per månad eller en gång i veckan eller göra det till ett villkor för henne att han inte skulle ge henne fullt underhåll jämfört med sin andra hustru och övertyga hustrun att samtycka till dessa villkor? Imamen svarade, "Nej. Villkor som dessa är inte tillåtna. I och med att äktenskapskontraktet undertecknas får kvinnan fullständiga rättigheter som gäller för alla hustrur. Det enda som är tillåtet är att efter vigseln kan vilken hustru som helst i praktiken av egen fri vilja ge upp, alla eller delar av sina rättigheter, för att behaga mannen så att han inte må förskjuta henne."

Polygami med dessa strikta och stränga moraliska villkor tar, i stället för att vara en sensualitetskälla för mannen, form och gestalt av ett pliktförättande. Sensualism och lättfärdighet är endast förenliga med fullständig frihet och fri hängivelse åt begäran. Sensualism tar den handlingsformen när mannen överlämnar sig själv till sitt hjärtas befallningar, och hans hjärta är övermannat av lockande lustar och begär. Hjärtat och dess begär lyder inte logiken och räknar inte med begränsningar. När frågan om disciplin, rättvisa och utförandet av en plikt kommer upp, bör man göra sig av med sensualism och utsvävningar. Dessa är anledningarna till varför polygami, med dess islamiska villkor, inte på något sätt kan betraktas som en källa till utsvävningar.

De som har gjort polygami till en källa för hängivelse åt sensualism har använt islamisk lag som en ursäkt för en missgärning. Samhället har rättighet att ta dem i upptuktelse, straffa dem och ta den ursäkten ifrån dem.

Faran med orättvisa

Det är faktiskt så att de individer, som kan iakttaga fullständig rättvisa med ett antal hustrur, är mycket få. I islamisk rättsvetenskap sägs det: "Om du är rädd för att det kan skada dig att använda vatten, tvätta dig inte. Om du är rädd för att det kan skada dig att hålla fasta, så fasta inte." Dessa två rättsvetenskapliga regler är kända för alla. Ni kanske har hört folk säga: "Jag är rädd för att vatten kan skada mig, skall jag göra tvagning? Jag är rädd för att fastan kan skada mig, skall jag fasta?" "Dessa frågor är absolut giltiga. Dessa människor bör inte tvaga sig och inte fasta.

Koranen kommer med raka besked i detta avseende: "Om du räds att du inte kan uppträda rättvist ibland dina fruar, ha inte mer än en kvinna som din hustru." Trots detta, har ni någonsin under ert liv hört från en enda individ: "Jag vill gifta mig med en andra hustru, men jag är rädd för att jag inte kan iakttaga rättvisa och jämlikhet mellan mina hustrur, bör jag gifta mig?" Jag har aldrig hört någon säga det, och jag är säker på att ni inte heller har hört det. Det är så lätt. Vårt folk, som har full kännedom och helt i avsikt med att de inte kommer att uppträda orättvist, gifter sig med flera hustrur, och gör det i islams namn och under islams beskydd. Det är människor som förvränger och vanhedrar islam genom sina skadliga gärningar.

Om dessa personer som agerar enligt polygamins seder, åtminstone kunde uppfylla detta enda villkor vore det inte någonting motbjudande med det.

Harem

Någonting annat som har föranlett mycket kritik emot islam på grund av polygami, är kalifernas och kungarnas inrättande av harem förr i tiden. Ett antal kristna författare och missionärer har framställt polygami i islam som att vara det samma som inrättande av harem, med alla dess skamliga manifestationer och gränslösa grymheter, och har låtit det vara underförstått att polygami i islam egentligen betyder samma sak som kalifernas och de muslimska kungarnas harem.

Det är synd att en del av våra egna författare ord för ord upprepar västerlänningarnas föreställningar, övertygelser och attityder.

Närhelst de nämner polygami så likställs det med harem. De har inte tillräcklig karaktärsstyrka eller självständighet i tanken för att kunna särskilja mellan dessa två ting.

Andra villkor och möjligheter

Förutom rättvisa finns det andra villkor och plikter som mannen är skyldig att iaktta. Vi vet alla att en hustru har en rad rättigheter, både ekonomiska och sexuella, som mannen måste tillmötesgå.

En man har rätt att besluta att ha ett antal hustrur förutsatt att hans ekonomiska situation tillåter honom att vidtaga den åtgärden. En stabil ekonomisk situation är ett villkor när det bara finns en hustru också.

Fysisk förmåga och uthållighet är också ett annat villkor som mannen måste uppfylla. I "al-Kafi" och "Wasa'il" finner vi följande uttalande från imam al-Sadiq (fvmh): "Om någon man samlar ihop ett antal kvinnor runt omkring sig, och inte är förmögen att ge dem fullständig sexuell tillfredsställelse, och, som ett resultat därav, dessa kvinnor blir förledda till äktenskapsbrott och promiskuitet är den personen ansvarig för synden i dessa illegala gärningar. "Haremhistorier innehåller så många berättelser om unga kvinnor som begåvats med heta instinktiva passioner, och som brukar få ta sin tillflykt till ett promiskuöst uppförande, efter vilket promiskuösa mord och andra brott ibland förövades.

Efter en genomläsning av vad jag har skrivit om polygami bör läsaren ha förstått ursprunget, orsakerna till och tillfällena för rättfärdigandet av polygami. Man bör också ha förstått varför

305

islam inte upphävde det, likaväl under vilka villkor, begränsningar och inskränkningar det är tillåtet. Det bör också vara klart att avsikten med att tillåta polygami inte har varit att degradera kvinnan, i stället har den gjort henne en stor tjänst. I ett samhälle där antalet giftasvuxna kvinnor i behov av äktenskap överstiger antalet giftasvuxna män där polygami inte är tillåtet kommer kvinnorna i detta samhälle att bli männens lägsta leksak.

Männens uppförande gentemot dem blir värre än gentemot en slavinna. Anledningen till det är att i fallet med en slavinna så hedrar mannen sitt åtagande åtminstone i sådan utsträckning att han erkänner hennes barn som sina barn, medan i fallet med en flickvän, så finns det inte ens så här mycket avsikt med något åtagande.

Den moderne mannen och polygami

Den moderne mannen tar avstånd från polygami. Varför? Är denna attityd hos den moderne mannen ett resultat av hans önskan att förbli sin hustru trogen och att vara nöjd med en hustru, eller är det i syfte att till den yttersta gränsen tillfredsställa sig själv på ett syndigt sätt? Idag har synden tagit polygamins plats. Det är därför som männen känner en sådan stark förbittring mot polygami. Den

skapar vissa skyldigheter och plikter för honom. Han har pga detta en stark motvilja gentemot det. Om en man förr i tiden önskade omväxling och sökte prostituerade var hans möjligheter mycket små och begränsade. Han var hjälplös och måste pga polygamin ge efter för sensualiteten. Trots att männen brukade smita undan från sitt ansvarstagande kunde de inte undvika en del av de ekonomiska och mänskliga förpliktelserna gällande sina hustrur och barnen. Dagens män konfronteras inte med någon förpliktelse eller tvång och känner sig inte bundna till något åtagande. De ägnar sig istället åt sin sensualism och sina förströelser.

Den moderne mannen utnyttjar kvinnan och den finansiella bördan faller på staten, kommunen, firman, eller på stiftelsen där han är anställd, utan att han behöver spendera ett öre ur egen ficka.

Den moderne mannen byter sina flickvänner med jämna mellanrum utan något behov av hemgiftens formaliteter, underhåll eller skilsmässa.

I Bertrand Russells självbiografi, som är en av de mest egensinniga motståndare till polygami, läser vi att i hans yngre liv, gjorde fränsett hans mor, två kvinnor ett starkt intryck på honom. En av dem var Alice, hans första hustru, och den andra hans vän Lady Ottoline Morell, en välkänd kvinna på den tiden, och vän till många av det tidiga 1900-talets författare. Naturligtvis kunde inte en sådan man vara välvilligt inställd till polygami. Det verkar som om det var hans kärleksaffärer som medförde slutet på hans relationer till sin hustru. Russell själv har skrivit att han en eftermiddag beslutade sig för att cykla till ett av lantställen nära staden, och att "plötsligt kände jag att jag inte längre älskade Alice".